

# Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

## RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

### Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

# First Down

"Grace Reilly is the  
queen of sports romance!"  
—STEPHANIE ARCHER

SPECIAL EDITION



GRACE REILLY



İletişim Botu:  
@cevirigiller\_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız  
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz  
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz  
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız  
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

# Firstdown

## T1 OYUNUNUN ÖTESİNDE

### GRACE REILLY

Caroline Constant  
tarafından  
İngilizceden  
çevrilmiştir.

Eden  
*Yeni romantizm*

**EDEN 2024**, City Éditions'ın bir bölümü, Fransızca çeviri için

2022 Grace Reilly tarafından

İlk olarak Moonedge Press, LLC tarafından *Firstdown, Beyond the Play, kitap 1* adıyla İngilizce olarak yayımlanmıştır. Kapak fotoğrafı: Shutterstock / Studio City

ISBN : 978-2-8246-3866-9

Hachette Kod: 59 4059 9

Christian English ve Frédéric Thibaud tarafından düzenlenen

koleksiyon Kataloglar ve el yazmaları: city-editions.com

Fikri Mülkiyet Kanunu uyarınca, aşağıdakilerin yapılması yasaktır

Yayıncının önceden izni olmaksızın bu çalışmanın tamamının veya bir kısmının herhangi bir yolla çoğaltılması yasaktır. Yasal depozito: Mayıs 2024

## İÇERİK UYARISI

Okuyucuyu rahatsız edebilecek açık ve ayrıntılı seks sahneleri, açık dil, aile içi şiddet, intihara teşebbüs.

## James

Telefonum çalmaya başladığında kampüse yeni varmıştım.

Kardeşlerim, o pislikler, telefonuma ikimiz için de aynı zil sesini yüklediler, bu yüzden birimiz ya da diğeri her aradığında, eski güzel Britney Spears bangır bangır çalmaya başlıyor. Britney'e karşı değilim elbette, kadın bir tanrıça ama ulusal üniversite şampiyonasının yıldız oyun kurucusuysanız zil sesi olarak 'Baby One More Time' berbat bir şey. Tabii ki bu moronlar zil sesini nasıl değiştireceğimi bilmediğimi biliyorlar. Yirmi bir yaşında olabilirim ve herkes gibi elimde bir telefonla büyümüş olabilirim ama teknoloji hiçbir zaman benim güçlü yanımdı. Ve onlardan yardım istemektense *spor* ayakkabılarımın içinde boğulmayı tercih ederim.

Tamam, belki ben de severim. Tamam, kabul ediyorum. Arabadan inip telefonu açarken mırıldanıyorum, etrafta kimsenin olmamasına seviniyorum. McKee Üniversitesi'nin 2000'ler pop hayranı olduğunu iddia eden yeni oyun kurucusu bunu yapmıyor. Yine de Louisiana Eyalet Üniversitesi'ndenim, yani korumam gereken bir itibarım var.

Yönetim binasına doğru ilerlerken Cooper'ın sesini duyuyorum, her zamanki gibi kaba ve sabırsız.

— Daha gelmedin mi?

— Hemen eve gelmeyeceğim. Önce dekanla görüşmem lazım, unuttun mu?

Acı çeken bir hayvan gibi komik bir ses çıkarıyor.

— Dostum, saatlerdir seni bekliyoruz. Acele etmezsen, en büyük odayı alacağım.

— Ya en büyük odayı istersem? Diğer kardeşimi duyuyorum, Sebastian, uzaktan söyle.



— En çok sikişen adam için olmalı, Sebby, diyor Coop. Ayrıca eve hiç kız getirmiyorsun ve James lige girene kadar kızlardan vazgeçtiğini söyledi.<sup>1</sup>Yani geriye sadece ben kaldım.

— En iyi odayı en büyük olan alır, en çok kızı alan değil, diye bilgilendiriyorum onu.

— Neredeyse hiç yaşlanmamışsın.

— İrlandalı ikizler," diye gülümseyerek cevap veriyorum, Cooper beni göremese de.

Teknik olarak ikiz değiliz, çünkü aramızda iki yaş var, ama soyadımız aynı, Callahan, ve çok yakınız, bu her zaman yaptığımız bir şakadır (ama asla annemizin önünde değil, o çok uyumlu değildir ve hiç eğlenmezdi).

— Tamam mı, küçük kardeşim?

Kapıyı açtım ve resepsiyon görevlisine kocaman bir gülümseme gösterdim. Hattın diğer ucunda Coop ve Seb hâlâ tartışıyordu. Her zaman yıkıcı gülümsememin bütün kızları erittiği söylenir ve bu sefer de istisna değil. Yönetimde çalışan bir öğrenci olan kızın bakışlarını yüzümden kasıklarına çevirdiği anı görebiliyorum.

— Merhaba, gitmem gerek. Sonra görüşürüz.

Cooper daha fazla tartışmadan telefonu kapatıyorum. Ukalalık yapıyor ama benimle konuşmadan böyle bir şey yapmaya cesaret edemeyeceğini biliyorum. Ve belki de odayı almasına izin vereceğim; şu anda hayatıma bir kızın girmesine izin vermemin mümkün olmadığı konusunda haklı. Ulusal şampiyonayı kazanıp seçilmek istiyorsam olmaz.<sup>2</sup> NFL'de ilk turda.

— Merhaba, diyor kız. Yardımcı olabilir miyim?

— Dekan Lionetti ile randevum var.

Günlüğün üzerine eğildi, zıplayan göğüslerini fark etmemi sağladı. Ve harika bir çifti var. Belki farklı koşullar altında ona bir içki teklif ederdim, onunla yattardım. Bir çift meme görmeyeli yıllar olmuştu, hele bu kadar büyük olanını hiç görmemiştim.

oynadım. Ama bu sadece dikkat dağıtıcı olurdu, özellikle de inatçı bir tip olduğu ortaya çıkarsa.

Hayır, dikkat dağıtıcı şeyler yok. McKee'ye gelmemin sebebi tekrar yola girmektir.

Üniversite futbol kariyerim... ve, evet, bu süreçte diplomamı da almak için tabii ki. Bu yüzden yeni saham yerine Dekan'ın ofisindeyim, yönümü bulmaya çalışıyorum.

— Adın ne senin?

— James Callahan.

Gözlerini kocaman açıyor. Belki de bir NFL hayranıydı ve bu isim ona babamı hatırlatıyordu. Ya da belki de onu üniversite transferimde görmüştür. Her iki durumda da, üzerime atlayacakmış gibi görünüyor.

— Gidebilirsin. Seni bekliyor.

— Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

Kendimle gurur duyuyorum" dedim, göz kırpmaktan kendimi alıkoyarak. Eğer bunu yaparsam, kampüsün her yerinde beni arayacak ve çatılardan birbirimiz için yaratıldığımızı haykırarak.

Dekan Lionetti'nin ofisine doğru ilerliyor, her zaman yaptığım gibi binayı inceliyorum. Elimde değil; her şeyi fark ediyorum. Rakip takımın savunma hattını analiz etmeye, taktiklerdeki ince değişiklikleri tespit etmeye, pas oyunumuzu ya da koşu oyunumuzu nerede engellemeye çalışacaklarını bulmaya alışkınım.

Dean Lionetti son derece rahattır. Odada kocaman koyu renk ahşap bir masa ve arkasında kupaların bulunduğu cam bir dolap var. Bir duvarın tamamı kitaplarla kaplı ve iki kadife koltuk var. Ben geldiğimde en yaşlı kadın masanın arkasında oturuyordu. Gri saçları doğal görünüyor ve kısa küt saçları ona sert bir görünüm veriyor. Gözleri de gri, takım elbisesi de 1980'lerden kalma, hakkını vereyim... o da gri. Ben geldiğimde ayağa kalkıyor ve bana elini uzatıyor.

— Bay Callahan.

— Merhaba," diye cevap veriyorum, zihinsel olarak ona göz kırpıyorum.

Bunu bilerek yaptığımdan değil, ama genellikle insanlar, özellikle de kadınlar beni gördüklerinde hemen biraz daha neşeli oluyorlar. Annem buna Callahan etkisi der ve yanılmaz... bugün hariç. Dekan Lionetti bana bakıyor, kayıtsız, beni orada, ofisinde gördüğüne biraz şaşırmış. Gamzelerimin cazibesine karşı duyarsız olmalı, ama oturduğumda beni daha dikkatle izlediğini fark ettim.

— Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkürler" diyor. Bu dönemki derslerinizle ilgili bazı haberlerim var.

— Bir sorun mu var?

Bu son yılda sadece iki ya da üç dersim kaldı. Matematik eğitimi alıyorum, bu yüzden derslerimin çoğu sayılarla çalışmayı içeriyor, ancak bir veya iki seçenek seçebiliyorum. Bu dönem deniz biyolojisine yazıldım. Görünüşe göre kolay ve yazılacak ödev yok, ki bu iyi bir şey. Seb'e göre öğretmen çok yaşlı ve zamanını National Geographic belgeselleri göstererek geçiriyormuş.

Dekan Lionetti sorgulayıcı bir kaşını kaldırıyor.

— Yazılı anlatım dersinizde bir sorun var.

Saçmalık. Geçen yılı düşündüğümde pek çok pişmanlığım var, ancak açıkçası en büyüğü diplomamı kaçırmak. Yazma konusunda gerçekten kötüyüm ve daha da acınası olan şey, ilk yılımda geçmem gereken bir dersten kalmış olmam.

— Her şeyin yolunda olduğunu sanıyordum.

— Çoğunlukla, evet. Ancak dosyanızı daha dikkatli kontrol ettiğimizde, yazılı ifade sınavına ilk kez girdiğinizde kabul edilmediğinizi gördük. Belki eski üniversitenizde sporcular için özel bir muamele vardı - 'sporcular' dedi, sanki bulaşıcı bir hastalıklmış gibi.

— Ancak, burada tüm öğrenciler için aynı şartlara sahibiz. Öğretmeniniz sizi sınıfına kabul etme nezaketini gösterdi, bu nedenle bu dersi sadece yılın başında verildiği için bu dönem alacaksınız.

Deniz biyolojisi dersimi kaçırmışım gibi hissediyorum. Ses tonundan

Dean, neden benim dünyanın en büyük aptalı olduğumu düşündüğünü anlayabiliyorum. Tüm sporcular ve kadınlar için aynı şeyi düşünüyor olmalı ki bu saçmalıktan başka bir şey değil. Geçen yıl olanlar yolda yaptığım bir hataydı; sınavlarımı geçmek için çok çalıştım. Babamın bize sürekli hatırlattığı gibi, spor kariyerimiz uzun sürmeyecek. NFL'de başarılı olsam bile - ki olmak niyetindeyim - hayatımın büyük bir kısmı spordan emekli olduktan sonra geçecek.

— Anlıyorum," diye mırıldandım.

— Bu nedenle zaman çizelgenizi güncelledim: yazılı ifade, başlangıçta seçtiğiniz seçeneğin yerini alacaktır. Herhangi bir sorunuz varsa, lütfen sekreterliğimle veya kayıt ofisiyle iletişime geçin.

Ayağa kalktı ve beni elinin tersiyle itti.

Kendimi tutuyorum ama içim kaynıyor. McKee Üniversitesi'ne hoş geldiniz.

Derin bir nefes alıyorum ve kendime diyorum ki: *Neden burada olduğunı unutma. Diploma, sonra NFL.*

Ama önce, bu kursu geçmenin bir yolunu bulmalıyım.

\*

Eve vardığımda Seb yerde bağdaş kurmuş oturuyor ve bir yığın kabloyu çözüyordu. Anahtarlarımı koridordaki masanın üzerine koyarken ona el sallıyorum, sonra oturma odasına göz atıyorum. Seb ve ıvır zıvırları dışında henüz pek bir şey yok, sadece deri bir köşe kanepesi, bir sehpa ve duvara monte edilmiş bir televizyon. Üçümüz aynı üniversitede olacağımız için burayı bir yıllığına kiralamaya karar verdiğimizde, ilanda mobilyasız olduğu yazıyordu. Sanırım bu seçimin arkasında kimin olduğunu biliyorum.

— Sandra bunların hepsini teslim etti," diyor Seb, elinde bükülmüş kablolarla odayı işaret ederek.

— Teslimatçılar her şeyi bu şekilde yerleştirdi ama istersek yerlerini değiştirebiliriz.

Annem hiç vakit kaybetmez. Eminim ki, doğurduğu iki oğlu ve evlat edindiği bir oğlunun aynı evde yaşadıklarını duyduğu anda

Pottery Barnes'a gitti. Neyse ki bizim için iyi bir zevki var.

Yere bir şey düştüğünü duyunca ikimiz de ellerimizi ayağa kaldırıyoruz. yüzünü buruşturarak tavana doğru baktı.

— Yeniden dekore ediyor," diye espri yapıyor Seb. Randevunuz nasıl geçti?

Mutfığa doğru gidiyorum. Buzdolabının dolu olduğundan şüpheliyim ama umarım en azından birkaç bira vardır. Sezon boyunca pek içki içmem ama teknik olarak işlerin yoluna girmesine daha iki gün var. Oh, sürpriz! Bir paket biranın yanı sıra içinde ananas olan plastik bir kutu, bir kutu yumurta ve garip bir şekilde küçük bir kavanoz yaban turpu var.

Ben şişeyi açmak üzereyken Seb kapıda beliriyor. Açtım ve büyük bir yudum aldım. Yüzümden öfkeli olduğum anlaşılıyor çünkü Seb kaşlarını çatmış bana bakıyor.

— Ne oldu?

— Müdire hanım bana zor anlar yaşatmaya karar verdi, olan bu. Yazılı anlatım dersini tekrar almam için beni zorluyor.

— Bu çok aptalca.

— Evet, öyle de denebilir, transkriptime baktılar ve LSU'da başarısız olduğumu gördüler. O zaman.

— Evet," diyor Seb, "Biliyorum.

Geçen yıl pek çok nedenden ötürü felaketti ama Sara'yı hâlâ özliyorum. Bir yudum daha alıyorum ve etrafıma bakıyorum. Büyük yemek masası bana Port Washington'daki evdekini hatırlatıyor ve mutfak da oldukça iyi. Öğretmenlerin önerdiği gibi yemek pişirmek için bolca yer var. Arka taraftaki bahçeye bir kapı açılıyor ve terasta bir mangalın etrafında tahta sandalyeler var. Seb oturma odasını kurmayı bitirdiğinde, video oyunları oynayabileceğiz.

— Bu çok hoş," diyorum.

— Evet," diye onaylıyor. Peki, ona ne söyledin?

— Bu kursu özlediğimi inkar edemezdim.

— Ama son senendesin. Buraya futbol oynamaya geldin.

— Ve diplomamı almak için.

Seb iç çekiyor.

— Evet, o da var.

Ailem inanılmaz derecede destekleyici, çünkü kısmen babam da futbol oynadı. Bunun ne anlama geldiğini herkesten daha iyi biliyor. Oğullarından birinin onun izinden gitmesi onun hayaliydi ama bir süre önce benim hayalim oldu. Ligde oynama şansım olmasaydı, hayatım eksik kalırdı. Hikayenin sonu. Ama bize eğitimin de önemli olduğu öğretildi, bu yüzden her şeyim futbol olsa da diplomamı almam gerektiğini biliyorum. Cooper hokeyde ne kadar yetenekli olsa da, babam onun NHL'ye girmesine izin vermedi.<sup>3</sup> Çünkü üniversiteyi bırakacağından ve sınavlarını geçemeyeceğinden korkuyordu. Seb babasının istediğini yaptı, liseden hemen sonra Beyzbol Ligi'ne seçildi ama kariyerine MLB'de devam etmeden önce McKee'de dört yıl boyunca oynamayı taahhüt etti<sup>4</sup> Mezun olduktan sonra.

— Yeni koçunu devreye sokamaz mısın? Seni LSU'dan çaldı sayılır. Seni burada istiyor.

— Dekanın düşündüğü gibi, benim serbest geçiş hakkı olan bir sporcu olduğumu mu?

Seb omuz silkiyor ve elini sarı saçlarında gezdiriyor.

— Belki bu sefer başarısız olmazsın. Belki daha kolay olur. Ya da belki yıllar boyunca ilerleme kaydetmek zorunda kaldığınız için daha iyisini yaparsınız.

Yüzünü buruşturuyor ve yine üst kattan bir şeyin düştüğünü duyuyoruz.

— Ve her zaman Cooper vardır.

— En son ondan yardım istediğimde neredeyse onu bıçaklıyordum. Dayanılmaz biri.

— Bir kalemle.

— Bunu kabul ediyorum. Evet, bir girişim oldu ve bunun için üzgün bile değilim. Seb iç çekiyor.

— O zaman belki başka biri size ders verebilir. Sen

bu sınavı kaçıramazsınız.

— Hayır, tabii ki değil.

Biramı tek yudumda bitirip lavaboya koyuyorum. Dekanla randevumdan beri savaştığım panik duygusu geri dönmek üzere. Yazma konusunda iyi değilim. Hiçbir zaman da olmadım. Profesyonel oyun kurucu kariyerime hazırlanmam gereken bir yılda böyle bir engelle karşılaşmak neredeyse bir sakatlık kadar can sıkıcı. Ama bir sakatlıkla başa çıkabilirim. Sezon boyunca idare edebilirim. Ama bu? Bu benim elimde değil.

Coop terlemiş ve yüzünü tişörtüyle silmiş bir halde kayıtsız adımlarla mutfağa girdi.

— Sonunda bu lanet ofisi bir araya getirmeyi başardım. Dört saatimi aldı.

— Ah, şu haline bak," diyor Seb nazıkçe, "sana direnmeye cüret eden çürümüş bir ofis. Cooper, Seb'in bu yorumuna hemen parmak sallayarak tepki verir ve devam eder:

— Bir teklifim var.

Yüzümüzdeki ifadeyi incelemek için durdu. Ne düşündüğünü merak ediyorum, muhtemelen bir parti ve şu anda bunun için enerjim var mı bilmiyorum.

Büyük bir konuşma yapmak yerine gözlerini kısıyor.

— Ee, var mısın?

---

<sup>1</sup>. Ulusal Futbol Ligi (NFL) Amerikan futbolu takımlarının oluşturduğu bir birliktir. Her yıl Amerika Birleşik Devletleri'nde yaygın olarak takip edilen ve Super Bowl finaliyle sonuçlanan bir şampiyona düzenlenmektedir.

<sup>2</sup>. NFL takımlarının profesyonel kadrolarına katmak üzere en iyi üniversite oyuncularını seçtiği bir etkinlik olan Draft sırasında 'draft' edilirsiniz.

<sup>3</sup>. Ulusal H o k e y Ligi, Kanada ve Amerika Birleşik Devletleri'nden buz hokeyi takımlarını bir araya getiren bir Kuzey Amerika profesyonel spor birliğidir.

<sup>4</sup>. Major League Baseball, National League ve American Baseball League'den oluşmaktadır.

## Bex

Son sınıfta olmanın avantajlarından biri, üniversitede kalacak yer seçme konusunda önceliğe sahip olmanızdır ve Laura ile ben bu harika iki yatak odalı daireye bu şekilde sahip olduk. Mini mutfak, oturma odası, özel banyo, gardırop büyüklüğünde olmayan yatak odaları... Bu yılın sonunda, bir kez daha aile restoranının üstünde yaşamak zorunda kalacak, her gün küçük bir işletmenin cehennemine dalacak birini unutmam için neredeyse yeterli.

O kişi benim.

Ama şimdilik buradayım, kanepeye yayılmışım, bir kolum sallanıyor ve sandaletlerim ayağımdan kaymak üzere. Kampüsün kafesi Purple Kettle'daki mesaimi bitireli epey oldu ve çok yorgunum. Dönemin başındayız ve çok yoğunuz: Kapuçino ve kafe frappé stoklamaya gelen öğrencilere hizmet ederek saatlerimi ayakta geçirdim. Yatakta olmayı tercih ederdim ama Laura bana bir defile yapmak istiyor. Görünüşe göre oturma odasındaki ışığı daha güzel buluyor.

— Bu elbisenin de çok şirin olduğunu düşünmüştüm," diye bağırdı arabanın arkasından.

Yatak odası. Bu gece bunu giyerim diye düşündüm.

— Bu akşam ne var?

Sanırım cevabı zaten biliyorum, çünkü bir parti olacağı kesin, soru şu: nerede? Kardeşlik derneği mi? Kız öğrenci birliği mi? Her halükarda kampüs dışında bir evde mi?

— Bir parti!" diye bağıyor Laura, heyecanla odasından çıkarken.

Bronzlaşmış bacaklarını mükemmel bir şekilde gösteren yüksek topuklu ayakkabılar ve üzerine eldiven gibi oturan küçük siyah bir elbise giyiyor. Nedense şeytan boynuzları ve küçük bir yaba takıyor.



— Ve sen gelmeyeceğini söylemeden önce, geliyorsun ve hepsi bu. Bazen en iyi arkadaş olduğumuz gerçeğini düşünüyorum ve... şaşırdığımdan değil ama yine de merak ediyorum. Laura süper zeki, buna şüphe yok, ama onun için üniversite sadece bir dizi parti ve etkinlikten ibaret. Benim i ç i n s e , eğer ders çalışmıyorsam ya da Purple Kettle'da çalışmıyorsam, Abby'de problem çözüyor ve genellikle felaketlerden kaçınıyorum. Laura'nın babası büyük bir avukat, annesi ünlü bir doktor ve yazının yarısını İtalya'da, diğer yarısını da Saint Barths'ta geçirdi. Ben ise yazımı kalbi kırık bir anneye b a k a r a k , tedarikçilerle tartışarak ve müdavimlere patatesli krep servis ederek geçirdim.

Onu seviyorum ama hayatlarımız çok farklı. O ilk yılından beri McKee'de, ben ise iki yıl önce üçüncü yılım için buraya geldim. Kasabamdaki devlet üniversitesi yerine McKee'de iki yıl geçirmek benim için en fazla süre. Restorandan daha fazla uzak kalamazdım ve zaten benim için astronomik bir meblağ olmasına rağmen daha fazla borç da alamazdım. Belki bir gün işletme diplomam ve büyüyen fotoğraf portföyüm işe yarar, ama şimdilik plan değişmedi. Ev. Restoran. Annem kendi başınaymış gibi davranmayı bıraksın diye işi devralmak.

Babam hayatımızdan çıkıp gittiğinden beri, en hafif tabiriyle, hiç iyi olmadı.

— Bex, burası Dünya" diyor Laura. Beğendiniz mi?

Bana beyaz bir elbise gösteriyor; kumaşı parlak, yandan yırtmaçlı ve dekolteli.

— Bu benim için mi?

— Evet," dedi. Merak etme, sana melek kanatları ve bir hale aldım.

— Neden?

— Çünkü gecenin teması Melekler ve Şeytanlar" diyor. Beni dinliyor musun yoksa ne?

Başımı ellerimin arasına alıp gözlerimi ovuşturuyorum.

— Hayır, itiraf ediyorum. Özür dilerim, çok yorgunum. Hayal kırıklığına uğramış görünüyor.

— Bana bu yıl daha fazla dışarı çıkmak istediğini söylemiştin.

— Daha çok dışarı çıkıyor, evet, ama Victoria Secret seçmelerine değil. Gözlerini gökyüzüne kaldırıyor.

— Dene bakalım. Üzerinizde harika duracak ve göğüslerinizi öne çıkaracak. Hepsi

erkeklerin ağzı sulanacak.

Denemeden gitmeme izin vermeyeceğini çok iyi bilerek elbiseyi alıyorum. Gardırobumda bu parti için uygun başka bir beyaz elbise var.

— Ve neden hepsinin salyalarının bana akmasını isteyeyim ki?

— Çünkü herkese Darryl ile aranızdaki şeylerin bittiğini göstermelisin! İşte sana fırsat. Sürtünecek ateşli bir adam bul! Sarhoş ol! Lütfen, Bex, bir kez olsun eğlenmeyi dene.

Yaz boyunca yaptığımız birçok FaceTime görüşmesinden birinde ona yıl bitmeden daha fazla dışarı çıkmak istediğimi söylediğim ve eve gittiğim doğru. Bir daha erkek arkadaşım olabileceğini sanmıyorum ama o haklı, her zaman birileriyle yatabilirim. Uzun ve yalnız bir yaz oldu. Çok terledim ama hiçbir zaman iyi bir nedenim olmadı.

Hiç kimseyle yatmadım ama her şeyin bir ilki vardır, değil mi?

— Bir deneyeceğim," dedim ayağa kalkarken.

Ellerini çırparken sevinçle çığlık atıyor.

— Ama giyeceğime söz veremem. Ya da partiye geleceğime. Bana sakince gülümsüyor.

— Haley'i unutma.

Odamda, çok dar olan elbisenin içine zorlukla giriyorum. Laura haklıydı, göğüslerimi harika gösteriyor ve önemsiz olduğunu bilsem de, Darryl'in bu gece orada olacağını ummaktan kendimi alamıyorum. Belki de doğrudur, beni başka biriyle dans ederken görürse, sonunda aramızdaki ilişkinin bittiğini anlayacaktır. Çünkü her şeye rağmen

Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, hala anlamadı. Ve yine de beni aldatan o.

Sanki bir işaretmiş gibi, telefonuma bir mesaj geldi. Mesaj  
Yine Darryl. Bir zamanlar tüm bu mesajların sevimli olduğunu, beni  
önemsediğinin bir işareti olduğunu düşündüğüme inanamıyorum.

Şimdi saçımı başımı yolasım geliyor. Bu gece  
geliyordur umarım? Seni özledim, tatlım.

Neden bilmiyorum ama mesajında beni en çok rahatsız eden şey, mutlaka  
bir melek gibi giyineceğimi biliyor olması. Ona göre ben asla şeytan  
olmayacağım ve belki de sorunun bir parçası da bu. Gerçekten bittiğimize  
inanmıyor çünkü istediğini elde etmeye alışmış ve ben onun kalın kafasına  
şu mesajı sokmak için yeterince zorlamıyorum: *biz artık bir çift değiliz*. O  
sadece üniversitedeki kız arkadaşıyla evleneceğini ve NFL'deki erkeklerin  
yarısı gibi tüm kariyeri boyunca onu takip edeceğini düşünen kibirli bir  
futbolcu....

Kanatları taktım ve aynaya bakarken dudaklarımı büktüm. Gülünç  
derecede büyükler ve normalde toplum içinde böyle bir şey takmazdım.  
Haleyi alıp başıma yerleştiriyorum. Nasıl olduğunu bilmiyorum ama  
sonunda her şey bir araya geliyor. Belki biraz cesurluk için bir çizgi  
eyeliner ve mat bir rujla?

Darryl bir sinek gibi düşecek. Ama umarım diğerleri de düşer.

## James

Yakamı kaldırıyorum ve kardeşlik evinin koridorunda kardeşlerimi takip ediyorum. Burası bir Jack-O'lantern gibi; evdeki her lamba yanıyor olmalı çünkü her pencereden ışık fışkırıyor ve yemin ederim müziğin basını ayaklarımın altında hissedebiliyorum. Cooper kapıyı açmak için elini kapı koluna koyduğunda onu durduruyorum. Yakamı ayarlamaya devam ederken derin bir nefes alıyorum.

Yıllar boyunca pek çok takım arkadaşım oldu. Özellikle de her oyuncu grubunun liderleriyle doğru bir başlangıç yapmamız çok önemli. Çoğuyla bu ayın başındaki kamp sırasında tanışmıştım ama bu resmi bir görüşmeydi. Bir iş görüşmesiydi. Hepsi nereden geldiğimi ve neler başardığımı biliyordu, bu yüzden başımızı öne eğdik ve sezona hazırlanmaya başladık. Ama bu akşamki gibi bir ortamda bu daha önemli. İyi bir oyun oynamamızı istedikleri için saha içinde benim talimatlarıma uyabilirler ama bence birbirimizi gerçekten tanımamız ve onların güvenini kazanmam için saha dışında da birbirimizi tanımamız gerekiyor. Her birini bireysel olarak ve takımın diğer üyeleriyle ilişkili olarak tanımam gerekiyor. Ne çalışıyorlar? Gelecek sezon kim benimle birlikte ligde olacak ve kimin mezun olduktan sonra başka planları var? Kim yeni transfer, kim sakatlıktan dönüyor, kimin kız arkadaşı var ve adı ne? Onlara sahada ne kadar değerli olduğumu gösterebileceğimi biliyorum, bunu hayatım boyunca yaptım ama bu gece ya başaracağım ya da başaramayacağım. Sezon boyunca çok fazla partiye katılmıyorum, bu yüzden bu akşam önemli bir an.

Ve o anda, kostümümün içinde kendimi gerçekten gülünç hissediyorum.

— İki mafya babası gibi görünüyoruz," diyorum. Mafya babası olduğuna emin misin?

Gecenin teması?

Eğer ben takım elbise, açık siyah ipek gömlek ve saçlarımı arkaya tarayarak içeri girersem ve diğer herkes şort ve tişört giyerse, kardeşimi öldüreceğim. Sadece özel günlerde çıkardığım altın zinciri takmam için beni ikna bile etti. Tek tesellim onun da en az benim kadar gülünç görünmesi.

Coop elini saçlarında gezdiriyor ve bana kocaman bir gülümseme veriyor. Bu gülünç saç modelini nasıl başarıyor bilmiyorum. McKee'nin yıldız savunmacısı olduğu için her şeyden paçayı sıyrabiliyor.

— Yakışıklısın, seni temin ederim. Mafya tetikçilerinden daha şeytani ne olabilir?

— Yalan söylemiyor," diyor Seb, bileğindeki 1980'lerden fırlamış gibi duran büyük saati ayarlarken.

— Bu, bu kardeşlik tarafından düzenlenen tüm partiler gibi bir süslü elbise partisi. Asıl amaç kızların mümkün olduğunca açık saçık giyinip gelmeleri.

Coop Seb'in sırtını sıvazlıyor.

— Şahsen ben etrafta seksi kız var mı diye bakmak istiyorum. Gidelim mi? Yoksa hala biraz endişelenmek mi istiyorsun?

Doğrudum.

— Hayır, gidelim.

Kapı açıldığında ses bariyeri çarpmış gibi hissediyorum. Her yerde insanlar var ve neyse ki herkes bizim gibi saçma sapan giyinmiş. Bira pong oyunu, dans pisti, strip poker, öpüşen birkaç çift, bir adam ve köşede ateşli birkaç kız... Bir kardeşlik partisi için çok sıradan bir şey değil.

Bira pong oynayan bir grup adam, muhtemelen beyzbol takımının oyuncularını, Seb'e el sallıyor, o da onlara doğru yöneliyor. Sonra hayatımda gördüğüm en kısa eteği giyen bir kız Coop'a göz kırpmıyor ve o da onu dans pistine kadar takip ediyor. Bahse girecek olsam, hokey takımının hayranlarından biri olduğunu söyledim.

onunla yatmak için. Sonuç olarak, kendimi kapıda yalnız buldum ve ekibimden birini görmeye çalıştım.

Ensemden aşağıya doğru bir ürperti hissediyorum.  
bana bakıyor.

Kahretsin, çok tatlı. Beyazlar içinde, kanatları ve altın halesiyle tam bir melek. Arka duvara yaslanmış, dansçıları izliyor ve parmaklarının ucunda plastik bir bardak tutuyor. Venedik sarısı saçları bukleler halinde yüzünün etrafına düşüyor ve iri siyah gözlerini çerçeveleyiyor. Bacaklarını sonsuz gösteren yüksek topuklu ayakkabılar giyiyor. Bana bakışından büyülenmiş bir şekilde ona doğru yürümek üzereydim ki birinin adımı söylediğini duydum. Sesin nereden geldiğini görmek için dönüyorum ve göz ucuyla kızın dans pistine doğru ilerlediğini görüyorum.

— Callahan," diye tekrarlıyor ses.

Bu kez tanıyorum: takımın blokçularından biri olan Bo Sanders'ın, benim gibi dördüncü sınıf öğrencisi ve önümüzdeki sonbaharda Lig'e katılacak. O kadar uzun ki partiye katılanları neredeyse cüce bırakıyor. Bunun kanıtı da benim 1.80 boyunda olmam ve onun gözlerinin içine bakmak için başımı kaldırmam gerekmesi. Rakip hattaki savunmacıları ezmesini görmek için sabırsızlanıyorum. O yanımdayken, paslarımı atmak için bolca zamanım olacak.

Bana katıldığında, bana bir bira verdi ve sırtımı sıvazladı.

— Seni gördüğüme sevindim dostum.

— Sanders," dedim sırtını sıvazlayarak. Vay be, takım elbise sana buradakilerin çoğundan daha çok yakışmış.

Koyu kırmızı bir takım elbise ve bir debriyaj çanta giyiyor. Renkler uyuyor. Koyu teniyle mükemmel bir uyum içindeydi.

— En iyi şekilde görünmüyor muyum, dostum? Maç öncesi kıyafeti fena olmazdı.

— Maç öncesini unutun, bu maç akşamı için bir kıyafet.

Taslak. Herkes burada mı?

— Yan odada poker oynuyoruz. Homurdanıyorum.

— Strip poker değildir umarım.

— Sanki senin bununla bir sorunun varmış gibi," diye bağıyor ve eğlenen kalabalığın arasından ilerlerken başını bana doğru çeviriyor.

Müziğin bedenimde hissettiğim titreşimleri beni biraz rahatlatıyor.

Tüm bakışları fark etmediğimi söylemek isterdim ama henüz o noktada değilim. Ülkenin en iyi kolej oyun kurucusu olduğumu düşünürsek şaşırtıcı değil, yakışıklılıktan bahsetmiyorum bile. Neredeyse herkes yüzümü ve yeteneklerimi biliyor. Ve kızları memnun etmekten şikayet edecek değilim. Bir grubun içinden geçerken, bir kız bana üzerinde numarasının yazılı olduğu bir kâğıt parçası uzatıyor.

Cazip geliyor ama asıl yapmak istediğim dans pistine geri dönüp o küçük sarışın meleği bulmak ve benimle dans etmesini istemek.

— Callahan!" Sanders beni çekerken biri bağıyor.

Odadakilerin çoğunu tanıyorum ve bu da beni rahat hissettiriyor. Golcümüz Mike Jones ve kolejdeki en iyi alıcılardan biri olan Demarius Johnson var. Darryl Lemieux, hücum grubumdaki bir diğer kilit alıcı. Jackson Vetch, bir *çaylak*, yedek oyun kurucum olacak.

Ama ona bir dakika bile oynama süresi vermeyi düşünmüyorum, seneye ben NFL'deyken görevi devralabilir.

Darryl'in yanındaki kanepeye oturdum. Poker oyunuyla ilgileniyor ama pek konsantre değil; kız arkadaşı hakkında sızlanıyor. Ya da bekle... eski kız arkadaşı mı?

— Bu konuda ne yapabilirsin? Artık senin çirkin yüzünü görmek istemiyor. diyor Sanders ve herkesi kahkahaya boğuyor. Katılıyorum, artık sizinle birlikte olmak istemeyen birini neden engelleyesiniz ki?

Ama Darryl benim yeni takım arkadaşım, yani onun tarafındayım.

— Eminim fikrini değiştirecek ve ne kaybettiğini anlayacaktır," diyorum omzuna vurarak. Bunun için endişelenme.

Biradan büyük bir yudum alıyorum, güzel ve soğuk olduğu için minnettarım.

Herkes sarhoş olsa bile, bu gece içeceğim tek içki bu olacak.

— Biliyor musun?" diye cevaplıyor Darryl. Siktir et onu. Yani, sonuçta, sahip olduğum diğer kızlardan daha iyi değil.

— Güzel göğüsleri var," diyor savunmacılardan Fletch.

— Sıkışmıştı," diyor her zaman çok meşgul olan Darryl. Sonuçta, sanki bana başka bir yere bakmaktan başka seçenek bırakmamıştı.

Kızgınlığımı gizlemek için bir yudum daha alıyorum. Burada yeniyim, bu yüzden oyunbozanlık etmek istemem ama onun gibi pisliklerle gerçekten zor zamanlar geçiriyorum. Bo bakışlarına karşılık veriyor ve başını sallıyor.

Tamam, burada daha ciddi bir şeyler olduğunu hissediyorum. Şansa atlıyorum.

— Biri bana neler olduğunu söyleyebilir mi?

Darryl iskambil kağıtlarını alır ve karıştırır.

— O inatçı. Hey, Fletch, güzel göğüsleri olsa bile, o pis bir fahişe. Böyle bir kızı becermek istemezsin.

Hay aksi. Ah, doğru, oraya gitmek istiyor.

— Haykırdım.

Sanırım sesimin tonu şaka yapmadığımı gösteriyor; birasına uzanan Fletch olduğu yerde duruyor ve Demarius telefonundan başını kaldırıyor.

— Ben gelmeden önce burada durum nasıldı bilmiyorum ama benim ekibimde kadınlara saygı duyuyoruz.

Darryl ağzını açtı. Elimi kaldırdım ve ona bunun Aptalca bir şey söylemesine gerek yok.

— Eski sevgilin olsa ve onun hatalı olduğunu düşünsen bile. (Gözlerinin içine bakarım.) Anlıyor musun?

Darryl herkese kuşkuyla bakıyor.

— Tam olarak neyi anladınız?

— Tekrar etmemi ister misin?

Biramı bilerek yavaşça yere bıraktım ve kendimi arabanın arkasına sıkıştırdım.



Koltuğum.

— Bir şeyleri tekrarlamayı sevmediğimi bilmelisiniz.

Darryl ayağa kalkar. Omuzları dik ve öfkeden kıpkırmızı. Sahada, rakiplerimizin tahriklerine aşırı tepki vermediğinden emin olmam gerekecek. Onun mizacıyla ceza alacağımız kesin.

— Bana söyleyecek bir şeyin varsa, yüzüme söyle. Dönmüyorsun Tencerenin etrafında, Callahan.

Ben de ayağa kalkıyorum. Aptalca ama ondan en az beş santimetre daha uzun olduğum için mutluyum.

— Demek istediğim bu. Bir kıza, herhangi bir kıza, fahişe ya da sürtük diyorsun.

Bir daha yaparsan seni mahvederim. Küçümsüyor.

— Ne, benimle dövüşecek misin?

— Seninle dövüşmeyeceğim.

Takım arkadaşlarıma bakıyorum, ne olacağını merak ediyorlar, sanki ringde karşı karşıya gelmeye hazırlanan iki ağır sıkletin karşısındalarmış gibi.

— ... ama sahada seni geçmeyeceğim.

Tehdit odanın içinde yankılanıyor gibi. Elbette ona vurmayacağım, bunu hak etse bile. Ama sahada onu görmezden gelirsem? Bu kenara atılmaktan daha kötü. Darryl bunu biliyor, odadaki herkes de biliyor.

— Siktir!" dedi Demarius. İşi ciddiye alıyor.

— Bunu yapamazsın," diye karşılık veriyor Darryl. Ben bu takımdaki en iyi alıcılardan biriyim. Bana ihtiyacınız var.

— Buna cesaret edemeyeceğimi mi düşünüyorsun?" diye cevap verdim başımı eğerek. Neden?

Sence koç beni işe aldı mı? İyi bir asker olmak için mi yoksa lanet bir lider olmak için mi?

Darryl hemen sustu.

Takımdaki diğer adamlara bakıyorum.

— Sence neden? Son yılım için neden buraya geldim?

— Lanet olası şampiyonluğu kazanmamıza yardım etmek için," diye yanıtlıyor Bo.

— Evet," diye ekliyor Fletch. Ulusal şampiyonluk ya da hiçbir şey. Darryl'e bakıyorum ve işaret ediyorum.

— Aynen öyle. Ve eğer istediğin buysa, benim kurallarına uyacaksın. Bu Anladın mı?

Sorum uzun süre havada asılı kalıyor. Müzik bangır bangır çalıyor ve bas seslerinin duvarlara çarptığını hissedebiliyorsunuz. Her şey şimdi oluyor. Böyle bir şeyin olacağını hiç hayal etmemiştim ama bu işler böyle ve eğer çocuklar yanımda olmazsa bu sezon cehenneme dönecek.

Bo "Siktir, evet" dediğinde herkes aynı fikirde görünüyor ve yüksek sesle başını sallıyor. Biri omzuma vuruyor ama gözlerimi Darryl'den ayırmıyorum; bana gerçekten tokat atmak ister gibi bakıyor.

— Sorun değil," diyor sonunda ve beni iterek gitmemi istiyor.

Tanrım, onunla çıkma talihsizliğine uğrayan kız için üzülüyorum.

## Bex

Bir köşede arkama yaslanarak Laura'nın erkek arkadaşı Barry ile dans edişini izliyorum. Bittiğine dair bir başka tartışmadan sonra *balayı* evresine geri döndüler. Ve dürüst olmak gerekirse, yakında herkesin önünde öpüşeceklerine dair bir his var içimde. Şu anda, diğer dansçıları, dans pistinin diğer tarafındaki bira-pong oyuncularını ve biraz ilerideki striptiz-poker oyuncularını gözden kaçırmış gibi dans ediyor ve öpüşüyorlar.

Aptal halemi koparıp nemli Ağustos gecesine doğru kaçmak üzereyim.

Darryl bir süre önce ekibin yarısıyla birlikte geldi.

McKee'nin futbol takımı. Beni görmedi, neyse ki bir köşede Laura aracılığıyla tanıştığım kızlarla sohbet ediyordum. İçeri girdiğinde doğruca başka bir odaya gitti ama varlığını hâlâ hissedebiliyordum.

Geçen yıl, yan yana olmadığımızda bile onu yakınımda hissetmek ilişkimizin en güzel yanlarından biriydi. Odanın diğer ucundayken, arkadaşlarıyla konuşurken bile bana baktığını fark ediyordum. Ne zaman onun maçlarından birine gitsem, tribünlere doğru döndüğü bir an olurdu ve bir şekilde kalabalığın içinde beni bulur ve bana göz kırpardı.

İlgisi beni ürkütüyordu ama olumluydu. Ama şimdi? Hâlâ tüylerim diken diken oluyor ama kızgın ve rahatsız olduğum için.

Bu gece gelmemeliydim.

Hangisi daha kötü bilmiyorum, sarhoşken bu moronun beni tatlı dille yatağa geri götürmeye çalışacağı andan korkmak mı, yoksa onu çok fazla görmek mi?

Kız öğrenci yurdu hayranları tarafından asıldığı için mutlu. En büyük hayranı olduğunu söyleyen bir kıza karşı koyamayacağını herkesten iyi biliyorum.

Odanın diğer tarafında ön kapı açılıyor ve siyah takım elbiseli üç çocuğun içeri girdiğini görüyorum. İki kahverengi saçlı, üçüncüsü sarışın. Hemen odanın diğer ucunda eğlenenlere katılıyor ve bir de bakıyorum ki siyah saçlı çocuklardan biri, sakallı ve yaramaz gülümsemeli olan, bir kızla dans pistinde. Sonra gözüme çarpan üçüncü adam var.

Kardeşi olduğunu düşündüğüm kişinin aksine sakalı yok. Mükemmel çenesine ve alnına düşen kalın buklelerine bakmaktan kendimi alamıyorum. Uzun boylu ve çok kaslı ve etrafındaki her şeye bakış şekli... sanki her detayı fark ediyor gibi.

Ben de dahil.

Bakışlarına karşılık verirken, doğal kalmaya çalışarak bir yudum alıyorum. Sonra Darryl'in takım arkadaşlarından Bo Sanders'ın merhaba demek için yanıma geldiğini görüyorum. Yani takımdaki futbolculardan biri mi? Yeni olmalı çünkü onu tanımıyorum ve geçen sezon onlarla çok zaman geçirdim.

Biraz sıcak olmasına rağmen biramı bitiriyorum ve dans pistine doğru ilerliyorum. Biri ayağıma basıyor ve neredeyse Laura'nın üzerine düşüyordum. Bana sarılırken kıkırdıyor.

— Bex! Bu şimdiye kadarki en iyi parti değil mi?

Barry bana bir bardak daha uzattı.

— Taze!" diye bağıyor ben hemen yanında dururken.

Bir yudum alıyorum; bu bira tam olarak soğuk değil, sadece diğeri kadar sıcak değil diyelim. Laura beni yanağımdan öpüyor, kolu hala belimde ve bizi döndürüyor. Portakal çiçeği parfümünün ve bira kokan nefesinin kokusunu alabiliyorum.

— Hey," dedim. Ben gidiyorum.

Suratını astı, ağzı hâlâ mat siyah rujla mükemmel bir şekilde kaplıydı.

— Ne? Hayatta olmaz! Yok artık! Parti daha yeni başlıyor!

— Darryl burada.

— Darryl?" dedi yüksek sesle. Nerede o?

Midem bulanıyor. Onu dans pistinden uzaklaştırıp daha karanlık bir köşeye çekmeye çalışıyorum.

— Kes şunu, dikkatini çekeceksin.

Orada öylece duruyor ve hareket etmeyi reddediyor. Biraz çakırkeyif olsa da, hala akıllı başında olduğunu görebiliyorum.

— Bex, sorun yok. Saklanma, ona iyi olduğunu göster.

Cevap verirken sesim titriyor:

— Ya aslında iyi değilsem?

Bu sözler üzerine gerçekten kötü hissettiğimi anladığımı düşünüyorum çünkü Barry'ye özür dileyen bir bakış atıyor ve beni uzaklaştırıyor. Yukarı çıkıyoruz, öpüşen çiftlerin yanından geçiyoruz ve kapılardan birinin önünde duruyoruz. Laura kapıyı çaldı. Biri bize gitmemiz için bağılıyor ama kapı açılana kadar kolu sallıyor: gömleksiz bir adam pantolonunu yukarı çekiyor ve bir kız sırt dekoltesi elbisesini yeniden ayarlıyor.

Hatun çılgılık atıyor:

— Neyin var senin?

— Kaybolun," diye cevap verdi Laura, o kadar sertti ki ısrar etmediler.

Beni odanın içine itiyor ve banyonun kenarına oturtuyor. Kilidi çevirdikten sonra kapıya yaslanıp yere oturuyor. Alnındaki birkaç tutam saçı üflüyor ve derin bir nefes alıyor.

— Onunla tekrar bir araya gelmek istiyor musun?

— Hayır, size hemen döneceğim.

— Onu hala seviyor musun?

— Tanrım, hayır.

— Bu iyi bir şey. Çünkü o bir pislik. Üniversiteli sporcuların peşinden koşan bütün piliçlerle yatıyor.

Yüzümü buruşturuyorum. Geçen bahar, tüm seks mesajlarını ve aldatmasının kanıtlarını ortaya çıkardım ve bu son darbe oldu.

İlişkimiz. Darryl ile McKee'deki ilk dönemimde bir partide tanıştım ve liseden beri ilk kez gerçek bir erkek arkadaşla sahip olma fikri karşı konulamayacak kadar cazipti. Futbol sezonu boyunca onunla birlikte olmak kolaydı; o kadar meşguldü ki, oynadığı her iç saha maçına gittiğim sürece benim de meşgul olmamı umursamıyordu. Ama sezon bittikten sonra, yılın ikinci yarısında, yapışkan, aşırı korumacı ve düpedüz sinir bozucu olmaya başladı; aynı zamanda beni iki ya da üç hayranıyla aldatıyordu.

Ona ayrılmak istediğimi açıkça belirtmiş olmama rağmen, sanki fikrimi değiştireceğimi umuyormuş gibi bütün yazı bana mesaj atarak ve arayarak geçirdi. Darryl Lemieux hayır denmesine alışık değil, özellikle de bir kadın tarafından.

Yaz boyunca, o Massachusetts'teki ailesinin yanındayken ve ben hala New York'tayken, aramıza biraz mesafe koymayı başardım ve şimdi, o berbat akşam yüzünden, tüm çabalarımın boşa gittiğini hissediyorum.

— Biliyorum," dedim. Yapmayacağım... Sadece korkuyorum... anlıyor musun? O

benimle yeniden bağlantı kurmaya çalışacak ve istemediğimi görünce çocuk gibi davranacak. Birlikte olduğumuz süre boyunca hep böyle yaptı. Biri ona istediğini vermediğinde şikayet ediyor. Aptal bir topu yakalayabildiği için kendini Tanrı sanıyor.

Laura yanıma, banyonun kenarına oturdu. Bana bakıyor ve yüzünü buruşturuyor.

— İğrenç! Bu banyonun temizlenmesi lazım, çok pis. Ama duş başlığı fena değil.

Ona küçük bir gülümseme veriyorum.

— Burada yaşamak yerine benimle yaşadığın için pişman değil misin?

— Gerçekten anlamıyorum. Dalga mı geçiyorsun benimle? En iyi arkadaşımın yaşamak yerine düzleştirici ütümün çalınabileceği bir apartman dairesinde mi yaşayacağım?

Yanına gidip omzuna hafifçe vuruyorum.

— Ben eve gidiyorum. Barry ile iyi eğlenceler. Kaşlarını çattı.

— Tek başına taksiye binmek istediğine emin misin? Bu sana çok pahalıya patlar.

— Ben hallederim," diye cevap veriyorum, her ne kadar içimden şöyle düşünsem de

O haklı.

Sadece on beş dakika uzaklıktaki yurtlara pahalı bir taksiyle dönmek, Purple Kettle'daki vardiyam boyunca kazandıklarımı aşağı yukarı yiyip bitirecekti. Neyse ki Barry'nin taksi ücretinden dış yolculuk için yararlanabildim.

— Tamam," dedi ve bana sarıldı. Ama oraya varır varmaz beni ara. Belki de arkadan çıkmalısın.

Ona bir öpücük verip aşağıya iniyorum. Kalabalığın arasından sıyrılıp aşağıya iniyorum.

arka odaya yöneliyor, orada verandaya bir çıkış var.

— Bex.

Bir aptal gibi arkamı döndüm ve neredeyse Darryl'e çarpıyordum.

— Hey," diyor ve beni tutmak için omuzlarımdan tutuyor.

Biraz geri çekilmeden önce beni sıkıyor.

— Nihayet! Gelmeyeceğini sanıyordum. Ne içiyorsun, bebeğim?

Bir saniyeliğine gözlerimi kapatıyorum. Şimdi tek hissettiğim kaçma dürtüsü, ama kendimi hareket etmemeye zorluyorum.

— Ben sadece...

— Biliyorum," diyor parmaklarını şıklatarak. Votka ve soda.

Hiç de öyle değil. Şarap ya da bira dışında bir şey içtiğimde, bu genellikle rom ve kola olur. Kurtulmaya çalışıyorum ama o beni belimden yakalıyor. Elbisemin yakasının dikişini takip ediyor, parmakları tenimi okşuyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum.

— Darryl.

— Fikrini değiştireceğini biliyordum" diyor. Çok güzelsin, bebeğim. Bu gece benim için gelmene çok sevindim.

Elini itiyorum.

— Hayır.

Göz ucuyla az önceki adamı görüyorum. Yüzünü buruşturdu ve

bize doğru geliyor.

— Aslında, onun için geldim.

Bana ne oldu bilmiyorum ama kendimi Darryl'in kucağından kurtarıyorum ve bu yabancıya doğru yürüyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve onu öpüyorum.

Ağızına.

Ne öpücük ama!

Belki de onu gafil avladım ama öpücüğüme karşılık veriyor, kollarıyla belimi kavıyor ve beni kendine çekiyor, sıcak bedenini benimkine karşı hissedebiliyorum. Beni daha yoğun öpüyor, dili dudaklarımı zorluyor, ağzımı açıyorum ve nefessiz kalana ve duygularımla yanana kadar bunu yapmasına izin veriyorum. Nefis kokuyor, parfümünün odunsu bir kokusu var ve sırtımın küçük kısmında duran büyük elleri neredeyse kalçalarımı okşuyor. Nefesimi tutar tutmaz onu tekrar öptüm. Veda etme düşüncesiyle. Kaçmak için. Ama o beni daha sıkı kavıyor ve daha şiddetli öpmeye devam ediyor. Tamamen bunalmıştım.

Bu öpücük, bu yabancıyla, Darryl ile paylaştığım tüm öpücüklerden daha iyi. İnanılmaz yetenekli, sanki hayatı boyunca bunu yapmış gibi. Bütün gece burada durup ona ağzımı sunabilirim.

Biraz kayıyor ve kulağıma fısıldamak için eğiliyor:

— Adın ne tatlım?

Birden büyüğü bozuldu. Laura tek gecelik ilişkilere düşkün olmamı isteyebilir, ama yapamam. Bu ben değilim. Bu ben değilim. Bir tanrı gibi öpüşse ve lanet bir orman gibi koksa bile, kendimi başka bir lanetli ilişkinin içine çekilmesine izin vermeyeceğim. Geri adım atıyorum ve kendimi kollarından kurtarıyorum. Vücudum hemen bir eksiklik hissediyor. Oda insanlarla dolu olmasına rağmen üşüyorum. Müziğin sesi hâlâ yüksek ama zar zor duyabiliyorum.

Topuklarımda üzerinde dönüyorum ve doğruca kapıya yöneliyorum.

— Darryl adımı haykırırken çocuk "Bekle" diyor. Bu ne lan? Ne yaptım ben böyle?



## Bex

Buna inanamıyorum. Herhangi birini öpebilirdim ama McKee'nin yeni oyun kurucusu olmalıydı.

Görünüşe göre futbol takımımızın kurtarıcısı.

Darryl'in takım arkadaşı.

Kahretsin.

Kalkıp derse hazırlanmak zorunda olmama rağmen o öpücüğü düşünmeden edemiyorum. Takıntılı olduğum şey Darryl'in yüzündeki korkunç ifade ya da kaçıp gittiğimde partideki insanların yarısının bana bakışı değil, o öpücük sırasında hissettiklerim. Birini öpmek söz konusu olduğunda her zaman rahatsız olmuşumdur, özellikle de başkalarının önünde. Ama bu adam... onunla farklıydı, sanki dünyada yalnızdık. Beni kendine çekmek için ellerini üzerime koyuşunu, hafif pürüzlü dudaklarını, durduğumuzda yüzündeki sinirli ifadeyi düşündüğümde... hala üzerimde bir etkisi var. Elimi pijama şortumun içine sokuyorum ve kendimi okşamaya başlıyorum. Acele edersem.

Hayır.

Bunu yapamam. Her ne kadar dudaklarını hayal etmeden duramam da, tam orada, kalçalarımın arasında.

Telefonuma bakıyorum. Zamanım var.

Dudağımı ısırıyorum, tereddüt ediyorum ve elimi aşağı kaydırıyorum. İki parmağımla cinsel organımı yarı açıyorum ve klitorisime sürdüğümde bir iniltiyi bastırıyorum. İşaret parmağımın ucuyla küçük daireler çiziyorum. James'in üç günlük sakalı vardı; eğer ağzını parmaklarımın olduğu yere koyarsa, tenimde lezzetli bir çizik hissederdim. Nazık olur muydu? Acımasız mı? Öpücüğü ben başlatmış olabilirim ama o hiç düşünmeden karşılık verdi.

sorulması gereken bir soru. Oyun kurucular sahadayken tüm oyun boyunca sorumludurlar, değil mi? Yatmaya gidiyorum.

— Bex!" dedi Laura, kapıyı çalarak.

Elimi hızla şortumdan çekiyorum. Sözünü kestiği için onu suçlayamam, en iyisi bu. Eski sevgilimin önünde anlık olarak öpüştüğüm bir adam hakkında fantezi kurmanın bir anlamı yok.

Ama düşündüğümde utanıyorum. Her ne kadar O öpücüğün tadını çıkarmak için, geriye dönüp baktığımda deli olduğumu düşündüğüne eminim. Umarım kampüste tesadüfen onunla karşılaşmam. Neyse ki üniversite çok büyük. Belki kahveyi pek sevmiyordur ve Purple Kettle'a gelmez.

— Bex, bana Laura de. Okuldan önce kahvaltı yapacaksak bir an önce oraya gitmeliyiz.

— Bir dakika içinde orada olacağım!

Yataktan fırlıyorum ve hızlıca gardırobumu açıyorum. Bir çift kot şort ve üzerinde "Chez Abby" yazan soluk bir tişört giyiyorum; restoranda her zaman bu tişörtlerden stoklarımızda bulunur. Saçımı tarıyorum ve sandaletlerimi giyiyorum. Bugün makyaj yok.

Dişlerimi fırçalıyorum, eşyalarımı sırt çantama atıyorum ve Laura ile birlikte yola çıkıyorum. Kaldığımız yurttan bir kafeterya olduğu için şanslıyız, böylece kahvaltı yapmak istemediğimizde hızlıca bir kahve içip tost yiyebiliyoruz. Üniversitede sevdiğim ve özleyeceğim bir şey varsa o da yemek hazırlamak zorunda olmamak. Benim yaptığım patatesli krepler çok daha güzel olsa da.

İkimize de servis yapıldıktan sonra arka tarafta bir masa bulduk. Laura'nın ise hazırlanmak için vakti vardı; makyaj yapmış ve kıyafetine uygun takılar takmıştı. Eminim biraz spor yapmak için erken bile kalkmıştır. Peki ben bunca zamandır ne yapıyordum? Kendimi okşuyor, üç günlük sakalı olan o adamı düşünüyordum.

Ahh! Zehirli ve yıkıcı bir ilişkiden yeni çıktım. Bu dönem dikkatimin dağılmasını göze alamam; zaten annem, restoran ve bir sürü başka işim var.

— Bana ne olduğunu anlatacak mısın?

Kahvemden bir yudum alarak ona bakıyorum.

— Bunu zaten biliyorsun.

— Mackenzie söylediği için biliyorum ama bu senin söylemenle aynı şey değil.

— Bana başka biriyle ilgilenmemi söylemiştin.

— Ama ona değil!

Elimi yüzümde gezdiriyorum.

— Bunun büyük bir hata olduğunu biliyorum. Umarım Darryl onu yalnız bırakmıştır.

Onu öpen ben olmama ve zaten onu ilgilendirmemesine rağmen, o adamla kavga etmek gerçekten onun yapacağı bir şey olurdu. Bu yüzden umarım bu adamı bir daha görmem. Üzerimde bıraktığı etkiyi görseydi sanırım dehşete düşerdim, ayrıca muhtemelen öfkeli bir Darryl'le yüzleşmek zorunda kalırdı, bu durumda sanırım bana lanet okurdu.

— Kızarıyorsun. (Laura bana doğru eğiliyor, eğlenmiş görünüyor.) Bu onun iyi öpüştüğü anlamına mı geliyor? Bence öpüşme şekli yatakta ne kadar iyi olduğu hakkında bir fikir verir.

— Laura!

Çılgılık atıyorum. Etrafıma bakıyorum ama neyse ki kimsenin bizi duymadığını görebiliyorum.

Elindeki tostla kıpırdanıyor.

— Ne var ne yok? Çok ateşli, değil mi?

Simidimi ısırdım.

— Bu iyiydi.

— İyi mi?

— Gerçekten iyi, kabul ediyorum. İç çekiyor.

— Darryl'in takım arkadaşı olması utanç verici. Normalde erkekler bu tür durumlarda belli kurallara saygı gösterir.

— Zaten ilgilenmiyorum.

Ona yalan söylüyorum çünkü gerçek şu ki, o öpücüğü düşündüğümde midemde kelebekler uçuşuyor.

— Zaten şu anda biriyle ilişki kurmamın imkanı yok.

Nasıl?

— Yani sana çıkma teklif etse hayır mı diyeceksin?

— Sanki yapacakmış gibi.

— Onu öptün ve öylece bıraktın. Erkekler meydan okumayı sever.

— Zamanını boşa harcamanın bir anlamı yok. (Telefonumu kontrol ediyorum.) Derse zamanında gitmek istiyorsam acele etmem gerekecek çünkü bina kampüsün diğer tarafında.

Kalkıp simidimin kalanını kağıt peçeteye sarıyorum.

— Sonra görüşürüz.

— Şu yazarlık kursuna mı gidiyorsun? İç çekiyorum.

— Ne yazık ki.

McKee'ye geldiğimde, bazı kredilerimin dikkate alınmadığını keşfettim, bu yüzden tüm modüllerimi tamamlamak ve diplomamı almak için iki kat daha fazla çalışmam gerekiyor. Bu yazma dersi - akademik yazmaya giriş - hepsinden daha sıkıcı. Bölümümün işletme olduğu ve üniversiteye başladığımdan beri yazmaya alışkın olduğum düşünülduğünde bunu aşağılayıcı bile buluyorum. Tüm bu süre boyunca fotoğraflarım üzerinde çalışmayı tercih ederdim ama hayat bu.

— İyi olacaksın. Daha sonra bana mesaj at ve akşam yemeği için ne yapmak istediğini söyle," diyor.

El sallayarak vedalaşıyorum ve yeni bir gün için yola koyuluyorum. Hava sonbahardan çok yazdan kalma, bu yüzden birkaç dakikalık tempolu yürüyüşten sonra alnımda ve kollarımın altında boncuk boncuk ter hissetmeye başladım. Sırt çantamı omzuma attım ve kampüsün birçok tepesinden birinin zirvesine ulaşmak için biraz mücadele ettim. New York'a sadece bir saat uzaklıktayız, yani dağlarda değiliz ama McKee yapay tepeler ü z e r i n e inşa edilmiş gibi terliyorum. Fotoğraf makinemi getirmeme gerek yoktu ama bir şeyden ilham alırsam diye yanımda bulundurmamı seviyorum ve şimdi pişmanım çünkü her adımda kalçama çarpıyor. Bir dakika erken geldim, arka tarafta bir koltuk buldum ve dışarı çıktım.

defterim ve jel kalemim. Malzeme konusunda tek lüksüm bu. Aptalca ama siyah mürekkep yerine mor parıltılı mürekkeple not almak, görsel sanatlarda olmayı tercih ettiğim işletme çalışmalarımı biraz daha katlanılabilir kılıyor.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde oldukça yaşlı beyaz bir adam olan öğretmen bize bu dersi ciddiye almamızın önemli olduğunu çünkü üniversitede yapacağımız her şeyin temelini oluşturduğunu söylemeye başladı. Bu yanlış değil, ama kesinlikle etrafımda oturan on yedi ve on sekiz yaşındaki küçük çocuklara daha uygun. Nasıl plan yapılacağını biliyor musun? Bu iyi bir şey. Çalışmanızı nasıl özetleyeceğinizi bilmek? Bu da iyi. Akranlarınızın yorumlarını dikkate almak? Anladım. Bu ders hakkında söyleyebileceğim şey, A almanın kolay olacağı ve yılımı tamamlamak için almam gereken beş ders daha olduğu göz önüne alındığında, şikayet etmeyeceğim.

— Programı ayrıntılı olarak inceleyelim" diyor öğretmen. Herkesin bir kopyası var mı?

Birisi yanımdaki sandalyeye çöktü. Sinirlendiğimi belli etmemeye çalışıyorum. Zavallı yeni çocuk. Beş dolarına bahse girerim ki çalar saati çalmıştır.

Gerçekten güzel kokuyor. Çam gibi kokuyor.

Başımı çevirdim ve kalbim göğsüme fırladı.

— Merhaba," diyor James Callahan. Başka bir kopyası var mı? Kahretsin, buna inanamıyorum.

## James

— Hey, Coop! Seni bırakmamı istiyorsan acele et!

Kapıya vurup bağırıp duruyorum. Kardeşimin hokey antrenmanına zamanında gelip diğer her şeye geç kalmayı nasıl başardığını gerçekten bilmiyorum. Biraz kaçıktır ve sadece sporu konusunda ciddidir.

Koridorun sonunda, Seb boynunda bir havluyla banyodan çıkar. boyut.

— Hâlâ kalkmadın mı?" dedi, pek şaşırmamıştı.

— Dün gece onu duydun, değil mi? James, aynı saatte dersimiz var. Ben de seninle geliyorum.

— Evet.

— Tanrı aşkına. Cooper, ilk aptal dersime geç kalmamın imkanı yok!

Kardeşim aniden kapıyı açıyor, huysuz bir halde. Gözlerinden birinin dışarı fırladığını görebiliyorum. Ona gülümsüyorum ve nazikçe söylüyorum:

— Merhaba, Uyuyan Güzel.

— Senden nefret ediyorum.

— Bana tapıyorsun. Bensiz bu kadar uzun süre nasıl hayatta kaldın bilmiyorum.

— Zor oldu.

Seb kapıyı açıyor, bu da Coop'u kızdırıyor ve ona ters ters bakıyor. Ona vurmak üzereydi, ben de hemen araya girdim. Seb on bir yaşındayken, anne babası öldükten sonra evlat edinilmiş olsa da, o ve Coop tek yumurta ikizleri gibi davranıyorlar. Bu da çok fazla kavga anlamına geliyor.

— Beş dakikan var, daha fazla değil, ona söyleyeceğim. Arabada bekliyor olacağım.

Coop odasının kapısını kapatırken Seb arkasından su damlaları bırakarak kahkahalarla yanımdan geçti.

— Şimdiden bizimle yaşadığına pişman mı oldun?

— Hayır, ikinizi de sevdiğimi biliyorsunuz. Louisiana'dayken sizi özledim.

Geçen hafta büyük yatak odasına (tabii ki!) ve ebeveyn banyosuna taşındığımdan beri, özellikle de henüz eğitimle çok meşgul olmadığım için yerleştim. Kardeşlerimle birlikte yaşamayı özlemişim. Sezon boyunca kendi antrenmanlarımızla her zaman çok meşgul olsak da, aynı çatı altında yaşamak en azından birlikte biraz zaman geçirmemizi sağlıyordu. Bu bazen ben antrenmandan geldiğimde Coop'a merhaba demek, o piste gitmek ya da ben takımımdan ayrıldıktan hemen sonra Seb maçının sonunu görmek için uğramak anlamına geliyordu. Elbette üniversiteye başladığımızdan beri tatilleri ve yazları birlikte geçirebiliyoruz ama yine de son birkaç yıldır kendimi oldukça yalnız hissettiğimi itiraf etmeliyim. LSU'da arkadaşlarım, iyi takım arkadaşlarım vardı ama ben her zaman aileme daha yakındım. İkisi de harika insanlar olan aileme. Coop ve Seb, her ne kadar gerçek birer terör olsalar da. Ve Izzy, en iyi kız kardeşim. Mezun olup NFL'de oynamak için kim bilir nereye taşınmadan önce son yılımda kardeşlerimle birlikte yaşama şansı.

Seb gülümsüyor. Kan bağı Callahan olmayabilir ama gülümsemesini gördüğünüzde öyle olduğunu düşünebilirsiniz. Onda Callahan cazibesi var.

— Ben de seni özledim. Bu sınıfı parçalara ayıracaksın.

Kaşlarımı çatarak merdivenlerden iniyorum.

— Tabii hayatta kalırsam.

Coop Nike sırt çantasını omzuna asmış, aceleyle aşağıya iniyor. Sandaletlerini giyiyor ve gözlerini ovuşturarak beni arabaya kadar takip ediyor.

— Bu arada, bu sabah hangi dersin var?" diye soruyorum, yola geri dönerek.

Kahvemden bir yudum çaldı. Ona öfkeli bir bakış attım ama o reddetti.

omuzlarını silkti ve şöyle dedi:

— Hey, bana bir tane almak için zaman vermedin.

— Bu da beni soruma geri getiriyor. Her gün derse geç mi kalıyorsun?

— Ailene söyleme. Ders Rus edebiyatı. Islık çaldım, etkilendim.

— Zor görünüyor.

Üzgün görünüyor.

— Hatırlatmayın bana. Bölümüm olarak bunu seçtiğim için her gün kendime lanet ediyorum.

Babam Cooper'ı on sekiz yaşında NHL'ye girmekten vazgeçirdiğinde NCAA'de dört yıl geçirmesini garanti altına almak için<sup>5</sup> ve aynı zamanda bir derece almak. Cooper ondan intikam almak için en yararsız bulduğu konuyu, edebiyatı seçer. Okumayı çok sevdiği için bu seçim anlaşılabilir bir şeydir ama bu işin ne kadar zahmetli olduğunu hafife almıştır ve tabii ki ona ilk gülen Seb olur; gülmekten ölür.

— Belki sonunda Nikolai ile ortak bir noktanız olur.

Nikolai, Coop'un ezeli düşmanı. Amerika Birleşik Devletleri'nde okuyan bir Rus defans oyuncusu ve McKee'nin en büyük rakibi olan Cornell Üniversitesi hokey takımının yıldızı. Coop ondan nefret ediyor, bunun başlıca nedeni de agresif oyun tarzı; Coop'un da onunla aynı şekilde davrandığı ve her maçı yedek kulübesinde bitirdiği düşünüldüğünde bu çok komik. Hokeyin inceliklerini onun kadar bilmiyorum ama tıpkı futbolda olduğu gibi cezalardan kaçınmanın öncelikli olduğuna eminim.

— Ah, ah. Ben öyle düşünmüyorum.

Yaşadığımız ev kampüste değil, McKee'nin geniş kampüsünün etrafında uzanan Moorbridge kasabasında. Uygun bir yer, her yere yakınız. Cooper'ı onun binasının önüne bırakıyorum ve biraz ileride olan benimkine doğru devam ediyorum. Sınıfıma gitmek ve birinci sınıf öğrencileriyle çevrili bir sandalyede kışımın üstüne oturmak için sadece beş dakikam var.



Argh.

En yakın otoparka çekip aceleyle içeri giriyorum. Bu kursta iyi bir not almak istiyorsam, iyi bir izlenim bırakmalıyım.

Odamı buldum ve kapıyı iterek açtım. Kahretsin, oda düşündüğümünden çok daha küçükmüş. Sanırım McKee öğretmen-öğrenci oranını gerçekten ciddiye alıyor.

Gizlice arka tarafa geçiyorum, orada bir kız tek başına oturuyor, başını dönem programına eğmiş.

Ona yaklaştığımda donup kalıyorum. O bir tanedir. Gecenin meleği. Beni kimseyi ilgilendirmemiş gibi öptü; hayatımda hiç bu kadar yoğun bir şey yaşamamıştım ve sonra hiçbir şey olmamış gibi gitti.

Darryl'in eski sevgilisi olduğundan bahsetmiyorum bile. Beni öpmeden sadece bir saat önce ona saygılı davranmasını söylediğim kişi. O gittikten sonra Darryl o öpücük yüzünden bana çok kızdı ama neyse ki onun kim olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığını söylediğimde bana inandı. Aslında hala onun hakkında pek bir şey bilmiyorum, sadece adının Beckett olduğunu, muhteşem olduğunu ve sanki etrafında başka hiçbir şey yokmuş gibi öpüştüğünü biliyorum.

Ayrıca takım arkadaşlarınızın eski sevgilileriyle çıkmamanız gerektiğini de biliyorum, bu yüzden bunu düşünmeme bile gerek yok.

Birinci sınıf olamaz, o zaman burada ne işi var? Yanına oturdum. Güzel kokuyor, vanilya ve çiçek karışımı bir şey. Ve yüzünde çalışkan bir ifadeyle ders programının bazı kısımlarının altını çiziyor. Elimde belge olmadığı için ona soruyorum:

— Benim için bir kopyası var mı?

Monoton bir ses tonuyla konuşan, altın çerçeveli gözlüklü, oldukça yaşlı bir adam olan öğretmen duraksıyor. Boğazını temizliyor ve bir yığın kâğıda bakıyor.

— Bay Callahan?

— Evet. Buradayım.

Öğretmen gözlerini benden ayırmıyor ve devam ediyor.

— Sevgili öğrenciler, lütfen bu kursun sabah 9.00'da değil 8.30'da başladığını unutmayın. Üniversite kursunuzun sorunsuz ilerlemesi ve geç kalmamanız sizin yararınıza olacaktır. Diğer öğretmenler bu kadar uyumlu değiller.

Konuşmasını bitirdi ve bana programın bir kopyasını verdi. Hay aksi.

Kıpkırmızı olmalıyım.

— Efendim, özür dilerim. Eğitime gitmek için erken kalktım.

Sonra buraya gelmeden önce üzerimi değiştirmek için eve gittim ve zaman çizelgesini başka bir kursla karıştırmış olmalıyım.

Bir kız omuz silkerek bana bakıyor, sanki "Şansına küs" der gibi. Ona yüzümü buruşturma dürtüsüne direniyorum. Yanımda Beckett iç geçiriyor.

— Ne?" dedim.

— Az önce kendimle girdiğim bir iddiayı kaybettim. Uyuyakaldığını sanmıştım.

— Ben bir sporcuyum. Fazla uyumam.

— Ah," dedi. Doğru ya, sizin tanrı olduğunuzu ve biz ölümlülerin aksine uyanmanız gerekmediğini unutmuşum.

Profesör yine boğazını temizliyor. Bana ters ters bakıyor ama bunun Beckett için de geçerli olduğunu görmek beni memnun ediyor.

— Anlattığım gibi, üniversite düzeyinde yazılı anlatım ilkeleri şu şekildedir...

— Burada ne halt ediyorsun?

Bana masanın altından küçük bir tekme attı.

— Ben de kendime aynı soruyu soruyordum.

— Bu kursa ilk kez girdiğimde sınavda başarısız oldum.

Ona karşı tamamen dürüst olmamı sağlayan şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Belki de büyük kahverengi gözleri, küçük simli kalemıyla oynaması ya da dudaklarının dudaklarımdaki hissini unutamamamdır.

Bu düşüncüyü aklımdan çıkarıyorum. O benim takım arkadaşımın eski sevgilisi. İlgileniyor olsa bile, bu mümkün olmazdı.

— Geçen yıl geldim" diye mırıldanıyor. Ve ben çoktan

önceki üniversitemde bu gibi dersler aldım, denklik alamadım.

— Berbat bir şey.

Hafifçe omuz silkiyor.

— Aynı zamanda çok da zor olmamalı, değil mi? Üç yıldır üniversitedeyiz, yani yazmaya alıştık.

Programa bakıyorum. Haftada iki ders. Bir Haftalık ev ödevi. Akran değerlendirmesi. Tüylerim diken diken olmaya başladı. Diferansiyel denklemler, sorun değil, ama bu tür şeyler? Asla olmaz.

Ve tabii ki, kendi seçtiğimiz bir konu üzerine bir makale sunmamız gerekecek. final skorunun üçte biri sayılacak. Lanet olsun. Kimden. Boktan.

Bu konu onun için zor olmayabilir ama benim için cehennem gibi olacak.

Çok gergin olmamasını umarak ona bir gülümseme veriyorum ve geri kalanı için yerleşiyorum.

kursun. Elimden geldiğince ona bakmadan duramıyorum. Bu sabah da geçen geceki küçük beyaz elbisesiyle olduğu kadar güzel görünüyor. Ve tam benim tipim olduğu ortaya çıktı; basit bir tişörtle bile muhteşem göğüsleri olduğunu görebilirsiniz.

Ben de onun tipi olduğum için mi beni öptü? Aptal değilim, Darryl'den intikam almak için yaptığını biliyorum. Ama o partide herhangi bir erkeği seçebilirdi ve bu benim üzerime kaldı.

Düşünürken dudağını ısıyor. Bu çok tatlı.

Öğretmen konuşmasını bize sınıfta yapmamız için bir ödev vererek bitiriyor. Akademik çalışmalarda araştırma üzerine bir makale okumamız ve bunu tezi ve ana noktaları açıklayan bir paragrafa dönüştürmemiz gerekiyor.

Metnime o kadar uzun süre bakıyorum ki kelimeler bulanıklaşmaya başlıyor. Etrafımdaki diğer öğrenciler anahtar kelimelerin altını çiziyor ve kenar boşluklarına notlar karalıyor; Bex'in bu tür çalışmalar için bir renk kodu var gibi görünüyor. Yakamı çekiştiriyorum ve saate bakıyorum. Bu ödevi yapmak için yirmi dakikamız var ve beş dakika çoktan geçti.

İlk paragrafı tekrar okumak için kendimi zorluyorum. Kalemimi elime alıyorum ve kalın bir kelime içeren bir cümlemin altını çizmeden önce masaya vuruyorum. Bu tavsiyeyi yıllar boyunca çalıştığım birçok özel öğretmenden birinden hatırlıyorum, ailemin ben lycée'deyken kullandığı bir özel öğretmen miydi yoksa LSU'da birlikte çalışmaya çalıştıklarımdan biri miydi hatırlayamıyorum.

— Takıldığınızda, önce giriş cümlelerini okumayı deneyin" diyor Bex.

Ona bakıyorum. Kalemikle kağıdıma dokunuyor.

— Bakın," diyor. Makalede birkaç paragraf var ve her biri farklı bir konuyu ele alıyor.

— Ama sonra başka bir şeyden bahsediyor" diye belirtiyorum.

— Pek sayılmaz," diye yanıtlıyor. Biliyorum, öyle görünüyor, çünkü akademik yazımda dokümantasyonun öneminden bahsederek başlıyor ve sonra bir anekdota geçiyor, ama bu sadece konuyu biraz insanileştirmek için. Önemli bir bilgi değil.

Anekdotun ne olduğundan tam olarak emin değilim ama aptal gibi görünmek istemediğim için sadece başımı sallıyorum.

— Buna gerek yok" diye ekliyor.

Gülüyor ve önümüzdeki adam onu rahatsız ettiğimizi anlamak için boğazını temizliyor.

— Pedagojiye özgü çalışmalar hakkında konuştuğumuz bölüme geçin akademik yazı," diye mırıldanıyor.

Makale boyunca bana rehberlik ediyor ve neyin önemli olduğunu anlamam için kendi notlarını gösteriyor. Kokusu dikkatimi dağıtıyor ve ona yaklaşmak için can atıyorum. Ama sonunda, yazacak yarım yamalak bir paragrafım olduğunu fark ediyorum. Her şeyi açıklama biçimi açıktı, ki bu benim için duyulmamış bir şey, çünkü yazılı ifade konusunda her zaman sorun yaşamışımdır. Eğer öğretmenim o olsaydı, muhtemelen bu dersten A alırdım.

Uzanıp kalemini elinden alıyorum. Bana kızgın bir bakış atıyor ama ben gülümsüyorum ve kâğıdına bir *teşekkür* karalıyorum. Telefon numaramı ekleme dürtüsüne direnmek zorundayım. Sanırım bu onu

Ama çok ısrarcı olmak istemiyorum, çünkü bir plan üzerinde çalışıyorum ve işe yaraması için onun da katılması gerekiyor.

Sonuçta, ücretli özel derse kim hayır diyebilir ki?

---

5. Ulusal Kolej Atletizm Birliği (NCAA) üniversite buz hokeyi turnuvalarını denetler.

## Bex

— Hey, Bexy.

James'e dönüyorum, yüzümden kızgınlık okunuyor. Beni dışarıda takip edeceğini düşünmüştüm ama Darryl bana Bexy diyen tek kişi olduğu için bu küçültmeye katlanamıyorum.

Çantamı omzuma atıyorum ve onunla konuşurken kendimi güneşten korumak için elimi vizörüne koyuyorum. Darryl'den bile uzun. Bu hiç adil değil, o kocaman ve ben küçüğüm.

— Ben Bex.

— Özür dilerim. Bex, biraz konuşabilir miyiz?

Partide siyah takım elbisesiyle onu çekici bulmuştum ama şimdi daha da iyi buluyorum. Kaslı omuzlarını gösteren bir atlet, spor şort ve sandalet giyiyor; ondan neden bu kadar etkilendiğimi gerçekten bilmiyorum. Sürünen beynim bana sürekli şunu söylüyor: *Yala onu!* Acınacak haldeyim.

Ama gözleri çok mavi.

Kafamın içinde kendime sınırlar koymam gerektiğini söylüyorum.

— İşte bekleniyordum.

— Nerede çalışıyorsun? Nefes alıyorum.

— Acele etsen iyi olur. On beş dakika içinde kampüsün diğer ucunda olmalıyım.

— Seninle geleceğim, böylece sohbet edebiliriz.

Ters yönde yürümeye başladı ve ben gülmeden duramadım. Çok kararlı. Bu yönde gitmeye devam ederse, şehir merkezine ulaşacak.

Bana geri dönüyor ve yüzünden biraz yaşlı bir adama benzediğini **görebiliyorum**.  
utandım.

— Ne oldu?

— (Ona ters yönü gösteriyorum ve hızlı adımlarla yürümeye başlıyorum.) Benimle gelmede bir sakınca yok ama bunun tek nedeni bu konuşmayı yapmaya kararlı olduğumu söyleyebilmem.

Bana yetişmek için hızlanıyor.

— Sana bunu söyleten ne? Ona bakıyorum.

— Öpüştük.

— Evet, bu doğru. (Sesini alçaltır.) Ve bu bir şeydi.

— Özür dilerim, bana ne oldu bilmiyorum," diye açıklıyorum kızarak.

— Darryl.

Aniden duruyorum ve tam arkamda olduğu için bana çarpıyor. Kocaman elleriyle omuzlarımı kavradığında, bir an için tüm vücudumda bir elektrik çarpması hissediyorum. Bu adamın derdi ne? O yanımdayken vücudum aşırı hızlanıyor. Ödevine yardım ettiğim süre boyunca başımı omzuna yaslamak istedim.

— Bex," diyor. Bana bak.

Gözlerinin içine bakarsam - gözleri masmavi - ondan ne kadar hoşlandığımı anlamasından korkuyorum.

Çenemden tutup başımı kaldırıyor. Onu belimden kavrayıp dinlenmeden önce yarım saniye sendeliyorum. Güçlü vücudunu hissedebiliyorum. Ah, bu sporcular, yontulmuş vücutlarıyla, onlara karşı koyamıyorum. Böyle bir vücuda sahip olmak ve onu korumak için harcadıkları çabayı düşündüğümde, her zaman etkileniyorum.

— Hey," diyor, beni hâlâ omuzlarımdan tutarak.

Ona öylece bakıyorum, geri çekilmek istemekle hareketsiz kalmak arasında gidip geliyorum.

— Bunun için endişelenme. Darryl'i kıskandırmak için beni öptüğünü anlıyorum.

— Onun takım arkadaşı olduğunu bilmiyordum. Omuz silkti.

— Bu konuda endişelenmeyin. Onunla konuştum, her şey yolunda.

Güzel.

— Bu iyi. (Birkaç adım geri çekiliyorum.) Bu olmadan bile yapamayız.

— Biliyorum," dedi basitçe. Ama seninle başka bir şey hakkında konuşmak istiyorum.

Israrı olmaması duygularımı biraz incitiyor, ki bu çok aptalca çünkü ona bunun mümkün olmadığını söyledim. Zaten aramızda asla yürümezdi. Sadece bir kaçamak olsa bile, Darryl ile arasını daha da karıştırdı ve ben hala bir ilişkiye girmemeye kararlıyım. Onu tanımıyorum ama o kadar çok enerjisi var ki, belli ki işleri yarım yamalak yapmıyor.

— Nereden biliyorsun?" diye soruyorum. Hafifçe gülümsüyor.

— Çünkü senin gibi bir kız benim verebileceğimden daha fazlasını hak ediyor, Bex.

Ona doğru biraz ilerliyorum ve çenemi kaldırarak ona bakıyorum.

— Benim nasıl bir kız olduğumu nereden biliyorsun? Birbirimizi çok az tanıyoruz.

— Öpüştükten sonraki tepkini gördüm. İnan bana, ciddi bir ilişki isteyen bir kız olduğunu görebiliyorum.

Bu beni biraz rahatsız ediyor. Haklı ama mesafeli tonu bana bunun olumsuz bir şey olduğu izlenimini veriyor.

— Ciddi ilişkilerden hoşlanmıyor musun?

— Futbol tüm vaktimi alıyor," diyor sırt çantasının kayışıyla gelişigüzel oynarken. Başka bir şey hakkında konuşalım, olur mu?

— Tamam," diye cevap veriyorum, yürümeye devam ediyorum.

Onu tekrar öpmeye çalışmak gibi aptalca bir şey yapmaya kalkışmamak için aramızda birkaç adım bırakmaya dikkat ediyorum. Yolumuza devam etmeye karar vermiş olsak da midemde hâlâ garip bir his var. Şimdiye kadar salt fiziksel çekime hiç inanmamıştım ama bunu başka nasıl açıklayabilirdim ki?

— Bana ne sormak istiyordun?

— Kurs sırasındaki yardımlarınız için tekrar teşekkürler. (Elini yüzünde gezdirir.



) İlk kez girdiğim sınavda başarısız olduğumu biliyor musun?

— Evet.

— Bu sefer gerçekten kaçıraramam. Diplomam için buna ihtiyacım var ve sadece ilk sömestrde veriliyor.

İç çekiyorum.

— Evet, öyle. Ve bu konuda bu kadar katı olmaları sinir bozucu.

— Görüyorum ki iyi gidiyorsun. Bana yardım etmeni istiyorum. Bana özel ders vermeni istiyorum.

— Üniversite tarafından sunulan özel derslere gidebilirsiniz.

— Bunu yapamam.

— Neden böyle oldu?

— Zaman çizelgeleri benimkiyle uyuşmuyor, bu yüzden her seferinde antrenman yapmam gerekiyor" diye açıklıyor.

Gerçekten sinirli görünüyor; neredeyse evet demek istiyorum ama bilemiyorum.

Devam et. Bana para ödese bile ders verecek vaktim yok. Ona karşı hissettiğim cazibeden bahsetmiyorum bile, ki bu cazibe kaybolacak gibi görünmüyor. Özel ders için onunla yalnız kalmak mı? Bu cennet olurdu... yani cehennem.

Ayakkabısının burnuyla kaldırıma sürtünüyor.

— Sana para vereceğim, tabii ki.

— Çok fazla ders saatim var. Artı işim.

Restoranda her sorun çıktığında eve koşmam gerektiğinden bahsetmiyorum bile. Bunu düşünüyorum ama yüksek sesle söylemiyorum. Abby's'de her zaman bir sorun oluyor ve annem bununla ilgilenmiyor.

— Seni ikna etmek için yapabileceğim bir şey var mı?

— Hayır

.

Israr

ediyor.

— Herkesin bir bedeli vardır.

— Görünüşe göre, ben hariç herkes.

Telefonuma bakıyorum ve saatin ilerlediğini görüyorum. Lanet olsun, vardiyama zamanında yetişmek istiyorsam acele etmeliyim.

— Üzgünüm, gitmem gerek.

— Bir çözüm bulacağım," diye bağıyor bana neredeyse tepenin zirvesine geldiğimde.

Arkamı döndüm. Gülümsüyor ama gözlerinde başka bir şey görebiliyorum. Bir meydan okuma parıltısı. Birden çok önemli bir şeyin farkına varıyorum: O bir atlet. Ve atletler pes etmez.

— Öyle mi?

— Hangisi olduğunu henüz bilmiyorum, Bex," diyor uzaklaşırken. Ama öğreneceğim.

Yutkunmaya çalışıyorum ama boğazım çölün derinliklerindeymişim gibi kuru. Bir yanım ona bunun bir söz olup olmadığını sormak istiyor ama bu bana ihanet etmek olur.

— Bundan şüpheliyim. Yakında görüşürüz Callahan," diyebiliyorum topuklarımın üzerinde dönerken. Arabayı sürdüğüm süre boyunca, onun delici bakışlarını üzerimde hissettiğimi hissediyorum.

## James

Topu sıkıca ellerimde tutuyorum ve geri çekilip gözlerimle sahayı tarıyorum. Bu sadece bir antrenman maçı olsa da, çocuklar birbirleriyle kapışıyor; diğer takımın defans oyuncularını forvetlerimi geçmek için mücadele ediyor. Biri savunma çizgisini geçmeden ve bana çalım atılmadan önce sadece bir ya da iki saniyem var.

Yirmi yarda<sup>6</sup> ileride, Darryl bir defans oyuncusundan kurtuldu ve elini kaldırdı. Topu ona doğru attım. Biraz fazla yükseğe atıyorum ve top kafasının üzerinden geçecek gibi görünüyor ama son anda Darryl topu yakalıyor ve göğsüne doğru tutuyor. Top kolunun altındayken çapraz bir şekilde savunma hattından uzaklaşıyor ve saha dışına çıkıyor.

Koç Gomez maçın bitiş düdüğünü çalıyor.

Alnımdaki teri silmek için gömleğimin alt kısmını tutarak yeniden toplanmış olan hücum yan hakemlerine doğru koşuyorum. Darryl yavaşça küçük grubumuza yaklaşıyor.

O partiden beri Darryl'i çok fazla, Bex'i ise çok az gördüm. Öpüşme olayını çözmüş olsak da adamın benden nefret ettiği çok açık. Sahada elinden geleni yapıyor ama grup halindeyken, saha dışındayken ve soyunma odasındayken sanki ben yokmuşum gibi davranıyor. Geçen Cumartesi günü West Virginia'ya karşı kazandığımız zaferden sonra, iki golümü yakaladığı bir maçta<sup>7</sup>Rahatlar sanmıştım ama rahatlamadı. Sanki bizi bilaro masasında sevişirken bulmuş gibi, sadece bir kez öpüşmüş olmamıza ve onun kim olduğunu bile bilmediğime rağmen.

Aklımı okuduğu ve ona takıntılı olduğumu bildiği izlenimine kapıldım. Son kursta, onun telefon numarasını almayı ve beni aramasını sağlamayı başardım.

O zamandan beri mesajlaşıyoruz ama özel ders karşılığında ne teklif edersem edeyim reddediyor. Ama bu beni sürekli onu düşünmekten alıkoymuyor. Bu sabah antrenmana neredeyse geç kalıyordum çünkü kendimi duşta onun kıvrımlarının göğüs kaslarıma karşı yumuşaklığını hayal ederken mastürbasyon yaparken buldum.

— Darryl nihayet bize katıldığında "Harika bir durak," diyorum. Ağızlığını çiğniyordu.

— Zaman  
ayırduğınız  
için  
teşekkürler.

Tamam, anladım.

— Bu taraftan gelin beyler," diye soruyor koç Gomez.

Biz daire şeklinde dururken, ellerini kalçalarına koyarak kendini destekliyor ve yere tükürüyor. Darryl'in sırtını sıvazlıyor ve Darryl zevkle sırıtıyor.

— İyi kurtuluş, dostum. Evet çocuklar, sanırım geçen hafta oyunumuzu yavaşlatan kusurlardan kurtuluyoruz.

Başımızı sallayarak onayladık. Geçen hafta sonu kazandık ve sonuçta önemli olan da buydu ancak oyunun kontrolünü elimize alabileceğimiz anlar vardı ve bunu yapmadık.

— Böyle oynamaya devam edersek, temiz ve isabetli, ikinci ayağı kazanacağız. Sabah ilk iş olarak hepinizin zinde ve hazır bir şekilde maçın videosunu analiz etmenizi istiyorum. Yeni *sol açıkları*<sup>8</sup> Notre Dame'ın oyun kurucusuna ulaşma şansımız olacaksa onu durdurmalıyız.

Çemberin diğer tarafında Darryl beni izliyor. Kayıtsız kalıyorum ama içten içe kızgınım. Bex'i rahat bıraktığı sürece benden nefret etmesi umurumda değil. Ama bu yine de bir sorun çünkü birlikte oynamak zorundayız.

Ekibin çoğu duşlara yöneldi ama ben yerimde kaldım. Darryl de öyle.

— Bana söylemek istediğin bir şey var mı?" diye soruyorum kollarımı başımın üzerinde kavuşturarak.

Göğüs.

Bunalıyorum ve tek istediğim bir duş alıp eve gitmek. Bu saçmalıktan bıktım artık. Biz

Mecbur kalırsam, yüzüne karşı Bex'le hiçbir şey denemeyeceğimi söylerim. Evet, sanırım yapılacak en iyi şey bu.

Bunu söylemek bana pahalıya patlayacak olsa bile. Sınıfta onun yanına oturduğumda, haftada sadece iki kez olsa bile, bu bir işkence.

Dün yazlık bir elbise giyiyordu ve onu gördüğümde neredeyse ereksiyon oluyordum.

bronzlaşmış bacaklarını çapraz.

Darryl kramponlarının ucuyla çimleri çiziyor.

— Bex'le konuştuğunu duydum.

— Kim söyledi bunu?

— Bu doğru mu?

— Seni ne ilgilendirir?

— İşte benim kızım.

— O senin kız arkadaşındı. İsteddiği kişiye, bu durumda bana mesaj atma hakkına sahiptir, özellikle de ortak olduğumuz bir dersle ilgiliyse.

Yavaşça bana doğru yürüyor.

— Ama hoşuna gittiğini görebiliyorum.

— Hey! Koç Gomez diyor. Hala burada ne halt ediyorsun? Gözlerimi

Darryl'den ayırmadan cevap veriyorum:

— Sadece stratejiden bahsediyoruz, koç.

— Seninle konuşmak istiyorum Callahan.

Koç ikimize de bakıyor; havadaki elektriği hissedebildiği izlenimine kapılıyorum.

— Lemieux, Ramirez bütün sıcak suyu kullanmadan git ve bir duş al.

Darryl bir süre bana baktı, sonra gitmeye karar verdi.

— Bilmem gereken bir şey var mı?

Koç Gomez'i çok uzun zamandır tanımıyorum ama oyuncularının kişisel sorunlarını bilmekten hoşlandığını hemen fark ettim. Sözünü sakınmayan ciddi bir adam ve neredeyse profesyonel bir oyuncu olduğu zamanki kadar formda. Öğleden sonranın ışığında, kahverengi saçlarındaki sadece birkaç gümüş tel yaşına ihanet ediyor.

Cevabımı bekliyor.

— Hayır. Biraz yanlış anlaşılma oldu ama halledildi.

Başını salladı.

— Ne tür bir yanlış anlaşılma?

Hay aksi. Orada duracağını umuyordum. Eğer ona yalan söylemeye çalışırsam, saçmaladığımı anlayacaktır.

— Bir kız hakkında, itiraf ediyorum. Gerçekten utanç verici.

Çeyrek saniyeliğine kendimi eski koçum Zimmerman'ın önünde durmuş, ona yönetimin neden kendisini çağırdığını ve akademik gözetim altında olduğum için beni yedek bırakmasını emrettiğini açıklamaya çalışıyormuşum gibi hissettim. Bir kız yüzünden.

— Lanet olsun, Callahan.

— Anlaştık.

— Öyle mi?

— Evet.

Bana röntgen çekiyormuş gibi bakıyor.

— Seni ekibin bir üyesi olarak kabul ettiğimizde, dikkatinin dağılmamasının senin için ne kadar önemli olduğunu açıklamıştık. Bunu hatırlıyor musun?

— Tabii ki öyle.

Bana doğru eğildi ve sevgisinin bir işareti olarak göğsüme iki yumruk attı.

— Oğlum, sen ligin yıldızı olacaksın. Ve oraya ulaşmana yardım etmek istiyorum.

başarmak. Ancak unutmayın, saha dışındaki eğlence ilk büyük sözleşmenizi imzaladıktan sonra gelecek. Geleceğinizi güvence altına aldıktan sonra, içinde kimlerin olacağını düşünebilirsiniz.

— Evet efendim," dedim başımı sallayarak.

Sara ile olanlardan sonra babam, koç Gomez ve ben sohbet ettik. O gün McKee'ye gelmeye karar verdik ve koç da bana dikkat dağıtıcı şeyler hakkında aynı şeyi söyledi. Bex'e hayatımda futboldan başka hiçbir şeye yer olmadığını söylediğimde yalan söylemiyordum. En son bir ilişki ve futbolu bir arada yürütmeye çalıştığım da neredeyse her şeyimi kaybediyordum.

Sara hakkında pek düşünmüyorum ama son zamanlarda sürekli oluyor.

hatta itiraf etmek istediğimden daha sık.

— Tamam o zaman. McKee'de yeni yıl nasıl gidiyor?

— Her şey yolunda efendim. Kardeşlerimle yaşamaktan mutluyum.

— Ne utanç verici! Rich Callahan'ın üç oğlu var ama sadece biri doğru sporu seçti. (Bacaklarının üzerinde ileri geri sallanırken biraz kıkırdar.) Peki ya dersler? Yazarlık kursu nasıl gidiyor? Seni zahmetten kurtaramadığım için tekrar özür dilerim.

— Sorun değil. İlk seferinde kaçırmıştım. İlk seferinde kaçırdım, bu yüzden tekrar gözden geçirmem gerekecek. (Elimi terden sıırılsıklam olmuş saçlarımda gezdiriyorum.) Sorun yok.

— Bundan emin misiniz? Yardım edebileceğim bir şey varsa.

Soyunma odalarında, çantamın dibinde, bu aptal kurs için ilk ödevim var.

D- aldım. Kim D- verir ki? Adam bana not vermeyebilirdi. Bu nota hâlâ inanamıyorum; geçen Pazar günü o kâğıt üzerinde diğer tüm çalışmalarımın daha fazla zaman harcadım. Bir çocuğun karnesi gibi çantamın dibinde saklı duran o buruşuk kâğıt parçasının üzerindeki kırmızı şerhleri düşündükçe çıldırıyorum.

Belki de bu yüzden yalan söyledim.

Koç'a zaten bir gerçeği söyledim. Bugün ona bir tane daha söyleyebileceğimden emin değilim. Onun sayesinde eşsiz bir fırsata sahibim. Bu sezon beni buraya kabul ederek, takımını zafere taşımama izin vererek, umarım maçtan başka bir şey için endişelenmesine gerek kalmaz. Ne bir kız yüzünden dikkatimin dağılması ne de yazı yazmada berbat olmam.

— Evet," dedim. Bana ders vermesi için birini tuttum. Yüzü rahatladı.

— Harika. Kimden? Öğrenci Destek Hizmetleri'nden biri mi? Bir öğretmenden mi?

— Hayır, o benim sınıfımdan bir kız. Kursu çoktan almıştı ve memnundu. eski üniversitesinden mezun olmuştu, ancak McKee onun kredilerini onaylamayı kabul etmedi.

Başımı sallıyor, kederli görünüyor.

— Bu yönetmelikler, yemin ederim. Bunu duyduğuma sevindim, oğlum. Kazanmaya odaklan. Dikkatini dağıtma.

— Tekrar ediyorum, dikkat dağıtmak yok. Anlaşıldı, efendim.

Yazılı anlatım hakkında pek bir şey bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa o da hayatım boyunca pek çok öğretmenim oldu ve her nedense Bex bana her şeyi herkesten daha iyi anlatmayı başardı. Bu kursta bana yardım edebilecek biri varsa, o da odur. Ona duyduğum çekiciliği bir çekmeceye koyup aklımdan çıkarmalı ve konsantre olmalıyım.

Ama önce onu ikna etmeliyim.

---

6. Bir yarda 0,9144 metreye eşittir.

7. *Touchdown*, koşarak ya da topu yakalayarak topla birlikte *bitiş bölgesine* girme eylemidir.

8. *Sol tackle*, hücum hattının sol kanadında yer alan bir forvettir.



## Bex

— Buyur Sam. Sana başka bir şey getireyim mi?

— Hayır, hanımefendi, bu kulağa mükemmel geliyor.

Chez Abby'nin müdavimlerinden Sam tezgâhtaki tabureye oturuyor ve bana gülümsüyor. Kağıt peçeteye sarılı çatal bıçağa titreyerek uzanıyor. Tekrar dökmesinden korktuğum için ona tuz vermeye cesaret edemiyorum. Tüm küçük kasaba restoranlarında olduğu gibi, kahvaltı ve öğle yemeği için neredeyse her gün aynı insanlar geliyor. Çoğu yemek yapmak istemeyen ya da yapamayan yaşlı insanlar. Sam dul bir adam. Yemekleri eskiden karısı yapardı ama artık öldüğü için her sabah kahvaltıya o geliyor.

Yanındaki tezgâhı temizlemeden önce ona gülümsüyorum. Bahşişi topluyorum ama cebime koymak yerine ortak kaba koyuyorum. Stacy ve Christina'nın paraya şu anda benden daha çok ihtiyacı var. Christina bunu yaptığımı görüyor ve başını hayır anlamında sallıyor ama minnettar bakışını fark ediyorum. O bekâr bir anne ve oğlunun babası tam bir pislik. Nafaka ödemesi için onu mahkemeye veriyor ama henüz bir karar çıkmadı.

Kahve fincanımı alıp büyük bir yudum alıyorum. Sabahki kalabalık gitmiş, hâlâ Sam'in yaşlarında birkaç kişi var. Pine Ridge şehir merkezinde elverişli bir konumda olduğumuz için öğle yemeklerinde her zaman meşgulüz ve haftada iki gece açık kalıyoruz çünkü geceleri kasabada takılan gençlere kek ve dondurma da servis ediyoruz. McKee'de çalışmaya başladığımdan beri tüm hafta sonu vardiyalarını yapamıyorum ama elimden geldiğince gelmeye çalışıyorum; çünkü hafta içi zaman bulmak benim için daha zor oluyor.

Belki de buraya ara sıra gelen biri benim gördüklerimi görmeyecektir. Çektiğim ve duvarlara astığım fotoğrafları, tezgâhın etrafındaki parlak metal şeridi ya da iki yıl önce yaz aylarında beyaza boyadığım masaların üzerindeki panelleri görebilirler. Ayrıca yolun aşağısındaki çiçekçi ile girişte ve her masada her zaman çiçek olacağına dair bir anlaşmam var. Ancak tavandaki lekeler, duvardaki bir fotoğrafla gizlediğimiz delik ve arka odadaki huysuz buzdolabı dikkatimi çekiyor. Chez Abby popüler bir yer ve çok fazla müşterimiz var, ancak tüm restoranlar gibi bizim de çok fazla giderimiz var. Sadece pişireceğimiz ürünleri satın almak bile bize çok pahalıya mal oluyor, özellikle de annem her hafta menüyü değiştirirken. Sam gibi insanlar sadece yumurtalarının geleneksel şekilde hazırlanmasını istiyor. Yanında avokado kremasına ihtiyaçları yok, her ne kadar lezzetli olsa da, kabul ediyorum.

Kapının üstündeki zil çalıyor ve restorana bir çift giriyor. Gençler, belki benden birkaç yaş büyükler ve açıkçası McKee'deki sınıf arkadaşlarıma benziyorlar. Kadının üzerinde çok pahalı olması gereken bir Lululemon spor kıyafeti ve mutfaktaki tüm ekipmanları değiştirmemizi sağlayacak değerinde altın bir kolye var; genç adamın üzerinde de kaliteli görünen bir gömlek ve pantolon var. Markasını bilmiyorum ama pahalı olduklarına eminim. Muhtemelen James'in bir restoranda giyeceği türden. James'i düşünmek beni heyecanlandırıyor.

Ona ders vermem için beni ikna etmeye çalışmaktan vazgeçmediğine inanamıyorum. Son bir haftadır karşılığında bana giderek daha saçma şeyler teklif ediyor. Dün gece bana bir yıl boyunca çamaşırlarımı yıkayacağını söyledi. Bu iç çamaşırlarımı görmek demek ve beni bu şekilde ikna edemez.

Bunu kafamdan atmam gerek.

— İki kişilik masa mı? Menüler kolumun altında, oraya doğru yürürken söyledim.

— Arkadaki masaya oturabilir miyiz?" diye soruyor genç kadın. Burası çok büyüleyici.

Onlara arka taraftaki cumbalı pencerenin yanında eşlik ederken gülümsüyorum.

— Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Restoran anneme ait.

— Jackson'a taşınmadan önce gelip burayı kendi gözlerimizle görmemiz gerektiğini söyledim. (Oturur ve iki menüyü alır.) Şey, tam olarak burası değil.

Gülümsemem sıklaşıyor.

— Tabii ki öyle.

Pine Ridge nahoş bir kasaba değil, ama eminim onun gibi çok parası olan biri Hudson Vadisi'ndeki daha zengin kasabalardan birini tercih eder. Bahse girerim adam New York'ta finans ya da benzeri bir işte çalışıyordur ve kadın da akşamları bir araya gelebilecekleri güzel bir malikane arıyordur.

— Sana kahve getireyim mi?

— Evet," diye yanıtlıyor genç adam. Ve eğer varsa filtrelenmiş su. sırasında o I hizmet ve Kahve, ve kapı açılır. I yükseltmek benim ve bunu yaptığım için hemen pişman olurum.

— Burada ne halt ediyorsun? Darryl'e doğru yürürken söyledim. Eğildi ve beni yanağımdan öptü.

— Ne hoş bir karşılama, hayatım.

Birkaç adım geri atıyorum. Ellerim titriyor, bu yüzden bakışlarımın kanlı mesajı anlamasına yardımcı olacağını umarak onları önlüğümün ceplerine sokuyorum.

— Sevgilim mi? Ama ben artık senin sevgilin değilim, Darryl. Neler oluyor? Neler oluyor? Neler oluyor? Tezgahın arkasındaki kapı açılıyor. Duvarın içine yerleştirilmiş, böylece dekorla uyum sağlıyor; ve içeri girdiğinizde, hemen üst kattaki bir daireye çıkan dar bir merdivenle karşılaşıyorsunuz. Burası benim büyüdüğüm yer. Önce iki ebeveynimle, sonra sadece annemle.

Annem restorana indiğinde gerçekten kokuyorum. Sigara ve çiçek kokuyor. Bu sabah erkenden açmaya geldiğimde hâlâ uyuyordu. Bütün gün uyanık kalacağını ve böylece konuşmak zorunda kalmayacağımızı umuyordum ama her zaman kusursuz bir zamanlama anlayışı vardır.

— Darryl!" diyerek onu sıcak bir şekilde karşıladı ve kollarına aldı. Restoranın dışında arabayı gördüğümü sandım. Bexy seni yıllardır eve getirmedi.

— Çünkü artık dışarı çıkmıyoruz. Bana onaylamadığını gösteren bir işaret yaptı.

— O iyi çocuğa kaba davranma. Maç günü onca yolu seni görmek için geldi. Ne kadar tatlı, değil mi?

— Beni bekleyen müşterilerim var.

Kahveleri krema ve şekerle birlikte bir tepsiye koyup çifte götürüyorum. Belki Darryl'i görmezden gelmeye devam edersem, sonunda ipucunu alır ve gider.

James'i onun önünde öptüğümü görmesi yeterli değil miydi?

Annem haklı, bugün pazar, kendi sahalarında maçları var. Darryl, James'le birlikte hazırlanmalı. Tüm hatalarına rağmen o iyi bir oyuncu ve bugün buna konsantre olmalı. Buraya gelip bilmem ne yapmak yerine. Bir oda dolusu insanın önünde kendimi utandırmak. Annemi buraya getirip ateşe benzin dökmesini sağlamak.

— Sizi beklettiğim için özür dilerim," dedim çifte. Size ne ikram edebilirim?

— Erkek arkadaşın mı?" diye soruyor genç kadın, bilmiş bir gülümsemeye bana doğru eğilerek. Çok yakışıklı.

— Onu tanıyorum," diye ekliyor genç adam. McKee mi?

— Daha doğrusu futbol.

— Hey, adamım! Bugün iyi şanslar!

Darryl elini sallayarak ona teşekkür ediyor. Hissettiğim sıcaklığın yüzüme yansımamasını umarak dişlerimi sıkıyor ve gülümsüyorum.

— Seçiminizi yaptınız mı?

Hiçbir şey yazmama gerek yok. Emirleri hatırlamaya alışkınım; uzun süredir görev yapıyorum ama yine de yazıyorum çünkü bu işin bir parçası. Ayrıca, Darryl ile konuşmak zorunda kalmamak için her şeyi yaparım.

Mutfakta, kâğıdı şef Tony'ye uzatıyorum. Şöyle bir baktı.

Kırışmış yüzünde endişeli bir ifadeyle arkamdaki odaya baktı.

— Onu buradan çıkarmamı ister misin?

— Hayır. (Ona gülümserim.) Yine de teşekkürler, ama ben halledebilirim.

— Bunu yapabileceğini biliyorum!

Aşçılara emir veriyor. Uzun bir süre orada durup sıkışık mutfaktaki ocakların etrafında akıcı bir şekilde hareket etmelerini izliyorum. Darryl belli ki geçen geceki öpücüğü bir veda olarak değil, bir flört olarak görüyor. Ona söylediklerimi duymazdan gelmekle kalmıyor, gördüklerini de görmezden geliyor.

Mutfaktan çıkarken Stacy'yi kenara çekiyorum.

— Arka taraftaki masamla ilgilenebilir misin? Ona göz kulak olmalıyım.

— Elbette," diyor annemle yaşıt olan Stacy. Ben de onu geri getirmeye çalışacağım.

— Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

Annem tezgahın başında Darryl ile birlikte ona kahve ve bir dilim turta ikram ediyor. Sigarasını yakmasını ve kendinden emin bir tavırla dumanını üflemesini izliyorum. Adamın az önce söylediği bir şeye gülüyor ve elini koluna koyuyor.

Lanet olsun.

— Darryl, konuşmamız

gerek. Arkasına yaslanıyor.

— Bexy, merak etme. Callahan'ı öptüğün için seni affediyorum.

— Hadi dışarı çıkalım.

Annemin bana attığı bakışa aldırmamaya çalışarak kapıyı çekip açıyorum. Eminim bu Callahan'ın kim olduğunu öğrenmek için ölüyordur.

Darryl onu binanın arkasına sürüklediğimde itiraz etmedi.

— Garsonculuk oynarken çok tatlı oluyorsun, hayatım.

— Oyun oynamıyorum, fısıldıyorum. Bu yüzden beni aldattın, hatırladın mı? Çünkü ben hep buradaydım.

— O piliçler umurumda bile değildi.

— Bu ne anlama geliyor? Bu beni aldatmadığın anlamına gelmez.

— Benim için hiçbir anlam ifade etmiyorlardı.

— (Ortaya çıkmakla tehdit eden gözyaşlarımı durdurmak için yanağımın içini ısııyorum). Darryl, kes şunu. Ne yaptığını biliyorsun. Artık bitti. Beni yalnız bırak.

— Sanmıyorum. (Yanıma gelip elimi tutmaya çalışıyor.) Tatlım, dur. Callahan'ı öperek ne yapmaya çalıştığını bilmiyorum ama bana seninle ilgilenmediğini söyledi, yani sorun yok. Kaldığımız yerden devam edebiliriz.

Darryl'e ilgilenmediğini mi söyledi? Bu bilgi beni olması gerekenden daha fazla etkiliyor.

— Yani ona benden bahsettin?

Beni kendisine daha da yaklaştırıyor.

— Tabii ki yaptı. Kız arkadaşıma asıldığı için suratını dağıtmam gerekip gerekmediğini bilmem gerekiyordu.

Önce bir bileğimi, sonra diğerini tuttu. Felç oldum.

— Bex," diyor. Kendini bırak ve mutlu olmana izin ver. Benimle birlikte olmak sana pek çok kapı açabilir. Lige girdiğimde bu boktan yeri satarız ve sen de sadece bana bakarsın. Geçen yıl istediğin buydu, neden şimdi mahvediyorsun? Hayatında başka bir şey yok gibi.

Tutuşunu sıkılaştırıyor ve beni öpmek için eğiliyor. Hala donmuş durumdayım, dudakları dudaklarıma değdiğinde hareket edemeyecek kadar sersemlemiştim. Sahiplenici olduğunu her zaman biliyordum ama şimdi bu yepyeni bir boyut kazandı; korkuyorum.

— Darryl, fısıldıyorum.

— Evet, tatlım?

— Siktir git. (Yoldan çekilir ve bileklerimi ovuşturarak onu iterim). Git ve oyununu oyna. Ve beni bir daha rahatsız edersen, özellikle de burada, polis çağırırım.

Yumruklarını sıkıyor. Yüzüme yumruk atacak diye dehşete kapılarak ona bakıyorum.

Yüzüne. Babam anneme bir kez vurmuştu, bir daha dönmek üzere gitmeden kısa bir süre önce ve annemin gözü haftalarca morarmıştı. Çok fazla insan bunu göremezdi ç ü n k ü o

Bütün zamanını yatakta evliliğinden ve kederinin neden olduğu düşükten yakınlıkla geçirirdi ama ben on bir yaşındayken, her sabah yatağında onun yanına gittiğimde bunu görebiliyordum.

Biz çıkarken biri bana sorsaydı, Darryl'in beni asla incitemeyeceğini söylerdim.

Ama yine de babamın da anneme zarar verebileceğine inanmazdım ama yine de onu yok etti.

Bana o kadar yaklaşıyor ki kalbim göğsüme fırlıyor, gözlerinde görmekten nefret ettiğim soğuk bir bakış var ve beni kendine doğru çekiyor, bileklerimi o kadar sıkıyor ki ağlıyorum.

— Az önce söylediklerine pişman olacaksın, sevgilim.

Sertçe yutkunuyorum, yanan gözlerimi görmezden gelmeye çalışıyorum.

Sonsuzluk gibi gelen birkaç saniyenin ardından beni geri itti. Adım adım uzaklaşmasını izlerken tökezledim. Çılgılık atmamak için elimi ağzıma götürdüm ve yaşadığım şoku ve acıyı sindirmeye çalıştım.

İçeri girip işimin başına dönmeliyim ama kıpırdayamıyorum. Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlanıyor ve onu siliyorum. Bileklerim acısa da ağlamayacağım.

Artık iki şey çok açık. Birincisi, o piç kurusuna karşı bir şeyler hissettiğime inanamıyorum. İkincisi, yeni bir plana ihtiyacım var çünkü beni yalnız bırakmaya hiç niyeti yok.

James'e ihtiyacım var.

## James

Elbette kazanmak her zaman güzeldir ama sezonun ilk iç saha galibiyeti bambaşka bir şeydir. Salon tıklım tıklımdı, devasa McKee Stadyumu ağzına kadar doluydu. Tantana ve çığlık atan öğrenciler arasında hakemleri duymak zordu. Maç başlayalı bir saatten fazla oldu ama ben hala adrenalinle doluyum ve galibiyeti takımla birlikte kutlamak için sabırsızlanıyorum.

— Şehirde bir barda buluşuruz," diyor Bo çantalarımızı alıp soyunma odalarından çıkarken. Kırmızı. Sen de bizimle geliyor musun?

— İçmeyeceğim ama evet, geliyorum.

— Güzel.

Otoparkın diğer ucundaki Demarius'a da gelip gelmeyeceğini sormak için bağılıyor ve Demarius ona başıyla onay veriyor.

— Bir galibiyetten sonra orada her zaman bir sürü kız olur, bu yüzden eğer Birini takmak çok kolay.

— Bunu bilmek her zaman iyidir.

Ama planlarımda bu yok. Birincisi, zavallı bir kızı umutlandırmak istemiyorum, ikincisi de son zamanlarda beni tahrik eden tek kişi Bex. Onu düşünmemeye çalışıyorum -aramızda bir şey olacak gibi değil tabii ki- ama ne zaman mastürbasyon yapsam aklıma o geliyor. Güzel göğüslerini. Üzgün olduğunda burnunu kıvrması. Suratını asışı.

Oh, Tanrı aşkına. Onun hakkında hayal kurmayı bırakmalıyım, özellikle de bana ders verecekse.

— İşte orada," diyor Coop, bana doğru gelirken. Seb de aynısını yapmak için öne çıkar). Harika oyun, kardeşim.



Gülümsüyorum.

— Geleceğini bilmiyordum.

— Antrenmanımı her zamankinden daha erken yapmış olmamın avantajı bu. Bu arada, canlarına okuduğum bir antrenman seansı. Ve şimdi rahatlamak istiyorum.

— Bir bara gidiyorum, gelmek ister misin?

— Kırmızı mı?

— Evet, sanırım bu doğru.

— Harika," diye yanıtlıyor Seb. Burası harika bir yer. Ben de varım.

— Ben de," diye ekliyor Cooper. Belki Ella da orada olur.

— Geçen günkü partideki kız mı? Ama seni başka biriyle gördüm, her seferinde bir kız olduğunu düşündüm.

Seb, Cooper'a omuz veriyor.

— Doğru, genelde aynı anda birkaç kızla çıkmam. (Gülümsüyor.) Ama bu seferlik bir istisna yapabilirim.

Bunu duyunca gözlerimi devirdim ve arabama bindim.

— Bana yolu tarif edebilir misin? (Telefonumu kot pantolonumun cebinden çıkarmayı başarıyorum, kilidini açıyorum ve Coop'a fırlatıyorum). Hiç mesajım var mı? Henüz kontrol edecek vaktim olmadı; ESPN<sup>2</sup> maçtan hemen sonra canlı bir röportaj yapmak istedi.

Düşük bir hırıltı çıkarıyor.

— Gösterini bitirdin mi? Evet, annem ve babam sana mesaj bıraktı. Oh, ve başka biri daha.

— Kim o?

Trafik ışıklarında durduğumuzda telefonuma bakmaya çalışıyorum ama Coop onu göğsüne yaslıyor.

— Bir göz atın.

Cep telefonunu Seb'e uzatır, o da heyecanla alır.

— Yapmamalıydım..." diye mırıldandım. Kim o?

— Geçen geceki kız," diye yanıtlıyor Seb. Beckett.

Kalbim göğsümde yerinden fırlıyor.

— Beckett Wood?

— Başka bir Beckett tanıyor musun?

— Ne diyor peki?

— Seninle bir şey hakkında konuşmak istiyor.

— Hepsi bu mu?

Seb ve Coop birbirlerine şaşkın şaşkın bakarlar.

— Aranızda bir şeyler mi var?" diye soruyor Coop.

— (Coop bana sağa dönmemi söylüyor.) Bana ders vermeyi reddetti ve ben hala onu neyin ikna edebileceğini bulmaya çalışıyorum.

— Anlıyorum," diyor Seb. Bunu yapsan iyi olur, çünkü sana yardım edecek birini bulduğunu söylemiştin.

— Hatırlatmayın bana.

— Belki de onunla yatmanı istiyordur," diye öneriyor Coop. Yardımının karşılığında.

İlk dersten sonra yaptığımız konuşmayı düşünüyorum. Bir şey olma ihtimali olduğunu sanmıyorum.

— Dostum, öğretmenimle yatmıyorum.

— Neden olmasın? Çok seksi.

— Dahası, o benim takım arkadaşımın eski sevgilisi. Coop elini sallayarak bu fikri reddediyor.

— Bu sayılmaz çünkü sen buraya gelmeden önce ayrıldılar.

— Eminim o bu şekilde görmüyordur.

— Umurunda değil, o zaten hıyarın teki.

Rue du Red'de bir park yeri buluyorum ve iç çekerek ekliyorum:

— Sana aksini söylemeyeceğim.

Bana hem üniversite öğrencilerinin hem de yerel halkın buluşma yeri gibi görünen barın önüne geliyoruz. Elimde telefonum, Cooper'a diyorum ki:

— Bir dakika içinde orada olacağım. Bana alkolsüz bir bira söyleyin lütfen.

Bex'in mesajı tek bir cümleyle sınırlıdır:

Konuşabilir miyiz?

Yazılı cevap vermek yerine numarasını çeviriyorum. Kulağa çok

ve belki sesini de duymak istiyorum.

— Callahan," dedi ve telefonu açtı.

— Bex. Nasıl gidiyor?

— Şimdi neredesin?

Etrafıma bakıyorum. Takım tişörtleri giymiş bir grup kız - bazıları şortları çok kısa olduğu için giydikleri tek şey tişörtleri gibi görünüyor - yolun karşısına geçip Kırmızı'ya doğru ilerlerken bana el sallıyorlar.

— Şehirdeyim, Moorbridge'de. Red'i tanıyor musun? Bana neler olduğunu anlatmak istemiyor musun?

— Hayır, telefonda değil.

Cevabından biraz endişelenerek gerildim.

— Sen iyi misin?

Bir anahtar sesi ve bip sesi duyuyorum; arabasını açtığını hayal ediyorum.

— Ben iyiyim. İyiyim. Sadece, eğer anlaşmamızın şartları hakkında konuşacaksak, bunu yüz yüze yapmak en iyisi.

— Anlaşmamız mı? Erm...

— Sen burada bekle. Seninle Red'de buluşuruz.

— Nerelerdeydin? İçki içmedim. Gelip seni alabilirim.

— Pine Ridge.

— Nerede bu?

Gülüyor. O hafif boğuk, tatlı sesi duyduğumda kalbim küt küt atıyor.

— Çok uzak değil. Sonra görüşürüz, Callahan.

— Bana James diyebilirsin, biliyorsun.

Bir sessizlik oldu ve arabasının çalıştığını duydum.

— Biliyorum, biliyorum, biliyorum.

Telefonu kapatır kapatmaz Pine Ridge'in nerede olduğuna baktım. Buradan çok uzak değil, sadece otuz dakika. Orada ne yapıyor olabilir ki?

Hemen bir film yapmaya başladım. *Belki yeni bir erkek arkadaşı vardır.*

Dışarıda kalıp onu beklemeyi tercih etsem de kendimi bara girmeye zorluyorum. Ne de olsa gidip zaferimizi kutlamam gerekiyor. Bu öğleden sonra Notre Dame'ı ezip geçtik. Kapıdan girer girmez kardeşlerimin ve takım arkadaşlarımın bana el salladığını görüyorum, ben de bilardo masalarının yanında onlara katılıyorum. Coop, ona söylediğimde bana asla inanmasa da tadı neredeyse normal bir bira gibi olan alkolsüz bir bira uzatıyor ve omzuma hafifçe vuruyor.

— Neler oluyor? Duvara yaslanıyorum.

— Buraya bizimle konuşmaya geliyor.

Şimdiden daha rahatlamış hissediyorum. Bex özel ders karşılığında ne isterse istesin, benim için sorun olmayacak. Tamamen fahiş bir fiyat talep etse bile önemli değil. Nasıl olsa bunu karşılayabilirim. Ayrıca, bu dersler bana onu daha sık görme şansı verecek ve bu da umursamayacağım bir şey değil.

— Ona sorduğun şey hakkında mı? Yukarı baktım.

— Evet. Şu kurs olayı.

— Ama bu harika, dostum, garantili bir A," diyor.

Seb, Demarius ile bilardo oynuyor ve ben de onun bir sonraki atışı için pozisyon almasını izliyorum. Onunla ilgili en sevdiğim şeylerden biri de her yere uyum sağlayabilmesi. Takım arkadaşlarımı daha yeni tanıdım ve şimdiden çok rahat. Iskılıyor ve Demarius'un ona sunduğu içkiyi gülerek kabul ediyor.

— Her ıskaladıklarında bir yudum alıyorlar," diye mırıldanıyor Coop. Gecenin sonunda onu bir kaşıkla toplayacağız.

Bir sesin şöyle dediğini duyuyorum:

— O senin kardeşin mi?

Arkamı döndüğümde yanımda bir kız duruyordu ve birasını yudumlarken bana geyik gözleriyle bakıyordu. Güzel bir kız, dudaklarını büzmüş ve ağartılmış sarı saçlarını bir tarafa yatırmış. Dantelli sütyeninin üst kısmını gösteren V yakalı bir tişört giymişti.

Pembe. Dikkatimi çektiğini görünce biraz eğiliyor ve kolumu okşamaya başlıyor.

Ona gülümsüyorum.

— Evet, aşkım. Seni tanıştırmamı ister misin?

— Bu çok cazip" diyor. Ama içimden bir ses senin daha tecrübeli olduğunu söylüyor.

Bu sefer parmak uçları kot pantolonumu sıyrıyor. Dudağını ısıyor, Sonra daha ısrarcı oluyor ve mükemmel manikürlü eli kalçamda gezinmeye başlıyor.

— İlk adımı sormayacak mısın? Ben de soracağım.

— Adın ne senin?

— Kathleen," diye yanıtıyor, "ama bana Kitty diyebilirsin.

Cooper, hıyar herif, gülmemek için kendini zor tutuyor ve hapşırıyormuş gibi yapıyor. Ondan kurtulmam ve ona istediğini vermeye daha istekli olan takım arkadaşlarımdan birine göndermem gerektiğini biliyorum, eğer gerçekten istediği şey bir futbolcuyla yatmaksa, ama okşamalarının rahatsız edici olmadığını kabul ediyorum. Asılmak istediğimden değil ama bu başıma gelmeyeli uzun zaman oldu.

Bex'in beni öptüğü zaman hariç.

Kahretsin, yine onu düşünüyorum. Ben tepki vermiyor gibi görünürken, Kitty dudakları kulağıma değene kadar yaklaşıyor.

— Yarın akşamki Kappa Alpha Theta partisi için adını davetli listesine yazmamı ister misin? Ben yeni üyelere biriyim.

— Üzgünüm ama futbol sezonunda partilere gitmem.

— Etrafa bir göz atın. Tema PDF. Boynumu öpüyor, her kelimeyi bir öpücükle noktıyor. PDF, *Kıyafetsiz*.

Yavaşça kendimi onun elinden çekiyorum. Bahse girerim sarhoşken takılan tiplerdendir. Eğer partiye evet dersem, bunun bir randevu olduğunu düşünecek ve bütün gece benimle takılacak. Ya pazar gecesi? Üniversitedeki ilk yılımdan beri Pazar gecesi bir partiye gittiğimi sanmıyorum. Evde NFL maçlarını izleyerek ders çalışmayı tercih ediyorum.

Ve bu tür bir teklifin Bex'ten gelmesini tercih ederim.

— Kese kağıdının içinde çok seksi görüldüğünden emin olsam da, bunu kişisel algılama aşkım, ama böyle bir şey olmayacak. Futbol önce gelir.

Surat asıyormuş gibi yapıyor.

— Çok ciddisin.

Odanın öbür ucunda, bar kapısının açık olduğunu görüyorum. Bex uzun boylu değil ama Venedik sarısı saçlarını seçebiliyorum. Darryl'e bakıyorum; ekipten iki adamla derin bir sohbete dalmış.

— Belki onunla daha şanslı olursun," diyorum Kitty'ye, onu işaret ederek, sonra da ön kapıya yöneliyorum.

Bex, McKee sweatshirt ve kot şort giymiş, sandalet ve küçük turta dilimleri şeklinde küpeler takmış. Çok sevimli. Beni gördüğünde gözleri parlıyor ve kulağıma bir şeyler söylemek için parmak uçlarında duruyor:

— Dışarı çıkıp konuşmak ister misin? McKee'nin öğrencilerinin yarısı burada gibi hissediyorum.

Benden istese dünyanın öbür ucuna kadar onu takip ederdim. Yapardım. devam etmene izin vereceğim.

Dışarı çıktıktan sonra beni köşeye götürüp gözden kayboldu.

— Merak etmeyin, Darryl arkada," dedim. Peşinden bir kız gönderdim.

— Eminim onunla flört ediyordur" diye iç geçiriyor. Aslında bugün restorana geldi ve bana tekrar birlikte olmayı teklif etti.

Biraz kıskançlık hissetsem de bunu bastırmaya çalışıyorum. hissediyorum. Ona sahip değilim. Bir öpücük hiçbir şey ifade etmez ve biraz şansla bana ders vermeyi kabul eder. İyi adamlar hocalarıyla yatmazlar. Ya da takım arkadaşlarının eski kız arkadaşlarıyla.

— Restoran mı? Purple Kettle'da çalıştığını sanıyordum.

— Öyle. Annemin Pine Ridge'de bir restoranı var, o yüzden oradaydım. Beni beklediğin için teşekkürler.

Ona biramı uzattım.

— Sana içki isteyip istemediğini sormalıydım. Bir yudum ister misin?  
Alkolsüzdür.

Elini benimkine yaklaştırıyor ve şişenin üst kısmını kendisine doğru eğiyor. Ağzını. Ona öyle bakmamam gerekiyor ama elimde değil, özellikle de bana kocaman gözlerini kaldırıp geri çekildiğinde.

— Zaman ayırdığınız için  
teşekkürler. Alkol kullanmıyor  
musunuz? Boğazımı temizliyorum.

— Evet, ama sezon boyunca bundan  
kaçınıyorum. Başını salladı.

— Haklısın. Darryl'in antrenman sırasında akşamdan kalma olmaktan  
şikayet ettiğini hatırlıyorum.

Ben de bir yudum aldım.

— Bu teklifimi düşündüğün anlamına mı geliyor? Fiyatın ne olursa olsun,  
ödeyeceğim.

Gülümsüyor.

— Biliyorum, biliyorum, biliyorum. Son birkaç gündeki mesajlarınızda  
gerçekten saçma şeyler önerdiniz.

— Peki, ne karar verdin? Yavru köpek sepeti mi? Ömür boyu biletler  
Seçtiğin takımın maçlarına? Tüm yıl boyunca çamaşırlarınızı yıkamamı mı?

Bu onu güldürüyor ve ben onun gülüşünü duymaya bayılıyorum. Bu narin, küçük bir kahkaha değil, yankılanan bir kahkaha, neredeyse bir kükreme gibi. Bu onda gerçekten sevdiğim bir şey. Hiç görgüsü yok; başkasının bardağından içki alıyor, bulaşıcı bir kahkahası var ve turta dilimi şeklinde küpeler takıyor.

— Hayır," diye cevap veriyor, gözleri yere perçinlenmiş bir halde, "cazip gelse bile.

Daha fazlasını söylemesini bekliyorum ama sessiz kalıyor. Kaldırımı o kadar dikkatle bakıyor ki asfaltta bir delik açmaya çalıştığını düşünebilirsiniz. Midem çalkalanıyor. Bir şeyler doğru değil; kurmaya başladığımız bağlar birden gevşiyor gibi görünüyor.

— Bex?

Sonunda bana baktı, utanmıştı.

— Sana ders vermeye hazırım," diyor, "ama sadece kabul edersen.

benimle çıkıyormuş gibi davranıyor.

---

9. ESPN, spor alanında uzmanlaşmış bir Amerikan televizyon kanalıdır.



## Bex

Bu sözleri söyler söylemez yüzüm kızarmaya başladı. Kulaklarıma kadar yükselen ani bir sıcaklık hissettim. Bir iyilik karşılığında yardım istemek başka bir şey, kendini küçük düşürmek bambaşka bir şey.

Darryl bileklerimi sıkarak beni gerçekten incitti. Beni yalnız bırakmasının tek yolu başka biriyle birlikte olduğumu bilmesi ya da en azından düşünmesiydi. Ondan kibarca ayrılmak işe yaramadı. Onunla daha doğrudan konuşmak da işe yaramadı. Ve onu uzak tutacak tek şeyin mağara adamı beyninin başka bir adamla birlikte olduğumu anlaması olduğunu bilecek kadar iyi tanıyorum.

Tabii ki utanç verici ama bunu atlatmak zorundayım ve ondan kurtulmanın başka bir yolunu göremiyorum.

Şimdi James'in bana yardım etmeyi kabul etmesine ihtiyacım var.

— Callahan?" dedim. Beni duydun mu?

— Evet, seni duydum. (Başımı kaldırıp gözlerinin içine bakana kadar bana bakıyor). Bunu neden yaptın?

— Çünkü o olmadan beni rahat bırakmaz.

— Ne demek seni rahat bırakmayacak?" diye soruyor bana, şaşırılmış görünerek.

— Hayır, ama iyi olacağım.

— (Elinin bira şişesini sıktığını görebiliyorum.) Seni takip mi ediyor?

Yüzüm kıpkırmızı olmalı.

— Pek sayılmaz. Sadece beni dinlemiyor. Her şeyi görmezden geliyor.

Ona söyledim ve ona bunu göstermeye çalıştığım da bile... ben... şey, biz...  
Dilini dudaklarında gezdiriyor.

— Evet.

— Onu tanıyorum, başka biriyle olduğumu görürse, bırakacaktır. Berbat ama doğru. Ve yazı dersinde yardıma ihtiyacın var, bu yüzden bir şeyler yapabiliriz diye düşündüm.

Bir an için beni oraya yapıştıracak diye korktum. Çenesini sıkıyor, utanıyor. Sanırım kaçmak üzere.

— O benim takım arkadaşım.

Karnına yumruk yemiş gibi. Elbette, Darryl bile olsa, takım arkadaşlarından biriyle olan ilişkisini feda etmek istemeyecektir.

— Bana aranızdaki meselenin hallolduğunu söyledi.

— Evet, ama bu düşmanlıkları yeniden tetikler. Başımı sallıyorum.

— Haklısın, özür dilerim, aptalcaydı. Sınıfta görüşürüz.

Arkamı dönüp derin bir nefes alıyorum, omuzlarım geride. Bu adama ruhumu açmış olsam ve o da beni göndermiş olsa da biraz onurlu bir şekilde uzaklaşmaya çalışacağım. Daha iki adım atmamıştım ki ağrıyan bileğimi tuttuğunu ve beni kendisine doğru çektiğini hissettim.

Kendi kendime irkildim.

Anladığında gözlerinin karardığını görebiliyorum.

— Bex.

Başımı sallıyorum, dudaklarım gergin. Ona Darryl'in bana zarar verdiğini söylememin imkanı yok.

— Neyse ne. O adamı zaten sevmiyorum.

Bileğimi bırakıyor ve iki elini de ceplerine sokuyor.

— Gerçekten mi, bana ders vermenin sakıncası yok mu?

Darryl hakkında daha fazla şey öğrenmek için ısrar etmek istediğini hissedebiliyorum. Ama ben onun konuyu değiştirmesinden faydalaniyorum:

— Yani anlaşma tamam mı?

— Ver ve al. Benimle insan içine çıkıyormuş gibi yapıyorsun;

Fikir, kulaklarına ulaşması ve sınavınızı geçtiğinizden emin olmamdır.

Başını sallıyor.

— Ben de varım. Başa çıkabilirim.

— Yüzünü parçalamak isteyeceğinden korkmuyor musun? O gülüyor.

— Neden korkayım ki? Bırak denesin, bebeğim. Başa çıkabilirim.

Bu sevgi dolu kelimeyi söylediğini duyduğumda ve Darryl'le dövüşme fikri karşısında bu kadar rahatladığını gördüğümde hissettiğim heyecanı gizlemek için biraz kızgın görünüyorum.

— Bebek mi?

— Gerçekten çıkıyor olsaydık, sevgi dolu lakaplar kullanırdık, değil mi? (Bana doğru eğilir ve bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırır.) Başka bir şey tercih eder misin? Tatlım? Tatlım mı? Melek?

— Kesinlikle "benim meleğim" değil.

— Prenses mi?

— James.

Bana küçük bir gülümseme veriyor.

— Ah, onu buldum.

— Anlaştık mı? Hepsi sinema.

Çenemi avucunun içine alıyor. Ona sokulmak için başımı hafifçe çevirmekten kendimi alıkoyuyorum. Soğukkanlılığımı korumalıyım. Herkesin, özellikle de Darryl'in birlikte olduğumuzu düşünmesi için halka açık yerlerde boy göstermek, gerçekten çıkmakla aynı şey değil. İşe yaramalı çünkü belli ki ikimiz de birbirimizden etkileniyoruz. Ama bu da bir garanti değil; cinsel çekimleri bariz olan ama yine de aralarında bir şey yürümeyen insanları sık sık görüyoruz.

— Biliyorum," diyor. Sporuma konsantre olmalıyım, unuttun mu? Ama insanların buna inanmasını istiyorsan, biraz numara yapman gerekecek prenses.

Başımla onaylıyorum. Onun futbolu var. Benim de restoran ve daha bir sürü şeyim var.

şeyler. Bu ikimiz için de işe yarayan bir anlaşma... herkes kazanacak. Darryl'in sonunda beni rahat bırakmasını istiyorsam, hayatıma devam ettiğime ve istediğimi elde etmenin yolunun bu olduğuna inanmalı.

James'i tekrar öpmek için de iyi bir sebep.

Gülümseyerek dudaklarıma yaklaşıyor ve ellerini sırtımın alt kısmına yerleştiriyor.

— Biliyor musun," diye mırıldanıyor, "bana ne istersen diyebilirsin, ama ben bunu seviyorum.

James'i telaffuz etme şeklin.

Kendimi ona doğru bastırıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Bu öpücük de en az ilki kadar sarhoş edici; açıklanamaz bir şekilde bağımlılık yapıyor. Beni öperken üç günlük sakalının yanağıma değmesi tüylerimi diken diken ediyor.

Sonra elleri biraz daha aşağıya iniyor ve beni kaldırıyor. Sırtım barın tuğla duvarına dayanana kadar beni biraz itiyor. Otomatik olarak bacaklarım beline dolanıyor, ona yapışıyorum; sanırım kollarımı boynuna çok sıkı dolamış olmalıyım çünkü gülmeye başlıyor ve şöyle diyor:

— Sakin ol, Bex.

Eriyorum. Neden Darryl adımı söylediğinde beni o kadar etkilemedi? James'in tek yapması gereken bunu bir kez söylemek ve ben tüm ahlak kurallarını bir kenara bırakmanın eşiğindeyim. Beni açgözlülükle öpüyor; dudaklarının tadı bira gibi ve kaslı kollarıyla beni zorlanmadan zapt ediyor. Rol yapıyor olsak da, o bu işin içinde.

Sonra dilini biraz daha içeri itiyor ve donup kalıyorum.

Öpüşmek bir şeydir. Ama bu daha da ileri gidiyor. Böyle devam ederse, sanırım bu otoparkta donumu ıslatacağım.

Başımı çevirip alnımı göğsüne yaslıyorum ve beni tekrar yere bırakmasını bekliyorum. Öyle yapıyor, başparmağını yavaşça alt dudağımın üzerinde gezdiriyor.

Hay sikeyim. Eşofmanımı düzelttim ve ona baktım.

— Neydi o? Omuz

silkiyor.

— Seni öpmemi istediğini sanıyordum. Ve sonra, eğer olmak istiyorsak

Güvenilir, pratik yapmalıyız.

— Ben buna öpüşmek demezdim,  
sadece... Gülümsüyor.

— Sen hiç böyle öpülmedin mi? Göğsüne  
hafifçe vuruyorum.

— En azından sokakta değil.

Elimi tutuyor ve parmaklarını benimkilerin arasında gezdiriyor.

— Hadi içeri girelim.

— Şimdi ne olacak?

— Neden olmasın? Seni takım arkadaşlarıma kız arkadaşım olarak  
tanıtacağım. Bir süre kalabilir, bilardo oynayabilir ya da sadece sohbet  
edebiliriz.

— O şimdi burada.

— Biliyorum, biliyorum, biliyorum.

— Ya... Tereddütle başlıyorum. (Kızardığımı hissediyorum.) Biliyorsun.

— Ben hallederim.

— Öyle mi?

— Senin benim kız arkadaşım olman  
gerekmiyor mu? Başımlla onaylıyorum.

— Ama gerçek değil.

— Biliyorum," diye tekrarlıyor sabırla. Ama buna inanmak zorunda ve  
eğer gerçekten seninle çıkıyor olsaydım ve biri sana yan gözle bile  
bakmaya cüret etseydi, seni savunurdum.

Üzerime bir sıcaklık geldiğini hissediyorum.

— Çok tatlı konuşuyorsun, James  
Callahan. Beni bara götürüyor.

## James

Bara girer girmez kıvrıcık saçlı, esmer bir kız sadece filmlerde duyabileceğiniz türden kulakları sağır eden bir çığlıkla Bex'in yanına koştu. Onu kollarının arasına alıp yanağından öptü ve ruj izi bıraktı.

— Çalıştığını sanıyordum!

— Erkek arkadaşına biraz zaman tanınması için onu ikna etmeyi başardım," dedim elimi kaldırarak.

Bex kıpkırmızı oldu. Bu bende onu öpme isteği uyandırdı. Onun yerine, elini sıkıyorum.

— Şey...

— (Bex ve benim el ele tutuştüğümüzü görünce gözleri parlıyor.) Ciddi misin?

— Bu... karmaşık," diye yanıtlıyor Bex. Öyle değil mi, hayatım?

Omuz silkiyorum.

— O kadar da karmaşık değil. Beni öptü. Ona çıkma teklif ettim, hayır dedi, sonra fikrini değiştirdi.

Bex gözlerini gökyüzüne kaldırıyor ve gülmek istediğini açıkça görebiliyorum. Anlaşmaya nasıl vardığımızı düşünüyorum.

— James, bu Laura. O benim en iyi arkadaşım ve hakkımdaki her şeyi biliyor, değil mi Laura?

— Ama ben bunu bilmiyordum," diyor Laura şaşkın bir ifadeyle. I McKee'nin futbol takımının yıldızıyla çıktığını bana söylemediğine inanamıyorum.

Ama Bex'in nereden geldiğini anlayabiliyorum; Laura'ya aslında çıkmayacağımızı söylemek üzere.

— Hanımlar, içecek bir şey ister misiniz?

— Bir şeyler i ç m e k istersen, prensesim, devam et, seni sonra eve bırakırım.

Laura'nın nefesi kesildi.

— Seni seviyorum" diyor, yanında duran adama bakarak. Barry, bunu duyuyor musun? James'i dinle ve ondan bir şeyler öğren.

Bex sempati ile başını sallar.

— Rom ve kola alayım lütfen," diyor.

— Misket limonlu mu?

— Tabii ki öyle.

— Ben de," diyor Laura.

— Hemen döneceğim.

Bara doğru giderken, beni tanıyan bir çift tarafından durduruluyorum; benimle maç hakkında konuşmak istiyorlar. Arkamı döndüğümde Bex'in Laura'yı odanın diğer ucundaki bir köşeye sürüklediğini görüyorum.

Umarım Laura gerçeği öğrendiğinde beni hala sever.

Biraz vahşi bir çocuğa benziyor, bu yüzden Barry ondan sıkılmamalı.

Bara vardığımda kızlar için içki, kendim için de alkolsüz bir bira sipariş ediyorum. Tezgâha yaslanmış siparişimi beklerken Bex'e bakmaya devam ediyorum. Lanet olsun, çok güzel. Biriyle çıkıyormuş gibi yapmak zorunda kalsam, seçeceğim kişi şüphesiz o olurdu. Onu tekrar öpmek, üzerimde çılgın bir etkisi olduğunu kesinlikle doğruladı. Basit bir öpücükle bu kadar sertleşmeyeli uzun zaman olmuştu ve bacaklarını belime doladığı anda kontrolden çıkmasını engellemek için kendimi desteklemek zorunda kaldım. Bira ve meyveli dudak kremi tadındaydı ve kalın sweatshirt'üne rağmen vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordum. Harika bir vücudu var; onunla daha ileri gitmemek zor olacak.

Her neyse, başka seçeneğim yok, bu sınavı geçmesine ihtiyacım var. Yardımının karşılığında istediği buysa, bunu yapacağım ve iyi yapacağım. Darryl, Bex'in yanında onu incitmeye çalışan herkesin canına okumaya hazır birinin olduğunu fark ettiğinde şaşırabilir.

Barmen bardakları tezgaha koyarken Bex'i görüyorum.

Laura'ya kollarını göstermek için kollarını sıvıyor.

Lanet olsun. Doğru, bileklerini tuttuğumda nefesi kesildi. Rüya görüp görmediğimi bilmiyordum.

Neredeyse paranın üstünü tezgâha atıp içkileri yanıma alacaktım. Ama Darryl'in ona ne yaptığını öğrendikten sonra rahatlamaya ve gecenin tadını çıkarmaya yüreğim el vermiyor. Cüsseme bakılırsa, kalabalığın arasından sıyrılmakta hiç zorlanmıyorum. Kızlara katıldığımda, Bex'e soruyorum:

— Acıyor mu?

Bex bana bakıyor.

— Çok fazla değil, ben iyiyim. James, ben...

— Buna inanamıyorum, seni gerçekten incitti.

— Ve birlikte olduğumuzu öğrendiğinde bir daha yapmaya cesaret edemeyecek. O bir korkak. Onu geri alacak ama...

Yine sözünü kestim; elimde değil.

— Bir daha yapmayacağından eminim çünkü onu fena benzeteceğim.

Başını sallıyor, elimi tutuyor ve kendi eliyle sıkıyor.

— Bunu yapamazsın.

— Yapamazsam görürsün.

— Hayır, kesinlikle olmaz,"

diyor Laura. Ona dönüyorum.

— Alınma ama senin fikrini sormadım.

Laura ellerini kalçalarına koydu ve gözlerimin içine baktı, patlamamdan en ufak bir şekilde korkmamıştı.

— Eğer onu kışkırtır ve kavga ederseniz, bu size geri döner. Geçici olarak uzaklaştırılabilir ya da daha kötüsü olabilir.

Dişlerimi gıcırdatıyorum.

— Ama lanet olsun, ona dokunmaya cüret etti.

— O haklı," diyor Bex, "bu riski alamazsın.

Derin bir nefes alıyorum. Öfkem biraz yatışıyor ve sakinliğimi yeniden kazanıyorum.

— Biliyorum, haklısın.

Yine aklımı kaçırmaya bu kadar yakın olduğuma inanamıyorum.



Bex'in benim olduğuna karar verdiğim anda -gerçek olmasa bile- onun için her şeyi riske atmaya hazırdım. Bu tam da Koç Gomez'in bana kaçınmamı söylediği şeydi. Sara ile olan hikayem bana bir ders vermeliydi. Kendimi kontrol edebilmeliydim. Ama ne yazık ki ben kendimi kaptıran biriyim.

Bakışlarımı arıyor.

— Onu rahat bırakacağına ve hiçbir şey olmamış gibi davranacağına söz ver. Ona kiminle istersem çıkabileceğimi ve bunun onu ilgilendirmediğini söyle. Sana söz veriyorum, mesajı alacaktır.

— Emin misin?

— Evet.

Eğildi ve beni yanağımdan öptü. Ama yine de teşekkürler.

Ona inanmaktan başka seçeneğim yok.

— Tamam, ama bir şey denerse bana söyle. Bardağını alır ve yudumlamaya başlar.

— Gidip takım arkadaşlarını görmeliyiz ve sen de beni kız arkadaşın olarak tanıştıracabilirsin.

— Öyle mi düşünüyorsun? Tam şurada.

Koluma girdi ve beni kalabalığa doğru götürdü.

— Bunu görebiliyorum.

Hâlâ el ele tutuşarak odanın arka tarafına ulaşıyoruz. Seb bizi gördüğünde neredeyse birasını yudumluyordu ve Bo bana kuşkulu bir bakış attı. Cooper yanındaki kızı öpmeyi bırakıyor ve bize bakmaya başlıyor.

Öte yandan Darryl, beni bilardo masasına yatırmak istiyor gibi görünüyor. At Yarım saniye boyunca herkes onun tepkisini bekleyerek dondu kaldı. Bex bana yapışmış, elimi sıkıca tutuyor. Cesur bir yüz ifadesi takınmak için gülümsüyor ama Darryl'in tepkisinden korktuğunu biliyorum.

Endişelenmesine gerek yok, ben onu korumak için buradayım.

— Merhaba Bo," diyor. Maç için aferin.

— (Bo bana bakar ve ekler:) Seni burada görmeyi beklemiyordum. (Bo bana bakar ve ekler:) Seni burada görmeyi beklemiyordum.

— Biliyorum," diye gülüyor. Darryl ve ben birbirimizi görmediğimizden beri

ayrıldık.

Darryl birasını o kadar sert bırakır ki masa sallanır.

— Sevgilim, ne yaptığını görebiliyorum ama artık saçmalamayı kesebilirsin.

— Ne atlıkarıncası? Ben sadece hayatıma devam ettim. (Alaycı bir şekilde gülümser.) Sen de hayatına devam ettin, değil mi?

Çenesini sıkıyor ve gergin bir gülümseme deniyor.

— Dikkat et," diyor. Seni zor durumda bırakacak, o bir...

— Ona sakince sordum. Tam olarak duyamadım.

Darryl cümlesini bitirmek üzereydi, onu gördüm. Küçük beyinde bir şeyler döndüğünü hissedebiliyorum, Bex'e hakaret etmeye ve yumruğumu suratına indirmeye değip değmeyeceğini düşünüyor. Herkesin bizi izlediğinin farkında olarak yerimde duruyorum. Göz ucuyla Seb'in Cooper'a yaklaştığını görüyorum. Bir şeyler ters giderse ikisi de beni savunmaya hazır.

— Gidelim çocuklar," diye fısıldar Darryl iki arkadaşına.

İçlerinden biri, hiç tanımadığım bir savunma oyuncusu, yanımdan geçerken bana küçümseyen bir bakış attı.

— Dikkat et Callahan. Koç seni takımına almak için elinden geleni yapmış olabilir ama bu dokunulmaz olduğun anlamına gelmez.

— Beni böyle mi etkilediğini sanıyorsun? Bugün Notre Dame tarafından ezilmene şaşmamalı.

Kıs kıs güler ama Darryl ona durmasını işaret eder ve o da karşılık vermeden oradan ayrılır.

Onlar gider gitmez gerginlik azaldı. Bex'in eli gevşedi; beni o kadar sıkı kavırıyordu ki parmaklarım uyuştı.

— Özür dilerim," dedi. Durumu daha da kötüleştirmek istememiştim. daha karmaşık.

— Merak etme.

— Gerçekten mi?" diye mırıldanıyor, omzunun üzerinden etrafımızdaki herkese bakıyor. Takımla başını belaya sokmak istemiyorum.

— Ona, bir kadına ve dolayısıyla size saygısızlık ederse, sahada ona bir daha pas vermeyeceğimi zaten söyledim.

Onu Darryl'in az önce terk ettiği masaya götürüyorum ve oturtuyorum. Bir an tereddüt ediyor, sonra kucağıma oturuyor. Onu tutuyorum, bir elimi kalçasına koyuyorum ve mutlulukla gülümsemekten kendimi alıkoyuyorum. Bex'le sürprizlerimin sonuna gelmediğimi hissediyorum.

— Ne zaman?

— Senin kim olduğunu bile bilmeden önce. Geçen gün partide sana hakaret ettiğini duydum.

Gözlerini kocaman açıyor.

— Seni öpmeden önce mi?

Coop ve Seb de bizimle birlikte masaya oturdu. "Ne?" diyorum ama endişeli bakışlar atıyorlar.

— Dostum," diyor Seb, "ne oluyor lan?

## James

Sınıfa girdiğimde - öğretmenin hatırlatmasını hatırladığım için on beş dakika erken girdim - Bex'in henüz orada olmadığını görüyorum. Bu benim için iyi bir şey. Şimdiye kadar her derse erken gelmişti. Geldiğimde onu bilgisayarının önünde, çoktan açılmış, küçük jel kalemlerinden biriyle günlüğüne yazarken bulurdum. Ama şimdi onunla yüzleşmeden önce biraz zamanım var.

Çıkıyormuş gibi yaptığımızdan beri bu kurs hem daha kolay hem de daha zor hale geldi. Bir yandan daha kolay çünkü işimde bana yardım ederek sözleşmenin kendisine düşen kısmını yerine getiriyor. Diğer yandan, çok daha zor çünkü açıkça görülüyor ki, ona bir mıknaş gibi çekiliyorum. Ve bir saat boyunca onun yanında oturup yazılı anlatım gibi sıkıcı bir şeye dikkatimi vermeye çalışmak özel ve oldukça acımasız bir ceza. Artık ona olan çekimime karşı koymaya çalışmıyorum. Ama cazibe iyidir; çok ciddi değildir. Tamam, muhteşem olduğunu ve onunla seks yapmayı çok istediğimi kabul ediyorum. Ama ona karşı hisler beslememek için dikkatli olmalıyım. Sara'ya olan da buydu.

İki kahveyi masaya koydum ve sırt çantamı çıkardım. Bex'le biraz sohbet etmek umuduyla birkaç kez Purple Kettle'a gitmişim ve anladığım kadarıyla buzlu kahvesini biraz karamel şurubuyla seviyor, ben de ona bunu aldım, kendime de sade bir buzlu kahve. Bir hevesle ona balkabaklı muffin de aldım. İçimden bir ses onun sonbaharda her yerde bulabileceğiniz balkabaklı şeyleri seven bir kız olduğunu söylüyor.

Oda yavaş yavaş doluyor. Bir grup kız bana bakıyor, ama tek ben değilim.

ve ben onları görmezden geliyorum. Sık sık Bex'e kötü kötü bakıyorlar - ilişkimiz üniversitede konuşulmaya başladı - ama o aldırıyor gibi görünüyor. Belki umursasaydı, biraz daha sahiplenici olmasını isterdim, ama bu haliyle sorun yok. Aslında ondan çok kendim için endişeleniyorum. Eğer bir şeyler hissetmeye başlarsam, bununla başa çıkabileceğimden emin değilim.

Dersin başlamasına iki dakika kala nihayet geldi, biriyle telefonda konuşuyordu. Mümkün olduğunca sessiz konuşmaya çalıştığını görebiliyorum ve öğretmenin yanından geçerken özür diliyor ve gelip yanıma oturuyor.

— Evet, ona ödeyeceğimi söyle, sadece biraz paraya ihtiyacım var.

Zaman. Biraz para transfer etmem lazım.

Masada onu bekleyen sürprizi görünce gözlerini kocaman açıyor ve otururken sessizce "Teşekkür ederim" diyor. Kahvemden bir yudum daha alarak memnuniyetimi gizliyorum.

— Anlaşıldı. TAMAM. Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

Telefonunu çantasına yerleştiriyor ve kahvesinin tadına bakıyor.

— Ne içtiğimi nereden biliyorsun?

Omuz silkiyorum.

— Ev ödevimi yaptım.

Eğildi ve beni yanağımdan öptü.

— Bunun için çok teşekkür ederim. Gerçekten harika, kahvaltı yapacak zamanım olmamıştı.

— Her şey yolunda mı?

Bilgisayarını çıkarır ve iç çeker.

— Restorandan arıyorlar. Mutfakta bir sorun oldu ve tamirciye ödeme yapmak için biraz para transfer etmem gerekiyor.

— Anlıyorum, berbat bir durum.

Bana bir parça çörek uzatıyor ama ben reddederek başımı sallıyorum.

— Hayır, teşekkür ederim. Ne yazık ki, balkabaklı kekler bir futbolcunun diyetinin parçası değildir.

— Ne utanç verici," diyor ve ısırıyor. Ama bu bir

Bozuk buzdolabı.

Cevap vermek istiyorum ama hoca dersine başlıyor, ben de not almak için yeni bir belge açıyorum ve biraz kahve içiyorum. Bex'in üniversitedeyken neden annesinin restoran sorunlarıyla uğraşmak zorunda olduğunu ilk kez merak etmiyorum. Yapamaz demiyorum, çünkü belli ki yapabiliyor, ama neden yapmak zorunda? Annesi ev sahibi değil mi? Görünüşe göre babasından hiç bahsetmiyor, ama bahsetmemi isteyeceğini sanmıyorum. Birkaç gün önce kütüphanede çalışırken ona ailesi hakkında sorular sordum ve beni oldukça agresif bir şekilde başından savdı.

Öğretmenin monoton sesini dinleyerek birkaç not almaya çalışırken Bex beni dürtüyor. Kafamı kaldırıyorum ve bana az önce parlak mavi mürekkeple bir şeyler yazdığı defterine bakmamı söylüyor.

Peki, bu ünlü toplantı ne olacak?

Geçen hafta sonu bir partiye gitmeyi planlamıştık ancak Bex'in kurslarından biri için son dakika ödevi çıktı ve bu gerçekleşmedi. Ama o haklı, gerçek bir randevu ayarlamalıyız. İnsanların bizi görebilmesi için halka açık yerlerde çalışmak üzere birkaç kez buluşmuş olsak da, bu gerçek bir çift gibi dışarı çıkmakla aynı şey değil.

Sırayla yazıyorum:

Bowling salonu mu?

Yüzünü buruşturuyor ve yazıyor:

Bu söz konusu bile olamaz.

Atari salonu mu? Mini golf?

— Bana erkek eşyalarından başka bir şey teklif etmeyecek misin?

— Eğer kız kardeşim seni duyabilseydi. Kendisi minyatür golfün kraliçesidir," diye cevap veriyorum usulca, gözlerimi odanın önünden ayırmadan. Başka bir fikrin var mı?

— Bit pazarına ne dersin?

— Hayır, lütfen.  
— Kitapçıya bir gezi mi?  
— Neden olmasın?  
Mırıldanıyor.  
— Atari salonu kötü bir fikir değil. Şehirde bir tane var.  
— Öyle mi?  
Heyecanımı gizleyemiyorum.  
— Bu gece boş musun?

\*

Basketbol topunun elimdeki hissi futbol topununkinden çok farklı, ama attığımda çembere bile değmeden fileye gidiyor. Gülümsüyorum ve Bex'e bir kalça hareketi yapıyorum.

— İşte gidiyorsun, ustalığına hayran kalıyorsun.

Topu yakalarken gözlerini gökyüzüne kaldırıyor. Yarım saattir bir oyundan diğerine gidip geliyoruz. Hafta içi olduğu için çok kalabalık değil ve ben bunu tercih ediyorum, çok daha keyifli. Bex'e göre Galaktik Oyunlar hem gençler hem de öğrencilerle çok yoğun ve bazı günler gerçekten kalabalık oluyor. Şimdiye kadar beni *Pac-Man*'de yendi; bunu görmek komik çünkü bir oyunu kazandığında küfrediyor ve bu bana kız kardeşimi hatırlatıyor. Ben de onu hava hokeyinde yendim. Basketbol benim en sevdiğim oyun değil ama o seviyor gibi görünüyor, bu yüzden onun seçmesine izin verdim. Onu bu kadar rahat görmek harika. Geldiğimizde ona ahududulu granita ikram ettim ve beslenme uzmanımın onaylamayacağını bilsem de zaman zaman birkaç yudum çalışıyorum. Kardeşlerimle lunaparka gittiğim o unutulmaz hafta sonundan beri hiç içmedim. Bu iki yıl önce yaz mevsimindeydi ve tadı hemen güneşi ve onların kahkahalarını akla getiriyor. O topu atmaya hazırlanırken ben bir yudum daha alıyorum. Atış yaparken kalçalarının hareketi küçük kalçalarını öne çıkarıyor, özellikle de onları daha da ortaya çıkaran süper dar bir kot pantolon giydiği için. Kıvrımlarını okşamak, elimi arka cebine sokmak istiyorum.

Pantolon, ama eminim bunu yaparsam iyi bir tekme yerim. Gerçek bir erkek arkadaş böyle şeyleri göze alabilir ama ben öyle biri değilim. Onunla harika vakit geçiriyor olsam bile bunu kafama sokmalıyım.

Topu doğrudan fileye gönderiyor ve yüzünde kocaman, bulaşıcı bir gülümsemeyle etrafta zıplamaya başlıyor. Beşlik çakıyoruz.

— Aferin sana. Yarışmak ister misin?

— Seni katledeceğim," diyor gözlerinde şaka yapmadığını belli eden bir parıltıyla.

Bayıldım buna. Ondan bu tür bir davranış beklemiyordum ama sporcu bir ailede yetişmiş bir atlet olarak bu rekabetçi ruhu çok seksi buluyorum. Sanırım o anda biri bizi izliyor olsaydı, muhtemelen ona arzu dolu bir şekilde baktığımı fark ederdi, ama umurumda değil.

Bu da yansıtmaya çalıştığımız imaj için iyi, değil mi?

Zamanlayıcıyı ayarlıyor ve başlattığı anda yarışma başlıyor. Ben basket toplarını kapıp elimden geldiğince hızlı bir şekilde fileye atıyorum ama o da neredeyse benim kadar hızlı. Dudağını ısırmasından gerçekten konsantre olduğunu anlayabiliyorum. Süre dolduğunda sadece beş sayı farkla kazanmıştım ve bu tahmin ettiğimden çok daha azdı.

— İyi denemeydi prenses.

Granitadan bir yudum daha alırken burnunu kıvrıyor.

— Baştan  
başlayalım.

Bardağını çaldım.

— Sen Biliyorum ne kadar Ben de yapılmış . geçer  
geçer bugün à

Eğitim mi?

Bu sefer benimle aynı topları yakalamaya çalışıyor, bana doğru koşuyor ve sayı yapmamı engellemeye çalışıyor. Hile yapan kaltak. Yine de kazandım, ama bu sefer sadece birkaç sayı farkla ve ikimiz de sonunda güldük. Bana doğru eğiliyor ve ben de refleks olarak onu kollarımın arasına alıp sarılıyorum.

— Bu sefer bahse gireceğiz" diyor. Eğer ben kazanırsam, geri kalanını takas edebilirsin.



Bu sevimli oyuncaklardan birine karşı fişlerinizi.

Kalçalarını okşuyorum ve atletinin altına uzanmamak için kendimi zor tutuyorum.

— Ya kazanırsam?

Çenesine vurarak düşünüyormuş gibi yapıyor.

— Kocaman bir öpücük.

Şimdi ilgimi çekti. Birbirimize zaten herkesin içinde sevgi gösterdik ama Red'in önünde son kez öpüştüğümüzden beri gerçekten öpüşmedik ve yine de bu dürtüyü kaçırmadım. İlişkimiz sahte olabilir ama öpüşmelerin sahte olmadığı açık. Onun üzerinde bir etkim olduğunu *biliyorum*.

— Anlaştık prenses.

On beş dakika sonra göğsünde kocaman bir oyuncak ayı tutuyordu ve ben somurtuyordum.

Yüzümdeki ifadeye gülüyor.

— Sevgilim, seni neşelendirmek için ne yapabilirim?

— Sanırım bir öpücük beni rahatlatabilir.

Yanıma geldi ve beni yanağımdan öptü.

— Şimdi daha iyiye mi gidiyor?

Kaçamadan onu tuttum ve zavallı pelüş hayvanı aramızda ezdim. Onu kucağına alır almaz adını Albert koydu. Neden Albert? Hiçbir fikrim yok ama sırf onun gülümsemesini görmek için kaybetmeye değerdi.

Hemen hemen.

Ona gerçek bir öpücük veriyorum, dilimi dudaklarında gezdiriyorum. Şaşıyor ama dillerimizin buluşması için ağzını açıyor. Geri çektiğimde kalbim bir mil hızla atıyor ve kızarmış yanaklarına bakılırsa, sanırım o da benimle aynı şeyleri hissediyor.

Ona göz kırptım. Şimdi daha iyi hissediyorum.

## Bex

James'in gelip ön kapıyı açmasını beklerken atkuyruğumu sıkıyorum. Daha önce hiç özel ders vermemiştim ama sonrasında yemeğe çıkmayı içermediğinden oldukça eminim. Ama işte buradayım, çantamda bir elbise ve ayakkabılarımın yanı sıra bilgisayarım ve not defterim var.

Hayatım şu anda gerçekten çok garip.

Tüm bu "çıkıyormuş gibi yapma" olayı çok fazla mesajlaşmayı ve birlikte geçirilen zamanı içeriyor. Son birkaç hafta içinde James bana antrenman fotoğraflarını gönderdi, kardeşleri *Super Smash Bro* oynarken beni FaceTime'dan aradı ve sevimli hayvanların videolarını içeren bir sürü mesaj gönderdi. Onlara 'küçük mutluluk kareleri' diyor, çok sevimli! Geçen hafta ikimiz de atari salonuna gittik ve ben *Pac-Man*'de onun kışını tekmeledim. Ayrıca ben çalışırken Purple Kettle'a uğrayıp merhaba demeyi ve kahve içmeyi alışkanlık haline getirdi.

Ve dürüst olmak gerekirse? Beni korkutsa da, bunu sevdiğimi söylemeliyim.

Bana ilk kez sebepsiz yere mesaj attığında, kursumuzun son ödevi hakkında bir soru soracağını düşünmüştüm. Bu da bir parçasıydı ama bana nasıl olduğumu sormadan önce değildi. O gün restorana gitmiştim, bu yüzden ona beni hayal kırıklığına uğratan bir tedarikçiyle yaşadığım son sorunları anlattım ve o da bana eğitiminin nasıl geçtiğini anlattı.

Her şey neredeyse gerçek gibiydi, ben de buna bir son verdim. Şimdi benden kurs hakkında açıklama yapmamı istemeden önce biraz sohbet ediyoruz.

Kapı açılıyor ama beni karşılayan James değil. Cooper bana gülümsüyor.

— Selam, Bex. James yukarıda.

Şaşkınlıkla ona baktım.

— Neden gömleksizsin?

İçeri girdim ve kapıyı arkamdan kapattı.

— Neden olmasın?

James'in kardeşlerini uzun zamandır tanımıyorum ama Cooper'la geçirdiğim on dakika, onun çok ukala olduğunu ve buna gücünün yeteceğini bildiğini anlamam için yeterli. O da ağabeyi gibi yapılı, karın kasları mükemmele yakın. Bu gece üzerinde kalçalarına kadar inen eşofman altından başka bir şey yok ve saçları sanki duştan yeni çıkmış gibi ıslak. Nesnel olarak, o muhteşem. Ama saçları James'inki gibi alnına dökülmüyor ve gözleri de onunki kadar mavi değil. Sakalıyla da çekici ama ben yine de James'in temiz traşlı yanaklarını tercih ederim. Ve karnının aşağısındaki saç çizgisi, James'te de var mı?

Cooper'a baktığımı fark ettiğimde kendimi yere bakmaya zorluyorum. James'e yardım etmek için buradayım, kardeşini süzmek ve göğüs kasları hakkında fanteziler kurmak için değil.

— Şimdi bana iyice baktığınıza göre," dedi Cooper neşeyle, "size teşekkür etmek istiyorum. James bize son sınavda fena olmadığını söyledi. Ne almış? C- MI?

— C+ aldım, sik kafalı.

James merdivenlerden aşağı koştu. Yanıma geldiğinde bana sarılıyor ve şakağımdan öpüyor. Kardeşleri gerçekten birlikte olmadığımızı biliyorlar, bu yüzden rol yapmaya gerek yok, ama James Callahan'ın sözlüğünde olmayan bir cümle varsa, o da "işleri yarım yapmak". Beni belimden sıkıyor.

— Coop, mutfağa gidiyoruz. Dışarı çıkmayı mı planlıyorsun?

Cooper homurdanarak cevap veriyor:

— Çok isterdim ama *Suç ve Ceza*'yı bitirmek zorundayım.

James eğildi ve kulağıma fısıldadı:

— Kitabın adı gerçekten bu mu?

— Evet. (Nefesini tenimde hissetmek tüylerimi diken diken ediyor.) Beni rahatlat, biliyor muydun?

— Seni yürütmek gerçekten çok eğlenceli," diye cevap veriyor sevimli bulduğum bir kahkahayla.

Büyük mutfak masasına oturduk. Orada çalışmak daha güvenli; odasına gidersek, etrafta kimse yokken ona beni öpmesini söylemek gibi aptalca bir şey yapmaktan korkuyorum. Yalnız olsak bile mutfak ortak bir oda. Eşyalarımı çıkarıp oturuyorum ve James'in yerleşmesini bekliyorum.

Önce buzdolabını açıyor.

— İçecek bir şey ister misin?

— Hayır, ben iyiyim.

Ve ona çıkartmalarla kaplı eski su şişemi gösterdim. Aptalca ama gerçekten sevdiğim bir şey. Aptalca şeylere harcayacak çok param yok ama olduğunda da ya çıkartma ya da süslü küpeler alarak kendimi şımartıyorum.

Ama bu gece, sahip olduğum tek güzel mücevheri takıyorum: bir çift Anneanneme ait küçük altın küpeler. Çantamdaki elbise ise Laura'ya ait. James bana şık bir yere gideceğimizi söyledi ve ona sahte bir randevu için buna değmeyeceğini söylememe rağmen ısrar etti.

Kendine bir bardak buzlu çay doldurdu ve karşıma oturdu.

— Taslağımı bitirdim.

— Öyle mi? Bana gösterebilir misin?

— Önerdiğiniz gibi elle yazdım. Bilgisayarda yazmaktan ve sürekli bir şeyleri silmekten daha hızlıydı.

Sayfayı aramak için defterini açıyor, sonra bana uzatıyor. Parmakları istemsizce benimkileri okşarken, şaşkınlıkla yanağımın içini ısıırıyorum. Odaklan. Odaklanmalıyım, ona yardım etmek, sözleşmenin bana düşen kısmını yerine getirmek için buradayım. Birkaç sinir bozucu mesaj dışında Darryl şimdilik beni yalnız bırakıyor. Ben

Artık özgür olmadığımı öğrendiğinde durumun böyle olacağından emindim. Bu sayede derslerime ve işime konsantre olabildim.

Çalışmalarımızı zenginleştirmek için kaynaklardan nasıl yararlanabileceğimiz üzerinde çalışıyoruz.

Yazmak. Bir işletme öğrencisi olarak bunu yapmaya alışkınım, ancak bu beceriyi geliştirmek zaman alıyor ve James'in şu anda biraz zorlandığını anlıyorum. O beklerken ben de elimde kalemle onun metnini okuyorum.

— El yazını okumak çok zor.

Omuz silkiyor.

— Sonunda, yazmam gereken tek bir şey var.

— Gerçekten, ne oldu?

— İmzam.

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum.

— Çok büyük kafalı olmuyorsun, değil mi?

— Hayır, bu büyük bir kafaya sahip olmakla ilgili bir mesele değil. Bu sadece bir gerçek.

Bir yudum alıyor, ben onu masanın altından tekmelerken kaşlarını kaldırıyor.

— Senin öyle biri olduğunu düşünmezdim.

— Benim hakkımda bilmediğin çok şey var" diyor. Ama tabii ki sahte kız arkadaşım olarak her şeyi bileceksin.

Defteri bıraktım ve ona sert bir bakış attım. Bir müşteriye karşı sert olmam gerektiğinde işe yarıyor.

— Çalışmak için mi buradayız? Elini kaldırıyor.

— Bu konuda haklısın. Daha sonraki randevumuz için bir konuşma parçası.

— (Az önce ne dediğini anlamam yarım saniye sürdü. (Az önce ne dediğini anlamam yarım saniye sürdü.) Bu bir randevu değil. Sadece akşam yemeği.

— Kimse Vesuvio'da öylesine yemeğe gitmez. Orası özel bir yer.

— Oraya mı gidiyoruz?

Tanrıya şükür en iyi ayakkabılarımı getirmişim. Bu restoran küçük öğrenci kasabamızdaki en şık restoran. Beni böyle pahalı bir yere davet etmesine şaşırdım ve biraz da gururlandım. Biz

Bizi orada gören hiç kimse gerçekten birlikte olmadığımıza inanmayacak. Açıkça romantik bir yer: geçen yıl birkaç ay boyunca, kim bilir kim tarafından işletilen ve orada akşam yemeği yerken görülen çiftlerin fotoğraflarını görebileceğiniz bir Instagram hesabı vardı.

— Sanki kız arkadaşımı köşedeki pizzacıya götürecekmişim gibi.

— Sahte kız arkadaş.

Gülümsüyor.

— Az önce söylediğim buydu, değil mi?

Defteri elime aldım ve tekrar metne daldım. El yazısı dağınık olsa da okumayı başarıyorum ve geçişleri mükemmel bir şekilde yaptığını gördüğümde çok memnun olduğumu söylemeliyim. Son ödevindeki sorun da buydu: ders programı nedeniyle üzerinde çalışacak zamanımız olmadı ve bu yüzden B alabilecekken sadece C+ aldı.

Bitirdiğimde, onun için birkaç düzeltme yazıyorum ve o kendi ödevinin üzerinden geçerken ben de kendi ödevim üzerinde çalışmaya başlıyorum. Yazmak için bilgisayarının başına geçiyor ve birkaç kez kendimi klavyenin üzerinde hareket eden uzun, sabit parmaklarına bakarken yakalıyorum. Sporcuların genellikle olduğu gibi, yaptığı her şeyde son derece zarif ve becerikli. Her zaman çok rahat görünüyor ve bu çok çekici.

Yanağımın içini ısııyorum ve ekranıma konsantre olmaya çalışıyorum. Ona bu kadar yakın olmanın zor olacağını biliyordum. Genelde birinden hoşlandığımda pek mantıklı davranmam, bu yüzden kesinlikle kontrolü elimde tutmam gerekir. Ama beni şehrin en havalı restoranına götürüyor ve biliyorum ki yemeğin sonunda birilerinin izlemesi ihtimaline karşı öpüşmemizi isteyecek.

Sınırlar koymalıyım. Yanaktan küçük bir öpücük, tamam, ama Red'in önünde ya da Galactics maçında bana verdiği türden bir öpücük değil. Bu gerçek bir ilişki değil ve onun istediği de bu değil. Ya da benim istediğim. Tek istediğim bu dönemi, bu yılı kalbim kırılmadan bitirmek ve bundan sonra olacıklara hazır olmak.

— Bex?

— Hm?

Başımı kaldırıp ona baktım. Mesajının geri kalanını ararken masaya vuran parmaklarına baktığımı fark ettiğini sanmıyorum.

— O kadar sesli düşünüyorsun ki seni duyabiliyorum. Yüzümün kızardığını hissedebiliyorum.

— Bunun için üzgünüm.

— Bir sorun mu var?

Ona bakıyorum ama bu bana hiç yardımcı olmuyor. Mavi gözlerinde gerçek bir endişe görüyorum ve bir an kendimi masanın üzerine eğilmiş, eşyalarımızı yere atmış ve onu öperken hayal ediyorum.

O *kadar iyi* öpüşüyor ki, nasıl karşı koyabilirsin?

— Hayır. (Yutkunuyorum, bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum.) Düzeltmeler nasıl gidiyor?

— Sanırım öyle. (Tekrar ekrana bakarken kaşlarını çatar.) Sen Bu alıntıya bir göz atabilir misiniz? Bence iyi ama emin değilim.

Kalktım ve omzunun üzerinden okumak için masanın etrafında yürüdüm. Ben yaklaştıkça sertleştiğini fark ettim. Muhtemelen çok yakıным. Bir bakıma bu hatırlatmadan memnunum; beni gerçekten istemiyor. Biraz horoz gibi davranıyor ve benimle flört ediyor ama sadece erkek arkadaşı gibi davranıyor. Ve bir ilişki istemese de, elbette tüm popüler erkekler gibi tek gecelik ilişkilere karşı değil. Ama belli ki benimle değil, şu anki tepkisine bakılırsa. Eminim her kızı beni öptüğü gibi öpüyordur.

Ona teklifin kulağa hoş geldiğini söylüyorum, sonra tam masanın diğer tarafındaki güvenli yere dönmek üzereyken beni durduruyor ve şefkatle elimi tutuyor. Tekrar yutkunuyorum, midemdeki kelebekleri görmezden gelmeye çalışıyorum.

Anlaşmamız giderek saçma bir hal alıyor.

— Acıktım," diyor bana bakarak. Gidip hazırlanmak ister misin?

— Ama daha sonrası için rezervasyon yaptırmıştınız?

— Sanırım bize daha erken bir masa ayarlayabilirim.

— O kadar kolay mı? Her zaman dolu. Omuz silkiyor.

— Ailem sahibini tanıyor, bu yüzden sorun olmaz.

Aramızdaki ilişkinin yürümemesi için pek çok neden var ama bunlardan biri James ve ailesinin başka bir dünyada yaşıyor olması. Annem ve ben doğru düzgün çalışan bir çamaşır makinemizin bile olmadığı boktan bir dairede yaşıyoruz. Muhtemelen her zaman ona bakan biriyle ve istediği her şeye sahip olma alışkanlığıyla büyüdü; sonuçta babası hala ülkenin en ünlü sporcularından biri. Hatta futbol sezonu boyunca bir TV kanalında maç yorumculuğu yapıyor.

Kendimi gülümsemeye zorluyorum.

— Evet, harika. Banyonuzda üstümü değiştirebilir miyim?



## James

Bu kız beni öldürüyor.

Sara'dan beri birkaç kızla yattım ama hiçbirini bana Bex'e karşı hissettiklerimi hissettirmedi. Onunla yatmadım bile, yatmaya da niyetim yok ama vücudum Sara'ya verdiği tepkiyi veriyor. Çok yaklaşırsam beni canlı canlı yakmakla tehdit eden lanet bir orman yangını gibi.

Sara ile gerçekten yandım. Ve aynı şeyin Bex'le olmasına izin vermemeliyim. Saçının omzuma değmesi bile beni tahrik ederken ne yapmam gerekiyor? Hemen masaya geri dönmesi iyi oldu çünkü onu kucağıma alıp öpmek üzereydim. Erken bir akşam yemeği yiyeceğiz, böylece yalnızken aptalca bir şey yapma riskini almayacağım. Restoranda şahitler olacak. Bu bana her şeyin sadece bir rol olduğunu hatırlatacak.

İşleri daha da zorlaştıran şey ise benden hoşlandığını görebiliyor olmam. Bana bakışından, ona çok yaklaştığımda nefesinin kesilmesinden bunu anlayabiliyorum. Onun da karmaşık bir durum istemediğini biliyorum ve bu iyi bir şey, çünkü biraz ısrar etseydi, sanırım senaryomuza veda ederdim. Ona dokunmak, küçük sevimli seslerini duymak, vanilyasını koklamak ve kadifemsi tenini parmaklarımın altında hissetmek istiyorum.

Sara'da olduğu gibi.

Bunu düşünmek bile çenemi sıkmama neden oluyor. Gömleğimin düğmelerini iliklemeyi bitiriyorum. Bex banyomu ele geçirdiği için yatak odasında hazırlanıyorum. Kapıyı kapattıktan sonra yarım saniyeliğine durum tanıdık geldi, sanki gece dışarı çıkmaya hazırlanan gerçek bir çiftmişiz gibi.

her hafta sonu olduğu gibi dışarı çıkmaya hazırlanıyordu. Neyse ki bu his kayboldu.

Kol düğmelerimi takıyorum, bir çift çelik C, bir hediye babamdan. Sara beni neredeyse bir uçuruma sürüklüyordu. Gözyaşlarıyla biten her telefon görüşmesinde, her yeni tartışmada, yastıktaki her umutsuz uzlaşmada biraz daha düştüm ve ödevleri teslim etmemeye, dersleri ve antrenmanları kaçırmaya kadar gittim. Kız arkadaşım kalmam için yalvarırken ve kalırsam aptalca bir şey yapacağını söylerken antrenmanı nasıl bırakabilirdim? Onun için neredeyse hayatımdan vazgeçiyordum.

Bex Sara değil, bunu biliyorum. Ama çok bağlanırsam, onun için her şeyi yapabilirim. Saçma, abartılı ve hatta tehlikeli şeyler yapabilirim.

Banyonun kapısı açılıyor ve Bex ellerini gözlerine siper ederek yavaşça dışarı çıkıyor, bana soruyor:

— Görünüyor

musun? Şaka

yapıyorum.

— Ah, şimdi hazır mısın?

Beni detaylıca inceliyor.

— Bu elbiseyi seçmekte haklıymışım.

Söz konusu elbise güzel bir lila renginde, kıvrımlarını saran formda bir üst kısmı ve bana yaklaştıkça kumaşı dalgalanan kloş bir alt kısmı var. Bacaklarını uzatan topuklu siyah ayakkabılar giyiyor. Daha önce taktığı küpelerin aynısını takmış, elini saçlarında gezdirdiğinde parıldayan küçük altın yıldızlar.

— Harika

görünüyorsun.

Gülümsüyor.

— Zaman ayırdığınız için teşekkürler. Gördünüz mü? Artık o kadar da küçük değilim.

Etrafında döndü ve elbisenin alt kısmı birkaç santimetre yükseldi.

Yutkundum, kendimi durdurmak için duvardaki bir lekeye odaklandım.

Elimi bu güzel kumaşın altına sokup ne tür bir külot giydiğini görmek gibi uygunsuz bir şey düşünmek için.

— Bana yardım edebilir misin?

— Erm...

— Elbisemi bağıyorum.

Arkasını dönüyor, fermuarı yarı açık ama mor dantelli sütyenini görebiliyorum. Belki külotu da uyuyordur. Muhtemelen özel günlerde giydiği bir kıyafettir. Bu akşam gideceğimiz restoranda Darryl'le birlikte mi giydi? Aslında hayır, buna para harcayacağını sanmıyorum. Ama muhtemelen onu bu seksi kıyafetle daha önce şık bir yerde görmüş ve eve döndüğünde çıkarma fırsatı bulmuştur.

Bex bana bakıyor.

— James?

— Bunun için üzgünüm.

Boğazımı temizliyorum ve fermuarımı çekiyorum, tenine mümkün olduğunca az temas etmeye çalışıyorum. Sırtında, kürek kemiklerinin hemen arasında hoş bir doğum lekesi var. Oraya bir öpücük kondurabilir, sonra tenini biraz daha aşağıdan öpebilir ve elbisesini çıkarabilirdim.

Ama ben yapmadım. Dönüp bana gülümsüyor.

— Sen de çok yakışıklısın. Çok şıksın.

— Ailemin yanında olsam iyi olur. Kaç tane hayır etkinliğine katıldığımı tahmin bile edemezsin.

Saç fırçasını çantasına koyar ve bir kese çıkarır.

— Biliyorum, biliyorum, biliyorum.

— Kapıyı arkamdan kapatırken söyledim.

Merdivenlerin tepesine vardığımızda bana şöyle dedi:

— Ben, um...

— Şimdi anladım. (Cooper'a gideceğimizi söyleyip arabama yöneliyorum.) Yani beni internette mi araştırıyordun?

— Kesin olmak için babanın adını yazdım. Yani, ailenin. Ama

Sana rastladım.

Yolcu koltuğuna oturdu ve kemerini bağladı. Dudağını ısırarak bana baktı.

— İzin verir misiniz? Hayır, özür dilerim.

— Bu konuda gizli bir şey yok, her şey internette var.

Ama bu benim için garip. Saklayacak bir şeyim yok, belki geçen yıl yaptığım tüm bu karışıklık dışında, ama beni araştırdığını bilmek, bir ünlünün hayatını araştırmak gibi, beni biraz rahatsız ediyor ve neden olduğundan emin değilim.

— Evet. (Elbisesini kırıışmayacak şekilde düzenliyor.) Yani Callahan ailesinin bir vakfı mı var?

— Evet, ailem bununla gurur duyuyor. Bu vakıf onların kalplerine çok yakın.

Kırmızı ışıktan yararlanarak ona bakıyorum. Yüz ifadesindeki bir şey beni rahatsız ediyor. Kendini rahat hissetmesi için çok çaba sarf ettim; ona mesaj attım, onunla konuştum, onu tanıdım. Çıkamıyor olmamız arkadaş olamayacağımız anlamına gelmez. Ondan hoşlanıyorum ve yoğun hayatına rağmen bu kursta bana yardımcı olmak için zaman bulduğu için minnettarım. Birdenbire, kaydettiğimiz ilerleme kaybolmuş ve arkadaş bile değilmişiz gibi görünüyor.

Restoranda müdürle gizlice konuştum ve bizden çok memnun kaldı. Erken gelmiş olsak bile. Bizi odanın arka tarafına, bir oyuğa yerleştirilmiş küçük yuvarlak bir masaya götürüyor.

Ben sandalyesini çekmeden Bex oturuyor.

— Yalan söylemiyordun, patronu gerçekten tanıyorsun.

— Kendisi aynı zamanda bir ev yemekçisi ve şimdiden resepsiyonlar için çağrılmış durumda.

Havlusunu açıp nazikçe kucağına yerleştirirken başını sallıyor. Ben de aynısını yapıyorum. Aramızdaki bu rahatsız edici duygudan nefret ediyorum. Suyundan bir yudum alıyor ve gözlerini tavana dikeyor.

— Bir sorun mu var? Bana bakıyor.

— Hayır.

— Evet, bir şeylerin ters gittiğini hissedebiliyorum.

— Her şey yolunda, gerçekten.

Kartı açtı. Bir şeylerin ters gittiğini söyleyebilirim çünkü çenesi sıkılmıştı.

— Ailemle mi ilgili? Karttan başını kaldırmıyor.

— Bex, ısrar ediyorum, bana neler olduğunu anlat.

Dudağını ısıırıyor ve menüdeki çizimi parmağıyla takip ederek zaman kazanmaya çalışıyor.

— Ailenin ünlü olduğunu düşünmek bana garip geliyor.  
o da olacak.

— Ve bu seni rahatsız mı ediyor?

— Ben sadece seninle yemek yiyen önemsiz bir kıyım.

— Sen önemsiz bir kız değilsin.

Sonunda bana baktı. Onun güzel kahverengi gözleriyle tekrar karşılaşmak beni rahatlatı.

— Evet, çıkıyorsun. Ayrıca, seninle gerçekten çıkmıyorum, yani seninle bir ilişkim yok.

(Menüyü bırakır ve etrafındakileri göstermek için bir hareket yapar.) Böyle yerlere gelmeye alışık değilim.

— Ne kadar farklı olduğumuzu anlamıyorum.

— Tabii ki var, zaten her şeye sahipsin. (Uzanıp kol düğmelerimi ortaya çıkarmak için bileğimi tutuyor.) Ve her şeye sahip olmaya devam edeceksin. Bunu hak etmediğini söylemiyorum, çünkü hak ediyorsun. Yaptığın işi seviyorsun ve yeteneklisin. Ama benim için durum asla böyle olmayacak ve bunu yeni fark ettim.

Biraz geri çekiliyor, ama ben nazikçe elini tutuyorum ve işaret parmağımı avucunun çizgileri boyunca gezdiriyorum.

— Gerçekten ne yapmaktan hoşlanıyorsun?

Başını sallayarak cevap vermek istemediğini belirtiyor.

— Sahte bir erkek arkadaşın bilmesine gerek yok.

— Yani bir şey var.

— Fotoğrafçılık," diyor başka tarafa bakarak. Fotoğrafçılık yapıyorum. Eğer kendimi tek bir şeye adayabilseydim, o da bu olurdu.

— Ama...

— Ama yapamam, tamam mı?" diye araya giriyor. Israr etme. Benim geleceğim çoktan planlandı.

— Ne demek istiyorsun?

— Restoran.

— Satabilirsin. İşletme okuyorsun. İstedğin her şeyi yapabilirsin. Gülüyor.

— Fikrini sordum mu? Elini bıraktım.

— Hayır. Neden sadece yemeğimizin tadını çıkarmıyoruz?

Sesinde belli bir yorgunluk duyabiliyorum ve bundan nefret ediyorum, ama ısrar edersem kalkıp gidebileceğini düşünüyorum, bu da toplum içinde yansıtmaya çalıştığınız imaj için pek iyi olmaz. Bu yüzden vazgeçiyorum.

En iyisi bu zaten. Birbirimize çok fazla sır verirse, Bex Darryl'in artık sorun olmadığına karar verdiğinde veda etmek daha da zor olacak.

Bu andan korkuyorum.

## Bex

Ben bir aptalım.

James bir şeylerin yanlış gittiğini anladı ve bana yardım etmeye çalıştı ama her seferinde bir şeyler söyleyip onu susturdum. Eğer gerçekten çıksaydık, gelmiş geçmiş en kötü kız arkadaş ödülünü kazanabilirdim. Ve şu anki halimle, gerçekten berbat bir arkadaş olduğumu söyleyelim.

— Yani, biz böyle miyiz? Arkadaş mıyız?

Aslında, bana hiç uymuyor. Ama başka seçeneğim yok. O bir ilişkiyle ilgilenmiyor ve ben de ilgilenmemeliyim. Çıkıyormuş gibi yaparken arkadaş olabiliriz, ama bunun daha ileri gidebileceğini düşünmek için deli olmak gerekir. İstesem bile, ki istemiyorum, yürümez. Zengin bir aileden gelen ve babası Hall of Fame'de olan bir oyun kurucu<sup>10</sup> garsonluk yaparak zar zor geçinen züğürt bir amatör fotoğrafçıyla çıkmaz.

Ve denesek bile, sonunda buna değmediğimi anlayacak ve beni terk edecekti. Babamın yaptığı gibi.

Onun geleceği başka bir şehirde. Benimki yarım saat uzaklıkta.

Aynı değiliz ve bunu düşünmeyi bırakmalıyım, çünkü bu yemek her geçen dakika daha da garipleşiyor ve sonra bizim yaşımızda bir çift yanımızdaki masaya oturdu ve kızın James'e bakışından, onun kim olduğunu bildiğini ve konuşmamızı duymaya çok hevesli olduğunu söyleyebilirim. Erkek arkadaşım varmış gibi davranmaktan daha kötü bir şey varsa o da Darryl'in bu 'yeni ilişki' hakkında yalan söylediğini öğrenmesi olurdu.

— Çok lezzetli görünüyor," diyorum tabağımı önüme koyan garsona.

Kremalı domates soslu ıstakoz ravioli yedim; çok sevdiğim ama nadiren yiyebildiğim bir şey. Bana tatlı tatlı gülümsüyor ama James'in önüne biftek koyduğunda gülümsemesi çok daha baştan çıkarıcı oluyor.

Bu toplantının iyi geçmesini istiyorsam çaba göstermeliyim. Hedefimi gözden kaçırmamalıyım. James'in koluna bir el koydum.

— Çok lezzetli görünüyor hayatım, yemeğini denememe izin verir misin? Şaşırmış olabilir ama bunu belli etmeyecek kadar düşünceli.

— Elbette prensesim, ama sizinkini tatmama izin verirsiniz. Yan masadaki kızın bakışlarıyla karşılaştığımda kıkırdıyorum.

— Çok tatlısın.

Eli koluma dolanıyor ve beni kulağıma fısıldayacak kadar yakınına çekiyor:

— Ne tür bir sinema bu? İki saniye öncesine kadar senin eve gideceğini söyledi.

Gülümsemeyi bırakmadan açıklıyorum:

— Yanımızdaki kız bize bakıp duruyor. Ben sadece bu randevuyu inandırıcı kılmaya çalışıyorum. Sen de eşlik et, lütfen.

Rahatladım, sandalyesine geri oturdu.

— Bana henüz gününüzden bahsetmediniz," diyor bifteğini keserken.

Şimdi daha rahat olduğumdan, bir sohbet başlatmak için onun sorusundan yararlanıyorum.

— Oldukça iyi. Yönetim dersinde sunumumu yaptım.

— Nasıl geçti?

Gözlerimi kızıdan ayırmıyorum; belli ki bizi izlemekten başka yapacak bir şeyi yok.

— Gerçekten çok iyiydi. Çok gergin değildim ve öğretmen gerçekten çok havalı, ki bu benim alanımda nadir görülen bir şey. Öğretmenlerimin çoğuyla anlaşmak pek kolay değil.

— Matematiği seçmeden önce birkaç işletme dersi aldım" diyor. Ben de sana katılıyorum.



— Bunu yaptığına inanamıyorum.

— Ne oldu?

— Matematik çalıştığını.

Bir parça mantıyı ağzıma götürürken yüzümü buruşturuyorum.

Gülümsemesini kaybediyor.

— Bunu sevdim.

— Restoran hesaplarını ben yapıyorum ve ne zaman yanlış bir şey yapsam, sonunda hatalarla **k a r ş ı l a ş ı y o r u m .**

— Neden bahsediyorsun? Elle mi yapıyorsun? İç çekiyorum.

— Evet, ne yazık ki. Yazılım olduğunu biliyorum ama Evde sadece nakit ödeme yapabiliyorsunuz, bu yüzden başka seçeneğim yok.

— Kartla ödeme yapamaz mıyız? Vay be.

— Annemin değiştirmeyi reddettiği o kadar çok şey var ki. Sanki babamın gitmeden önce yerleştirdiği her şey taşa kazınmış gibi. Ne zaman bir iyileştirme yapmak istesem, bu zor ve zaman alıcı oluyor.

Başka bir şey söylemeden önce, konuyu değiştireceğim.

— Antrenmanınız nasıldı? Bu arada, bu hafta kiminle oynayacaksınız?

— Gerçekten iyi geçti. Ama LSU ile oynuyoruz.

— Eski takımın.

Başını sallıyor, suratı asık.

— İlginç bir toplantı olacağa benziyor. Onlar beni iyi tanıyor, ama ben de onları iyi tanıyorum.

Beni dürttü.

— Pazar günü gelmelisin. Çalışmak zorunda mısın? Öğle vakti.

O anda bir yanım hayır demek istiyor ama bir kız erkek arkadaşının eski takımına karşı oynadığı maçı kaçırır mı? Gitmezsem muhtemelen garip olur.

— Tabii ki geliyorum.

— Süper.

Bana yüzünü değiştiren büyük bir gülümseme veriyor: yakışıklı, ama şimdi

düpedüz güzelleşiyor. Bu çekimin daha fazla devam etmesine izin vermemem gerektiğini hatırladığımda nefesim bir an için boğazımda düğümleniyor.

— Laura'yı ya da başka birini getir, bir sürü biletim var.

— Kardeşlerin de orada olacak mı?

— Hayır, Cooper maalesef orada olmayacak. Vermont'ta bir maçı var. Ama Seb geliyor, ailem de öyle.

Neredeyse yutkunacaktım.

— James.

— Nedir onlar? Onları seveceksin. (Bana doğru eğilir ve sesini biraz alçaltır.) Sahte kız arkadaşlar bile aileleriyle tanışabilir.

— Arkadaşlarınız da onlarla tanışabilir mi?

Nasıl olduğunu bilmiyorum ama dudakları alnımı sıyrıyor.

— Kesinlikle.

Öpücüğü midemde bir sürü kelebek uçuşmasına neden oluyor. Bu hissi görmezden gelmeye çalışıyorum, özellikle de çok ileri gittiğinde, ama faydası yok. Vücudum onun dokunuşuna başka hiçbir şeye benzemeyen bir tepki veriyor. Dudaklarını üzerimde istiyorum. Ellerini üzerimde hissetmek. Daha önce elbisemin fermuarını çekerken sırtıma süründüğünde, bana dokunarak tetiklediği acı verici zevki yatıştırmak için bacaklarımı birbirine kenetlemek zorunda kalmıştım.

Öpücüklerine bakılırsa, yatakta harika olmalı. Eğer bağlayıcı olmayan bir ilişkiye sadık kalabilseydim, kendimi onun kollarına atardım. Bir çift olarak aramızda yürümez ama sadece seks için mi?

— Bana bakıyorsun,"

dedim. Gülümsedi.

— Tatlım, sen başlattın. Lanet olsun.

Muhtemelen haklıdır.

Elini kalçamda hissediyorum. Masanın altında olduğu için kimse göremiyor, yani garson ya da yandaki çift için değil. Gerçekten sadece benim için.

Yutkunmakta zorlanıyorum. Bakışları dekoltemden aşağı iniyor, sonra yüzüme çıkıyor ve benimkine yerleşiyor. Büyük, güçlü eli yavaşça kalçamı sıkıyor.

— Sadece anın tadını çıkarın,"

diyor. Başımı sallıyorum.

— Bu gece benimle kal, sevgilim.

Evet dememeliyim. Mümkün olduğunca mesafemi korumalıyım. Çünkü bütün bunlar beni korkutuyor. Çünkü daha derin duygulara dönüşebilir ve James gerçekten hoşlandığı biriyle tanıştığında ya da artık bizim onayımıza ihtiyacı olmadığına karar verdiğinde aptal gibi görünen ben olacağım.

Onunla tanışmadan önce doğru kararlar vermekte zorlanmıyordum. Ama şimdi? Tamamen aptalca şeyler yapıyorum. Beni ürperten birinden benimle çıkıyormuş gibi yapmasını istemek gibi.

Ama yine de devam edeceğim. Başımı sallıyorum. Ona doğru eğilip dudaklarından uzun uzun öpüyorum, ona ve kendime tutamayacağım bir söz veriyorum.

Ama şu anda, şamdanlar masayı aydınlatırken ve James'in mavi gözleri benimkilere sabitlenmişken, gerçekten umurumda değil.

---

<sup>10</sup>. Onur Listesi, örneğin bir anıt veya müze aracılığıyla kendi alanlarında önemli işler başarmış kişilerin onurlandırılması uygulamasıdır.

## Bex

Ön kapıdan içeri girer girmez James beni yakaladı ve kabaca omzuna attı. Ona elbiseme dikkat etmesi için bağıryorum, bu da onu güldürüyor. Orada tünemişti, vücudundaki her kası hissedebiliyordum. Sporcuları bu yüzden seviyorum, mükemmel şekillendirilmiş vücutları var. Merdivenleri çıkarken düşmemi engellemek için elini popoma koyduğunda tüylerim diken diken oluyor.

Neyse ki Cooper *Suçlar ve Cezalar*'a dalmıştı. James'in beni mağara adamı modunda inine geri götürdüğünü görmek için odasından çıkması benim şansımdı. Bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordum çünkü eve dönerken eli kalçamdan hiç ayrılmadı. Bunu ona yaptığım için heyecanlanmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum. Her şeyin yüzüme patlayacağını bilsem de, bu anı en iyi şekilde değerlendirmeye kararlıyım.

— Ama bir barbar olduğunu biliyorsun, değil mi? Gülüyor.

— Bana beğenmediğini söyleme.

— Benim nelerden hoşlandığımı bilmiyorsun," diye cevap veriyorum sırtını çimdikleyerek. (Popomu sıkıca kavraması dışında hiç umursamadığı izlenimine kapılıyorum). Çıkıyormuş gibi yapıyoruz, unuttun mu?

— Aynen öyle.

Kapıyı tekmeleyerek açtı. Çantam hâlâ yemeğe çıkmadan önce bıraktığım yerde duruyordu. James'e vardığımda üstümü değiştirip eşyalarımı alayım ve eve gidip uyumadan önce *New Girl*'ün bir iki bölümünü izleyeyim diye düşündüm. Tam olarak aynı program değil.

Şimdi durdurabilirdim. Ona yapmamasını söyleyebilirdim.

Ama ben yapmadım. Bunun yerine, beni yatak odasına taşıma şekline kıyasla çok nazik bir şekilde yatağın kenarına bırakmasına izin verdim. Takım elbisesinin ceketini çıkarıp sandalyesinin arkasına koyuyor ve beni şaşırtarak önümde diz çöküyor.

Ellerimi omuzlarına koydum ve gömleğinin kumaşının arasından okşadım.

— James mi?

Eli bacağımdan ayak bileğime doğru ilerliyor ve sandaletimin kayışını çözüyor. Ayakkabımı çıkardığında biraz rahatlardım, ayaklarım bütün akşam ağrımişti. Aynısını diğerine de yapıyor ve nazikçe bir kenara koyuyor.

— İşte yine başladın, hepsi

mini. Ona küçük bir dokunuş yapıyorum.

— Kaba karakter.

— Seni böyle tercih ettiğimi söylesem bana inanır mısın?

— Öyle mi?

Kalçamın iç kısmına, elbisemin etek ucuna bir öpücük konduruyor.

— Yalan söyleyecek bir tip olmadığımı bilecek kadar beni tanıyorsunuz.

Gülümsemeden edemiyorum.

Ağzını olduğu yerde bırakıyor ve tenime karşı konuşuyor.

— Bunu yapabiliriz. Birbirimizden etkileniyoruz, bu çok açık.

— Sadece bir kez, kafamdan atmak için, sonra arkadaş oluruz. Bana bakıyor.

— Aynen öyle.

Vücudum şimdiden onun arzusuyla yanıp tutuşuyor. Bulunduğumuz pozisyonda, başını elbisemin altından kolayca geçirip beni tadabilir.

Eğer yaparsa, onu itmeyeceğim. Şu anda olmaz. Şu anda, gelecek hakkında düşünmeyi reddediyorum. Daha önce söylediklerimde ciddiylim; aynı dünyadan değiliz ama çekiciliğin bununla bir ilgisi yok.

Vücudum onunkinden etkileniyor, bu saf bir arzu. Darryl'den beri sadece iki erkekle yattım ve her seferinde

ama James'in beni hayal kırıklığına uğratmayacağına dair bir his var içimde. Ne de olsa diğer alanlarda vücudunu çok iyi kullanıyor.

Beni kendine doğru çekti ve öyle yavaşça öptü ki Kalbim takla atıyor.

— İstedğin bu mu?

— Evet," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. Eğer istediğin buysa, sen de istiyorsun.

Elbisemin fermuarını yavaşça indiriyor. Belime kadar düşüyor ve dantelli sütyenim ortaya çıkıyor. Yakıcı bakışları beni delip geçiyor. Tek kelime etmeden beni kaldırıyor ve elbisemi dikkatlice yere indirip ceketinin üzerindeki sandalyeye yerleştiriyor.

O soyunurken dilimi alt dudağımda gezdiriyorum. Lanet olsun, inanılmaz bir gövdesi var. Her kası mükemmel bir şekilde çizilmiş, ne kadar güçlü olduğunu söylemek kolay. Kalbinin etrafında bir dövme var, kendi etrafında kıvrılan kalın siyah çizgilerden oluşan bir desen. Gözlerim kasıklarına kadar inen siyah saç çizgisine odaklanıyor; çoktan ereksiyon olmuş; seksi siyah boxer şortunun kumaşını çekiştiriyor.

Kasıklarına baktığımı fark edince kahkahayı patlattı.

— Gördüklerin hoşuna gitti mi prenses? Gel bakalım.

Sütyenimi çıkarmak üzereydim ama o bunu benim yerime yaptı ve yere düşürdü. İki eliyle göğüslerimi kavradığında nefesim kesiliyor. Onlara nazikçe masaj yapıyor. Sonra meme uçlarımı yalamak için eğiliyor ve beynim allak bullak oluyor. Sertleşmesi için birini emerken diğerini çimdiklerken inliyorum.

— Hassas meme uçların var" diyor. Bahse girerim onlarla yeterince uzun süre oynarsam, külotunu ıslatırsın.

Başımı sallıyorum ve inliyorum.

— Lütfen bunu yapma. Seni içimde hissetmek istiyorum.

— Yapacaksın, sevgilim. Bu anı o kadar çok hayal ettim ki, bırak tadını çıkarayım.

Göğüslerime dokunarak beni heyecanlandırmaya devam ediyor, en hassas oldukları meme uçlarının hemen altına ve sonra biraz daha yukarıya doğru bir hickey vermeye başlıyor. Seksimin zevkle kasıldığını hissedebiliyorum, bu da bana inme dürtüsü veriyor.

Başım dönüyor. Bu hızla giderse külotum tamamen mahvolacak. Daha önce hiç kimse beni böyle okşayarak boşalmamı sağlamamıştı ama içimden bir ses James'in böyle devam ederse bunu yapabileceğini söylüyor. Kaba elini karnımın yumuşak derisi üzerinde gezdirirken tırnaklarımı istemeden de olsa sırtından aşağı doğru kaydırıyorum. Külotumun lastiğini yakaladığında yüksek sesli bir inilti çıkarıyorum.

Ağzı kendi tükürüğüyle ıslanmış bir şekilde geri çekiliyor ve bana mahremiyetimin seğirmesine neden olan kibirli bir gülümseme veriyor.

— Heyecanlanmak kolaydır,  
bilirsin. Ona bağlı kalacağım.

— Devam edin.

Külotumu kalçalarımın altına aşağı çekiyor.

— Bir dahaki sefere, Bex, sadece göğüslerini okşayarak seni boşaltabilecek miyim göreceğim. O muhteşem göğüslerini ıslatana kadar ağzımla gıcıklayacağım.

Eli cinsel organımın hemen üzerinde olmasına ve onu daha aşağıda hissetmeyi çok istememe rağmen donup kalıyorum.

— Başka bir zaman  
olmayacak. Gülümsemesi  
kaybolur.

— Ben de varım.

— Sadece seks.

Sesimdeki duyguyu kontrol edemiyorum. Ama bu sadece seks ve bu konuda açık olsak iyi olur.

— Biliyorum. (Eğilip ağzımın kenarından öpüyor.) Ama eğlenmemizi engelleyecek hiçbir şey yok.

— Sadece gerçekleşmeyecek bir gelecek hakkında konuşmamalıyız.

— TAMAM.

Bir eli kalçalarımın arasındayken cinsel organımı okşuyor, diğer eliyle de meme uçlarımdan birini tekrar gıcıklıyor.

— Seni tatmak istiyorum.

— Gerek yok...

Bacaklarımı ayırarak ve başını kalçalarımın arasına gömerek sözümü kesiyor.

## Bex

Bir iniltiyi tutuyorum, dili kasıklarımı keşfederken elim saçlarını sıkıca kavırıyor. Bacaklarım titriyor, kapanmak istiyorlar ama o onları kolaylıkla açık tutuyor. Dili klitorisimi bulduğunda, ben zevkle haykırana ve kalçalarım yatağın üzerine çıkana kadar emiyor. Yanıt olarak homurdanıyor ve ağzı biraz daha aşağıya inerek küçük dudaklarımı ve seksimin içini yalıyor.

Diliyle aynı anda bir parmağını içime soktuğunda beynim kapanıyor. Diğer elini klitorisimle oynamaya devam etmek için kullanıyor, tuzlu sıvımı emerken vajinam parmağının etrafında kasılıyor. İkinci bir parmak ekleyip ileri geri hareket etmeye başladığında zevkten hıçkırıyorum.

— Bu doğru, prenses.

Bu sözleri tenime karşı söylüyor ve sesinin gürültüsü içimden geçen hisleri güçlendiriyor. Ağzı klitorisime dönüyor, yalamadan önce garip ve çok nazik bir şekilde okşuyor, sonra üçüncü bir parmağını içime sokuyor. Titriyorum, beni diliyle gıdıklarken alabora olmaya hazırım. Saçlarını o kadar sert tutuyorum ki canını yakıyor olmalıyım ama beni durdurmaya çalışmıyor.

Başını çeviriyor ve iç bacağımla öpüyor.

— Kibar ol, bana bir iyilik yap, kendini bırak.

Başparmağını anüsüme bastırarak cümlesini noktalıyor.

Bir çığlıkla boşalırken kalçalarım yataktan kalkıyor. Ben orgazmdan inerken parmaklarını içeri ve dışarı hareket ettirmeye, beni gıdıklamaya ve eziyet etmeye devam ediyor. Sonunda parmaklarını geri çektiğinde ve bir iç çekiş verdiğinde.



Bir tutam saçı alnımdan geriye doğru itiyor. Dudakları ve çenesi ıslak. Ve beni öptüğünde, kendi tadımı alıyorum.

— Kahretsin, James.

— Henüz her şey bitmedi" diyor.

Yatağa oturuyor ve beni kucağına çekiyor, elleriyle kalçalarımı kavırıyor ve kendine doğru çekiyor. Böyle yakından bakınca, kokusundan ve aletinin cinsel organıma verdiği histen başka bir şey kalmıyor. O kadar büyük ki, ileri geri gidip gelirken neredeyse acıtıyor. Parmaklarıyla bana çok zevk verdi ama sonuçta bu sadece bir ön sevişmeydi. Tekrar boşalmaya hazırım ve bunu o içimdeyken, vücudunun tüm gücüyle beni becerirken yapmak istiyorum.

Kollarımı boynuna doladım ve onu şiddetle öptüm, nefesi kesilene kadar penisine süründüm. Bana istediğini yaptı ve ben buna bayıldım ama inisiyatifi ele alan tek kişi o olmayacaktı. Homurdanıyor, ben ona mastürbasyon yaparken başını boynumun kıvrımına gömüyor, başparmağımı penis başının üzerinde gezdiriyor. Karnından aşağı inip sikini kavırıyorum ve hafifçe pompalamaya başlıyorum.

Beni kulağımdan öptü.

— Lanet olsun, sevgilim, bu çok iyi.

— Prezervatifiniz var, değil mi?

Eğiliyor ve bakmadan komodinden bir tane alıyor. Artık sabırsızlıkla elime alıyorum ve dişlerimle açmaya çalışıyorum. Açamıyorum. Elimden alırken gülüyor, sorunsuz bir şekilde açıyor ve üyesinin üzerine açıyor.

— Bu işte senden daha iyiyim.

Parmağımla deseni takip ederek dövmesini yeniden çiziyorum. Bunun bir anlamı var mı yoksa tesadüfen mi seçti? Düşündüm de, kardeşinde de aynısından var, aynı yerde. Belki birlikte yaptırmışlardır. Çok tatlı bir şey.

Eğer gerçekten ç1k1yor olsaydık, ona sorardım. Bu gerçekten de Bir kız arkadaşın sorabileceği türden sorular, ama tek gecelik bir ilişki değil. Ve unutmamam gereken bir şey varsa, o da bunun tek gecelik bir ilişki olmadığıdır.

Gerçek değil. Sadece ikimizin de arzusunu dindirmek için. Bana prensesim dese ve beni yedinci cennete götürse bile.

Bizi ters çevirdi, ben sırtüstü yattım ve o da bacaklarımı açtı. Dizini. Pelvisini yaklaştırırken kendimi sabitlemek için kollarına tutunarak ona rehberlik ediyorum. Ben sıktıka kolundaki bir kas seğiriyor. Aletini sırlsıklam seksime sürtüyor.

— James.

Eli hl aşır hassas olan klitorisimi sıyrırken i çekiyorum. Beni bekletme.

Bana bakıyor, gözlerinde tanımlanamayan bir şey var.

— Bunu yapmayacağım, Beckett.

İime işledi. Yavaş yavaş yüzü yoğunlaştı ve gözlerinin yoğunluğu beni büyüledi. Adımı tam olarak söyledi. Bex değil, Bex değil.

"Prenses. Beckett.

Karınçalanmamam gerektiği halde karınçalanıyorum.

Sonunda içime girdiğinde, sırtımı eğiyorum ve bacaklarımı kalçalarına doluyorum. Bir an hareketsiz duruyor ama az önce söylediği gibi beni daha fazla bekletmiyor. Aleti kocaman, parmakları yardımcı oldu ama vajinamda hl lezzetli bir gerilme hissi var. şimdi neredeyse tamamen geri çekiliyor, kalçalarını tekrar ileri itmeden önce zaman ayırıyor.

— Tamam mı?" diye sorar. (Doğru ritmi bulmaya çalışır.) Farklı bir şey yapmamı istersen söyle.

Başımı sallıyorum, ona daha da sıkı sarılıyorum.

— Tereddüt etme, bebeğim.

— Evet, cevap veriyorum. (Kelime, içimde erime isteği uyandıran noktaya çarptığında bir çığlığa dönüşüyor). Devam et, lütfen, her şeyden önce, durma.

— ok güzelsin," diyor ve kalçalarını bana doğru sallıyor.

eli yine klitorisimi buluyor ve pelvisinin ritmiyle ovuyor). Çok güzelsin.

Gözlerimi kapatıyorum, bir zevk tsunamisi tarafından boğuluyorum. Onun

Çevik parmakları ve ikimizi de memnun etme gücü beni kendimden geçiriyor. Başını göğüslerime doğru indirdiğinde bir çığlıkla doruğa ulaşıyorum. Beni göğsüne bastırıyor, hızını artırıyor ve sonunda alçak bir hırıltıyla boşalıyor.

Birkaç dakika boyunca tek kelime etmedik. Kalbinin benimkiyle aynı anda attığını hissedebiliyorum ve onun da bir dakikalığına soluklanmaya ihtiyacı olmasını güven verici buluyorum. Tam uzaklaşacakken başımı sallıyorum ve parmaklarımı tenine bastırıyorum.

— Kımıldama, fısıldıyorum. Benim kılıfımmışsın gibi hissediyorum, sadece daha seksi.

Boynuma doğru gülüyor.

— Seni ezmek istemiyorum.

— Gerçekten çok kaslısın.

— Fark etmemiş miydin?

Kıpırdamadan duruyor ve terli saçlarımı okşuyor.

Sonunda mecburiyetten hareket etti. O prezervatifi atmaya giderken ben oturuyorum. Giyinip kampüse geri dönmeyi gerçekten istemiyorum ama buna mecbur olduğumu biliyorum. Elini saçlarında gezdirerek banyodan çıkıyor ve ben yatak başlığına kıvrılırken bana gülümsüyor. Kimsenin böyle büyüleyici bir gülümsemeye sahip olmasına izin verilmemeli.

— Hey, geç oldu.

— Biliyorum, hemen cevap vereceğim. Teşekkürler, gidip üstümü değiştireyim ve yeri temizleyeyim. Bana maçla ilgili bir mesaj gönder, olur mu? Çekmecenin yanına gitti ve bir tişört çıkardı. Giymek yerine bana fırlattı.

— Kal, geç oldu. Bu saatte araba kullanmanı istemiyorum.

— Sadece on dakika sürecek.

— On dakika içinde çok şey olabilir. (Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur.) Zaten erken kalkacağız, yarın sabah spor salonuna gidip antrenman yapacağım; eve gidip hazırlanmak için zamanın olacak.

Günün için. Kal, tamam mı? Bir şeyler izleyebiliriz ya da uykun varsa uyuyabiliriz.

Evet demek istiyorum. Yarın erken saatte dersim olmadığı için Rahatla. Ve hangi kız geceyi onunla geçirmesini isteyen bir erkeğe hayır diyebilir ki? Genellikle erkeklerin sarılmak için zamanları olmadığından şikayet ederiz. Ama bu tehlikeli bir şekilde gerçek bir çiftin yapacağı bir şeye benziyor. Gerçekten istesem de, bunun mümkün olmadığını biliyorum, bu sadece gece için rol yapmak olurdu. Yanına gidiyorum ve yataktan kaymadan önce onu nazikçe öpüyorum.

— Bunu yapamam.

Eşyalarımı toplamamı izliyor. Öğleden sonra onun evine geldiğimde üzerimde ne varsa onu giyiyor, elbisemi ve ayakkabılarımı çantama tıktırıyorum. Giysilerimin kırıkmış olması gerektiğini biliyorum ve saçlarımın durumunu düşünmek bile istemiyorum, ama gerçekten umurumda değil. Şansım varsa Laura şimdiye kadar ya uyumuş ya da geceyi geçirmek üzere Barry'lere gitmiş olur.

— Eve gittiğinde beni ara." James sonunda soruyor. (Bir eşofman pantolonu giyiyor ve beni kapıya kadar geçiriyor.) Tamam mı?

— Sana mesaj atarım.

— Aramayı yap.

Sesindeki hafif endişeyi duyabiliyorum ve ona bakıyorum.

— Seni rahatsız etmek istemem.

— Beni rahatsız etmeyeceksin. Sadece eve sağ salım gittiğinden emin olmak istiyorum.

Kapıyı açmasını bekliyorum ve gecenin içinde uzaklaşmama izin vermek yerine bana bakmaya devam ediyor, cevabımı bekliyor.

— Tamam, seni arayacağım.

— Güzel.

Eğiliyor ve beni yanağımdan öpmeden önce yarım saniye tereddüt ediyor.

— Maç hakkında yarın konuşacağız.

Eve dönerken aklıma başka bir şey gelmiyor: *Sahte erkek arkadaşım la yattım.*

## James

—Canım benim!

Annem hâlâ otoparkın ortasında ama bana sarılmak için kollarını açmış bile. Hemen yanına koşuyorum. Her hafta FaceTime yapsak da onu şahsen görmek çok daha güzel. Bana sarılıp öperken, çiçek kokusuyla anında rahatlıyorum. Dünyada Sandra Callahan'ın sarılmasından daha güzel bir şey yok. Zaten maça odaklanmış durumdayım ama şu anda biraz rahatlama fırsatını değerlendiriyorum. Herkesin ebeveynleriyle bu kadar iyi bir ilişkisi olmadığını biliyorum. Yanımda iki harika insan olduğu için şanslıyım, erkek ve kız kardeşlerimden bahsetmiyorum bile. Bex'in onlarla tanışma fikrinden korkması beni rahatsız ediyor. Evet, ayrıcalıklı olduğumuz doğru ama annem ve babam iyi insanlar ve paralarını akıllıca kullanıyorlar. Özel hayatımda ve kariyerimde onların başarısının yarısına bile sahip olsam kendimi başarılı sayacağım.

Babam da bize katıldı. Elini uzatıyor ve beni kucaklamak ve sırtımı sıvazlamak için kendine doğru çekiyor.

— Nasılsın oğlum? Nasıl hissediyorsun?

— Biraz gerginim, kabul ediyorum.

Maç günün ilerleyen saatlerinde ama bu sabah spor salonuna gitmek için kalktığımdan beri tek düşündüğüm şey bu. Maç günlerinde pek fazla ritüelim yoktur; basit bir rutine bağlı kalmayı tercih ederim. Genelde işe yarıyor ama bugün özellikle stresliyim. Bugün kazanırsak masanın üstünde kalacağız. Ve her şeyden önemlisi, bir galibiyet herkese son yılını McKee'de geçirmek üzere LSU'dan ayrılmakla ne kadar doğru bir karar verdiğimi kanıtlayacak.

Bu yıl oynadığım her maç, hem Heisman Kupası hem de NFL'ye seçilmek için bir seçme niteliğinde. İlkbahara kadar draft edilmeyeceğim, bu da bana gelecekteki işverenlerimi etkilemem için tüm sezonu veriyor, ancak Heisman Kupası Aralık ayında, üniversite turnuvasının finalinden önce veriliyor. Bunu çok fazla düşünmemeye çalışıyorum ama adaylar yakında açıklanacak ve onlardan biri olmak için sırada olduğumu biliyorum. Ailede bir Heisman Trophy kazananı daha mı olacak? Bu harika olur.

Babam bana hem gururla hem de belli bir ciddiyetle bakıyor. Cooper, Izzy ve ben hepimiz onun mavi gözlerine ve kahverengi saçlarına sahibiz. Annem bu konuda hep şaka yapar, bir kız Cooper ve benim büyüdüğümüzde neye benzeyeceğimizi merak ediyorsa tek yapması gerekenin babama bakmak olduğunu söyler.

Aileme her zaman yakın oldum, özellikle de babama. Cooper, Sebastian ve Izzy seçtikleri spor dallarında yetenekli ve azimliler ama ben onunla aynı yolu izlemeye karar veren kişiyim. NFL'de Cardinals ve Giants ile uzun bir kariyere sahip olacak kadar şanslıydı, birkaç Super Bowl kazandı ve spordan emekli olduktan sonra televizyonda harika bir kariyeri oldu. Çocukluğumdan beri ona hayrandım ve NFL'e girme olasılığım yaklaştıkça, bu duruma ayak uydurmam gerektiğini daha çok fark ediyorum. Ne de olsa profesyonel bir kariyer için potansiyelim olduğunu söyleyen ilk makaleler üniversitedeyken yazılmıştı. Eğer NFL'e giremezsem, bu herkes için bir hayal kırıklığı olacak, özellikle de babam ve benim için.

— Harika olacaksın," diyor kısık sesle. Gomez devam ediyor bana mesaj gönderip gelişimini anlatıyorsun. Yüzümün kızardığını hissedebiliyorum.

— Gerçekten mi baba?

Elini salladı ve ekledi:

— Biliyorum, biliyorum, biliyorum. Benim karışmamı istemiyorsun. Sadece seninle gurur duyuyorum, evlat.

Aniden, McKee'nin mor formasını giyen Izzy, uzun kahverengi saçları

Üzerime atlıyor ve ben de dengemi kaybetmiş gibi yaparak onunla oynuyorum. O üzerime atlıyor, ben de dengemi kaybetmiş gibi yapıyorum. İnce kollarına rağmen beni o kadar sıkı tutuyor ki neredeyse acıtacak. Yanağını yanağıma sürtüyor ve ben de başının üstüne bir öpücük konduruyorum.

— Merhaba," dedi nefes nefese, geri çekilerek. Üzgünüm, telefonda Chase ile konuşuyordum.

Kaşlarımı kaldırıyorum.

— Hala Chase'le misin?

Gülümsüyor ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor.

— Neredeyse bir yıldır çıkıyoruz, yani sonunda onun adını biliyorsun!

— Bildiğim en önemli şey Chase'in berbat bir isim olduğu." Gülüyorum.

Nasılsın, Izzy? Burada olmana sevindim.

— Coop maçını izlemek için Vermont'a gitmek istedim ama annem ve babam tek başıma gitmeme izin vermediler.

— Cooper seni öğrenci partisine götürebilsin diye mi? Karşılık veriyorum.

Bunu düşünmek bile beni dehşete düşürüyor. Kız kardeşimi seviyorum ama dışarı çıkmayı çok seviyor ve okula başladığından beri aileme çok sorun çıkardı. Neyse ki bu onun son yılı ve mezun olmak üzere.

— Söz konusu bile olamaz, ekliyorum.

— Kesinlikle!" diye onaylıyor annem. Izzy iç geçirir.

— Her halükarda, kampüsü ziyaret etmek için burada olmanın avantajını kullanacağım. Ön yazımı bitirir bitirmez göndereceğim.

— Harika," diyorum. Birlikte bir yıl geçiremeyecek olmamız çok kötü. Üniversite.

Omuz silkiyor.

— Sen burada olmayacağına göre, odanı ben alabilirim.

Coop'un büyük yatak odasını küçük kız kardeşimize bırakmak zorunda kalacağını düşündüğümde kahkahalara boğuluyorum. Her zaman bize patronluk taslıyor; en küçük olduğunuzda ve üç koruyucu erkek kardeşiniz olduğunda böyle oluyor, ama bu sefer istediğini elde edeceğini sanmıyorum.

— İyi şanslar!

— Seb geliyor mu?" diye soruyor restorana doğru ilerlerken.

Long Island'dan oldukça uzak olduğu için günöbirlik gelmeye karar verdiler, bu yüzden kahvaltı için Moorbridge'de buluşmaya karar verdik. Hemen ardından, hazırlık seansıma gitmek için onlardan ayrılmam gerekiyor; bu utanç verici ama yine de maçta olacaklarını bilmek beni gerçekten heyecanlandırıyor. Bex'in de orada olacağını bilmek beni daha da heyecanlandırıyor.

— Evet," diye cevap veriyorum Izzy'ye. Bu arada, bak, işte orada.

Seb odanın arka tarafındaki bir masada oturuyor ve gülümseyerek ayağa kalkıyor.

— Izzy!

— Sebby!" diye bağılıyor ve ona sarılmak için kendini onun üstüne atıyor.

Odanın arka tarafına doğru ilerlerken babam yorgun bir şekilde bana gülümsüyor.

— Keşke gelecek yıl ona göz kulak olmak için burada olsaydın.

— Coop ve Seb'in ona g ö z kulak olmasını s a ğ l a y a c a ğ ı m ," diyorum ona.

San Francisco'da olmama rağmen bana güven veriyor.

— Eğer draft edilen ilk kişi olursan kesinlikle orada olacaksın," diye onaylıyor. Philadelphia da olabilir.

Masaya oturmadan önce beni bir kenara çekti.

— Söyle bakalım, nasıl gidiyor? Dürüstçe mi? Bana soruyor. Peki ya alman gereken kurs?

Daha ciddi bir ton alıyor ve benimle bir koç gibi konuşmaya başlıyor. Futbol oynamaya başladığımdan beri resmi olarak hiçbir zaman koç olmadı ama her zaman babam kadar benim de akıl hocam oldu ve bu tür tartışmalarımızda belli bir tavır takınıyorum. Ona cevap vermek için doğruluyorum.

— İyi gidiyorum. Bana özel ders verecek birini buldum. Bex sadece öğretmenim değil; onu düşündüğümde, karşılıklı çekiciliğimize teslim olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünüyorum. İkinci bir sefer olmayacağı konusunda anlaştığımızı biliyorum ama bundan o kadar da emin değilim.



Bu olduğundan beri, tek istediğim onu tekrar öpmek. Heyecanlandığında küçük inlemelerini duymak. Ona zevk vermek ve seksi sikimin etrafında kasıldığında nefesini duymak ve sırtını eğdiğinde güzel göğüslerini düşünmek.

Ama bu babamla tartışmayacağım bir sorun. Sara'dan sonra önceliklerim konusunda anlaştık. Daha sonra Bex'i onunla tanıştırdığımda, bana ders veren kişinin o olduğunu ve arkadaş olduğumuzu söyleyeceğim. Umarım sahte ilişki olayına girmeyiz.

Başını sallıyor.

— Mükemmel. Peki ya bu takım? Aranızda sorun yok mu?

Aklıma Darryl ve onun kendini beğenmiş bakışı geliyor. Bex onun hakkında haklıydı; arada sırada birkaç sinir bozucu mesaj dışında, artık onun başka biriyle birlikte olduğunu anladığı için onu yalnız bırakıyor. Aptalca bir hikaye ama onun hayatından uzak durduğu sürece önemli olan tek şey bu. Bu, adamdan hâlâ hoşlanmadığım gerçeğini değiştirmiyor.

— Hayır, özel bir şey yok.

Bana bakıp duruyor. Bakışları o kadar yoğun ki aklımı okuduğunu düşünebilirsiniz.

— Hayır, gerçekten, endişelenme.

— Güzel. Hedeflerine odaklan evlat. Profesyonel olduktan sonra diğer her şey için zamanın olacak. Bu sezon çok önemli; geleceğin şu anda tehlikede.

Bana bunu berbat etmememi açıkça söylemedi, ama bunun anlamı bu. Bunun farkında olsam da bana hatırlatmakta haklı. Bex'i düşünmeden edemiyorum, ama bunun bir sonuca varmayacağını biliyorum. Yattığım bir kızla arkadaş olmayı hiç denemedim ama her şeyin bir ilki vardır, değil mi?

Şu an için önemli olan tek şey bu maçı kazanmak.

## Bex

O Pazar sabahı, yarı uyanık bir halde mutfağa girdiğimde masanın üzerinde beni bekleyen bir paket buldum.

Laura hâlâ pijamalarını giymiş (muhtemelen Barry'ye ait olan gri bir tişört), elinde kupasıyla masada oturmuş kahvesini içiyor. Sorgulayan bakışlarıma karşılık omuz silkiyor.

— Barry'den döndüğümde kapının önünde buldum. Ve getirdim.

Simit.

— Harika, simitleriniz var!

Küçük tezgahımızın üzerindeki kahve makinesine bir kapsül koyup düğmesine basıyorum; sonra yanındaki küçük kahverengi kağıt torbayı açıyorum. Sıcacık susamlı bir simit ve arpacık soğanlı krem peynir var, mükemmel bir karışım.

— İnanılmazsın.

— Biliyorum, biliyorum, biliyorum.

Uzun tırnaklarıyla kupasına vururken gülümsüyor. Ona maç için biletim olduğunu ve benimle gelmesini istediğimi söylediğimde manikür için randevu aldı ve tırnaklarını McKee'nin renkleri olan gümüş ve morla yaptırdı. İşim olduğu için onunla gidemedim ama dün gece eve geldiğimde tırnaklarımı mora boyadı. Umarım James bunun aptalca olduğunu düşünmez.

Kahveme krema ekleyip simidimi kızarttıktan sonra Laura'nın karşısındaki sandalyeye oturuyorum. Paket bana bakıyor gibi görünüyor ve yardım edemiyorum ama kalbimin hızla çarptığını hissediyorum. Birlikte uyuduğumuzdan beri James'i görmedim; ikimiz de özel dersler için çok meşgulüz ama birbirimize mesaj atıyoruz ve her

Telefonumun ekranında onun adını her gördüğümde gülümsemekten kendimi ala m ı y o r u m .

— Umarım Darryl'den değil de James'ten gelmiştir," dedim.

Paket.

Birkaç gün önce Darryl kütüphanede beni köşeye sıkıştırıp tatlı dille konuşmaya çalıştı, yani bir şeyler denerse şaşırmam.

— Onunla yattığına hâlâ inanamıyorum," diyor Laura.

Ve bana hiçbir detay vermedin! Yüzüm

kızardı.

— Sana iyi olduğunu söylemiştim.

— Tabii ki iyiydi, ama yatakta nasıldı? Nazik mi? Baskın mı?

Sadece gözlerimi deviriyorum.

— Tamam, şimdi ne olduğuna bir bakacağım.

Üstünde bir not var ve zarfın üzerindeki James'in el yazısını tanıdığımında bir gülümsemeyi bastırmaya çalışıyorum. İçinde J ile imzalanmış kısa bir mesaj içeren bir kağıt parçası var.

*Takım formasını almak istersin diye düşündüm, Prenses.*

Paketi açmak üzereyken Laura notu elimden kaptı.

— Prenses mi? Sana *prenses* mi diyor?

— Bazen.

— *Çok* romantik.

Formayı açtığımda iç geçirdi. Elbette onun forması; arkasında büyük harflerle adı CALLAHAN, önünde ve arkasında da numarası 9 yazıyor. Eskiden Darryl'in forması bendeydi ama geçen bahar beni aldattığını öğrendiğimde bir sürü başka şeyle birlikte ondan da kurtuldum.

— Doğru boyda," diye belirtiyorum.

Başımı sallıyor ve ekliyor:

— Göğüslerini öne çıkaracak. Eminim bunu düşünerek seçmiştir.

Onu masanın altından tekmeledim ama o güldü ve ben de şöyle dedim

Onunla birlikte gülmeye başladım. şu anda ders için hazırlamam gereken bir sunum ve yazmam gereken bir makale var ama bugün ilerleyen saatlerde James'in oyununu izlemeye gideceğim.

\*

Tanrıya şükür James'in ailesini sahte ilişkimizle kandırmaya çalışmıyoruz, çünkü Richard Callahan'ın benden nefret ettiğine eminim.

Laura ve ben Sebastian'la birlikte soyunma odasına vardığımızda, beni James'in bir arkadaşı olarak tanıttı. Sandra hemen bana sarıldı ve oğlunu nereden tanıdığımızı sordu, ben de ona özel derslerden bahsettim ve anlaşmanın diğer kısmını atladım. Richard beni kibarca karşıladı ama ma başladığından beri göz ucuyla beni izlediğini fark ettim.

Belki de tişört yüzündendir; herkes bilir ki oğlanın tişörtünü giyen genellikle kız arkadaşıdır. Ama gerçekten, oğlunun biriyle çıkmasından ona ne? Belki de James'le birlikte olursam iyi bir çift olamayacağımızı düşünüyordur. Callahan'lar zengin ve ünlü, ben ise mütevazı bir aileden geliyorum. Gerçekten biriyle birlikte olduğunda, onun gibi mkemmел bir futbolcu eşi olacak bir kızla birlikte olacak.

Bu düşünceyle elim bardağıma sıkıca yapıştı.

Sebastian bana el sallıyor. James sahaya geri döndü. LSU sadece bir *saha golü* attı.<sup>11</sup>

Önümüzdeki büyük ekrana bakıyorum, James'in sahayı incelerkenki yakın çekim görüntüsünü gösteriyor. İkinci çeyrekteki bir müdahalenin sonucu olarak burnunda bir kesik var ve maçın başında tertemiz olan gömleği şimdi imen ve çamurla kaplı. Takım arkadaşlarına işaret ediyor ve hücum hattını düzenlemek için talimatlarını bağırarak söylüyor. Sonra topu yakalıyor ve hemen arkadaşlarından birine pas veriyor, o da rakip savunma hattını yararlanarak saha çizgisini geçiyor.<sup>12</sup> Kalabalık çılgına dönüyor. Göz ucuyla Richard'ın onaylarcasına başını salladığını, yüzünde konsantre bir ifadeyle koltuğunda geriye yaslandığını görebiliyorum.

Maç çok yakındı, McKee'nin birçok gol şansı vardı ama LSU'nun da bir o kadar şansı vardı. Takımımız önde ama fazla değil, bu yüzden bir gol çok önemli. Darryl'den önce futbolla pek ilgilenmiyordum ama geçen yıl futbola merak saldım ve şimdi sahada neler olup bittiğini gerçekten anlıyorum. James tekrar başlama vuruşunu yaptı ve bu kez bir pas attı, ancak başarısız oldu ve ikinci bir denemeye zorladı.

Sebastian bana doğru eğildi.

— Maçtan sonra bir süre bizimle mi kalacaksın?

— Evet, kalıyor," diyor Laura ben cevap veremedim. Gözlerimi deviriyorum.

— Tabii ki söyledi. Izzy, kalmazsam beni öldüreceğini söyledi.

Hayır.

— Buna alışacaksın. Göreceksin, çok ikna edici olabiliyor.

Bir an için buna alışacağımı düşünmek istiyorum, çünkü gerçekten kız arkadaş olsaydım ailesini daha sık görürdüm. Bu düşünceyi aklımdan çıkardım. Ama tek umudum onun arkadaş olmak.

McKee, son birkaç harekette yavaş yavaş ilerledi ve bir ceza, yeni bir *aşağı iniş* serisi denemelerine izin verdi<sup>13</sup>. Richard alkışlıyor ve sonra yanında oturan adamın söylediklerine cevap verirken gülüyor. Sebastian sevinçle çığlık atıyor ve sahayı daha iyi görebilmek için ayağa kalkıyor. Ben de aynısını yapıyorum ama orada olmak başımı döndürüyor. Öğleden sonra geç saatlerde, McKee'nin devasa futbol stadyumu tüm hızıyla devam ediyor, projektörler bulutlu gökyüzünü aydınlatıyor.

James bir çalımdan kurtuldu ve geriye doğru düşmeden önce topu fırlattı; bir şekilde bir alıcı topu parmak *uçlarıyla* aldı ve top *bitiş bölgesinin* kenarına doğru koşmaya devam etti.

— Devam et James!" diye bağıriyorum.

Soyunma odasındaki insanların yarısının bana doğru döndüğünü gördüğümde birden yüzüm kızarıyor. Ama kalbim kalabalıkla birlikte atıyor ve James maçı sonsuza dek kazanmak üzere; heyecanımı gizleyemiyorum. Oyuncular pozisyonlarına geri dönüyor ve James dönüp pası göndermeden önce bir çalım atıyor.

Top doğrudan *son bölgeye* gitti. Ne yazık ki, top alıcının kafasının üzerinden geçti.

Tekrar başlarlar. Sonuç aynı.

— Devam et, diye mırıldanıyorum, James'in yeniden toparlanmak için Koç Gomez'e doğru koştuğu yakın çekimleri izlerken midem düğümleniyor. Bu bir *üç sayı*.

Hazırlandığında, aynı anda hem konsantre hem de rahat görünüyor. Ben anlamıyorum.

Hiçbir zaman üst düzey bir sporcu olmadım, o yüzden bunu anlayamıyorum ama içimden bir ses o seviyeye geldiğinizde kendinizi kontrol edebileceğinizi söylüyor.

Bu sefer, pas *son bölgede* yakalandı. Zıplarken bağıyorum

Laura parmak uçlarında elimi sıkıca tutarak ağlıyor. Izzy kardeşinin adını haykırırken, Richard ve Sandra birbirlerine bakıp gülümsüyorlar; onların suç ortaklığı beni etkiliyor. Sahada James memnuniyetle yumruğunu sıkıyor ve takım arkadaşlarına katılmak için koşuyor.

Maçı kazanmak üzereler. Hissedebiliyorum ve bunu hisseden tek kişi ben değilim; kalabalık histerikleşiyor. Bir dakika kala, LSU'nun bir *gol* atması ve dönüşümden iki puan alması gerekiyor.<sup>14</sup> oyuna geri dönmek istiyor ancak McKee'nin savunması bu gerçekleşmeden önce onları engelliyor.

McKee mükemmel bir sezon geçirmeye devam ediyor. *James* mükemmel bir sezon geçirmeye devam ediyor. Eski takımı ona geldi ve o da onları kovdu.

Onunla o kadar gurur duyuyorum ki gülümsemeden duramıyorum.

---

<sup>11.</sup> Üç puan kazanmak için topu rakip kale direkleri arasından geçirmeyi amaçlayan bir vuruş.

<sup>12.</sup> Amerikan futbolu oyun alanı, hücum çizgisinin her iki tarafında 50 yarda olmak üzere 100 yarda ölçülerinde on adet 10 yarda bölgesine ayrılmıştır. Her oyunun başında top hücum çizgisine yerleştirilir ve takımların 10 yardayı kat etmek ve ilk hak kazanmak için dört deneme hakkı vardır.

<sup>13.</sup> *Aşağı*. Topu ileriye taşımak için hücum eden takımın 10 yarda kat etmek için dört deneme hakkı vardır. Hedefe ulaşırsa, bir *ilk sayı* elde edilir ve sözleşme yenilenir.

<sup>14.</sup> *Touchdown*'dan sonra hücum eden takımın bir veya iki sayılık dönüştürme girişiminde bulunma seçeneği vardır. İki sayılık dönüştürme için hücum eden takımın topu sayı *alanında* yönlendirmesi veya yakalaması gerekir.

## James

Bex'e ve aileme ulaşmam inanılmaz bir zaman alıyor. Önce maçı yayınlayan ve benimle röportaj yapmak isteyen ABC ekibi var; ben de kulaklıkları takıp gazetecinin sorularını nazikçe yanıtlamaya çalışıyorum, nefes nefese olmama ve takım arkadaşlarımla beni tebrik etmek için araya girmesine rağmen. Sonra soyunma odasında kutlama yapılıyor ve bu sırada koç benden bir konuşma yapmamı istiyor. Bu tür şeylerde pek iyi değilimdir, bu yüzden herkesi güldüren basit bir "İyi oyun, çocuklar" ile yetiniyorum. Sonunda duş zamanı geldi, tüm kir ve terden kurtulmak için acele ediyorum. Giyinir giyinmez koç beni bir kenara çekip benimle konuşuyor ve sonunda sırtımı sıvazlayarak gitmeme izin veriyor; ben de ancak o zaman çantamı kapıp giriş salonuna yönelebiliyorum.

Babamı bir kenarda biriyle sohbet ederken görüyorum. NFL'deki en ünlü gözlemci olan Pete Thomas'ı tanıdığımda kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Koç ve gözlemci olmadan önce yıllarca Dolphins'te oynamıştı ve onunla daha önce tanışmış olmama rağmen hâlâ gözüm korkuyor. Adam en küçük ayrıntıya bile dikkat ediyor; gerçekten kartal gibi bir gözü var. Oyuncular hakkında yazdığı raporlarda temel becerilere odaklanıyor; ona göre, temeller üzerinde hala yapılması gereken işler varken iyi istatistikler hiçbir şey ifade etmiyor. Bu akşam iyi oynasam bile (ki ikinci çeyrekteki top çalma dışında iyi oynadığımı biliyorum) beni eleştireceği pek çok şey olacağından eminim.

Bu, gelecekteki işverenlerimin kulağına sahip olan ve

Kimin NFL'e girecek kadar iyi olup olmadığını söyler. Babamın arkadaşı olması hiçbir şeyi değiştirmeyecek.

— İyi akşamlar efendim," dedim onlara doğru yürürken. Bunu bilmiyordum orada olurdun.

Babam üzgün görünüyor; bu garip, zaferimden dolayı mutlu olmalıydı. Ama yine de gülümsüyor ve beni omzumdan tutuyor.

Gülümsemesi biraz zorlama, pek samimi değil. İkisini de yeterince gördüm. sık sık fark yaratmak için.

— James," diyor Pete elini uzatarak (kahverengi gözlerindeki derin saygıyı görebiliyorum ve bu biraz rahatlamama yardımcı oluyor). Ben de tam babanla maç hakkında konuşuyordum. Seni oynarken görmek bir zevkti oğlum. Kazandığına sevindim.

— Çok teşekkür ederim, efendim.

— Böyle oynamaya devam edersen Heisman Ödülü'nü kazanacağından hiç şüphem yok. Aramızda kalsın ama adaylardan birinin sen olduğunu duydum.

Tüylerim diken diken oluyor. Umarım kızardığımı görmezler. Kazanabileceğime inanamıyorum, bunu düşünmemeye çalışıyorum.

— Bu bir onur olurdu ama bu kolektif bir zafer. Tüm sezon başarılı geçti çünkü çocuklar ellerinden geleni yaptılar.

— İşte takım ruhu budur," diyor Pete onaylayarak. Rich, sen Onunla iyi iş çıkardın.

Başımı eğip göğsümün gururla kabardığını hissettiğimde, babamın da aynı fikirde olduğunu fısıldadığını duyuyorum.

— Tabii ki, üçüncü çeyrekteki o hata Büyük hata," diye devam ediyor Pete. Yukarı bakıyorum.

— Evet, efendim. Devre arasında videoyu izledim. Hala bunun için kendimi suçluyorum. Top kayıpları her zaman berbattır, özellikle de benim hatam olduğunu bildiğim zaman. Önceliğin her zaman topu korumak olduğunu biliyorum.

Başını sallıyor.



— Hatalarınızı kabul etmek de önemlidir. Seni tekrar sahada görmek için sabırsızlanıyorum James.

Önce babamın, sonra benim elimi sıktı ve uzaklaştı.  
geniş yapısı sayesinde kalabalığın arasından kolayca geçebiliyor.

Bu müdahale hakkında bir fikri olduğunu tahmin ettiğim babama dönüyorum ama o bir şey söyleyemedi Bex yanıma geliyor. Kolumu tutuyor ve parmak uçlarında durarak beni yanağımdan öpüyor.

— Merhaba.

— Hey, prenses," dedim otomatik olarak.

Babama bakıyorum ve hiç hoşlanmadığım bir şekilde kaşlarını çatıldığını görüyorum. Hay aksi.

— Maçtan keyif aldınız mı?

Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni dudaklarımdan öpüyor. Biraz ileride Darryl'i gördüğümde nedenini anlıyorum. Bana ters ters bakıyor ama bana doğru gelmiyor. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun.

— Harikaydın," diyor, güzel kahverengi gözleri heyecanla parlıyor. Saçlarında ve yanaklarında simler var ve bu sabah ona gönderdiğim yüzme kostümünü giyiyor. Ona inanılmaz yakışıyor. İtiraf etmeliyim ki onun sırtında benim ismimi ve numaramı taşıdığını düşünmek bana ayrı bir zevk veriyor.

— Harika vakit geçirdim. Ve kız kardeşin çok komik.

— Beckett," diyor babam, "bize biraz izin verir misin? Bex bize biraz şaşkınlıkla bakıyor.

— Tabii ki. Tabii ki. Bunun için üzgünüm.

Gitmesini istemiyorum ama itiraz da etmiyorum. Babam kızgın, bunu görebiliyorum.

Kalabalıktan uzaklaşıp stadyumun içine yöneldi ve ben de tek kelime etmeden onu takip ettim. Bex'ten gelip soyunma odasında maçı izlemesini istemenin riskli olduğunu biliyordum ama babama her şeyi açıklama şansım olacağını umuyordum. Elbette Bex'i beni öptüğü için suçlamıyorum; sonuçta anlaşma bu, özellikle Darryl'in önünde bir çift gibi davranmak zorundayız, ama zamanlama ideal değildi.

Yalnız kaldığımızda babam bana dönüyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş.

— Seninle yattığın gerçeğinden ne zaman bahsedecektin?  
belirli bir öğretmen?

Sesi kuru ve sabırsız. Derin bir nefes alıyorum. Babam harika bir adamdır ama Sara'dan beri tetikte. Endişelenmesi için bir kıza sadece yarım saniye bakmam yeterli. Bu yüzden beni yüzme kıyafetimle bir kızını öperken görmek belli ki kafasında alarm zillerini çaldırdı. Ama yanılıyor.

— Bir keresinde birlikte yatmıştık" dedim. Biz çıkmıyoruz.

— Yine de öyle düşünüyor gibi görünüyor.

— Birlikte dışarı çıkıyormuşuz gibi yapıyoruz ve ben onu düzeltiyorum.  
Ders karşılığında.

Çenesi sıkıştı.

— Numara mı yapıyorsun?

— Eski sevgilisi... Onu rahat bırakmıyordu. Adam tam bir pislikti ve ona sürekli zorluk çıkarıyordu.

Onun takımının bir parçası olduğunu söylemiyorum çünkü bu işleri karmaşıktır.

Ciddiyim. Ve bu ayrıntı babamın bağlılığımdan şüphe etmesine neden olabilir, oysa ben her zamankinden daha bağlı olduğum için bu karmaşık durumdayım.

— Bana edebiyat dersi verecek birine ihtiyacım vardı.

Başka hiçbir öğretmenin yapamadığı şekilde bana bir şeyleri anlatmayı başarıyor. Para istemedi ama toplum içinde onunla çıkıyormuş gibi yaparsam bana yardım edeceğini söyledi. Ve bu sayede eski sevgilisi onu rahat bıraktı.

O kızgın.

— Ve sonra onunla yattın.

— Sadece bir kez. (Elimi hala nemli olan saçlarımda gezdiriyorum.) Biz sadece arkadaşız baba. Onu maça davet ettim çünkü biz arkadaşız, başka bir şey değil. Ve birlikte yatmış olmamızın atletik performansıyla bir ilgisi yok.

Başını sallıyor.

— Yine de hoşuma gitmedi.

— Anlaşıldı.

Gitmek üzereydim çünkü sinirlerimi bozmaya başlamıştı ama beni aradı.

Arkamı döndüm ve gözlerinde gerçek bir endişe gördüm. Babamla ilgili olan şey bu. Bazen bana sert davranır ama bunu hep sevgisinden yapar. Bundan hiç şüphe etmedim. Sara'yla işler kontrolden çıktığında önce bir baba gibi, sonra da bir koç gibi davrandı.

— Seni seviyorum" diyor. Senin için en iyisini istiyorum. Ve şu anda, bir ilişkiye girmenin senin için en iyi şey olduğunu düşünmüyorum.

— Sana zaten çıkmadığımızı söyledim.

— Üzerinde senin adın yazan bir forma giyiyor, evlat.

— Yüzlerce insan bu gece benim adımın yazılı olduğu bir tişört giyecek. Belki binlerce.

Haksız değil ama bilmediği bir şey var ki Bex benim formamı giyiyor çünkü ona ben verdim. Kampüs mağazasına gittim ve en beğendiğimi seçtim, sonra bir hediye paketi yaptım ve kapısının önüne koydum. Darryl'in onu o formayla görmesini istedim. Onu o formayla görmek istedim.

İç çekiyor, çenesini ovuşturuyor.

— Eski sevgilisinin onu tehdit ettiğini mi söylüyorsun?

— O bir ezik. (Bileklerini tuttuğumda ve morlukları gördüğümde nasıl irkildiğini hatırladıkça midem düğümleniyor). Ama endişelenmeyin.

Bana bakıyor. Bir yanımdan kaçınmayı tercih etse de bakışlarına karşılık veriyorum. İfadem onu rahatlatmış olmalı çünkü sonunda başıyla onaylıyor.

— Ne yaptığınızı bildiğiniz sürece.

— Sorun değil, halledebilirim. Bir kere oldu.

— Güzel.

Beni kollarının arasına aldı ve sırtımı öyle bir sıvazladı ki kendimi biraz...

Kötü bir şekilde.

Onu ikna etmeyi başarmış olabilirim, ama içten içe ona bağlanmayabileceğimden pek emin değilim.

\*

Daha sonra, McKee'nin kampüsüne geri dönen Sebastian, arabasını kırmızı tuğlalı binalardan birinin önünde durdurur. Bex ve Laura'ya bakar:

— Burası doğru yer mi?

— Evet, teşekkürler," diyor Laura arabanın kapısını açarken. (Bex'e bilmiş bir gülümsemeyle bakar.) Seninle harika vakit geçirdim. Seni içeride bekleyeceğim, Bex.

Bex kemerini çözmeden önce Laura'nın binaya girmesini bekler.

— Benimle kapıya kadar yürür müsün?

— Bana sormana gerek yok.

Gülümsüyor.

— Güle güle, Seb. Bu öğleden sonra seninle ve kız kardeşinle vakit geçirmek harikaydı.

Arabadan indiğimde Seb bana benim seçtiğim bir bakış attı. görmezden gelmek. Söylediğim cümlelerin bir erkek arkadaşın söyleyeceği bir şeye benzemesi kimin umurunda? Bu gerçek değil. Ben de babama aynı şeyi söyledim. Bugün misafirim olduğu için nazık davranıyorum.

Seb bana daha önce harika vakit geçirdiğini söylemişti. Sahada olup bitenlere verdiği tepkiyi görmek isterdim çünkü herkes farklı davranıyor; bazıları bağırıp alkışlarken diğerleri sessiz kalıyor ve futbol tanrısının her hareketi kutsaması için dua ediyor. Maçın sonunda tek yapmak istediğim ona geri dönmek ve sevincini paylaşmaktı.

Heyecan dolu gözleriyle çok güzel olmalıydı. Kapıya doğru giderken, elini tuttum.

— Hey, tırnaklarını mora boyamışsın. Çok şirin.

— Israr eden Laura'ydı.

— Söyle bakalım, gerçekten iyi vakit geçirdin mi? Gülümsüyor.

— Evet. İyi olduğunu biliyordum ama bu kadar değil. Sen harikaydın. yerde.

Onun sözlerini duymak hoşuma gidiyor.

— Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

Başını eğiyor ve kızarıyor.

— Eminim bunu her zaman duyuyorsunuzdur.

— Evet, ama bunu sizden duymak farklı bir tat veriyor.

— Öyle mi?

— Gerçekten! Gömleğim sana çok yakışmış.

Bir tutam saçı kulağının arkasına sıkıştırıyorum.

— Çok güzelsin.

— James," diye fısıldıyor.

Onu öpüyorum.

Dilini dudaklarımın kenarında gezdirirken küçük bir inilti çıkarıyor. Onu kalçalarından tutup kendime doğru çekiyorum. Kafamın içinde babamın sesini duyuyorum ve haklı olduğunu biliyorum. Bunu yapmamam gerektiğini biliyorum. Kardeşimden başka kimse yok. Kandıracak kimse yok.

Ama elimde değil.

— İçeri gelin," dedi.

Ona hayır demek imkansız.

## James

Seb'e eve gelmesi için mesaj attıktan sonra Bex'i içeri kadar takip ediyorum. Üçüncü katta oturuyor ve sahanlığa her ulaştığımızda durup beni öpüyor. Hâlâ zaferin coşkusuyla doluyum ve kanım damarlarımda fokurduyor. Onun katına ulaştığımızda neredeyse ereksiyon halindeydim. Şimdi bana dizlerimin üzerine çöküp amını yalamamı söylese, hiç tereddüt etmeden yapardım.

Onu şimdi istiyorum, onu soymak istiyorum ama bikini üstünü çıkarmayacağım.

Anahtarı kilide sokuyor ve bana geri dönüyor.

— Bunun sadece seks olduğu konusunda hemfikir miyiz?

— Kesinlikle.

— Birbirimize duyduğumuz fiziksel çekime teslim olalım mı?

Onaylayarak boynundan öperim.

— Beni içeri al.

Kapıyı açıyor ve korkmuş görüldüğünü fark ediyorum. Doğruca hem oturma odası hem de mutfak olan ana odaya giriyoruz. Kanepe minderlerle kaplı ve kolçaklardan birinde pembe bir ekose var. Acaba daha önce üzerine biri oturmuş mudur diye merak ediyorum ama öğrenmek istemiyorum. Bilmek istediğim şey, bu kapılardan hangisinin Bex'in yatak odasına açıldığı.

Beni öpmek için parmak uçlarında duruyor. Kollarımı ona doluyorum ve kalkmasına yardım ediyorum; kollarıma atlıyor ve bacaklarını belime doluyor. Ona bu şekilde sarılmak, vanilyalı parfümünü koklamak, tenimin tekrar tenine değmesini o kadar çok istememe neden oluyor ki titriyorum.

— Hangi oda senin?

— Sağdaki.

Beni daha tutkulu öpüyor, alt dudağımı ısırıyor. Kapıyı açıyorum ve ışık düğmesini bulmaya çalışıyorum. Işığı aç t ı ğ ı m d a derli toplu küçük bir odayla karşılaşıyorum. Çiçekli bir nevresimle kaplı yatak odanın köşesinde duruyor ve Albert yastıklara yaslanmış. Karşı köşede, kitap ve kâğıtlarla kaplı bir masa var ve masanın üzerinde, duvarda asılı bir yığın fotoğraf görüyorum. Onlara daha yakından bakmak istiyorum çünkü bunların Bex tarafından çekilmiş fotoğraflar olduğundan eminim ve bana henüz hiçbirini göstermedi ama şu anda durup ona soramayacak kadar heyecanlıyım.

Yatağa doğru ilerlerken, ayaklarımın altında kalın bir halı hissediyorum, ayak seslerimi boğuyor. Onu yere bırakıyorum ama yatağa yerleşmek yerine diz çöküyor ve kemer tokama yapıyor.

Dudaklarını yalıyor.

Pantolonumun düğmelerini açarken gözleri parlıyor.

— Bex," dedim kısık bir sesle.

— Beni tattığından beri bu anı düşünüyordum," dedi ve sikimi çekip çıkardı.

Eli onun uzunluğunu okşuyor ve nefesimi kesiyor.

— Devam edeyim mi?

— Siktir, evet, devam et.

Tırnaklarını nazikçe sikimin üzerinde gezdiriyor.

— Güzel.

Sonra ağzını penisimin üzerine koyuyor ve beni ustalıkla emmeye başlıyor. Parmaklarım saçlarında sıkışıyor ve onu kendime doğru çekiyorum. Seksimi boğazına biraz daha sokmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor. Onu boğmak istemiyorum ama daha seksi bir şey gördüğümü de sanmıyorum: Bex önümde diz çökmüş, beni ağzına alıyor.

Dilini başımın etrafında döndürüyor, sonra eliyle testislerimi okşarken sikimi içine alıyor. Onlar

Çoktan boşalmaya hazırım. Saçlarını biraz daha sıkı tutarken inlediğini duyuyorum. Sonra gözlerimi kapatıyorum, yedinci cennetteyim.

Beni ağzının derinliklerine alıyor. Titreyen bir parmağımla yanağını okşuyorum ve penisimin dış hatlarının yanağının iç kısmına değdiğini hissediyorum. Neredeyse boşalacaktım ama kendimi kontrol etmeyi başarıyorum. Bu anın tadını onun istediği kadar uzun süre çıkarmak istiyorum.

— Lanet olsun, prenses. Önümde diz çökmüşken böyle çok güzel görünüyorsun.

Başını kaldırıyor ve gözlerinde yaşlar görüyorum ama bana bakmıyor. durmuyor. Başparmağımı gözünün köşesinde gezdiriyorum, sonra tuzlu sıvıyı yalıyorum. Gözlerini açıyor ve sikimin etrafında mırıldanıyor. Saçlarını daha da sıkı tuttuğumda, testislerimi daha kuvvetli bir şekilde kavrayarak karşılık veriyor. Boşalmamak için perine bölgemi kasarak inliyorum.

Hayatımda hiç bu kadar güzel bir şey görmediğimi söylersem abartmış olmam. Ellerimin arasında bükülen saçları, kirpiklerinin uçuşması, çenesinden akan tükürük. Her santimini muhteşem ağzına alana kadar dayanılmaz bir yavaşlıkla şaftımdan aşağı inmeye devam ediyor. Gırtlığı çok sıkı, ıslak, sıcak ve davetkâr, ama ayaklarımı yerden kesen şey, bir elini taytının altına soktuğunu fark etmem oluyor. Kahretsin, beni emerken kendini okşuyor, sırasını bekleyemeyecek kadar heyecanlı.

— Boşalacağım," diye homurdanıyorum orgazma ulaşmadan bir saniye önce.

Biraz geri çekiliyor ama tamamen değil; boğazından ziyade ağzına ve dudaklarına boşalıyorum.

Bu küçük yaramaz dudaklarını yalarken gülümsüyor. Eli kalçalarının arasında hareket etmeye devam ediyor. Onu yatağa kaldırırken neredeyse bir hırıltı çıkarıyorum ve elimin bir hareketiyle doldurulmuş hayvanı yere fırlatıyorum. Onu öpüyorum ve tek bir hareketle taytını ve külotunu indirirken dudaklarında aromamın tadını alıyorum. Ağzını yalıyorum ve onun



iki parmağımı içine sokarken inliyor. Başparmağım klitorisini buluyor ve hızlı küçük daireler çizerek okşamaya başlıyorum.

Parmaklarımın üzerine çok çabuk boşaldı ve onları sıvılarıyla ıslattı. Ben Parmaklarımı çıkarıp ağzına götürüyorum, o da kendi lezzetini tatmak için ağzını açıyor. Parmaklarımı çekiyorum, dudaklarımı ağzına yerleştiriyorum ve ikimiz de nefessiz kalana kadar onu öpüyorum, sonunda yatağın üzerinde birbirimize sarılıyoruz.

Ben kot pantolonumdan kurtulup tişörtümü çıkarıyorum, o da aynısını taytıyla yapıyor. Tişörtünü çıkarmak üzereydi ama onu durdurdum.

— Seni içinde görmeyi seviyorum.

Yüzünü çıplak göğsüme bastırıyor ve dövmemi öpüyor.

— Bu doğru mu?

— Çok seksisin, sevgilim.

— Seksi olan sensin. Bütün oyun boyunca aletini emmek istedim.

Gömleğimin eteğiyle oynuyorum.

— Ciddi misin sen?

— Sahada her şeyin kontrolünüz altında olduğu çok açık. Bu çok seksi, inanın bana.

Sonra birkaç dakikalar, I fark ettim o bizim nefes alma vardır Senkronize. Onunla yatmayı seviyorum, bacaklarım onunkilere d a y a n ı y o r . Tek kişilik bir yatak olduğu için bacaklarım neredeyse yana doğru uzanıyor ama elimden gelenin en iyisini yapıyorum. Maç boyunca harcadığım fiziksel e f o r d a n sonra, orgazmdan bahsetmiyorum bile, yorgunluk beni yakalıyor. Bir elimle esnememi engellerken diğer elimle Albert'ı aramak için yere vuruyorum. Biraz doğruldu ve bana baktı.

— James mi?

Albert'ı yanımdaki yatağa yatırdım.

— Öyle mi?

— Daha önce babanın önünde bir hata yaptıysam özür dilerim. O devam edemedi başımı salladım.

— Hiçbir şey için endişelenme. Her şey halledildi.

— Varlığını pek takdir ettiğini sanmıyorum.

— Sadece şaşırmıştı.

Kaşlarını çatıyor.

— Gerçekten birlikte olmadığımızı biliyor mu?

— Şimdi biliyor. (Ama cevap verirken göğsümde bir sızı hissediyorum.)

Sadece biraz endişeliydi ama durumu açıkladım.

— Biriyle birlikte olman neden umurunda olsun ki? Yani, eğer ikimiz gerçek olsaydık, senin için mutlu olmaz mıydı?

— Bir ilişkiye bağlı kalamayacağımı biliyorsun.

— Evet, futbol yüzünden.

Katılıyorum.

— Bu kararı vermeme o yardımcı oldu.

Bir yanım ona biraz daha anlatmak istiyor ama bir coşku anından yeni çıkıyorum ve Bex'e bile böylesine hassas bir konuyu açma fikri beni geriyor.

Parmağıyla dövmemin dış hatlarını izlemeye devam ediyor.

— Kardeşinde de aynısından olduğunu gördüm.

— Evet, öyle. Seb de öyle. İki yıl önce yazın birlikte yapmıştık.

— Bu tanıdık geliyor" diyor. Peki neymiş o?

— Bu bir Kelt düğümü. Biliyorsun Callahan, İrlanda kökenli.

— Sana yakışıyor. (Onu nazikçe öper.) Geçen sefer senin evinde uyumak istemediğimi biliyorum ama bu gece evde kalacaksın, değil mi?

Söylemeden önce onu yanağından öperim:

— Bana fotoğraflarını

göster. Şaşırmış

görünüyor.

— Onları gerçekten görmek istiyor musun? Gözlerinin içine bakıyorum.

— Tabii ki öyle. Sana daha önce soracaktım ama doğruyu söylemek gerekirse çok heyecanlıydım.

Kahkahalar atarak yataktan kalktı ve masasından bir dosya aldı. Tekrar yanıma yerleşiyor ve ben de bir kolumu beline doluyorum. Dudaklarıma memnuniyet dolu bir gülümseme yerleşiyor; onu güldürmeyi seviyorum.

— Restoranın müşterilerinin birkaç portresini çektim ve onlara bir göz atmak her zaman iyi bir fikirdir.

Eğitim. Doğru açığı, doğru ışığı bulmaya çalışıyorum" diye açıklıyor.

Kolunu okşadım.

— Bir bakayım.

Fotoğraflarla dolu bir klasör açıyor.

— Bilgisayarımnda çok daha fazlası var elbette. Her şeyi geliştirmiyorum çünkü pahalı. Ama zaman zaman gerçek hayatta neye benzediğini görmek önemli, anlıyor musunuz?

— Hayır, kabul ediyorum. (Gülüyor.) Ama bu konuda konuşmanı dinlemeyi seviyorum.

Dosyayı yavaşça gözden geçiriyoruz. Her bir fotoğrafı nasıl çektiğini anlatıyor ve sanırım ona oldukça iyi sorular soruyorum çünkü sürekli diyafram açıklığı, beyaz dengesi ve arka plan bulanıklığı gibi terimler kullanıyor. Kendini kaptırıp istemeden de olsa yüzüme dirsek attığında bile çok sevimli oluyor.

— Kahretsin," diyor yüzümü ellerinin arasına alarak. Canını mı yaktım?

— Hayır, bir şey yok, onu öperken yalan söylüyorum. (Aslında görüldüğünden daha güçlü çünkü gerçekten yanağım ağrıyor). Bana bu resimden bahset.

Bana tanıdık gelen bir yerde çekilmiş bir fotoğrafı gösteriyorum; McKee'nin kütüphanesinin büyük salonu. Masa tanıdık geliyor çünkü çalışmak için oraya gittiğimizde biz de orada oturuyoruz. Benim açık bilgisayarımı onunkinin yanındaki masada, ceketlerimizi de sandalyelerin arkalarında görüyorum.

Parmağını fotoğrafın üzerinde gezdirirken kızardı.

— Sen dışarıda kız kardeşini ararken çektim. O günü hatırladıkça gülüyorum.

— Ah, evet, istemeden bir *uzay pastası* yemiş olmaktan korkuyordu.

— Öyle miydi peki?

— Dürüst olmak gerekirse, emin değilim. Coop öyle düşünüyor.

Fotoğrafı kaldırıyorum. Birlikte geçirdiğimiz zamanın kanıtlarını görmek kalbimi ısıtıyor, sanki bir kadeh sıcak şarap içmişim gibi.

— Çok yeteneklisin.

— İstiyor musun? (Fotoğrafa bakar.) Yani, eğer istersen sana veririm.

— Bu şekilde değil.

Biraz kırgın bir şekilde başını kaldırır.

Endişesini gidermek için onu öptüm.

— Prenses, önce imzalamanız gerekiyor.

Fotoğrafı neredeyse yatağının başucuna fırlatıyor ve üstüme tırmanarak bana sarılıyor. Otomatik olarak kalçalarının arkasını kavıyorum ve beni dudaklarımdan öpmeye başladığında küçük bir memnuniyet homurtusu çıkarıyorum.

— Yapabileceğini düşünüyor musun?" diye soruyor, biraz nefessiz, yanağı benimkine değiyor, bacaklarıma sürtünüyor. Sikine binmek istiyorum.

Ve bir kez daha, hayır demek imkansızdı. Ona değil. O anda, hiçbir şey Dünyada onun yatağında olmaktan ve üzerinde adımın yazılı olduğu bir yüzme kostümü giyerken onu sikimin üzerinde zıplarken görmekten daha çok istediğim başka bir şey yok. Ellerimi biraz daha yukarı kaldırıyorum ve sıkı kalçalarını okşamaya başlıyorum.

— Sonrasında o güzel amını yalamama izin verdiğin sürece.

## Bex

Birkaç hafta sonra, James'in yatağında uyandım. Yine. Darryl ile ayrıldıktan sonra, McKee'deki yılımın sonuna kadar kendi yatağımdan başka bir yatakta uyanacağımı düşünmemiştim.

Yine de buradayım, James Callahan'ın evinde rahat ve sıcak, yalnız uyandığımda içimi kaplayan güvensizlik duygusuyla savaşıyorum.

Uyandığımda orada olmayacağını biliyordum, hatta dün gece bana antrenmanı için erken kalkması gerektiğini söyledi. Ama keşke orada olsaydı da ikimiz de çok daha keyifli bir şekilde uyansaydık.

Gözlerimi ovuşturdum ve esneyerek oturdum. Dün gece yatmadan önce perdeleri çekmiş (bana annesinin ısrar ettiğini ve odanın daha sıcak bir dokunuşa ihtiyacı olduğunu söylediğini anlattı), bu yüzden güneş doğmuş olsa da oda hala yumuşak bir kasvetle yıkanıyor. Yatağın karşısındaki duvara ona verdiğim fotoğrafı asmış. Masasının üzerinde harika görünüyor, gerçek bir sanat eseri gibi.

Yastığın üzerine bir not bırakmış, dağınık el yazısını tanıyorum ve okurken yanağımı ısıırıyorum. Şefkatle, parmağımın ucuyla ilk ismimi oluşturan harfleri takip ediyorum.

Bex,

Seni terk etmekten nefret ediyorum. Kal, olur mu? Döndüğümde görüşürüz. J.

Nefret ettiğim şey ise aynı gemide olduğumuzu tekrar tekrar hatırlatmak zorunda kalmak.

çıkıyorlar.

*On.Ne.Sort.Pas.Ensemble.*

LSU maçından sonra bir şeyler değişti. Onu evime davet ettim ve bütün gece kaldı. Sonunda uykuya dalmadan önce üç kez seviştik. Ertesi sabah uyandığımda, neredeyse komik bir şekilde bana yapışmıştı, bir ayağı yataktan sarkıyordu, bir eli kalçamda, diğeri Albert'in etrafındaydı. Beni ele geçirmeye başlayan bir panik duygusuyla ona baktım ve sanırım bakışlarımın yoğunluğu onu uyandırdı.

Bana büyük bir nezaketle gülümsedi; gözlerinin kenarları sevimli bir şekilde kırıştı.

Sonra da onu kovmaya çalıştım.

Düşündükçe yüzüm kızarıyor.

— Yapacak işlerim var," dedim ona, yalan olmasına rağmen.

Yataktan fırladım, gömleği çıkarıp çamaşır sepetine attım ve kollarımı göğüslerimin üzerinde kavuşturdum. Bana sakince baktı ve ben de kısık bir sesle gitmesi gerektiğini söyledim. Hemen gitmek yerine beni kollarına aldı ve başımın üstünü öptü.

— Merak etme, bu aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmez.

— Ne demek istiyorsun?" diye fısıldadım.

— Biz arkadaşız," diye yanıtladı, karışmış saçlarımı okşayarak. Birbirinden etkilenen arkadaşlar. Birbirimizin hayatını zorlaştırmadan bu şekilde devam edebiliriz.

— Bence felakete doğru gidiyoruz.

— Durmamızı ister misiniz? İsterseniz dururuz.

— Anlaştık mı?

— Anlaşmamız değil. Sadece bu.

Hayır anlamında başımı salladım. Aslında yalan söyleyemezdim.

— Durmamızı istemiyorum.

— O yüzden devam ediyoruz.

Beni dudaklarımdan öptü ve ben de durması için koluna vurdum çünkü ikimizin de nefesi gerçekten kokuyordu. Sadece gülümsedi ve bana sarıldı. Öylece bıraktık.

O zamandan beri mesajlaşıyoruz, özel dersler için buluşuyoruz ve birlikteymişiz gibi davranmaya devam etmek için zaman zaman dışarı çıkıyoruz. Onun yatağında uyanmak ve yanımda olmasını ummak gibi şeyler yapıyorum, böylece ona tekrar sarılabiliyorum.

İki gün önce, bilmem hangi büyük ödüle aday gösterildiğinin resmi duyurusunu aldı. O sırada ben neredeydim? Tam arkasında, haberi vermek için ailesini ararken sessizce sevinç dansı yapıyordum.

Kalkıp yatağı hazırlıyorum; eve geldiğinde onun için daha güzel olacak. Sonra duşa giriyorum. Banyonun yatak odasında olması harika. Kardeşleri bana iyi davranıyor ama giyinene kadar onları görmek zorunda olmadığım için memnunum. Dün getirdiğim kıyafetleri giyiyorum, biraz makyaj yapıyorum ve en sevdiğim tart küpelerimi takıyorum ve aşağı inmeden önce telefonumu kotumun arka cebine koyuyorum.

Burnuma kahve kokusu geliyor ve midem çalkalanıyor. Restorana gitmeden önce biraz zamanım var. Purple Kettle'da fazladan çalıştığım için annemi bir süredir görmedim ve James ile ben de yarı zamanlı çalışmak zorunda kaldık. Umarım kendime güzel bir kahvaltı hazırlamak için bir şeyler bulabilirim. Dün gece Sebastian kızarmış tavuk yaptı ve çok lezzetliydi. Belki kalan birkaç patatesi yumurtayla birlikte kızartabilirim.

Oturma odasına doğru yürürken, James ve Cooper'ın dün gece *Mario Kart* oynarken ne kadar heyecanlı olduklarını hatırlayıp gülümsedim. İşimizi bitirdikten sonra biraz kitap okuyacaktım, bu yüzden kitabımı alıp kanepeye uzandım ama onlar ileri geri konuşmaya devam ettikçe konsantre olamadım. James gibi kardeşlerim olmasını ve onlarla vakit geçirmeyi çok isterdim.

Eğer annem düşük yapmasaydı, bugün bir erkek ya da kız kardeşim olacaktı. Başka bir gerçeklikte, bu bebeğe sahip olacaktı. Babam o şekilde ölmeseydi ve annem kederinin üstesinden gelebilseydi hayatımın nasıl olacağını merak ederdim. Ama sonuçta

Bu sorularla vakit kaybetmenin bir anlamı yok. Sadece beni mutsuz ediyor. Olabilecekleri düşünmekten mümkün olduğunca kaçınmaya çalışıyorum.

Gözlerimde aniden biriken ve yanaklarımdan aşağı yuvarlanmakla tehdit eden yaşlarla savaşıyorum ve buzdolabını açıyorum. Yapayalnızım ama biri tezgâhın üzerine dolu bir cezve kahve bırakmış. Kendime bir fincan dolduruyorum ve biraz süt ekliyorum.

Yumurta olduğunu görebiliyorum, yani bu iyi bir başlangıç. Ayrıca biraz patates, bir parça domuz pastırması, bir soğan ve yarım biber var, bu da patatesli krep yapabileceğim anlamına geliyor. Restoran deneyimim sayesinde nasıl yapılacağını bildiğim bir şey varsa o da kahvaltıdır. Kahvaltı ve turta.

Sallanmayı sevdiğim pop şarkılarından oluşan müzik listelerimden birini açtım ve bir tava bulmak için dolapları açtım. Yarım saat içinde dumanı tüten lezzetli patatesli krepler yaptım ve yağın emmesi için kağıt havlu üzerine koyduğum pastırmayı pişirdim. Geriye sadece yumurtaları kızartmak kaldı. Ön kapının açıldığını duyduğumda sebze kutusunda bulduğum bazı meyveleri kesiyordum.

— Evet, iyiyim" diyor Cooper. Yine de birkaç gün boyunca kötü bir çürük yaşadım.

— Öyle mi dedi?

— Sen gerçek bir çocuksun.

— Geçen sezon o serbest atışı ne zaman attığını hatırlıyor musun?

— Yemin ederim kalçam hala ağrıyor.

— Senden berbat bir hokey oyuncusu olurdu.

— Ya da futbol," diye cevap verdiğini duyuyorum James'in.

Kapıda belirip bana gülümsediğinde kalbim küt küt atıyor.

— Hey, bütün bunlar da ne?

Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum.

— Eve dönerken güzel bir kahvaltı yapmak istersin diye düşündüm.



— Çok güzel kokuyor," diyor Cooper kardeşinin yanından geçerken.

Bir kupa kapıp kendine bir fincan kahve koyuyor (yeni demledim ve sıcacık), sonra da tavaya küçük bir gofret parçası atıyor.

— Hey, onu azarlıyorum. Bekle, sana bir tabak hazırlayayım. Yumurtaları pişireyim.

— Tüm bunları hazırlamak zorunda değildiniz" diyor James.

Kendine bir kahve koyuyor ve bir parça pastırma çalmadan önce beni başımdan öpüyor.

Sebastian ve Cooper biraz şaşırmış bir şekilde birbirlerine bakıyorlar. Kızardığım gerçeğini gizlemek için ocağa dönüyorum ve ocağa koyduğum tavada yumurtaları kırmaya başlıyorum.

— Ben bir restoranda büyüdüm. Bunu gözlerim kapalı bile yapabilirim. Ayrıca Sebastian'ın patateslerinin ziyan olmasını istemedim.

— Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor.

— Masayı hazırlar mısın?

Ben pastırmaları köftelerin üzerine dizerken James bununla ilgileniyor. Sebastian bana dört tabak uzatıyor ve her birine bir köfte koyuyorum. Yumurtalar hazır olduğunda onları da en üste yerleştiriyorum ve biraz tuz, karabiber ve bir tutam kırmızı biberle bitiriyorum. Yemeklerin fotoğrafını pek çekmem ama bugün fotoğraf makinem yanımda olsun istiyorum. Geçen gün annemde bıraktım çünkü bazı öğrenci arkadaşlarımla bir grup ödevini bitirmek için aceleyle kampüse gitmem gerekiyordu. Daha sonra öğle yemeği için restorana gittiğimde geri alacağım.

— Lanet olsun, Bex," dedi Cooper, iki tabak alıp masaya getirerek. Bizden saklıyormuşsun.

Gülümsememi bastırarak omuz silkiyorum.

— Tadına bakana kadar bekle.

James masada yanıma oturuyor, o kadar yakın ki kollarımız birbirine değiyor.

— Bu sabah ayrılmak zorunda kaldığım için üzgündüm. Ama çabalarımın karşılığını aldım.

— Üçünüz spor salonunda mıydınız?

— Evet," diyor yumurta sarısını delerek. Size aptalca gelebilir

ama birlikte gitmekten gerçekten zevk alıyoruz. Hey, Coop, ona son maçta aldığın yarayı göster.

Cooper tişörtünü kaldırdı ve üzerinde kocaman mor bir iz olduğunu gördü. kaburgalar. Bir şaşkınlık çılgılığı attım.

— Ne oldu?

— Sırf eğlence olsun diye bir adama biraz sorun çıkardım. Başımı bir tarafa eğdim.

— Sadece biraz eğlence miydi?

Patatesli krepten bir ısırık alırken gülüyor.

— Eminim onda da aynı tür çürükler vardır. Eminim onda da aynı tür çürükler vardır; korkuluklarda biraz sert davrandık.

Sebastian gözlerini gökyüzüne kaldırır.

— Sonra da ona y u m r u k a t t ı ğ ı n için kendini yedek kulübesinde buldun.

Cooper, Sebastian'ın sitemkâr ses tonuna karşılık olarak omuz silkiyor.

— O da öyle.

— Tüm bu cezaları biriktirmeye devam ederseniz, bedelini ağır ödeyeceksiniz.

— Sen kimsin? Ben babayım.

— O haklı," dedi James. Menajerinize size kızması için bir neden vermenin anlamı yok.

Gözlerimi kocaman açtım.

— Zaten bir menajeriniz var mı?

— Resmi olarak değil," diye yanıtlıyor Cooper. Aslında babamızın bir arkadaşı ve planımız mezun olduktan sonra onunla anlaşmak.

— Coop, babasının profesyonellere katılmasına izin vermemesine hâlâ kızgın.

— Ona sordum. Nasıl oldu da hala seçilmedin?

— Hokeyde durum farklı. Birçok oyuncu bir takımla anlaşmadan çok önce seçiliyor ama ailelerimiz üniversiteyi bıraksaydı onu öldürürdü.

— Başına kakma," diye homurdanıyor Cooper.

— Ama NFL için durum farklı mı?

— Evet. Çoğu kişi son senesine kadar seçmelere katılmıyor. Ben ilkbaharda seçileceğim ve mezun olana kadar NFL'e girmeyeceğim.

Sandalyeme gömüldüm.

— Peki ya beyzbol?

— Bu tamamen başka bir şey" diye açıklıyor Sebastian. Liseden hemen sonra seçilseler bile, çoğu oyuncu bir süre alt liglerde kalıyor.

Telefonum arka cebimde titriyor. Cevap vermek istemiyorum ama arayan annem.

İlk duyduğum şey sirenler.

Kalbim göğsüme fırladı. Ayağa fırlıyorum ve sandalyem devriliyor. James şaşkın şaşkın bana bakıyor.

Sanırım adımı söylüyor, ama sirenlerin gürültüsünden, kalbimin çarpıntısından ve özellikle de panik içindeki annemin hıçkırıklarından onu duyamıyorum.

— Anne, daha yavaş konuş, seni anlayamıyorum.

— Her şey çok çabuk oldu" dedi. Bex, ne yapacağımı bilmiyorum!

Aceleyle masanın etrafından dolaştım ve merdivenlere yöneldim. James'in odasında bütün eşyalarımı çantama attım. Onu zar zor anlayabiliyordum ama *ateş* kelimesini yakaladım.

Arkamı döndüğümde James'le kafa kafaya çarpıştık. Beni omuzlarımdan tuttu ve endişeyle bana baktı.

— Bex, neler oluyor?

— Kim o?" Hattın diğer ucundan annemin sesini duyuyorum.

— Kimse yok. Ben hemen gidiyorum. Bunu konuşmanın zamanı değil. James'in söylediklerimden dolayı incinmiş göründüğünü fark ediyorum ama açıklayacak zamanım yok. Arabamın anahtarlarını almak için çantamı karıştırarak yanından geçip gidiyorum.

— Bex!" diye bağılıyor sahanlıktan.

Merdivenlerden koşarak iniyor ve benden bir dakika sonra ön kapıya ulaşıyor. Ben

Arabama çoktan ulaşmıştım, bu yüzden kapıyı titreyerek açtım ve sürücü koltuğuna kaydım.

James kapının yanında durmuş, cama vuruyor.

— Bex, dur. Bana neler olduğunu anlat.

— Gitmem gerek.

— (Arabanın kapısını açar ve kontağı amamı engellemek için elimi tutar). Panik yapıyorsun, kaza yapacaksın. Ben kullanırım.

— Hayır. Beni yalnız bırak.

— Siktir, Bex, hayatta olmaz! Sana bir şey olmasını istemiyorum.

Gözyaşlarımı yanaklarımdan acımasızca siliyorum. Paniğime rağmen haklı olduğunu kabul ediyorum. Benimle eve gelmesini istemiyorum, restoranı bu şekilde görmesini istemiyorum - eğer hala bir restoran varsa - ve hepsinden önemlisi annemi görmesini istemiyorum. Ama mümkün olan en kısa sürede gitmeliyim ve bu benim en iyi seçeneğim.

— Tamam," diye

mırıldanıyorum.

Sakinleşiyor.

— Tamam. Arabamı alırız. Benim arabamı alacağız. Anahtarları ben alırım.

Çocuklar yaklaşır, Cooper bir anahtarlık getirir ve zorlanmadan yakalayan James'e fırlatır.

— Sorun yok, sorun yok. Biz gidiyoruz.

şu anda konuşamayacak kadar stresliyim, bu yüzden tek kelime etmeden yolcu koltuğuna tırmanıyorum ve James arabayı sürüyor. Kardeşleri arkaya biniyor. Telefonumdaki GPS'e restoranın adresini giriyorum ve arabanın sessizliğinde uygulamanın hafif robotik sesi yol tarif etmeye başlıyor.

Kat ettiğim her kilometrede midemdeki düğüm biraz daha sıkılaşıyor.

## James

Gergin bir yolculuktan sonra nihayet solumuzda postane ve sağıımızda bir kafenin bulunduğu şehir merkezine vardık. Buraya daha önce hiç gelmemiştim ama bana Moorbridge'i hatırlattı, McKee havası hariç.

Ben arabayı çekerken, Bex iç çekti. Zaten gergin olduğum için biraz fazla sert fren yapıyorum. Arabanın arkasından bir gümbürtü geldi ve Cooper mırıldandı:

— Siktir, dikkatli ol.

Göz ucuyla dönen fenerlerin kırmızı ve mavi ışıklarını görebiliyorum. Ben park etmeyi bitirmeden Bex kapıyı hızla açıyor. Yolda çok uğraştım ama alabildiğim tek bilgi şu oldu: Restoranda yangın çıkmış. Endişeli, kendi kabuğuna kapanmış ve beni içeri almayı reddediyor. Yolculuk sırasında elini tutmaya çalıştım ve bana tamamen uyumsuz bir jest yapmışım gibi baktı. Daha fazla ayrıntı almaya çalıştım ama beni sert bir şekilde reddetti. Durum göz önüne alındığında, onu buraya getirmeme izin verdiği için şimdiden memnunum.

Onu yalnız bırakmamın imkanı yok. Şu anda olmaz. İstese de istemese de yardıma ihtiyacı var.

Hemen arkamızda olan kardeşlerimi neredeyse unutarak onun arkasından koşuyorum. Caddenin ortasında yürüyor. Tanrı aşkına, ezilme tehlikesi geçirebilirdi. Onu kaldırıma çıkmaya zorluyorum ve itfaiye araçlarını görünce afallamış olmalı ki onlara izin veriyor. Hâlâ biraz duman var ama yangın kontrol altına alınmış gibi görünüyor.

Sokağın sonuna ulaştığımızda, güvenli bir şekilde kaldırıma çıkan Bex, yangın hortumunu sarmakta olan bir grup itfaiyeciye yaklaşıyor. İçlerinden biri onu görünce parlıyor. Adam

Yaklaşık bizim yaşlarımızda, belki birkaç yaş daha büyük, titrek bir yüzü var ve alnından ter damlıyor.

— Selam, Bex. Annen geleceğini söyledi.

Bu adamı tanıyor mu? Tepki vermemem gerektiğini biliyorum ama elimde değil. Bex'e yaklaşıyorum.

— Kyle, ciddi misin?

Bu adamı nereden tanıyor? Onunla aynı liseye mi gitmiş?

Yüzünü buruşturuyor.

— Daha kötüsü de olabilirdi. Yangın üst katta başladı.

Bex birinci kata bakar ve alt dudağını ısırır.

— Üst katta mı? Dairede mi?

— İşler yapılırken annenizin başka bir yere taşınması gerekecek. Duman çok zarar veriyor.

— Restoran vuruldu mu?

Kyle bana baktı ve şöyle dedi:

— Kim o?

— James," dedim elimi uzatarak. Ben onun erkek arkadaşım.

Arkamızda Seb ya da Coop'un öksürdüğünü duyabiliyorum. Onları görmezden geliyorum. Bex'in şu anda ihtiyacı olan son şey o adamdan dayak yemek. Kyle elimi sıkıyor ama Bex'e bakmaya devam ediyor.

— Temel olarak, restoran hiçbir şey almadı, ancak birkaç küçük şey olabilir. ama ciddi bir şey yok. Elbette binayı incelememiz gerekecek. Olay sırasında anneniz üst kattaydı ama durumu iyi.

Komik bir yüz ifadesi takınıyor ve gözyaşlarına mı boğulacak yoksa çılgılık mı atacak emin olamıyorsunuz. Sonra restorana doğru yöneliyor.

— Çok yaklaşmamalısın," diye bağıyor Kyle ona.

Yine de devam ediyor. Ona yetişmek için arkasından koşuyorum ama olduğu yerde durup binaya bakıyor. Dış cephesi iyi durumda görünüyor; kapı ardına kadar açık ve bir sıra masa görülebiliyor ve ön taraftaki ışıklı tabela sağlam. Ama onun üzerinde, şunları görebiliyorsunuz

iki kırık pencere ve beyaz badanalı tuğla duvarda yangın izleri görüyorum. Elini tutuyorum ve ona içeride eşlik ediyorum.

Tezgâhın arkasına geçerken bazı fotoğraflara gözüm takılıyor.

Duvarlarda çerçeveli resimler, kırmızı tabureler ve masaların üzerinde küçük panelli çardaklar var. Dar bir merdivene açılan bir kapıyı itti. Hava hâlâ beni öksürten ve gözlerimi yakan keskin bir dumanla dolu.

Kyle bize katılıyor.

— Bex," dedi. Önce birinin gelip hasarı incelemesi gerekiyor. Oraya çıkma, tehlikeli.

— Haklı, kenara çekmem çok pahalıya mal olsa bile Bex'te ısrar ediyorum. Kyle'ın tarafında.

O pis havayı solumasını ya da üst kata çıkıp daireyi görmesini, yaralanma riskini göze almasını istemiyorum.

Elini kısmen yanmış tırabzanın üzerine koyar ve ilerlemeye devam eder Her şeye rağmen. Elim onunkini biraz daha sıkı kavlıyor. Yaralanmasını önlemek için onu binanın dışına sürüklemem gerekirse, bunu yapmamayı tercih etsem bile yapacağım.

— Çok hasar var mı? diye sorar. Kyle tereddüt ediyor.

— Belki de polisle konuşmalısın. Komiser Alton burada, annenle konuşuyor.

Omzunun üzerinden bakarken gözleri parlıyor.

— Söyle bana! Ciddi bir şey mi?

Yutkunmakta biraz zorlanıyor. Adem elmasının boğazından aşağı yukarı inip çıktığını görebiliyorum.

— Dediğim gibi, esas olarak duman hasarı. Sigortanız sayesinde muhtemelen kaybettiklerinizi yerine koyabilirsiniz. Eşyalarınızın çoğu üniversitede, değil mi?

Yüzü kapanıyor.

— Hayır, her şeyi değil.

Koluyla burnunu kapatarak Kyle ve benim yanımdan geçti. Doğruca park halindeki polis arabasına yönelmesini izliyorum.

İtfaiye araçları. Üniformalı yaşlı ve beyaz bir adam, tozluk ve eski yırtık bir kazak giyen bir kadınla konuşuyor. Kadının elinde bir sigara var. Bex ile aynı Venedik sarısı saçlara ve aynı kalp şeklinde bir yüze sahip. Annesi olmalı, Abby.

— Oldukça dağınık" diyor Cooper sakince. Hasarı biraz küçümsemiyor musun?

Bex annesine yaklaşır ve Abby onu görünce sarılır ve sıkıca tutar. Kim yangından birkaç metre ötede sigara yakar ki? Yüzündeki suçluluk duygusunu görebiliyorum; özür dileyen bir ifadeyle Bex'e bakıyor. Burada doğru olmayan bir şeyler var.

Bex yangında ne kaybetti?

— Desteğe ihtiyacı var" dedim.

— Elbette," diye yanıtlıyor Seb. Rüya mı görüyorum yoksa az önce kendini onun erkek arkadaşı olarak mı tanıttın?

— Ve onun için her şeyi yaparsın, değil mi?" diye ekliyor Cooper. İyi biri olduğunu biliyorum ama...

Ona dönüyorum. *Ne söylediğine dikkat et.*

— James, bunu durdurmalısın. Ciddi olduğunu düşünecek. Kalbim küt küt atıyor. *Belki ciddidir ama bu seni hiç ilgilendirmez.*

Onun gibi pişman olabileceğim bir hareket yapmadan önce uzaklaşıyorum. Yüzüme yumruk at. Cooper'ı seviyorum ama anlamıyor. Telefona cevap verdiğini gördüğümde bir şeyler değişti. Şu anda bu duyguyu analiz edemiyorum ama görmezden de gelemiyorum.

— Senin yüzünden!" diyor Bex, ben yaklaşırken annesine.

Çenem sıkıştı. Annesini görür görmez ben de öyle düşünmüştüm ama Bex'in olayları farklı göreceğini umuyordum.

— Sizi biraz yalnız bırakayım," diyor Komiser Alton. bana karanlık bir bakış atıyor). Beckett'la birlikte misin?

Başımı sallıyorum.

— Evet, efendim.



— Orası tam bir karmaşa," diyor başını sallayarak. Neyse ki restoranda neredeyse hiçbir şey yok.

— Sevgilim," dedi Abby. Sadece küçük bir ateşti.

Bex kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Elimi beline koyuyorum ve beni itmesi için hazırlanıyorum ama onun yerine bana biraz yaslanıyor. Belli belirsiz ama midemdeki düğümü gevşetmeye yetiyor.

— Çocuk mu?" dedi. Kyle az önce bana iş yapılırken senin gidip başka bir yerde yaşamak zorunda kalacağını söyledi. Her şey yok oldu, hatta... Bu küçük bir yangın değil anne. Ölebilirdin.

Abby sigarasından bir nefes çekiyor.

— Yakışıklı olan kim? Şimdi de Darryl'i mi aldatıyorsun?

— Beni aldatan oydu," diye cevaplıyor Bex sonsuz bir sabırla. Geçen bahardan beri birlikte değiliz. Bu James.

— Peki ya diğer ikisi? (Abby birbirlerine biraz fazla yakın duran kardeşlerime bakar.

yaklaşmaya cesaret edemeyenler). Diyelim ki, sarışın adam çok tatlı.

Bex annesine ters ters bakar.

— Gidip onunla kalabilir misin diye sormak için Nicole teyzeyi arayacağım. Sonra da sigorta şirketini arayıp bir talep formu doldurmam gerekecek. Aklından ne geçiyordu? Öylece uyuyakalmak mı?

Abby utanmış görünme nezaketini gösterdi.

— Bunu arkadaşlarının önünde konuşmayalım, Bexy.

— Bana Bexy deme. Ayrıca, o benim erkek arkadaşım, yani onun önünde konuşabilirsin.

Gülümsememek için yanağımı ısıırıyorum. Durum ciddi olsa bile ve annesini sarsmak istiyorum, Bex'in benim hakkımda söylediği sözler beni mutlu ediyor.

— Abby burnunu çekerek, "Sporu her zaman sevmişsindir," dedi. 'Bütün bunlar için neden endişeleniyorsun? Zaten artık neredeyse hiç gelmiyorsun.

— Hayır, gelmiyorsun. Buraya sık sık gelirim.

— Bir iyilik yapmaya ve birkaç ipucu almaya geldin. Elim Bex'in belini sıkıyor.

— Bu adil değil," dedi yumuşak bir sesle.

— Sana neyin adil olmadığını söyleyeyim. Karısını ve kızını terk eden bir adam, bu adil değildir. Annesini terk eden bir kız, bu da doğru değil.

— Anne! (Bex titremeye başlar.) Bize yardım etmesi için McKee'ye gideceğim, bunu biliyorsun.

— Fikrinizi değiştirenene kadar böyle diyorsunuz.

— Tüm eski fotoğraflarım oradaydı. (Bex geri adım atar, gözyaşları yanaklarından süzülür.) Ve senin yüzünden mahvoldular, çünkü günün ortasında lanet olası restoranla ilgilenmen gerekirken uyuyakaldın!

Yüksek sesle konuşuyor, böylece etraftaki herkes ne dediğini duyabiliyor. Kardeşlerim, itfaiye, polis ve yangın snmş olmasına rağmen hl etrafta dolaşan seyirciler. Bex'i tüm bu kargaşadan korumak için hareket ediyorum. O bunu hak etmiyor. Onu kollarıma almak ve sıkıca sarılmak istiyorum ki onu asla hayal kırıklığına uğratmayacağımı anlasın.

Abby'nin yüzü buruşuyor.

— Ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemezsin, hayatım.

— Umurumda değil. (Az önce duyduklarından rahatsız olmuş bir şekilde elini saında gezdirir) Anne olan sensin. Bana bakmak senin görevin, başka türlüsü değil. (Hıkırır.) Sana bir söz verdim, ama unutma ki sen de bana bir söz verdin.

Abby hiçbir şey söylemiyor. Sigara parmaklarının arasından kayıyor, bir adım ne çıkıyorum ve o yapamadan izmariti ayakkabımın altında eziliyorum.

— Anne," diye mırıldandı Bex. Söylesene, unutmadın mı? Sen bana bir Söz veriyorum.

Ama Abby hiçbir şey söylemiyor.

## Bex

—Gitmek istediğine emin misin? Laura soruyor.

Yatağında oturmuş bavulumu hazırlamamı izliyor. Kot pantolon, güzel bir elbise, James'in yüzme kıyafeti. Güzel bir iç çamaşırı, bu öğleden sonra alışverişe gittiğimizde biraz savurganlık yaptım. Bu küçük valizi de aldım. Daha önce hiç valizim olmamıştı çünkü hiçbir yere gitmiyorum. Sadece Pennsylvania'ya gidecek olsak da çok sevindim.

"Manzara değişikliğine ve lokantadaki tüm o saçmalıklardan uzaklaşmaya ihtiyacın var." James beni Penn State'teki maça davet ettiğinde hafta sonunu böyle tanıtmıştı. Son birkaç gündür sigorta şirketiyle uğraşıyorum, dairenin tadilatını organize etmeye çalışıyorum ve annem kederine gömülmüşken restoranı çalışır durumda tutmaya çalışıyorum; Purple Kettle'daki işime ve derslerime de bakmak zorunda olduğum gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Nicole teyze beni her gün arayıp haber veriyor. Babamın son gelişinden beri annemi hiç bu kadar kötü görmemiştim.

Bu durum beni daha çok etkilemeliydi ama annemin beni terk etmekle suçlaması canımı acıttı ve yangının fotoğraf makinemi ve bir sürü fotoğrafımı yok ettiğini düşündüğümde kendimi öfkeli hissediyorum. Üniversite yurdundaki odamda bazı fotoğraflarım var, bazıları da restoranın duvarlarında asılı ama ortaokul yıllarımda çektiklerimin hepsi orada, odamdaydı. Yangın ve duman her şeyi mahvetti. Nicole teyzemin on altıncı yaş günümde bana hediye ettiği o güzelim fotoğraf makinesi tamamen mahvoldu.

Annemi asla terk etmeyeceğim, ona her zaman yardım edeceğim, ama bencilce, küçük bir parçam restoranın da yangınla yok olmasını isterdi.

Bavulu kapatmadan önce üstüne bir çift pijama ekliyorum.

— Sadece bir hafta sonu için.

— Bir otel odasında baş başa mı? Laura ısrar ediyor. Bu, ciddi bir ilişkiniz olmadığında ya da sadece rol yaptığınızda yapacağınız bir şey değil.

— İtiraf etmeliyim ki artık rol yapmıyoruz.

Laura bu itirafı duyunca şaşırmış görünüyor. Utancımı gizlemek için gülmeye çalışıyorum ama aslında bunu yüksek sesle söylemek beni korkutuyor. Dürüst olmak gerekirse, James Callahan'ın hayatımda kendine bir yer edindiğini ve buradan ayrılmak istemiyor gibi göründüğünü itiraf etmeliyim.

Kendisini erkek arkadaşım olarak tanıttığında, bu çok doğal geldi, Artık yalan gibi gelmiyordu. Belki de dersler ve mesajlaşmalar, dışarı çıkmalar ve öpüşmeler arasında bir şeyler değişmişti. Ona baktığımda kendimi daha güvende hissediyorum. Ve sadece Darryl etraftayken değil. Hayır, her zaman, Seb yemek hazırlarken ve Cooper yanımda kitap okurken onun evinde oturup çalıştığımızda bile. Geçen gün restoranda beni destekledi. Şimdi de maça gidip onu desteklememi istiyor.

— Onunla inanılmaz bir zaman geçiriyorsun. Mutlu görünüyorsun, bunu hak ediyorsun," diyor Laura bana.

Beni kollarına aldı ve yanağıma bir öpücük kondurdu.

— Galibiyetten sonra ateşli bir gece olacağını tahmin ediyorum. Bu arada, bana hala aleti hakkında bilgi vermedin.

— Laura!

Şaka yollu omzuna dokunup geri çekiliyorum. Mükemmel şekilde alınmış kaşlarından birini kaldırıyor.

— Onun gibi bir adamda kocaman bir tane olmadığını söyleme bana. Futbol pantolonları o kadar dar ki hayal edecek pek bir şey kalmıyor.

Haksız değil elbette. Ama bunu doğrulama zevkini ona tattırmayacağım.

— Hep merak etmişimdir.

James'in dediğini duydum. Şimdi biliyorum ki tıpkı çocuklar gibi birbirinizle edepsizce konuşuyorsunuz.

Arkamı döndüm. Odamın kapısında duruyordu, üzerinde deri bir ceket ve McKee'nin futbol takımı tişörtü. Dudaklarıma kocaman bir gülümseme yayılıyor ve kendimi kollarına atıp onu dudağından öpüyorum. Elinin saçlarımı okşadığını hissediyorum.

— Buraya nasıl girdin? Ona sordum.

— Kapı açıktı," dedi sitemle. Şanslısın, sadece ben vardım, ama bir sonraki Ted Bundy tarafından öldürülebilirdin.

— Beni istediğin zaman öldürebilirsin," diye gülüyor Laura.

Gözlerimi gökyüzüne kaldırıyorum.

— Hala gelmemi istiyor musun?

— Tabii ki yapabilirim. Asıl soru, yol boyunca akortsuz şarkı söylememe katlanıp katlanmayacağın.

— Klasikler olduğu sürece yani.

Ben daha fırsat bulamadan bavulumu kapıyor ve oturma odasına geçiyor.

— Peki sizce bu klasikler nedir?

— Çoğunlukla Britney Spears. Beyoncé'nin ilk şarkıları. Spice Girls," diye yanıtlıyor Laura (Arkadaşıma ters ters bakıyorum ama o sadece ellerini havaya kaldırıyor). Ne dedim ben? Ne dedim ben? Seninle aynı zevke sahip olduğumu biliyorsun.

James alçak sesle homurdanır.

— Sanırım fikrimi değiştirdim. Seninle orada buluşacağım.

Safça gülümsüyorum.

— Evet, tabii ki.

— İyi eğlenceler ve uslu durun! Merdivenlerden inerken Laura bize bağıyor.

Yola çıktıktan sonra James'in arabasının koltuğuna rahatça yerleşip Spotify çalma listemde geziniyorum. Hala Range Rover kullandığına inanamıyorum. Penn State'e sadece iki saatlik bir yol var ama bu arabada geçirdiğim zamanı en iyi şekilde değerlendirmek istiyorum.

lüks. Bir sürü alet edevat ve hatta ısıtmalı koltuklar var ki bugün havanın ne kadar soğuk olduğu düşünülürken bunu gerçekten takdir ediyorum.

— Bunu piyasaya sürdüğümde gerçekten çıldıracak mısın?

Çalma listesi mi?

James bakışlarını yola çevirmeden önce bana doğru bakıyor.

— Ne istersen onu giy, hayatım.

— Maç öncesi rutinini bozmak istemem.

— Benim rutinim sadece maç günü için. (Direksiyona ritmik bir şekilde vuruyor ve tekrar bana bakıyor. Yanaklarının biraz pembeleştiğini görebiliyorum). Zaten bu rutine yeni unsurlar eklemeye hazırım.

Kalbim yerinden fırlıyor ve gülümsemeden duramıyorum.

— Gerçekten mi?

— Kız arkadaşımın yanında uyanmanın bir zararı olmaz.

*Kız arkadaşım.* Kelimeler kulübede yankılanıyor. Bir yanım ona neden bu kelimeyi kullandığını sormak istiyor ama büyüğü bozmak istemiyorum, şimdi olmaz. Onun kız arkadaşı olduğumu bilmek benim için yeterli.

Egzersiz yaparken dinlediğim pop müzik listesini seçiyorum ve hoparlörlerden Rihanna'nın sesi yükseliyor.

James hemen şarkı söylemeye başladı.

Sevinçle ona döndüm. Görünüşe göre 'Umbrella'nın sözlerini ezbere biliyor ve bundan utanıyor gibi görünmüyor. Sesi berbat ama öyle bir coşkuyla söylüyor ki, elimde olmadan ben de katılıyorum, vücudumu ritme göre sallıyorum. Şarkı bittiğinde ikimiz de gülüyor ve nefes nefese kalıyoruz, eli kalçamda duruyor ve onu sahiplenerek sıkıyor. Ona bakıyorum ama şerit değiştirmeden önce aynaları kontrol etmekle meşgul.

Şimdiye kadar arabada vakit geçirmenin seksi olup olamayacağını hiç düşünmemiştim. Ama ne oldu biliyor musunuz? Öyle olduğunu doğrulayabilirim.

\*

James'ten önce futbolu severdim ama dürüst olmak gerekirse, inceliklerini anlamak için çok fazla çaba sarf etmemiştim. Amerika'nın geri kalanı gibi Şükran Günü'nde Nicole Teyze'de maçı izledim ve Darryl ile temel bilgileri öğrendim. Ama James'i oynarken izlemek beni yeni bir seviyeye taşıdı. Tahmin edebileceğinizden çok daha hızlı ve attığı paslar gerçek gülle gibi. Her yere düştüğünde onun için üzülüyorum, her çalımdan kurtulduğunda onu alkışlıyorum ve her *gol attığında* öfkeyle *çığlık atıyorum*.

Ancak McKee çok az bir farkla kazandı.

— Oyuncular sahayı terk ettikten sonra merdivenlerden inerken Debra Sanders kalbimin hâlâ küt küt attığını söylüyor.

James bana Bo'nun annesinin yanında bir koltuk ayarladı ve maç boyunca çok iyi anlaştık. Bo, takım arkadaşının kız arkadaşının kendisi hakkında bu kadar çok şey bildiğini bilmekten mutlu olmazdı, örneğin okulda ve üniversitede kendisine 'Kokarca' lakabının takıldığını.

— Bence Bo maçın sonunda etkileyici bir müdahale yaptı. Maçı kurtardı.

— Neler yapabildiğini gördünüz mü? Hiç şüphe yok ki oğlum en iyi oyuncularla ligdeki yerini aldı.

Ayrılmadan önce beni öptü ve şefkatle yanağımı okşadı. Yaklaşık benim boyumda ve örgülerinde muhteşem bir pembe çizgi var, onu görür görmez iltifat ettim.

— Seninle tanışmak güzeldi, Bex. James'i çok iyi tanımıyorum ama iyi birine benziyor. Darryl sana göre değildi.

Gözlerim yaşardı.

— Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

— Ah, keşke Bo kendine güzel bir kız bulabilse. Ona sık sık tatil için eve birini getirebileceğini söyledim ama bunu yapmaya hazır olmadığı izlenimini edindim.

Beni güldürüyor.

— Güle güle Bayan Sanders!

James'i beklemek yerine, hafta sonu için bizim için ayırttığı küçük pansiyona gitmek üzere bir taksi çağırıyorum. Koç Gomez bize

takımın geri kalanıyla aynı otelde kalmamaya izin ver. James geldiğinde, hala zaferin heyecanını yaşıyor olacak. Aç olacak. Bu sabah ona maçtan sonra takım arkadaşlarıyla dışarı çıkmak isteyip istemediğini sordum ve tek istediği benimle baş başa kalmakken arkadaşlarıyla vakit geçirmek istemediğini söyledi. Odaya gittiğimizde hemen yemek siparişi vereceğim; dün gece eve servis yapan bir restoran seçtik.

Taksimi beklemek için dışarı çıktığımda Penn State taraftarlarının kampüse ya da arabalarına dönüşlerini izliyorum.

— Yani şimdi sıradan biri gibi onun tüm maçlarına gidiyorsun.

Grupçu mu?

Darryl'in bakışlarını tutarken kaskatı kesiliyor ve sakın kalmaya çalışıyorum. Henüz üzerini değiştirmemiş, Under Armor tişörtü göğsüne yapışmış ve saçları sıırılsıklam.

Bana çok yakın duruyor ama ona geri adım atma zevkini tattırmak istemiyorum.

— Biz çıkarken sana karşı böyle miydim? Kaba bir

Grupçu mu?

Yüzü gerildi.

— Pekala, mesaj yerine ulaştı, Bexy. Rol yapmayı bırakabilirsin.

— Bu sinema değil.

Kötü kötü gülüyor.

— Evet, doğru. Adam pisliğin teki.

— Öyle mi? Seni bu sonuca ne götürdü? Takımınızı zafere taşıdığı için mi, Heisman Ödülü'ne aday gösterildiği için mi, yoksa beni incittiğinizde size haddinizi bildirdiği için mi o bir pislik?

Çenesini sıkıyor.

— Hiç istemedim.

— Gerçekten dur. Gerçekten dur. (Sesimi alçaltıyorum çünkü etrafımızda insanlar var. En azından yalnızken gelip beni görmeye çalışmadı). Soyunma odasına dönsen iyi olur, Darryl.

Beni duvara doğru itiyor, bir hatıra plakentinin hemen altına. Ben



O kadar şaşkınım ki tepki vermiyorum, ama kalbim çarpıyor; sadece ona bakıyorum. Bir elini başımın yanındaki duvara koyuyor, sanki sıradan bir sohbet ediyormuşuz gibi görünmeye çalışıyor. İnsanlar bize hiç dikkat etmeden yanımızdan geçip gidiyor.

— Kes şunu.

— Seni önemseydiğini düşünebilirsin ama benden daha iyi değil. LSU'dan ayrılmasının gerçek sebebini sana söyledi mi?

Cevap vermediğimde, sessizliğimi onay olarak algıladı ve hafifçe kıkırdamaya başladı.

— Bundan emindim.

— Kapa çeneni, Darryl.

— Ona Sara Wittman'ı sor, hayatım. Eski sevgilisini.

— Bana öyle deme. (Uzaklaşmaya çalışıyorum ama boyunu ve kilosunu avantaj olarak kullanıp beni engelliyor) Ve siktir git üzerimden, yoksa James'i ararım.

— Yapmayacaksın. (Bakışları beni dondurdu.) Benimle kavga ederse takımından atılır. Zaten bir kez başına geldi.

Tepki vermek istemiyorum ama kendimi ona sormaktan alıkoyamıyorum. Soru.

— Ne söylemeye çalışıyorsun?

— Tabii ki sevgili babası sorunu çözdü. Sessiz kalmak için elinden gelen her şeyi yaptı. Ama gerçek şu ki Sara neredeyse intihar ediyordu.

Terli ellerimi ceketime silerken dudağımı ısırıyorum.

— Yalan söylüyorsun.

— Ve senin de küçük bir sürtük olduğunu anladığında, ona yaptığı gibi seni de dışarı atacak. Seni kurtaracağını mı sanıyorsun? Ona yük olmaya başladığın an, senden kurtulacak. O anı bekleyemem.

— Siktir git," diye karşılık veriyorum, sesimdeki titremeyi kontrol edemeyerek.

Kendimi onun elinden kurtarmak için onu itiyorum.

Sonunda gülerek uzaklaştı. Kendime gelmem bir dakika sürdü.

Aklımda. Telefonumu kontrol ettiğimde taksim gelip gitmişti ve başka bir taksi çağırmam gerekiyordu.

Sakinleştikten sonra tek düşünebildiğim Sara'nın kim olduğunu bulmaktı. Wittmann ve James'le çıkarken olanlar.

## Bex

Hostele vardığımda yatak odasındaki masanın üzerinde bir şişe şampanya, iki kristal flüt ve bir kutu çikolata buldum. Ayrıca yatak örtüsünün üzerinde gümüş kağıda sarılmış bir hediye vardı. Kalbim hızla çarpmaya başladı. Çok düşünceli biri. Ama Darryl ile yaptığım konuşmayı unutamıyorum.

Ceketimi ve kot pantolonumu çıkarıp sadece onun gömleğini giyiyorum ve yatağın kenarına oturuyorum. Telefonumu çıkarıyorum ve yolda olduğunu söylemek için bana mesaj attığını görüyorum. Ona mesaj atıyorum ve sonra Sara Wittman hakkında internette bilgi aramaya başlıyorum.

Belki Darryl bana yalan söylüyordur. Kıskanıyor, bu çok açık. O reddediyor James'i incitecek, onun hakkında kötü düşünmemi sağlayacak her şeyi söylerdi.

Pek bir şey bulamadım. Özel bir Instagram hesabı. A LSU, sportif direktör Peter Wittman ve ailesinin; eşi ve kızı Sara'nın bir fotoğrafını içeriyor.

Yani gerçekten var. İçten içe hiç şüphem olmasa da kontrol etmek zorundaydım. Soru şu: James onunla çıktıysa ne oldu? Kendine zarar vermeye mi çalıştı? Ve eğer bu doğruysa, James'le bağlantısı ne?

Vesuvio'daki akşam yemeğimizden önce adını internetten araştırdım. O zamandan beri bunu bir daha yapmadım. Hoşuna gitmemişi ve benim niyetim de onu rahatsız etmek değildi. Ayrıca, o zamanlar birbirimizi pek tanı mıyorduk, zaten aramızda bir şey olmadan önceydi.

Ciddi bir şey olsa bana söyler miydi?

LSU'dan ayrıldığını sanıyordum ç ü n k ü

Bu üniversitenin takımıyla şampiyonluk. Bana tek sebebin bu olduğunu söyledi. Ama Darryl'in bana anlattığına göre, ayrılmaya zorlanmış. Birisi onu takımdan atmakla mı tehdit etmiş? Onun için üzıldüm. Korkunç bir şey olmalı. Geldiğinde arama motoruna adını yazıyordum.

Pencereyi kapattım ve telefonumu bıraktım. Odaya giriyor, hala bu tür bir zaferin insana verebileceği enerjiyle dolu. Beni hemen kollarına alıyor ve öpüyor.

— Seni özledim," diye fısıldıyor. Maç biter bitmez tek yapmak istediğim gelip seni bulmaktı.

Kendimi gülümsemeye zorluyorum. Cevaplar için çaresiz olsam da, bu yeterli değil.

onu sorularıyla rahatsız edecek zamanım yok. Bunu ona şimdi yapamam. Bu mükemmel sezonda bir zafer daha kazandıktan sonra olmaz. Bana dünyadaki tek kişiymişim gibi bakarken ve bir bütün olmamızı istercesine sarılırken olmaz.

— Kafamda çınlayan soruları sormak yerine, "Harika bir maçı," diyorum. Kaybedeceğinden korkuyordum.

— Sanders bizi kurtardı. (Eli sırtımdan aşağı iniyor.) Sen Annesiyle konuştun mu?

— Evet, gerçekten iyi biri.

— Katılıyorum.

— Akşam yemeği sipariş ettin mi?

Hay aksi. Unutmuşum.

— Hayır, daha yeni geldim.

— Sorun değil. (Masaya doğru yürür, şampanya mantarını patlatır ve bize birer kadeh servis eder). Sen mi sipariş vereceksin yoksa ben mi vereyim? Açlıktan ölüyorum.

— (Şampanya kadehini elime alırken kendimi tekrar gülümsemeye zorluyorum.) Olay nedir?

Yatakta bana katılıyor.

— İlk defa birlikte bir yere gidiyoruz. Bu hafta sonu güzel bir anımız olsun istedim. Sonumuzun gerçekten

Bizi partiye götürmeye çalışan takım arkadaşlarımla Holiday Inn'deydim.

Bu sefer içtenlikle gülümsüyorum.

— Çok tatlısın. Hala filet mignon yemek istiyor musun?

— Evet, harika.

Restoranı arayıp sipariş veriyorum ama James bana dokunmaya devam ettiği, boynumu öptüğü ve gömleğimi yukarı çekip popoma dokunduğu için işimi zorlaştırıyor. Ona ters ters bakıyorum ama beni öpmek için eğiliyor.

Telefonu kapattığımda saçımı okşuyordu.

— O parselde ne olduğunu bilmek istemiyor musun?

— Büyük bir paket.

— Bu gece alacağınız tek büyük paket bu değil.

— James!" diye fısıldıyorum, gözlerimi kocaman açıp şok olmuş gibi yapıyorum.

Hediyeyi alıp bana uzatırken gülümsüyor.

— Şimdi açmak ister misin?

— Önce bana diğer büyük paketi vermek istememene şaşırdım," dedim, sesim sahte bir ciddiyetle çıkıyordu.

— Bence biraz beklemeye değer.

Ambalaj kâğıdını yırtarken ona bakıyorum. Birbirine sarılmış iki şey var. Önce bir fotoğraf albümü, sonra bir kutu görüyorum ve anlıyorum.

Bir kamera.

— James, fısıldıyorum.

Bana doğru eğildi, biraz endişeli görünüyordu.

— Beğendiniz mi? Biraz araştırma yaptım, ancak doğru model değilse, geri gönderebilir ve tam olarak istediğiniz modeli sipariş edebilirim.

Kutusundan dikkatlice çıkarıyorum, şık hatları ve geniş açılı lensi karşısında hayrete düşüyorum. Tüm aksesuarlarıyla birlikte bir Nikon Z9. Böyle bir fotoğraf makinesinin fiyatı birkaç yüz dolar olmalı. Elimde bir tane tuttuğuma inanamıyorum. Yavaşça masanın üzerine koyuyorum ve kendimi onun kollarına bırakıyorum.

Beni yakaladı.

— Peki prenses, iyi seçim yapmış mıyım?

— Bu mükemmel.

Kollarımı boynuna dolayarak onu şiddetle öpüyorum. Elleri kalçalarımın altında ve beni kendine yakın tutuyor.

— Buna gerek yoktu, bir servet harcamış olmalısınız ve ben hala...

— Hayır," diye sertçe sözümü kesti. Bu bir hediye. Şimdi onunla güzel fotoğraflar çek, tamam mı sevgilim?

Normal bir insan gibi teşekkür etmek yerine neredeyse ağlamaya başlıyorum. Hiçbir şey söyleyemiyorum çünkü boğazım düğümleniyor. Yüzümü omzuna gömüp parfümünün kokusunu içime çekiyorum ve bana sarılışının tadını çıkarıyorum. Yangında kaybettiklerimin yerini tutmayacak ama bana yeni bir başlangıç verecek.

— Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum.

Yüzünü ellerimin arasına alarak onu tekrar öpüyorum. Beni her öpmek üzere olduğunda ayaklarımı yerden kesen o bakışı atıyor. Beni yatağa uzatıyor ve üstüme uzanıyor. Onu bacaklarımın arasında tutuyorum ve elleri gömleğimin altına kayıyor. Dudakları yüzümden boynuma doğru kayıyor, sonra daha da aşağı iniyor, sonra gömleğimi çıkarıyor ve bir saç karmaşasıyla kalıyorum. Aldırmıyor gibi görünüyor; bana öyle bir yoğunlukla bakmaya devam ediyor ki, hafif bir sıcaklığın karnımı ve vücudumun başka bir bölümünü, biraz daha aşağıları istila ettiğini hissediyorum. Kendimi az önce kazandığı bir ödül, değerli bir şey gibi hissediyorum.

— Siktir, Bex," diyor. Çok güzelsin.

Karnımı okşuyor, sonra beni tekrar öpüyor. Elimi saçlarında gezdiriyorum ve onu geri öpüyorum.

— Sen de çok güzelsin. Ciddiyim.

Ve sanki kendine olan güvenini göstermek istercesine, iltifatı telaşlanmadan kabul ediyor. Bana bakmak için biraz kenara çekiliyor, yüzünde şefkatli bir ifade var.

— Güzel iç çamaşırı," dedi ve bir parmağıyla bel bandındaki desenin izini sürdü.

soluk pembe dantel. (Nefesim kesiliyor, canım nereye isterse oraya dokunma vaadiyle heyecanlanıyorum). Bu durum için mi aldınız?

Alt dudağımı ısırarak başımı sallıyorum. Kot pantolonunu çıkarıyor ve ve bir eliyle sütyenimden kurtuluyor. Göğüslerimden birini çimdikliyor, meme ucumu başparmağı ve işaret parmağı arasında yuvarlarken diğerini ben sırtımı eğene kadar emiyor. Islandığımı hissedebiliyorum, klitorisim karıncalanıyor ve ilgi için haykırıyor. Elimi bedenlerimizin arasına sokmaya çalışıyorum ama o elimi tutuyor.

— Ellerinizi başının üstünde tut, tatlım.

İnliyorum, yumruklarımı sıkarken ayak parmaklarım kıvrılıyor ve onları çarşaflara gömüyorum. Külotumu indirerek beni ödüllendiriyor. Yine de henüz vücudumun o kısmıyla oyalanmıyor, en ufak bir utanç duymadan ondan daha fazla temas isteyene kadar göğüslerime odaklanmaya devam ediyor. Sonunda elini kalçalarımın arasına götürdüğünde, bacaklarımı iki yana açarak hafif bir kahkaha atıyorum. Klitorisimi buluyor ve parmaklarını aşağı indirip ikisini aynı anda içime sokmadan önce ağız sulandıran küçük daireler çizerek okşuyor. O kadar ıslağım ki zorlanmadan giriyorlar. Ben sıkıca kavradığımda homurdanıyor. Klitorisimle oynamaya devam ederken parmaklarını içeri ve dışarı hareket ettiriyor ve her hareketle, her nefesle orgazma daha da yaklaşıyorum. Tekrar göğüslerimin üzerine eğiliyor, onları dişliyor ve ekstra temas beni ağlatıyor.

— James... Ben gidiyorum...

— Devam et prenses," dedi acımasızca, üçüncü bir parmağını içime sokarak. Önce parmaklarıma boşalacaksınız, sonra da sikimi alacaksınız.

Bir hıçkırıkla doruğa ulaşıyorum. Orgazmdan sonra aşırı hassaslaşan bedenim kıvrılıp nefes almak istememe neden olsa da ona olabildiğince sıkı tutunuyorum. Parmaklarını çekmeden önce bir süre daha içimde gezdirmeye devam ediyor. Sonra tüylerimi diken diken eden korkunç bir boşluk hissine kapılıyorum.

Cüzdanına uzanıyor, bir prezervatif çıkarıyor ve hızla açıyor.

— Bana ne istediğini söyle, Bex.

Ona göz kırpıyorum, konuşmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Muhteşem, bir tanrı kadar yakışıklı, yumruğu seksini çevreliyor ve birkaç kez ileri geri gidiyor. Kahretsin, inanılmaz kasları var. Mükemmel karın kaslarının arasındaki çukurları yalamak istiyorum. Doğrulup onu öpmeye çalışıyorum. Kalkmama yardım ediyor, ben dudağını ısırırken iç çekiyor. Geri çekildiğimde gözlerinde karanlık bir parıltı olduğunu görüyorum, sanki beni yere atıp vahşice sismekten kendini alıkoyuyor.

Kahretsin, daha fazla dayanamıyorum. Beni doldurmasını istiyorum, böylece tekrar boşalabilirim, ama bu sefer onun üyesine.

— Bex," dedi, o kadar alçak ve boğuk bir sesle ki ürperdim.

— Seni istiyorum, bunu istiyorum.

— Bana haber ver.

— Beni becermeni istiyorum!

— Yaramaz!

Parmağını dudaklarımda gezdiriyor, çekmeden önce şefkatle ağzımın içine bastırıyor. Ben daha tek kelime edemedim beni ters çeviriyor, yüzüstü yatıyorum, bacaklarımı açıyor ve elleriyle popomdan tutup beni kendine doğru çekiyor. Şimdi dört ayak üstündeyim. James, ben inleyip isyan edene kadar penisinin ucunu bana doğru bastırıyor. Sonra bir hamlede içime giriyor, beni o kadar tamamen dolduruyor ki tek hissettiğim o oluyor.

Bu pozisyonda, kasıklarım aletinin etrafında sıkışıyor, o ustalıklı iterken göğüslerim sallanıyor. Boynumun arkasını öpüyor, beni sikerken nefesini saçlarımda hissediyorum. Parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor, bir elini benimkinin üzerinde gezdiriyor ve yatağa bastırıyor.

— Neredeyse boşalmaya hazırım," diye mırıldanıyor tenime karşı. Bana ne yaptığını görebiliyorsun.

— Hadi," diye fısıldıyorum. Doldur beni.

Kalçasıyla son bir hamle yapıyor ve bir iniltiyle içime boşalıyor. Orgazmına eşlik etmek için seksinin etrafında sıkışıyorum. Sarsıntılı nefes alışını ve elimi tutuşunu seviyorum. O



Beni yan çeviriyor ve boşalana ve ciyaklayana kadar klitorisimi ovuyor.

Uzun bir süre nefes nefese kaldık, nefesimizi tutmaya çalıştık.

Göğsümde tuhaf bir his var, üzerimden atamadığım bir ağırlık. Belki de prezervatifi attıktan sonra yatağa geri döndüğünde bana bakışından kaynaklanıyor. Kendimi silebilmem için bana küçük bir havlu uzatıyor. Ya da belki de yüzümü şefkatle ellerinin arasında tutarak beni öpme şeklidir. Ya da üşüdüğümü fark ettiğinde eşofmanını çekiştirmesi. Yemek geldi ve her şeyi hazırlamasını ve bize bir kadeh şampanya daha doldurmasını izliyorum.

Kafamda bile adlandırmayı reddettiğim bir şey hissediyorum çünkü bu beni çok korkutuyor. Özellikle de Darryl'in bana söylediklerinden sonra.

James Callahan kalbime sızdı.

## James

Uyandıgımda, Bex bana bakıyordu.

Elinde yeni fotoğraf makinesini tutuyor ve dişleri alt dudağına gömülmüş konsantre bakışıyla çok sevimli görünüyor. Üzerinde hala benim kazağım var, saçları birbirine karışmış ve bu manzara beni çok etkiliyor.

Dün gece bir şeyler değişti. Gecenin başından itibaren

Bir dönüm noktasına ulaştığımızı hissediyordum; artık ilişkimiz hakkında hiçbir şüphem yoktu. Ona baktım ve kızarmış yanaklarını ve hala arzu dolu muhteşem gözlerini gördüğümde, babama uzun süre bir kıza söylemeyeceğime dair söz verdiğim kelimeleri neredeyse söyleyecektim.

Ve o anda, bunları tekrar söylemek için korkunç bir dürtü duyuyorum, ama bunun yerine sadece gülümsüyorum ve baldırını okşuyorum.

— Umarım en iyi profilimi seçmişsinizdir.

Saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor.

— Işık şu anda mükemmel. Dizini

öpüyorum.

— Ve?

— Ve sen de çok güzel bir modelsin" diyor. Ama James, o kamera! Biraz ayağa kalkıyorum ve dirseğime yaslanıyorum.

— Peki nasıl?

— İl o Olağanüstü. (O) hayran onu Hediye at sevimli bir şekilde gülümseyerek) Bunun için teşekkür ederim. Buna inanamıyorum.

— Bex?

— Öyle mi?

— Fotoğrafçılıktan pek anlamam ama bunu görebiliyorum.

Yeteneğiniz var. Bu alanda devam etmeli ve kendinizi restoran işletmeye teslim etmemelisiniz.

Bu sözleri söylerken çok önemli bir noktaya değindiğimin farkındayım. hassas bir nokta. Kamerayı yere bırakıyor, boşluğa bakıyor. Beni azarlaması için kendimi hazırlıyorum; kız arkadaşım yardımımı kabul etmeye başlamış olsa da restoran onun için hala hassas bir konu. Bunun yerine bana dengemi bozan bir soru soruyor.

— Sara Wittman kimdir?

Oturdum, kalbim göğsümde çarpıyordu.

— Az önce ne dedin sen?

— Sara Wittman," dedi. Kız arkadaşın mıydı?

— Evet. Sevgilim, sen nasıl... Ağzı seğiriyor.

— Bana onunla ne olduğunu anlat. McKee'ye gelmenin gerçek sebebini söyle.

Sorusunun meşru olduğunu biliyorum; o benim kız arkadaşım ve geçmişimi bilmeyi hak ediyor ama Sara'yı her zaman korumak isteyen yanıma buna içerliyor. Hastanedeki o günden beri onu görmedim ama hala zaman zaman onu düşünüyorum. Onu o kadar çok seviyordum ki onunla evleneceğimi sanıyordum.

— James," dedi Bex ısrarla. Elimi saçlarımın arasından geçirdim.

— Geçen yıl tanışmıştık. Birinci sınıftaydı ve babası futbol takımından sorumlu olduğu için onunla ilk kez sezon başındaki bir resepsiyonda konuştum. Ona çıkma teklif ettim ve ondan önce başka kız arkadaşlarım olmasına rağmen bu farklıydı.

Bex'in sinmesi hoşuma gitmiyor ama bana bakmaya devam ediyor, ben de kendimi devam etmeye zorluyorum.

— Sara tam bir insan ve ben sadece devam ediyorum. Çok hızlı bir şekilde birlikte çok zaman geçirmeye başladık. Yalnız kalmaktan hoşlanmıyordu ve tüm hayatı benim etrafımda dönüyordu. Antrenmanlarıma geliyordu. Neredeyse birlikte yaşıyorduk; benim kampüs dışında bir dairem vardı ve o da sürekli oradaydı. Ve bir süre böyle devam etti.

Belki aptalcaydı ama evleneceğimizi hayal ediyordum, bu yüzden sorunun ne olduğunu anlamadım.

Bex elimi tuttu.

— Sonra ne olacak?

Sertçe yutkundum.

— Sonra takım arkadaşlarımla dışarı çıkmama izin vermemeye başladı. Ne zaman bir maça gitsem ve o gelemese beni arıyordu. Okul ödevlerimi ihmal etmeye başladım ve sonra aynı şeyi antrenmanlarda da yapmaya başladım. Ne zaman biraz mesafe koymaya çalışsam, daha talepkar oluyordu. Bana onu her şeyin önüne koymam gerektiğini söyledi.

Bex gözlerini kocaman açtı ama hiçbir şey söylemedi.

— İlk başta koç beni serbest bıraktı çünkü ilk iki yılımda kendimi kanıtlamıştım. Ancak yazılı anlatım sınavı da dahil olmak üzere iki ara sınavdan kaldım ve üniversite kurallarına göre uzaklaştırma almam gerekiyordu.

— Öyle mi oldu?

Bir an için gözlerimi kapatıyorum.

— Hayır. Bir anlaşma yaptık, kaçırdığım sınavlara tekrar girmem ve önümüzdeki maçlara hazırlanmak için ekstra antrenmanlara katılmam gerekiyordu. Ve bunun işe yaraması için Sara'ya sezon sonuna kadar birbirimizi daha az görmemiz gerektiğini söyledim. (Başparmağımı eklemimin üzerinde gezdirirken Bex'e bakıyorum.) Ondan ayrılmadım ama o böyle anladı. Bu kadar kırılgan olduğunu fark etmemiştim. İyi olduğunu söyleyip duruyordu ama işler kontrolden çıktı.

— Ne kadar yozlaşmış?

— Derslere girmeyi bıraktı. Üniversitenin yönetim bölümündeki işini bıraktı. Her zaman biraz parti kızı olmuştu, ama şimdi gündüzleri içmeye ve hap almaya başladı.

Bex'in gözleri biraz daha açılır.

— Ne oldu?

— Telefonlarını görmezden gelmeye çalıştım çünkü sınırlar koymak zorundaydım. Bu kadar acı çektiğini bilmiyordum, ta ki sezonun son maçından bir gün önce beni arayıp... (Çatlıyorum, sesim kesiliyor.) Onu telefonda duyduğumda çok korkmuştum, hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım. O gün hissettiğim panik hala midemi bulandırıyor.

— Hayır," diyor Bex sessizce.

— Bileklerini keseceğini söyledi. (Yutkunmakta zorlanıyorum.) Evine vardığımda çoktan yapmıştı. Bilincini kaybetmişti ve onu hayata döndüremedim. Ama ambulansı beklediğim süre boyunca denedim.

Gözlerim buğulu. Gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. Bex yaklaşıyor ve bana sarılıyor. Çenemi omzuna yaslıyorum. Böyle otururken ona neler olduğunu anlatmak daha kolay oluyor.

— Maçı kaçırdım. Açıkçası, onu bırakmak istemedim, hem de hiç. Ama takım kaybetti tabii ki. Ama takım kaybetti elbette ve yedek oyun kurucu sezon başından beri tek bir maç bile oynamamıştı. (Bex'e sarıldım, titriyordum.) Herkesin Sara'nın benim yüzümden ne yaptığını öğrenmesini istemiyordum. Sanki maçı kaçırmışım, sorumsuz biriymişim ve bunun onunla hiçbir ilgisi yokmuş gibi davrandım.

Bex bakışlarımı karşılamak için geri çekiliyor.

— Oh, James.

— Şimdi durumu iyi. Ailesi onu tedavi görebileceği bir merkeze gönderdi. (Sesim yine raydan çıkıyor.) Babası onu koruduğum için minnettardı. Onu gösteriş yapmak için bir bahane olarak kullanabilirdim, bu yüzden her şey çözüldüğünde durumumu düzeltmeme ve McKee'ye transfer olmama yardımcı oldu. Onun sayesinde hâlâ şampiyonluk kazanma ve lige geri dönme şansım var. Kızına acı çektirdim ama o yine de...

Bex'in gözleri yaşardı. Beni şefkatle kucaklıyor.

— Senin hatan değildi.

Başımı sallıyorum.

— Bunu sadece beni rahatlatmak için söylüyorsun.

— Hayır, gerçekten, ciddiylim.

Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve bakışlarını benimkilere kilitliyor.

— Ben on bir yaşındayken babam annemi terk etti. Bir gün, öylece, eşyalarını aldı ve gitti. Başka bir ailesi olduğunu öğrendik. Annemle kurduğu her şey, restoran, evliliği - hepsini bir anda bir kenara attı.

Şaşırmış bir şekilde ona bakıyorum.

— Ne göt herif

ama! Sarı sarı

gülüyor.

— Annemi mahvetti. Hamileydi ve gittiğinde büyük bir şok yaşadı. düşük yaptı. Başka biri oldu ve yıllar sonra bile hâlâ kafası karışık. (Bex'in yüzü kızarır.) Öğle yemeğinde şarapla birlikte Valium yutup yanlışlıkla daireyi ateşe veren biri haline geldi.

— Bex.

Başını sallıyor.

— Babamdan ne kadar nefret etsem de, annemin on yıl sonraki davranışlarından onu sorumlu tutmuyorum. Sara'ya olanlar senin hatan değildi. Nasıl tepki vereceğini bilemezdin. Hastaydı ve yardıma ihtiyacı vardı.

— Neredeyse ölüyordu.

— Ama o ölmedi. Ona yardım ettiniz. Çoğu insan senin yaptığın kadarını yapmazdı.

Saçlarımı okşuyor ve alnımı kendi alnına bastırıyor. Uzun bir süre böyle kalıyoruz, nefeslerimiz senkronize.

Her şey yoluna girdikten sonra, babam ve ben, Lig'e girene kadar bir kız arkadaşım olmamasının ve dikkatimi dağıtacak şeylerden kaçınmamın daha iyi olacağı konusunda anlaştık.

Ama Bex'i kollarımda tuttuğum için ne kadar şanslı olduğumu fark ettiğimde,

Şu anda risk almaya hazırım.

## James

Ailene yük olmak istemem.

Ben: Dayatmıyorsun, gelmeni istiyorum.

Heisman Trophy törenine gelemediğim için mi?

Ben: Hayır. İdeal olarak, her ikisi için de gelmeni isterdim ama Seçmem gerekirse, Noel için olmasını tercih ederim. Callahanlar'ın harika gelenekleri var.

Bex : :) Annemle yalnız kalmaktan her zaman daha iyi olacak. Lol.

Bex bana bir mesaj daha göndermiş olsa da telefonumu bırakıyorum ve işime konsantre olmaya çalışıyorum. Sanırım Noel'de bana gelmesini istiyorsam ikna edici olmam gerekecek. Kolay olmayacak ama iyi olduğum bir şey varsa o da ısrarcı olmaktır. Bex Şükran Günü'nü annesiyle yalnız geçirmek zorunda kaldı çünkü teyzesi ve amcası akrabalarını ziyaret etmek için Florida'ya gitmişti. Yangından bu yana pek konuşmamışlardı ve Bex'in bana anlattığına göre ortam oldukça soğuktu.

Sezon sona eriyor ve şampiyona finaline hazırlanmak için yorulmak bilmeden çalışıyorum. Heisman Trophy için çeşitli medya kuruluşlarıyla randevularım yaklaşıyor ve Bex'i iki gündür görmüyorum, bu yüzden kendimi suçluyorum.

Daha matematik problemime dönmüştüm ki Cooper odama daldı. Elimi saçlarımda gezdirdim.

— Eh," dedi ve kapıyı arkasından kapattı.

Girmeden önce kapının çalınması gerektiğini hatırlatmaya bile zahmet etmedim.

— İşler nasıl?

Son zamanlarda ikimiz de kendi sporlarımızla o kadar meşguldük ki birbirimizi neredeyse hiç görmedik. Bu sezon McKee'nin hokey takımı futbol takımı kadar iyi değil ama Coop elinden geleni yapıyor. Son maçta diski yüzüne aldı ve yanağında kocaman bir çürük var.

Yatağa oturur ve iç çeker.

— Sen ve Bex ciddileşiyorsunuz.

Başımı el kitabıma gömüp gülümsememi gizliyorum.

— Evet.

— Üniversiteyi bitirene kadar bir kızla çıkmayacağını söylemiştin.

— Onunla durum farklı.

Coop yatağa uzanıyor.

— Seb bana Noel için eve gelmesini istediğini söyledi.

— Evet.

— *Noel için.*

— Ben de öyle dedim.

Bugünlerde tek düşünebildiğim bu. Bex geleneklerimizi çok sevecek. Ailemin Port Washington'daki evini görmesini istiyorum. Tatillerde süslemek için büyük çaba harcıyorlar. Giriş salonunda, her zaman bir dekorasyon dergisine layık büyük bir Noel ağacı vardır. Çalışma odasında da annemin çocukken kardeşlerimle birlikte yaptığımız küçük objelerle süslediği daha küçük bir ağaç var. Ağaç ışıklandırmasını görmek için onu şehre götürmek istiyorum. Annemin her zaman mutfak kapısının üzerine astığı ökseotunun altında onu öpmek. Onu her Noel arifesinde oynadığımız sert Monopoly oyunlarının içine çekmek istiyorum.

Belki aptalca ama büyüdüğüm evin yatak odasında onun yanında uykuya dalmak istiyorum. Komik Noel küpeleri olup olmadığına bakmak ve eğer yoksa ona bir çift, hatta birkaç tane almak istiyorum. Ailemin onun ne kadar özel olduğunu görmesini istiyorum.

Cooper beni hayallerimden koparan komik bir ses çıkarıyor.



— Seni seviyorum. Seni seviyorum, James. Ama bu kötü bir fikir. Babamın onu sevmemesi yeterince kötü zaten.

— Babam için endişelenme. O Sara gibi değil.

— En azından Birliğe geri döndüğünde Sara seni her yerde takip ederdi.

— Ne demek istiyorsun?

— Bex restorana bağlı, değil mi? Bu da burada kalacağı anlamına geliyor. Sen ise muhtemelen ülkenin diğer ucunda olacaksın. Kitabımı bırakıyorum. Kardeşimi seviyorum ama sinirlerimi bozuyor. Genelde takdir ettiğim bu beni aşırı koruma şekli bazen can sıkıcı oluyor. Söz konusu küçük kız kardeşimiz olduğunda, her şeye varım. Ama ben kendi başımın çaresine bakabilirim ve o Bex'i benim kadar iyi tanımıyor.

— Karışık bir durum. Annesi hala restorana bağlı.

— Annesi, kundakçı mı?

— Tanrım, Coop.

Ayağa kalkıyor.

— Ne, yanılıyor muyum? Onunla çıkıyormuş gibi yaparak başladın, ki bu baştan mahkumdu çünkü rol yapmak sana göre değil. Kendini kaptırdın. Bak, şimdi senin ona verdiğin kadarını sana veremeyecek bir kızla ilişki kurmana izin verdin.

— Demek ilişkiler konusunda uzmansınız? En azından bir kez ciddi bir ilişki yaşamayı denediniz mi? (Bir an düşünür gibi yapıyorum.) Hayır, ben de öyle düşünmüştüm.

— Seni tanıyorum. Aşık olduğunu düşündüğünde nasıl tepki verdiğini biliyorum.

— Ona aşık değilim," diye cevap verdim.

Ama bu sözleri söylediğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

Tamamen yalan söylemiyorum. Ama tüm gerçeği de söylemiyorum ve Cooper'ın tahmin ettiğini görebiliyorum.

— O harika biri. Öyle olmadığını söylemiyorum.

— Ama ne hakkında?

— Ama sana zarar verecek. Bu sadece bir zaman meselesi.

Öfkenin yükseldiğini hissedebiliyorum.

— Not edildi.

Yanımda oturana kadar yatakta ilerliyor.

— Sadece dikkatli olun. Bunu iyice düşün.

— Buraya kız arkadaşına hakaret etmek için mi geldin? Bu konuşmayla işim bitti.

Bana bakarken sakalını ovuşturuyor. Bana başını sallıyor. ısrar etmenin bir anlamı olmadığını anladığını göstermek için.

— Hayır, seninle Izzy hakkında konuşmak istiyorum. Hala New York'a gidip alışveriş yapmak istiyor mu? Sonrasında da Le Bernardin'de yemek yemek?

İçimi çekiyorum. Onunla Bex hakkında tartışmak beni hiçbir yere götürmeyecek.

hiçbir şey, bu yüzden devam ettiğimize sevindim.

— Harry Styles konserine falan gitmek ister diye umuyordum.

Üflüyor.

— Aynen öyle. Ama hepimiz biliyoruz ki doğum gününde yapmayı en sevdiği şey Beşinci Cadde'de alışverişe çıkmaktır. Buna bayılacaktır.

Biz küçükken ailelerimiz bizim için doğum günü partileri düzenlerdi. "James'in Günü" ya da "Sebastian'ın Günü" dedikleri özel günler. Cooper on altıncı yaş gününde Madison Square Garden'da Rangers'ın antrenmanlarından birinde paten kayma fırsatı buldu ve benim on dördüncü yaş günümde bir atari salonunda çılgın bir gün geçirdik. Izzy'nin on altıncı yaş günü için ailemiz onu ve arkadaşlarını Saint-Barth'ta uzun bir hafta sonuna götürdü. Peki ya bu yıl? Bugünlerde yapmak istediği tek şey New York'ta vakit geçirmek, bu yüzden bu sürpriz değil, ancak saatlerce elbise denemesini izlemek zor olacak.

— Belki Heisman Trophy töreni için bir kostüm bulmama yardım edebilir. En azından tüm zamanımı boşa harcamamış olurum.

— Günü onunla geçirmek harika olacak," diye heyecanlandı Coop. Annem sonunda o tuhaf adamdan ayrıldığını söyledi.

Kollarımı zaferle kaldırıyorum.

— Nihayet!

— Zamanı gelmişti. Berbattı.

Kalbinin kırılmış olabileceği aklıma geldiğinde heyecanım azalıyor.

— Ona zarar verdi mi? Gidip kışını tekmelemeli miyiz? Kahretsin, o onun ilk gerçek erkek arkadaşıydı.

— Sanırım aptal gibi diğer kızlarla flört ediyordu.

— Ne göt herif ama.

— Gidip suratını dağıtmamızı önerirdim ama eminim bize ihtiyacı yoktur.

— Onun pes edecek bir tip olmadığını söylemeliyim. Vereceğim.

Gelecek yıl ona göz kulak olman için sana şans diliyorum. (Bekle, sen de bana nasıl olduğunu anlat. Birlikte yaşadığımız için seni daha çok göreceğimi sanıyordum ama çoğu zaman sadece karşılaşıyoruz, ailemle yaşadığımız ve ben antrenmandan dönerken senin buz pateni pistine gittiğin zamanlar gibi.

— Bu sezon berbat" diye homurdanıyor. Ve okumam gereken çok şey var. Biriktirdiğim onca iş yüzünden su altında kaldım. Haftalardır seks yapmadım. Berbat bir şey. Artık amın neye benzediğini bilmiyorum.

Bir kahkaha patlattım.

## Bex

— Peki nasıl çalışıyor?

Nicole Teyze'nin evinin koridorunda telefonla konuşuyorum. James'ten ödünç aldığım kalın bir kazak giymeme rağmen Aralık soğuğu iliklerime kadar işliyor. Pencereden uzaklaşıyorum, oradan da lapa lapa yağan karı görebiliyorum.

— Stresli misin?

— Bu harika," diyor James.

Telefonda bile, onun derin sesini duyduğumda küçük bir gülümsemenin ağzımı germesine engel olamıyorum.

— Lincoln Center muhteşem. Joe Burrow beni tebrik etmeye geldi.

Çok heyecanlandığım için neredeyse altıma işiyordum.

Beni göremese de ona alaycı bir şekilde gülümsüyorum.

— Çok çekici biri.

— Eh," dedi.

— Tabii ki senin ya da Aaron Rodgers kadar değil, kabul ediyorum.

— Sevgilim, hayır," dedi dehşete düşmüş bir sesle.

— Evet, onda biraz Nicolas Cage havası var ama umurumda değil. Bana ünlülere karşı bir şeyin olmadığını söyleme. Telefonunda Jennifer Lopez'in bir fotoğrafı olduğunu gördüm.

— Şimdi kapatıyorum.

— Şaka yapıyorum, kusura bakma. Cidden, stresli misin?

— Hayır. Beni bilirsin, ihtiyacım olduğunda iyiyimdir.

— Burada müstehcen bir çift anlam olduğunu hissediyorum," diyorum ona. Ciddi misin sen? Sanırım taş kesilirdim.

— Yani, umarım ben kazanırım, tabii ki. Ama bu bile böyle bir durum söz konusu değil, aday gösterilmek zaten bir onurdur.

— Zaten dili çok iyi kavırıyorsunuz.

— Bilmiyor muydun?

Birine bir şey söylediğini duyuyorum ve sonra bana gitmesi gerektiğini söylüyor.

— Sana iyi şanslar.

Yumuşak bir sesle cevap verir:

— Teşekkür ederim, Prenses.

Elimde telefonum, hâlâ aptal gibi sırtıyordum ki Nicole Teyze geldi ve oturma odasına gelmemi söyledi.

— Görünüşe göre tören başlamak üzere. Biraz peynir sosu ısıtmamı ister misin?

— Evet, bu harika olur.

Bileğimi tutuyor ve bana doğru biraz eğiliyor.

— Bana sorarsan, bence Darryl'den çok daha tatlı.

Oturma odasına geri dönüyorum ve kanepeye, bana bakıp şarabından bir yudum alan annemin yanına oturuyorum.

— Hangisi senin erkek arkadaşındı?

Kendimi gülümsemeye zorladım. James beni ailesiyle birlikte törene davet ettiğinde, evet demek istedim ama babamın gittiği günün yıldönümünde annemi hayal kırıklığına uğratmayı kendime yediremedim.

— Onun nasıl olduğunu bilirsin. Benimle restorana geldi.

Ateş.

Yüzünün buruştuğunu gördüğümde biraz kötü bir sevinç hissetmekten kendimi alamıyorum. James bana yeni bir fotoğraf makinesi almış olsa da yangın yüzünden hâlâ kızgınım.

Nicole Teyze masaya bir kase cips ve çeşitli soslar koyar, sonra Brian Amca'nın yanındaki diğer kanepeye oturur ve elini onun kalçasına koyar.

— Gerçekten harika, sence de öyle değil mi Bri? Bex'in arkadaşı belki kazanırım.

Brian Amca küçük bir onay homurtusu çıkarıyor. Bu büyük bir şey değil.

Konuşkan, ama şimdi futbol hakkında daha çok şey bildiğim için, bu bizi birbirimize biraz daha yakınlaştırıyor.

— McKee'nin bu sezonki bazı maçlarını izledim. Bunun farkındayım.

Çocuk yetenekli, buna hiç şüphe yok. Bir  
gevrek alıyorum ve gülümsüyorum.

— Evet, başarısını hak ediyor. Son derece yetenekli. Onu gerçek hayatta oynarken görmelisiniz, inanılmaz, Brian Amca.

— Tabii ki yine de NFL'i tercih ederim" diyor. Üniversite oyuncuları henüz profesyonellerin seviyesine sahip değil ama bence bu çocuk başarılı olacak niteliklere sahip. Nereye gitmeli? Philadelphia ya da San Francisco'dan bahsediyoruz, değil mi?

— Philadelphia bile çok uzakta" diyor annem. Bunu hiç düşündün mü?

— Hayır, ben cevap veriyorum.

Ve gerçek de bu. Mümkün olduğunca yıl sonunu düşünmemeye çalışıyorum. Gelecek yıl bu zamanlar başka bir şehirde, her Pazar profesyonel olarak oynayacağını düşündüğümde midem bulanıyor ve yutkunamıyorum. Heyecanlı, mutlu ya da gururlu olmadığımından değil. Tam tersine, bunların hepsini aynı anda yaşıyorum.

Bu sadece benim parçası olmadığım bir gelecek, bunu biliyorum.

Nicole Teyze odadaki sessizliği bozmak için televizyonun sesini açıyor. Anneme sırtımı dönüp törene konsantre oluyorum.

James bana diğer üç finalistin de en az kendisi kadar yetenekli olduğunu ve aday gösterilmenin zaten büyük bir onur olduğunu söylüyor. Ama içten içe kazanmayı umduğunu biliyorum. Heisman Trophy her yıl üniversite futbolunun en iyi oyuncusuna veriliyor. Bu ödülü kazanmak, Sara'nın başına gelenlerin, insanlar gerçek hikayeyi bilmese bile, onun ilerlemesine engel olmadığını ve bu kariyer için hazır olduğunu herkese kanıtlayacaktır. Fotoğrafta her görüldüğünde gülümsemeden edemiyorum. Kendinden çok emin, kendinden çok emin görünüyor.

Keşke şu anda onun yanında olabilseydim. Seyirciler arasında oturup onu alkışlamak isterdim.

Telefonum titriyor ve refleks olarak ona bakıyorum. Argh. Darryl'den bir mesaj daha. İcimden bir ses onun da benimle aynı programı izlediğini söylüyor. En azından bana mesaj attığında görmezden gelebiliyorum. Geçen gün Purple Kettle'a uğradığında orada pek kimse yoktu ve iş arkadaşım benimle yer değiştirdiği için onunla konuşmaktan kaçınmadım.

— Giydiği şey biraz gösterişli," diyor annem elinde şarap kadehiyle kanepeye çökerken. Sanırım tasarım bir takım elbise?

— Bence ona yakışıyor," diye ekliyor Nicole Teyze diplomatik bir tavırla. James ve diğer finalistler yanlarından geçerken annem şarabından büyük bir yudum alır.

— Pek bizim tarzımız değil, Nicole.

James lacivert bir takım elbise, beyaz bir gömlek ve ince mor bir kravat giyiyor. Bu bir tasarımcı takımı, biliyorum çünkü Izzy FaceTime'da bana öyle söyledi, ama o kadar doğal giyiyor ki yersiz görünmüyor. Sanırım zengin bir ailede büyüdüğü için bunu giymesi doğal. Böyle bir takım elbise beni ve annemi aylarca geçindirebilecek bir paraya mal oluyor.

Annem bana bakıyor.

— Elbette, istediği her şeye parası yeter. Sana pahalı bir fotoğraf makinesi aldı.

Onun yüzünden okulu bitirenin yerine geçmek için olduğunu söylemiyorum çünkü bu ortamı daha da gerginleştirirdi. Her yıl bu akşam korkunç oluyor ama babam üniversitedeki ilk yılımda yeniden ortaya çıktığından beri daha da kötü. Annemin zamanını, yanlış bir şekilde, bir şeylerin değişeceğini umarak ya da hiçbir şeyin değişmeyeceğine üzülen geçirmesine engel olamıyorum. Her halükarda, bu tarih ikimizin de birbirimizi yeniden bulduğumuz anı işaret ediyor ve sonuçta onun yanında olmayı ona borçluyum.

James'in sunumu başladığında hafifçe titremeye başladım. En iyi oyun anlarından oluşan bir klip gösterdiler, bazıları

LSU'dayken de vardı ama bu yıl McKee'de de çok sayıda var. Onu babasıyla ve ödülü kazanan diğer oyun kurucularla karşılaştırıyorlar. Aynı şeyi diğer finalistler için *de* yapıyorlar: Alabama'dan bir oyun kurucu, bir *defans*<sup>15</sup>M ichigan'dan ve *geniş bir alıcı*<sup>16</sup> Auburn'den. Kazananın açıklanacağı an nihayet geldi.

Ben James.

Nicole Teyze'nin sevinç çığlıklarını ve Brian Amca'nın alkışlarını zar zor duyabiliyorum. Ama annemin ayağa kalkarken küçük bir homurtu çıkardığını duyuyorum. Şaşkınlık çığlığımı bastırmak için elimle ağzımı kapatırken gözlerim yaşlarla doluyor. Yüzünde daha önce hiç görmediğim bir gülümsemeyle sahneye çıkıyor ve ona ödülü veren kişinin elini sıkıyor. Mükemmel görünüyordu. Yakışıklı ve kendinden emin, tam da futbolun beklediği yeni yıldız. Alkışlar kesildiğinde, boğazını temizlemeden önce uzun bir süre kupaya bakıyor.

— Nereden başlayacağımı bilmiyorum" diye itiraf ediyor ve kalabalık kahkahalara boğuluyor.

Birden mutfaktan gelen cam kırılma sesini duyuyorum.

Nicole Teyze tepki vermeye bile vakit bulamadan ayağa fırlıyorum. Annem lavabonun üzerine eğilmişti. Kırık cam parçaları ve üzerine sıçramış kırmızı şarap var, ama hemen fark ettiğim şey avucundan damlayan kan.

— Anne, iyi misin?" diye soruyorum, endişemi gizleyemeyerek.

Bana bakıyor, ağlıyor. Doğru düzgün sürmediği rimeli şimdi yanaklarından aşağı akıyor. Avucundan bir cam parçasını çıkarırken acı içinde yüzünü buruşturuyor.

— Lanet olsun.

Ona doğru koştum, elini sarmak için bir bez aldım ve yaranın üzerine bastırdım. Şaşkınlıkla beni kendine doğru çekti ve tüm gücüyle sarıldı.

Uzun zamandır böyle birlikte olmamıştık, o ve ben, birbirimize sarılmıştık.



— Bex, sevgilim," diye mırıldanıyor.

— Anne," diye cevap veriyorum, yanağımı onunkine bastırarak. Ne oldu?

— Kaydım.

Yalan söylediğine ikna oldum ama ısrar etmedim. Lavabodaki kırık camları toplamaya başladım. Bana yaklaştı.

— Sevgilim, bana bak.

İki ya da üç parça daha alıp mutfak rulosunun üzerine yerleştiriyorum.

— Seni terk edecek.

Gözlerimi lavaboya sabitleyerek sertçe kırıştırıyorum.

— Gerçekten mi? Kristal küreden mi okuyorsun?

— Hayır, ama o bir erkek ve erkekler her zaman gider.

— Ama Brian Amca orada, hemen yan tarafta, karısıyla birlikte. Kız kardeşinle.

— O tür erkekler değil ama bizim sevdiklerimiz, evet," dedi alçak ama ısrarcı bir sesle. Ona bak, küçüğüm. Yeni üniformasını giyer giymez tanışacağı tüm kadınlarla rekabet edebileceğini gerçekten düşünüyor musun? Onun gibi adamlar süper modellerle evlenir. Sen kim olduğunu sanıyorsun, Gisele Bündchen mi?

Acı kahkahası mutfağın sessizliğinde yankılanıyor.

— Şu anda seninle ilgileniyor olabilir, ama onun için sen sadece başka bir kızsın. Bütün erkeklerin yaptığı gibi seni aldatacaktır. Darryl gibi. Baban gibi.

Dişlerimi gıcırdatıyorum.

— Onu tanımıyorsun.

Oturma odasına doğru bakıyor. Televizyon hâlâ açık ama sanırım teyzem ve eniştem bir yarışma programı izliyorlar.

— Ne dediğimi biliyorum. Benden duymuş olun. Onun gibi gülümseyen bir adam mı? O bir köpekbalığı ve sen de kolay bir avsın. Sadece seni korumaya çalışıyorum, ama seni uyarıyorum, seni canlı canlı yer, sevgilim.

Anneme karşı hiçbir zaman nefret hissetmedim. Hayatına devam e d e m e d i ğ i için onu suçluyorum ve bu hastalığı onu bir belirsizlik içinde tuttuğu için suçluyorum.

Tek yaptığı şey kötü seçimler yapmak olan bir kısır döngü. Onun için üzülüyorum. Onu sarsmaya çalıştım, azarlamaya çalıştım, onu çocukluğumdaki haline döndürmek için elimden gelen her şeyi yaptım. Restoran için farklı turta tarifleri deneyen, oturma odasında sebepsiz yere dans eden ve beni her gün okula götüren Abby Wood. Bana eczaneden aldığı tek kullanımlık küçük fotoğraf makinesiyle bol bol fotoğraf çekmem için beni teşvik eden Abby Wood.

Ama şu anda, ilk kez, bu üç kelimeyi içtenlikle söylüyorum.

*Senden nefret ediyorum.*

Ondan nefret ediyorum ve her şeyden önce dönüştüğü şeyden nefret ediyorum. Sebep olduğu sorunlarla uğraşmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum. On beş yaşındayken bana verdiği sözden nefret ediyorum, ona babamla kurduğu işi yürütmesine her zaman yardım edeceğimi söylediğimde. Onun sinmiş, boş bir kabuktan başka bir şey olmadığını görmekten nefret ediyorum, kızına bu kadar iğrenç bir şey fırlatabilen ve bunu sevgisinden yapıyormuş gibi davranan birinden nefret ediyorum.

Ama en nefret ettiğim şey, onun haklı olması.

James'in hangi şehre gittiği önemli değil. San Francisco'ya, Philadelphia'ya ya da her nereye giderse gitsin, sonuç aynı olacak. Bir kızla tanışacak, ona aşık olacak ve beni tamamen unutacak. Peki ya ben? Burada sıkışıp kalacağım, her zaman sahip olduğum hayatı yaşayacağım.

Şu anda tam da olması gereken yerde. Ve sorun şu ki, ben de öyleyim.

---

<sup>15</sup>. *Defansif uç*: Takımın savunma dizilişinde oynayan oyuncu.

<sup>16</sup>. *Geniş alıcı*: Takımın hücum dizilişinde oynayan oyuncu.

## James

Etrafta zıplıyorum, kramponlarım donmuş zemine vurdukça yüksek sesle takırdıyor. Nefes aldığımda ağızımdan kahve fincanımdan çıkan duman gibi buhar çıkıyor. Dün gece kar yağdı ve futbolda fırtına dışında asla durmazsınız, bu yüzden her zamanki gibi dışarıdayız, antrenmandan önce ısınıyoruz. Bu sabah beni yataktan kaldıran tek şey Bex'i göreceğimi bilmektir; hareket fotoğrafçılığı tekniğini mükemmelleştirmek için antrenman sahasına uğrayacağına söz vermişti.

— Burası Louisiana değil!" diye bağıyor Demarius yanımdan geçerken, zorlu bir yolculuğa çıkacağımızı bildiği halde gülümseyerek. Donuyor gibi görünüyorsun, dostum!

Fletch ona doğru koşar ve koluna vurur.

— Onun buralı olduğunu unuttun, seni moron.

— Ama o haklı," dedim kederle. Karda oynamanın ne kadar berbat bir şey olduğunu unuttuğum.

— Neden tur atmıyorsunuz lan?" diye bağıyor koç Gomez sahaya girerken. Acele edin beyler. Parmaklarınızı kışınıza sokarak ısınamazsınız! Ceketimi çıkardım ve bir bankın üzerine koydum. Atış yaparken eldiven giymem, her zaman çıplak parmaklarımın topa verdiği hissi tercih etmişimdir ama bugün üşümemek için eldiven giymek istiyorum. Neyse ki şortumun altına tozluk ve formamın altına da sıkıştırmalı tişört giyiyorum. Bu lanet sıcaklıklar da ne böyle? Long Island'da hava soğuk olabiliyor ve elbette kar yağıyor ama etrafı suyla çevrili olduğu için genellikle Kuzey Doğu'nun diğer bölgeleri kadar soğuk olmuyor.

Uzun süre devam edebileceğim bir tempoda koşmaya başlıyorum ve bir gün gitmeye hazır oluyorum.

Takımdaki çocuklar teker teker ceketlerini bırakıp bana katılıyor. Demarius hızlanıp bizi geçiyor, *son bölgede* bir takla attıktan sonra yere düşüyor ve karda melek taklidi yapıyor. Kalkmasına yardım etmek için elimi uzatırken ona gözlerimi deviriyorum. Gözlerinde dikkat etmem gereken bir kötülük parıltısı görüyorum. Haklıydım, eğildim ve bir kartopunun yüzüme çarpmasından kıl payı kurtuldum. Bo topu alıyor ve öfkeden deliye dönmüş bir halde Demarius'u *saha* içinde kovalamaya başlıyor. Demarius uzun boylu, zayıf ve çok hızlı koşuyor ama Bo onu yakalıyor ve tam koçun düdüğünü çaldığı sırada yere düşürüyor.

— Sana koşmanı söyledim, kartopu savaşı yapmanı değil! Callahan, sen buna koşmak mı diyorsun?

— Hayır, efendim.

— Seni koşarken görmek istiyorum. Kanının akması lazım. On tur. Şuradaki iki moron için on beş tur," diye ekliyor Demarius ve Bo'yu göstererek.

Eğer bir bakış öldürseydi, Demarius çoktan altı ayak altında olurdu. Etrafımdaki çocuklar kahkahayı patlattı, Darryl da dahil. Dudağımı ısıırıp omuz silkiyorum, sanki Bo'ya "Çok kötü" der gibi ve tekrar koşmaya başlıyorum.

Bu kez gerçek bir yarışta herkesin önünde gidiyorum, rüzgar yanaklarımı yakıyor ve burnumu akıtıyor. Bitirdiğimizde, kulaklarımın ucu düşecekmiş gibi hissetsem de kendimi çok daha iyi hissediyorum. Sahanın kenarında Bex'i görüyorum ve koç beni çağırmadan önce ona merhaba demek için gruptan uzaklaşıyorum.

— Merhaba," diyor ben yürürken. Hava çok soğuk!

Eğilip onu öpüyorum. Kulaklarını kapatan büyük bir yün şapka takıyor - çok şanslı - ve onu bir lokuma benzeten beyaz bir ceket giyiyor. Dikkatinizi çekerim, sevimli küçük bir lokum. Atkısını ceketinin içine yerleştiriyorum ve eldiven giymediğine dikkat çekiyorum.

— Bu küçük mücevheri eldivenlerle doğru düzgün kullanamıyorum," diyor kamerayı eline alırken gülümseyerek. Ya sen, neden en azından bir bone takmıyorsun?

— Ne zaman bir tane taksam, hep düşüyor. Bo ve Demarius'u gördün mü?

— James! Koç beni arıyor. Kız arkadaşına söyledim.

antrenman fotoğrafları, ama elinizde bir top olmadan antrenman başlamaz. Buraya gel. (Yanağına hızlı bir öpücük konduruyorum.) Sonra görüşürüz ve iyi tarafımı tut.

— Onun iyi tarafı kıcıdır," diyor Fletch göz kırparak. Bol bol alın Kıcının fotoğraflarını.

— Gerçekten de güzel bir kıcı var," diye karşılık veriyor ve çetenin yarısının kahkahalarla inlemesine neden oluyor.

— Bunun bedelini ödeyeceksin," diyorum ona, atacağım bir topu kaparak. diyor asistanlardan biri ve ben de çamurlu sahada koşmaya başlıyorum.

— Ne yapacaksın? Bana kartopu mu atacaksın?" diye sorar.

Kötü bir fikir değil.

— Ben biraz nişancıyım, Prens. Beni kışkırtarak risk alıyorsunuz. Bu eğitim sırasında en iyi halimde olmadığının farkındayım ama daha kötü şeyler de oldu. Bex'in burada olduğunu bilmek hoşuma gidiyor, o çok tatlı, paltosunun içinde çok sevimli görünüyor, sahanın kenarında koşup fotoğraf çekerken gözleri konsantrasyonla kırışıyor. Belli ki konsantre olmakta zorlanıyorum. Yapmak istediğim şey onunla kartopu savaşı başlatmak ve yenilgiyi kabul ettiğinde onu öpüp nefesini kesmek ve belki de ona küçük kar meleğim demek gibi biraz aptalca bir şey yapmak, ama hala ısınıyoruz. Onu uyardım; bu antrenmanların genellikle oldukça sıkıcı olduğunu söyledim ama o ısrar etti ve umursamadığını söyledi.

Egzersiz setleri arasında ona bakıyorum ve antrenörlerden biriyle sohbet ettiğini görüyorum. Yanına gidip onunla konuşmaya çalışmadığından emin olmak için Darryl'e göz kulak oluyorum ve neyse ki yolumdan çekiliyor, ancak sık sık ona baktığını görebiliyorum. Bex'in kamerasını tutuşuna bayılıyorum, gözlerinde bir tutku parıltısı var. O

Böyle anları yaşamaya nadiren izin verir. Restoranlarda nasıl davrandığını gördüm ve bundan hoşlandığını söyleyebilirsiniz. Müdavimlerle sohbet etmeyi ve bir şeyler almayı seviyor. Yangın nedeniyle halletmesi gereken pek çok şey olmasına ve sigorta şirketiyle mücadele etmek zorunda kalmasına rağmen şikayet etmiyor. Ama elinde bir kamera tuttuğunda gerçekten mutlu olduğunu biliyorken neden böyle bir gelecek istesin ki?

Ama bu konuyu açmamam gerektiğini biliyorum. En son denediğimde azar işittim. İster sigorta şirketi, ister restoran ya da başka bir şey olsun, ona yardım etmemi istemiyor ve ben de onun bu seçimine saygı duymak zorundayım.

Ama bu durumdan memnun olduğum anlamına gelmiyor.

Eğitim sonunda bittiğinde ona doğru yürüdüm. Onu öpüyorum ve o da bana gülümsüyor. Belli bir yaşta, koyu tenli ve kahverengi bukleleri şapkasından dışarı taşmış bir kadın yanında duruyor.

— Bu Angelica. Birbirinizi tanıyor musunuz? Spor takımlarının koçluğundan sorumlu.

Elini sıktım. Güzel bir çift eldiven giydiğini fark ettim.  
Deri.

— Sanırım bu yılın başlarında tanışmıştık. Takım için yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

Gülümseyerek cevap veriyor.

— Ben de tam kız arkadaşınıza spor tanıtım departmanından biriyle iletişime geçmesi gerektiğini söylüyordum. Öğrenciler tarafından fotoğraf çektirmeye bayılıyorlar, bu üniversite için sanat ve sporu bir araya getirmenin harika bir yolu.

Bex'e dönüyorum, gözlerim kocaman.

— Ama bu harika.

Yanakları zaten soğuktan kızarmış, bu yüzden muhtemelen duygularından dolayı da kızardığını göremiyorsunuz. Fotoğraf makinesinin lensiyle oynuyor.

— Belki, ama zaten çok meşgul olduğumu biliyorsun.

— Çok yeteneklisin.

— Belki de öyledir.

— Belki de mezun olduktan sonra yapman gereken şey budur," diyorum Angelica'ya bakarak. Spor fotoğrafçısı olmalısın.

Gülüyor.

— James, dur.

— Ciddiyim.

— Ben de öyle. (Angelica'ya gülümser.) Tavsiye için teşekkürler. Sizinle tanıştığıma çok mutlu oldum.

Sesinde bir miktar kızgınlık seziyorum. Belli ki bana konuşmanın bittiğini söylemek istiyor. Fotoğraf makinesini çantasına geri koymaya başladı. Angelica'ya özür dileyen bir bakış attım. Bana kartını uzattı.

— Ofisimi aradığından emin ol," dedi ayrılmadan önce sessizce. Onu Doug'la görüştüreceğim.

— Bex," diyorum ve ona haritayı gösteriyorum.

— Ben istemiyorum.

— Hadi ama, eğitim sırasında çektiğiniz fotoğrafların harika olduğuna eminim. Hayatını bundan kazanabilirsin.

— Benim zaten bir işim var.

— Öyle mi? Turta yapmak bir iş olduğu için mi? Yanlış pastırma getiren bir tedarikçiyle tartışmak bir iş midir?

— Evet. (Çantasını gereğinden fazla bir güçle omzunda sallıyor.) Züppelik etme.

— Sevdiğin bir iş yani. Bana ters ters bakıyor.

— Bunu zaten konuşmuştuk.

— Ama bu sen değilsin, Bex," diyorum ona, beni dinlemediği için biraz kızgın bir şekilde. Fotoğraf çeken sensin. İstersen sporu unut, tamam, spor fotoğrafları çekme. Ama elinde bir fotoğraf makinesi olmasını hak ediyorsun. Bir fotoğraf stüdyo olabilir. Ya da düğün fotoğrafçılığı. Ya da...

Beni susturmak için kartı elimden kaptı ve cebine soktu.

— Bu bir hobi. Seviyorum ama sadece bir hobi, tamam mı?

— Futbol için de aynı şeyi söyleyebilir misiniz? Hey, tatlım, çok yetenekli olduğunu biliyorum ama bu sadece bir hobi, şimdi gerçek bir iş bulma zamanı"?

— Aynı şey değil, bunu biliyorsun.

— Neden peki?

— İşte böyle! diye bağırıyor. Başka seçeneğim yok.

— Restoranı satabilirsin. Sat ve parayla ve işletme diplomanla gerçekten sevdiğin bir şey yap.

— Bana ne yapacağımı söyleme.

— Sana ne yapman gerektiğini söylemiyorum, sadece mutlu olmanı istiyorum.

Aniden döner ve uzaklaşır.

— Beckett, bekle.

Durmuyor.

Ekipte hâlâ yolda olan iki kişi için endişelenmeden ona yetişiyorum. bizi izliyorlar. Isınmak ve antrenman seansını koçla değerlendirmek için soyunma odasına geri dönmem gerekiyor ama siktir et, Bex'in sinirli bir şekilde gitmesine izin vermeyeceğim.

— İsteddiğini almayı hak ediyorsun. Tamam mı? Tüm söylemek istediğim buydu. Tek söylemek istediğim buydu. Eğer lokantada çalışmak gerçekten istediğin şeyse.

— Evet, istediğim bu.

— Ben de varım.

Elini tutuyorum. Parmakları buz gibi.

— Özür dilerim. Özür dilerim. Ama lütfen onu ara. Sadece bir hobi bile olsa, eğer ilgileniyorsan, yapmalısın. Seni olması gerekenden daha fazla antrenman yaparken izledim ve kar ve soğuğa rağmen harika vakit geçirdiğini görebiliyordum.

Bana bakıyor. Sanki çok fazla şey söylemekten korkuyormuş gibi böyle patavatsızca konuşmasından hoşlanmıyorum. Son zamanlarda birbirimize karşı tamamen dürüsttük ve şimdi bunu mahvetmekten korkuyorum. Onun tüm sorunlarını çözebilmeyi ne kadar istesem de, bunun mümkün olmadığını biliyorum. Bex'i hayatımda istiyorsam mümkün değil. Umarım akademik yılın sonuna kadar tek olmadığını fark eder.



İçten içe bunu istemediği halde kendini restoranla ilgilenmek zorunda hissetmemeli. Annesine sadık ve bence bu takdire şayan, ancak annesi onu gerçekten önemsiyorsa, onu suçlu hissettirmeden ve onu terk eden kocasıyla birlikte yarattığı işi yürütmeye zorlamadan yolunu bulmasına yardımcı olurdu.

— Sonra görüşürüz." diyor. Özel ders için, tamam mı?

— Evet, elbette. Sonra görüşürüz.

Arabasına doğru yöneldi. Az önce ne olduğunu anlamadan önce bir an orada durdum.

Kızgın gitmesini istemiyorum, beni öpmeden gitmesini de istemiyorum.

Ona doğru koştum ve kollarıma aldım. Onu öptüğümde küçük bir şaşkınlık çığlığı attı. Buz gibi dudaklarımız mükemmel bir şekilde uyuştu. Aceleyle bonesini düşürüp başının arkasını avuçlarımin arasına alıyorum ve titriyor. Beni rahatlatmak için öpücüğüme karşılık veriyor ve tişörtüme yapışıyor.

— Bütün bu yaygara da neyin nesi?" diye mırıldanıyor sonunda durduğumda.

— Tüm eğitim boyunca bunu yapmak istedim. Gülüyor.

— Bu ceketin içinde lokum gibi göründüğümü biliyorum.

— Sen gördüğüm en güzel şekerlemesin. Onu tekrar öpüyorum. Ve en seksi de.

Dudaklarıma gülümsediğini hissettiğimde göğsümdeki ağırlık hafifliyor. Geri adım atıyorum ve gözlerimin içine bakmak için ellerimi yanaklarına koyuyorum.

— Özür dilerim. Seni yalnız bırakacağım. Seni yalnız bırakacağım. Ama senden şunu istiyorum.

iki şey vaat ediyor.

— Hangileri?

— Angelica'yı ara.

Dudaklarını sıkıca büzüyor.

— Bir düşün, ısrar ediyorum.

Sonunda başını salladı.

— Ya ikincisi?

— Gelip Noel'i ailemle geçirmeyi kabul ediyorum.

Laura heyecanla odama daldı ve elime bir broşür tutuşturdu.

— Bir şey değil.

Masamın üzerine koymadan önce dalgın dalgın bakıyorum. Yazdığım ödevi bitirir bitirmez, sömestr için işim bitmiş olacak. *Nihayet*. Bu yıl mezun olabilmek için altı ders almam gerekiyor; korkaklara göre değil. Tatil yaklaştıkça ve çeşitli sınavlarıma girdikçe gerginliğimin eridiğini hissettim.

Ancak Noel'i James'in ailesiyle geçirmeyi kabul ettiğimden beri hissettiğim endişe yerini endişeye bıraktı. Ne de olsa yeni deneyimler hayatın tadı tuzudur. Onun isteğine boyun eğerek onu memnun etmek, geleceğim hakkında onunla tartışmaya devam etmekten daha kolaydı.

Laura ağır bir şekilde yatağıma düşüyor ve şiltenin üzerinde zıplıyor.

— Gerçekten, ne olduğunu göremiyor musun? Yakında gideceğim. Sen Bir ay boyunca birbirimizi görmeyeceğimizi biliyorum. Eğer benim süper harika veda hediyemle ilgilenmeyeceksen, en azından hoşça kal diyebilirsin.

— Seni çok kıskanıyorum," dedim sandalyemi ona doğru çevirerek. Barry'nin Florida'ya geleceği doğru mu?

— Evet, geliyor. İkna etmesi kolay olmadı ama evet, geliyor. (Kardeşim onu canlı canlı yiyecek. Hala Port Washington'a gidiyor musun?)

Kazağımdan bir tüy çıkarıyorum. Port Washington. İsmi bile

Şık.

— Evet. Ve bunu her düşündüğümde ülser olacaktım gibi hissediyorum.

— Birkaç fotoğraf çek. Eminim ev harikadır. Eğer ailesi evi özellikle Noel için dekore etmesi için birini tutmadıysa, şapkamı yerim.

— Sana yakışmadığı için hiç şapka takmadığını sanıyordum.

Hayır.

— Ah ah. Şöyle diyelim, eğer bir şapkam olsaydı, onu yerdim. Annesi çok şık. Süper göz alıcı bir Noel'e hazır olun.

Gözlerimi gökyüzüne kaldırıyorum.

— Ve bunun beni daha iyi hissettirmesi mi gerekiyor? Zaten çıldırıyorum, çok teşekkür ederim.

Yatakta sallanıyor, şilteyi zıplatıyor.

— İlanı oku. Bu sadece küçük bir hediye, ama gerçek Noel hediyeni James'e göndereceğim.

İç geçiriyor ve ben de broşürü almak için dönüyorum. Ne yazdığını okumaya başladığım anda sinirleniyorum.

— Laura.

— Sadece sanat öğrencileri için değil" diye yanıtlıyor. (Tabii ki söyleyebileceğim her şeyi tahmin ediyor.) Herkese açık. Ve kazananlar Village'daki bir New York galerisinde sergilenecek!

İlanın tamamını okumak için çaba sarf ediyorum. McKee'nin görsel sanatlar bölümü, fotoğrafçılık da dahil olmak üzere çeşitli kategorilerde dereceye girenlere ödülleri verileceği bir yarışma düzenliyor. Her finalist bin dolar alacak ve eserleri West Village'daki kapalı galeride sergilenecek ve finalistler arasında en seçkin eser için bir büyük ödül bile var. İşin içindeki para miktarını gördüğümde, elim ayağım birbirine dolaşüyor. Beş bin dolar. Bu para dairemi yenilememe çok yardımcı olur.

— Vay canına, mırıldandım.

— Restorandaki fotoğrafları kullanabilirsin. Ya da bana gösterdiğin yeni fotoğrafları, futbol takımının antrenman fotoğrafını, gerçekten çok iyiler.

Harika. Karda koşan adamların bu kadar güzel fotoğraflarını nasıl çektiğini hâlâ bilmiyorum. En azından deneyeceğine söz ver.

İlanı dikkatlice katlayıp gnlğme yerleştiriyorum.

— Tamam, ama buna gvenmesem iyi olur. Eminim dl bölümdeki bir öğrenciye vermeyi tercih ederler.

— Sanat bölümünde birkaç ders aldınız. Sen

Size çift diploma almanız gerektiğini söyleyen ğretmeni hatırlıyor musunuz?

— Aynı şey değil.

— Kaybeden olarak gitme.

— Hayır, sadece gerçekçi olmaya çalışıyorum.

Laura'ya Angelica'nın bana teklif ettiğini söylemedim. Onu aradıktan sonra James'e syleyeceğime söz verdim. Tüm McKee sporcularının medya ilişkilerini yürüten Doug Gilbert adında bir adamla temasa geçti ve antrenmanda çektiğim fotoğraflara bakmayı kabul etti. Çok etkilendi ve artık istediğim zaman kullanabileceğim bir ğrenci basın servisi rozetim var. Tek şart, fotoğraflarımı ona göndermem ve ücret karşılığında takımın tanıtımı için kullanılabilmeleri.

Kendimi gayrimeşru hissettim, sırf James'in kız arkadaşı olduğum için bana bu fırsat sunuluyormuş gibi, ama o bana durumun böyle olmadığına dair güvence verdi. Görünüşe göre benden çok hoşlanan Angelica'yı memnun etmek için çalışmalarına bakmayı kabul ettiğini, ancak bana giriş kartı teklif etmesinin nedeninin iyi fotoğraflar çekebileceğimi düşünmesi olduğunu söyledi.

James'e de henüz söylemedim. Ailesinin evine giderken baklayı ağzımdan çıkarmayı planlıyorum. Bugüne kadar hiç böyle bir sırrım olmamıştı ve bunun eğlenceli olduğunu sylelemeliyim.

Ama bunu yapsam bile, niversiteye birkaç fotoğraf satsam ya da Laura'nın bana az önce bahsettiği yarışmaya katılsam bile, bu durumumu değiştirmez.

Laura ısrar edecekmiş gibi görünüyor ama başımı sallayıp durması gerektiğini söylüyorum.

— Noel günü ne giymeyi planladığını göster bana. Sence yemek pişiriyorlar mıdır? Eminim benim ailem gibi evde aşçı çalıştırıyorlardır, özellikle de bayramlarda.

\*

— James! James! Beckett!

Kapıyı açtığında Sandra, üzerimizde paltolarımız olmasına ve hâlâ verandada durmamıza rağmen ikimize de sarılıyor. Bizi o kadar sert öpüyor ki, James'in antrenmandan sonra öpüşürken düşürdüğü şapkam yamuk duruyor.

— Sandra, içtenlikle söylüyorum.

James'in annesiyle henüz konuşma fırsatı bulamadığım için onun bu hevesi beni biraz şaşırttı ama yine de memnun oldum.

Atlanta'ya gitmeden önce burada üç gün geçireceğiz.

Şampiyona. Laura'nın tüm çabalarına rağmen, gerçekten stresliyim. Noel benim için genellikle yılbaşı gecesini televizyon karşısında bir dilim pasta yemek, ertesi sabah *Elf*'i izlerken hediyeleri açmak ve ardından öğle yemeği için Nicole Teyze'ye gitmek anlamına gelir. Ama bu sefer o kadar farklı olacak ki kendimi aya gidiyormuş gibi hissediyorum.

Cooper ve Sebastian'ı da aynı şekilde karşılamadan önce şapkamı düzeltmeme yardım ediyor.

— Burada olmana çok sevindim. İyi misin? Yolda çok fazla insan mı vardı?

— Burası Long Island, her zaman kalabalıktır," diye yanıtlıyor Cooper başını annesinin saçlarına gömerken kısık bir sesle.

Geri çekilip adamın yüzünün halini gördüğünde küçük bir şaşkınlık çığlığı atıyor. Elmacık kemiğindeki büyük çürüğün izleri hâlâ durmaktadır.

— Cooper Blake Callahan, bütün bunlar da ne?" diye onu nazıkçe azarlıyor ve başparmağını yanağında gezdiriyor.

— Bir de diğer adamı görmelisin," diyor gülümseyerek.

James'e bilmiş bir bakışla bakıyorum, çünkü ikimiz de biliyoruz ki bu

Hokeyde yapmadı. Cooper ve Sebastian bir hafta önce Red'de birkaç kişiyle kavga etmişler ve anladığım kadarıyla Richard Callahan bu tür şeyleri hiç öğrenmese daha iyi olur.

İç çekti.

— Bavullarınız için yardıma ihtiyacınız var mı? Richard, çocuklar geldi!

James'in ailesinin evinin girişine girdiğimizde.

Şaşkınlığımı belli etmemek için kendimi zor tutuyorum. McKee's'ten öğleden sonra ayrıldık, o zamandan beri hava karanlıktı ve evin önüne park ettiğimizde buranın bir konaktan daha fazlası olduğunu fark etmemiştim. Sanırım sadece girişi bile restorandan daha büyük. Devasa bir avizenin aydınlattığı odanın katedral şeklinde bir tavanı ve dibinde, en az dört metre boyunda olması gereken, altın ve gümüş tonlarında mükemmel bir şekilde süslenmiş bir köknar ağacının oturduğu imparatorluk tarzı bir merdiveni var. Sandra eşarbımı ve paltomu çıkarıyor. Richard'dan çok etkilendiğim için elbiseme yaptığı iltifatları zor duyuyorum.

Onunla daha önce birkaç kez karşılaşmış olmama rağmen, James ve Cooper'ın ona ne kadar benzediğine her zaman şaşıyorum. Yarım saniyeliğine, yirmi yıl sonraki erkek arkadaşımı gördüğümü düşünüyorum. Karısının Sebastian'ın yakasını düzelttiğini görünce gülümsüyor ama sonra göz göze geliyoruz ve gülümsemesinin eskisi kadar içten olmadığını fark ediyorum.

— Beckett," diyor James'e sarılırken bana başıyla selam vererek. Tatil için bize katılman harika.

Gülümsemeye ve rahat görünmeye çalışıyorum, gerçekte hayatım için koşmak istesem de. James sahadayken ondan yayılan bu yoğunluk, görünüşe göre Richard'da her zaman var.

— Harika, değil mi?" diyor James beni belimden tutarak. Onu gelmeye ikna etmek kolay olmadı, ama sanırım sonunda onu ikna eden yıllık Monopoly oyunumuzun vaadiydi.

— Bu elbette kazanacağım bir oyun" diyor Cooper. Üst üste üçüncü yıl.

— Gerçekten sadece bir kez kazandın ve diğer iki seferinde hile yaptın,

Sebastian karşılık verir.

— Umarım böyle geleneklere aldırmazsınız," diyor Sandra, bize şefkatle bakarak. Ailece futbol oynamayı çok isterdik ama çocukların yaralanma riskini göze almak istemiyoruz. Shelley'den size atıştırmalık bir şeyler hazırlamasını istedim ve o da her şeyi oturma odasına götürdü. Izzy zaten orada, bu gecenin filmini seçiyor.

Sebastian ve Cooper koridorda aceleyle ilerlemeden önce endişeli bir bakış alışverişinde bulunurlar.

— Cooper, *Mumya, Uçağı Kaçırdım*'ı izlemeden Noel tatilinin başladığını düşünmüyor," diye fısıldıyor James kulağıma. Ama Sebastian *Elf*'i tercih ediyor. Izzy'ye gelince, ona en çok hediye vaat edenin tarafını tutuyor.

— Peki ya sen?

Gülümsüyor.

— Sen önden git.

— Sanırım Sebastian'ın tarafını tutacağım. Buna inanamıyor.

— Hayır! Ben de kız arkadaşımın zevk sahibi olduğunu sanırdım.

Çocuklarla aynı yöne gitmek yerine James beni bitişikteki odaya çekiyor.

— Ona evi gezdireceğim.

— Elbette hayatım, ama fazla oyalanma, sıcak şarap seni bekliyor.

— Bize kendinizden biraz daha bahsetmenizi istiyoruz" diyor Richard.

Ses tonu hafif ama imayı anlıyorum ve sanırım James de anlıyor çünkü çenesinin biraz gerildiğini görebiliyorum.

Düğmeyi çevirdiğinde, ışık kocaman bir şöminesi olan geniş bir kabul odasını ortaya çıkarır; duvarın bir tarafında kitaplarla kaplı raflar ve köşede bir piyano vardır.

— James, Izzy'nin bir yaz piyanoya aşık olduğunu anlatıyor.

— Çok güzel," diyorum ona.

Burada gerçekten kimsenin yaşadığı izlenimini edinmiyorsunuz. Umarım evin geri kalanı daha sıcaktır.



Sonra bana babasının çalışma odasını gösteriyor ve kapının üzerindeki kseotunun altından beni öpüyor, sonra da koridorda ailesinin kanadını işaret ediyor. Mutfakta, James'i tabaktan kurabiye aldığı için nazikçe azarlayan kır saçlı yaşlı bir kadınla karşılaşıyorum.

— Teşekkürler Shelley," dedi ve kurabiyeyi ikiye bölüp yarısını bana uzattı. Bu Bex, kız arkadaşım.

Shelley elimi sıkıyor ve James başımın tepesine bir öpücük kondurduğunda çok duygulanmış görünüyor. Kızarıyorum ama aslında umursamıyorum. İnanılmaz mermer tezgâh ve devasa buzdolabı beni büyülüyor.

Sonra beni st kata çıkardı. Bir dizi kapıdan geçtik; Sebastian'ın odası, Cooper'ın odası, Izzy'nin odası. İki misafir odası. Bir tanesine baktım. Minderler ve kalın bir yorganla kaplı yatak rahat görünüyor; birkaç gece burada iyi olacağım. Tuhaf, karşı duvarda bir inek resmi var. Dekorun geri kalanı daha çok şık kıyı i mekanları tarzında, bu da plaja sadece birkaç dakika uzaklıkta bulunan bir ev için şaşırtıcı değil.

James kapıyı kapatır.

— Burada uyumayacaksın.

Kaşlarımı atıyorum.

— Ailen ne diyecek?

— Bizler yetişkiniz. Birlikte uyuduğumuzu biliyorlar. (Parmaklarını parmaklarımın arasına sokuyor ve beni koridora götürüyor.) Rol yapmanın bir anlamı yok.

Yatak odasının kapısını açıyor ve ben de düzenli bir alanla karşılaşıyorum. Açık mavi duvarlar bir yığın futbol posteriyle kaplı. Her ayrıntıyı incelerken gülümsüyorum. Yatağın üstünde, bir rafta kupalar ve daha geride, romanlarla dolup taşan bir kitaplık var. Kirli beyaz çarşaflar ve yatak örtüsü, yatağın ucundaki yıpranmış ekoseyle tezat oluşturuyor.

— ok güzelmiş. Üniversite için ayrıldığınızda bir şey değiştirdiler mi?

— Eksik bir şey var.

Bunu beklemeliydim ama beni yatağa düşürdüğünde c i y a k l a d ı m .

Parıldayan gözlerle bana bakıyor ve yüzümdeki saç tellerini geriye itiyor.

— Ah, bu daha iyi.

Karnına küçük bir yumruk indirdim.

— Ailen aşağıda bizi bekliyor.

— Bir dakika içinde gideceğiz. (Beni nazıkçe geri itiyor ve vücuduyla sararak öpüyor) Henüz giriş rozetin için seni tebrik etme fırsatım olmadı.

Elimde olmadan onu öpüyorum. Dudakları soğuktan çatlamış ve azıcık kirli sakalı var, dokunuşuyla bir iniltiyi geri yutmama neden oluyor. Birkaç dakika boyunca nefesimiz kesilene kadar öpüşüyoruz. Sadece nefes almak için duruyoruz. Ellerini üzerimde gezdirmiyor ama ereksiyonunun büyüdüğünü hissedebiliyorum ve kapı aniden açıldığında ona hızlı bir oral seks teklif etmek üzereyim.

— Ah, onları buldum!

Izzy odaya alaycı bir gülümsemeyle girer.

— Gerçekten takıntılısın.

## James

Bu sabah kalkıp muhteşem, göz kamaştırıcı Bex'i yatağında çırılçıplak bırakıp dondurucu soğukta koşuya çıkmak tam bir işkence. Noel sabahı!

Ama ilk kalkan ben değilim.

Spor ayakkabılarımı bağlamak için merdivenin son basamağına oturduğumda babam çoktan geriniyor ve bana bakıyor.

— Bize katılma şerefini verdiğin için teşekkür ederim evlat.

— Izzy yanımdan geçerken yanağımı çimdikliyor, "Ne kadar geri zekâlısın," diyor. Demek Bexy'yle takılıyordun?

Gözlerimi gökyüzüne kaldırıyorum.

— Birincisi, böyle çağrılmaktan hoşlanmıyor, Bex'i tercih ediyor. İkincisi, küçük kız kardeşimle konuşmadığım şeyler listesinde seks hayatım ilk üçte yer alıyor.

Seb, gülmemek için kendini zor tutuyor.

— Oynaşmak. Bu iyiydi, Izzy.

— Sensiz ayrılmak üzere olduğumuzu biliyor muydun?" diyor Cooper, başını ciddi bir şekilde sallayarak. Heisman Kupası sahibinin rahatladığını görebiliyorum.

Babam ayağa kalkar ve başlama işaretini vermek için ellerini çırpır.

— Gidelim, millet! Annen gelmiyor, tatil olduğu için bu gece uyumasına izin vermemiz konusunda ısrar etti. Coop, Seb, Izzy, siz Amberly'den başlayın; James ve ben Greenwich'i alacağız. İlk gelen günün ilk filmini seçecek.

Kardeşlerimin önüne geçmek için evden hışımla çıktım.

Yaşına ve çizmelerini yıllar önce asmış olmasına rağmen,

İlk birkaç bloktan geçerken babam neredeyse beni kaybediyor. Sabahın soğuk havası yanaklarımı yakıyor ve hızımı artırarak yol kenarına park etmiş arabaların arasında zikzaklar çiziyorum.

— Bu yüzden onu Noel için eve getirmek istediniz" diyor.

Alnımı sildim.

— Evet.

— Ama anlaşılmıştık, "kız arkadaş yok" demiştik.

— Böyle olması gerekmiyordu. İlişkimiz basitçe evrim geçirdi.

— Onunla çıkıyormuş gibi yaparak başladın. Sana bunun nereye gittiğini bildiğimi söyleyebilirdim.

— Sara gibi değil, hiç değil. (Bir çukurdan kaçınıyorum.) Ve onu gerçekten önemsiyorum.

Aniden durdu ve neredeyse ona çarpıyordum. Bana bakıyor, biraz nefes nefese.

— Tanrı aşkına. Sen ona aşıksın.

Bu sözleri içimden bile söylememeye çalışıyorum ama inkar etmenin ne anlamı var ki? Başlangıçta rol yapıyor olabilirdik ama Bex hayatımın o kadar büyük bir parçası oldu ki onsuz yaşamayı hayal bile edemiyorum. Sabah uyandığımda ilk düşündüğüm kişi o ve gece yattığımda da ilk düşündüğüm kişi o. Geceleri de rüyalarım giriyor. Eğer onu ikna edebileceğimi düşünseydim, yanıma taşınmasını isterdim, böylece onu kollarıma almadan bir gece daha geçiremezdim.

Babamın kafamdaki tüm bu düşünceleri sanki alnıma kalıcı bir kalemle yazılmış gibi net bir şekilde okuduğunu görebiliyorum.

— James," dedi ciddiyetle.

— Bu sefer farklı.

— Sorun haline gelene kadar farklıdır.

— Sara... (Elimi yüzümde gezdirerek duraksıyorum.) O bir sorun haline gelmedi. Hastaydı. Bazı seçimler yaptım çünkü onu önemsiyordum.

— Ben de bunu söylüyorum. (Yanıma gelip omzumu sıkar.) Beckett iyi bir kıza benziyor, öyle olmadığını söylemiyorum. Ama sporu ön planda tutman gerektiği konusunda anlaşmıştık. Bunu anladığını sanıyordum.

— Sezon boyunca futbola öncelik verdim.

— Peki sizden önceliği almanızı istediğinde ve bunun kariyerinize yansımaları olduğunda ne yapacaksınız?

Yutması zor. Bunu zaten düşünmüştüm ama babamın önünde itiraf etmeye hazır değilim. Ya restoran yangını maç günü olsaydı? Sorgusuz sualsiz Bex'le giderdim, bu önemli bir olayı kaçırmak anlamına gelse bile. Tek söyleyebileceğim, onun paniklemiş yüzünü gördüğüm an, ne olursa olsun her zaman onun yanında olmaya karar verdiğimdir.

— Merak etmeyin, neredeyse sezonun sonuna geldik.

— Peki profesyonel olunca ne olacak? Sence seninle gelmeyi kabul eder mi?

— Annem seni iyi takip etmiş.

— Annen ve ben aynı dalga boyundaydık" diyor. Hayatta başarılı olmak istiyorsanız yapmanız gereken fedakarlıkları anlamak ve kabul etmek çoğu insan için çok zordur.

— Onu tanımiyorsunuz, aynı fedakârlıkları yapamayacağını nereden biliyorsunuz?

Başka tarafa bakmaya çalışıyorum ama bakışları o kadar yoğun ki beni olduğum yere perçinliyor.

— Sizden sadece dikkatli olmanızı istiyorum. Böyle oynamaya devam edersen, birkaç gün içinde ulusal şampiyonayı kazanacaksın. Ama hepsi bu değil, ondan sonra draft var, sonra diploma var. Sonra ilk antrenman kampına katılacaksın ve ilk sezonuna Philadelphia ya da San Francisco'da başlayacaksın.

— Ve tüm bunları Bex yanımdayken hayal ediyorum. Tıpkı onun istediği ya da bana ihtiyaç duyduğu her an yanında olmak istediğim gibi.

— Sence istediği bu mu?

Cevap vermeyeceğim. Sanırım öyle, ama gerçekte bilmiyorum. Bex

Görsel sanatlar okumalı; işletme okumaya pek hevesli olmadığını biliyorum. Şu anda benimle San Francisco'ya gelmesini istesem ne derdi bilmiyorum. Şimdiye kadar kararlı davrandı, restoranı bırakmaya niyeti olmadığını açıkça belirtti. Uzun mesafeli bir ilişki düşünebilir miyiz? Bunu hiç denemedim ve yapabileceğimden de emin değilim. Deplasman maçlarına gittiğimde birkaç günlüğüne ya da antrenman kampında olduğumda iki haftalığına ayrı kalmak ile tüm yıl boyunca birbirimizden uzakta yaşamak arasında oldukça fark var.

Sessizliği babam bozdu:

— Ona aşık olduğunu anlıyorum. Onunla sonsuza dek birlikte olacağını düşündüğünü biliyorum ama sen de Sara için aynı şeyi hayal etmiştin oğlum ve bak nasıl sonuçlandı.

Omzuma vuruyor. Bir an için gözlerimi kapattım ve Boğazım kuruduğu halde yutkunuyorum. Ona karşı çıkmalıyım ama kelimeleri bulamıyorum.

— Hadi, devam edelim" diyerek bitiriyorum. Izzy yine de *Grinch*'i seçecek ve Kendimi bu boka tekrar sokmayacağım.

James'in annesini seviyorum.

Yarım saat önce aşağıya indiğimde ev sessizdi. Çok büyük olmasına rağmen James ve kardeşlerinin orada olmadığını söyleyebilirim. Biraz kahve bulma umuduyla mutfığa doğru gizlice ilerledim ve Sandra'yla karşılaştım.

Bana bir sürü soru sordu ve bisküvi yememiz için ısrar etti. kahvaltı için. Bu kadın bir dahi! Şimdi koltuğuna gömülmüş, çıplak ayaklarını altına almış, kahvesinden bir yudum daha alıp bana bakıyor. Bana bir soru soracakmış gibi bir his var içimde. Darryl'in ailesiyle ilk ve tek tanıştığımda, annesi bana hemen kaç çocuk istediğimi sormuştu. Sandra bana her şeyi sorabilirdi, Darryl'in annesinden daha kötüsünü yapamazdı.

— Oğlumun kazağını giydiğini görüyorum.

Yüzüm kızarıyor, başım öne eğik. Üzerime gerçekten büyük gelen, kolları ellerimi kapatacak kadar büyük, basit bir gri McKee sweatshirt. Onları kıvırıyorum ve çıkıntı yapan bir ipliği çekiyorum.

— Çok rahat.

Gülümüyor. Yüzü ışıltılı ve dingin, gözlerinin altında gülümsemesine yumuşaklık katan birkaç küçük kaz ayağı var. Tamamen doğal. Şu anda üzerinde Richard'a ait olması gereken bir tişört ve pamuklu bir pijama pantolonu var. Ne gariptir ki dili bisküvi kreması yüzünden mavi. Yüzünü çerçeveyeleyen kaplumbağa kabuğu gözlükleriyle Nora Ephron filmlerinden bir karaktere benziyor. Bu kadın hayatı boyunca James'i sevdi. James'in

Her zaferde, her başarısızlıkta, her zaferde ve her krizde. Sara ile işler kontrolden çıktığında onu desteklemek için yanındaydı.

— James bana senin hakkında çok şey anlattı. İlişkiniz hakkında konuşmaktan korkuyordu.

ama düzenli olarak beni çağırmasını sağlıyorum ve s o n z a m a n l a r d a tek söyleyebildiği senin adın.

— Onu zorlamıyorsun, ona karşı dürüst oluyorum. Seninle konuştuktan sonra hep daha iyi hissediyor.

— Birlikte çok zaman geçiriyormuşsunuz gibi bir izlenim edindim. Katılıyorum. Yurtlarda kendi dairem olmasına rağmen, son birkaç haftadır James'te daha sık kaldığım doğru. Dönem sonunda bu daha mantıklı geldi, edebiyat dersi için çalışmamız gerekiyordu ve kampüsteki küçük odamdan sıkıldığımda eve gitme seçeneğim yoktu. Dahası, eve yalnız gelmemden ve gece araba kullanmamdan endişeleniyordu. Gerçekte, bunun sadece beni yatağında tutmak için bir bahane olduğunu düşünüyorum, ama bundan şikayet etmeyeceğim ve James'e söylemeyeceğim çünkü bu beni çok mutlu ediyor.

— Sara için endişelendim. Sana ondan bahsettiğini söyledi. Kendini cezalandırmak istemesinden korktum. Olanlar korkunçtu ama onun suçu değildi. Dengeli bir insan ayrıldıktan sonra böyle tepki vermez.

— Doğru, öyle. Şimdi daha iyi olduğunu duydum.

— Evet, annesiyle hâlâ görüşüyorum, arada bir telefonlaşıyoruz. Durumu iyi, kuzenlerinin yakınındaki başka bir üniversitede eğitimini tamamlıyor.

— Çok daha iyi.

Kupamı elime alıyorum ve neredeyse boş olmasına rağmen bir yudum alıyorum.

— Bana biraz kendinden bahset. James bana fotoğrafçılıkla ilgilendiğini söyledi.

Saçlarımı kulağımın arkasında düzeltiyorum ve sesini duymamak için ağaca bakıyorum.

Bak. James ve kardeşlerinin küçükken yaptıkları çok renkli ip ışıkları ve süslemelerle bezenmiş olan bu ev, tıpkı benim evimdeki gibi görünüyor. Dün gece Sandra bana her yıl,



Giriş salonundaki ağacın önünde resmi bir aile fotoğrafı çektiriyorlar (bazen hayırsever vakıflarıyla ilgili bir makaleye eşlik etmek için dergilerde yayınlandılar) ama o küçük oturma odasında çektikleri eğlenceli fotoğrafları tercih ediyor.

— Evet, bu bir hobi.

— Oh," diyor, "çalıştığın şey bu değil mi?

— Um, hayır. Mezun olduktan sonra annemin restoranını devralmayı planlıyorum. (Kendimi Sandra'nın bakışlarını tutmaya ve gülümsemeye zorluyorum.) McKee'den çok uzakta olmayan güzel bir yer. Bölgedeki en iyi turtaları yapıyoruz.

Az önce söylediklerimle gerçekten ilgileniyor gibi görünüyor.

— Peki en iyisi hangisi?

Beklediğim soru bu değildi. Bu sefer kendimi zorlamadan gülümsüyorum.

— Vişneli turta ile meşhur olduğumuzu söyleyelim, ama ben şahsen limonlu turtayı tercih ediyorum.

— Burayı sevdin mi?

— Büyüdüğüm yer.

— Ama gerçekten yapmayı hayal ettiğiniz şey bu mu? (Bunu söyler söylemez başını sallar.) Özür dilerim, patavatsızlık ettim. İnsanların bana tutkularından bahsetmesine bayılıyorum. Oğullarımın hepsinde aynı tutku var.

— James'in Birliğe katılma ihtimali sizi heyecanlandırıyor olmalı. konuşmanın konusunu değiştirmek için.

— Sevindin mi? Evet. Ve endişelendim de. On yedi yıl boyunca kocamın dondurma dolabı gibi inşa edilmiş adamlar tarafından terk edildiğini gördüm. İnan bana Bex, iyi bir kalbin olmalı.

— En azından hokey liginde oyuncuların sık sık yaptığı gibi kavga etmiyorlar.

— Hatırlatma bana," dedi başını sallayarak. İşte bu yüzden Izzy benim favorim. Tanrıya şükür voleybolcular birbirlerine vurmuyorlar. (Bana göz kırpmıyor.) Ama az önce çocuklara söylediklerimi tekrarlama.

— Eminim Izzy bunu yıllarca kardeşlerine anlatacaktır.

— Bu ailede işlerin nasıl yürüdüğünü anlamaya başlıyorsun. (Kahve fincanını bırakıyor.) Oğlumun senden çok hoşlandığını görebiliyorum. Sanırım bunu tuhaf bulacaksın ama minnettarım. Yanında birinin olmasını hak ediyor. Her zaman çok ciddi, küçükken de böyleydi. Her zaman kurallara uyar, her zaman elinden geleni yapardı. Ama size baktığında... yüzü aydınlanıyor ve rahatlıyor. Bunu görmek bir zevk.

Ayağa kalkıyor, bir eliyle kendi kupasını ve benimkini alıyor, diğer eliyle de yüzümü kavırıyor.

— Ve sizi henüz çok iyi tanımasam da, baktığınızda sizin de aynı şekilde hissettiğinizi görebiliyorum.

Mutfığa gidiyor ve beni ağaçla ve etrafına saçılmış hediyelerle yüzleşmek üzere yalnız bırakıyor. Şömine çıtırıyor. Daha önce, odaya girdiğimizde ateş yakmıştı. Bana baktığında gerçekten görüyor mu, yoksa hayal mi ediyor?

James'e olan hislerim çok derine indi. Sanki uzun zamandır denizde yüzüyormuşum da birden kıyıya yaklaştığımı fark etmişim gibi. Beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor. Aptalca ama bana her "prens" dediğinde kalbim yerinden fırlıyor. Romantik olmaktan utanmıyor. Belki kurallara uyan biri ama anlaşılmamızı yaparken bazı kuralları çiğnedi ve bundan asla pişman olmadığı izlenimini edindim. James'in uzaktan güldüğünü duyabiliyorum. Kardeşleriyle birlikte odaya dalıyor; beni görünce gözleri parlıyor. Beni öpmek için eğiliyor ama ben onu itiyorum, aynı anda hem terliyor hem de donuyorum. Yine de başıma bir öpücük kondurmayı başarıyor, ben de ona bir şaplak atıyorum ve o da gülüyor.

— Seni bıraktığım için üzgünüm.

— Benim için fark etmez. Eğer seni takip etmemi isteseydin, sanırım bir sorunumuz olurdu.

Çömeliyor ve birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz. Elini kaldırdı. sorgulayan bir kaş.

— Oh, gerçekten mi?

— Evet," diyorum, biraz kafam karışmış bir halde.

Ondan önce teri iğrenç bulurdum, ama şimdi? Açıkçası, şakaklarından akan ter damlalarını yalamanın eşiğindeyim.

— Bana ne yapardın?" diye takılıyor.

Beynimden milyonlarca düşünce geçiyor. Cevap veremeden ya da onu yere itip öpüşmek için kendimi üzerine atamadan (teri boş verin), Izzy araya giriyor. Cooper'ın biz sevişirken kapıyı çalmadan yatak odasına girmesi ve Laura'nın ikimiz de duş alırken neredeyse banyoya girecek olması dışında, mahremiyet konusunda şanslıydık. Ama James'in evinde kalalı yirmi dört saatten az oldu ve küçük kız kardeşi bizi ikinci kez şaşırtıyor.

— *Grinch*'i oynayacağım," dedi ve James'in yanından geçerken yanağına bir öpücük kondurdu.

— Hayır, lütfen," diye homurdanıyor James. Ne istersen yaparım, İz. Her şey için

Bu şeyi izlemek zorunda değilsin.

— Rachel McAdam'lı bir film kötü olamaz. (Bana göz kırpmıyor.) Değil mi, Bex?

Önce James'e sonra da kız kardeşine baktım. Ona aynı fikirde olduğumu söylersem Izzy'den puan alırım ama James bana soğuk davranır.

Ne de olsa hepsini daha önce gördü. Sandra'nın da dediği gibi, sahada üzerine gelen dondurma dolaplarına alışkın.

— Biliyor musun, Izzy? Sana tamamen katılıyorum.

\*

James yamalı Monopoly kutusunu antika bir kutuyu açıyormuş gibi özenle açıyor. Tahtayı ve kartları iyi hatırlıyorum, oyunu birkaç kez oynamıştım, ama gümüş figürleri göremiyorum, onların yerini tuhaf bir dizi küçük nesne almış. Bir düğme, bir asker, menteşesi kırık bir madalyon, bir Barbie ayakkabısı, bir yün ponpon ve bir şişe kapağı.

— Bex misafirimiz, bu yüzden ilk o seçecek," diyor sehpanın diğer tarafında oturan Sebastian.

Hepimiz elimizde bir fincan tarçınlı sıcak çikolata ile ağacın yanında yerde oturuyoruz (Izzy hariç). Onun kız arkadaşı olarak bazı ayrıcalıklara sahip olduğumu sanıyordum, ama bu buz gibi Aralık gecesinde gözlerindeki meydan okumayı gördüğüm anda bunlar yok oldu. Ne kadar sarmaş dolaş olursam olayım, kartlar dağıtıldığı andan itibaren o benim düşmanım oluyor.

Tamam, atari salonunda basketbol oynadığımızda yenilgiyi kabul ediyorum ama masa oyununda bir şansım olduğunu biliyorum.

Cooper büyük mavi gözleriyle bana dikkatle bakıyor.

— Eğer düğmeyi benden alırsan, aklımı kaçırırım.

— Düğme mi? (Nesneye bakıyorum.) Kimsenin istemediğı bir şey olduğunu düşünmüştüm.

— Düğme en şanslı olanıdır. Bir de ayakkabı var.

Izzy parmak eklemlerini kırdı.

— Ayakkabı benim için James, çünkü geçen yıl beni işimden ettin.

— Peki hangisi en az şanslı?

— Küçük asker.

Şaşkınlıkla başımı sallıyorum.

— Üç oğlansınız ve kimse küçük askeri istemiyor mu?

— O ölümün askeri," diyor Richard kanepeden sert bir sesle.

Sandra onun kollarında oturuyor; ekrandaki Frank Capra imzalı *Hayat Güzeldir* filmine dikkatini veren tek kişı onlar.

Annemle birlikte bu filmi izlediğimizi hatırlayınca birden duygulandım. restoran televizyonunda film. Ben küçükken bu filmi çok severdi, tıpkı müziğı, sanatı ve modayı sevdiği gibi. Ama babam gittikten sonra film onu çok üzdü ve bir daha izlemesini istemedim. Ben de yıllardır izlememiştım.

— Adil olmanın tek yolu onları ortaya bırakmak" diyor Sandra ve herkes bir tane yakalıyor.

— Gerçekten Seb ve Cooper'ın tekrar kavga etmesini mi istiyorsun?

James.

Omuz silkiyor ve şöyle diyor:

— Aşkta, kumarda olduğu gibi, hiçbir engel yoktur.

— İyi dedin sevgilim," diye yanıtladı Richard onu öperek.

James yüzünü buruşturuyor, bu durumdan pek memnun görünmüyor ama bu beni gülümsetiyor. Göğsümdeki acı-tatlı his bu gece de geçmeyecek. Daha önce akşam yemeği yerine kahvaltı ettik; görünüşe göre bu Noel arifesinde bir Callahan geleneği ve evde nasıl yapıldığını düşünüyordum. Büyük, rahat aile akşamlarını hiç bilmedim. Annem ve babam birlikteken bile sadece üçümüz vardık. Kızdıracak büyük erkek kardeş ya da kızdıracak küçük kız kardeş yoktu.

— Tamam," diyor James ve tüm taşları tahtanın ortasına fırlatıyor. Üç deyince. Üç, iki...

— *Cooper!*

## James

Gece yarısından hemen sonra, Bex'i yatağa götürdüm.

Biraz sarhoş, nefesi kremalı viski kokuyor, yanakları kızarmış ve ağzı ayrılmış. Monopoly oynadıkça, sıcak çikolata fincanlarımıza daha fazla Baileys ekledik. Önce Seb, sonra da Bex iflas etti ve Cooper, ailelerimiz saatler önce yatmışken bu bitmek bilmeyen oyunu bir şekilde kazandı.

Ailemle iyi anlaşacağından emindim. Annem ona bayılıyor. Ve babam onu daha yakından tanıdığına, onun da onu seveceğini biliyorum. Tabii ki, muhtemelen çok objektif değilim, ama o kesinlikle karşı konulmaz.

Onu nazıkçe yatağa yatırıyorum ve gece boyunca fazla ısınmaması için kazağını çıkarıyorum. Kazağını katlayıp masanın üzerine koyarken inliyor ve el yordamıyla beni arıyor. Noel Baba gibi giyinmiş küçük penguenlerin olduğu büyük çoraplar giyiyor, neredeyse günün erken saatlerinde taktığı ısıltılı Noel ağacı küpeleri kadar sevimli.

— Şimdi uyku vakti," diye mırıldandım, kır saçlarını okşayarak. Yoksa Noel Baba gelmeyecek.

Yüzümü ellerinin arasına aldı.

— Bir gün bunu çocuklarımıza anlatacaksın.

— Bex," dedim, şaşırmış bir halde.

O kadar güzel ki kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Geceleri onu rüyamda gördüğümde, onun güzel kahverengi gözlerini görüyorum ve her gün uyandığımda, onları gerçek hayatta gördüğüm için ne kadar şanslı olduğumu fark ediyorum.

— Seni seviyorum.

O kadar yumuşak fısıldıyor ki kelimeleri duyduğumdan emin değilim.

Ama parlayan gözlerine rağmen bana aklı başında bakmaya devam ediyor ve anladığım kadarıyla bunları gerçekten söylemiş.

— Ben de seni seviyorum.

Onu kollarıma aldım ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim. O da tırnaklarını sırtıma geçiriyor. Uzun bir süre böyle kalıyoruz, birbirimizin bedenlerini içimize çekiyoruz. Biraz geri çekildiğimde yanağından süzülen bir damla gözyaşı görüyorum. Şefkatle siliyorum ve Bex'i öpüyorum.

— Beni ne kadar sevdiğini göster. Lütfen, James, göster bana.

Tiştörtünü çıkarır ve bir kenara fırlatır. Hemen soğuktan titremeye başladı. Onu yatağa çekiyorum, yanına oturuyorum ve yorganı üzerimize örtüyorum. Onu öpmeden duramıyorum ve dudaklarım tenine her değdiğinde devam etmemi fısıldıyor.

*Seni seviyorum.* Bedenlerimiz lezzetli bir baleye başlarken kelimeler kafamın içinde ve dudaklarımda dönüp duruyor. *Seni seviyorum. Seni seviyorum.* O kadar çok söylüyorum ki nefesim kesiliyor. Boynuma yaslanıp beni öperken gülümsüyor ve serin, sessiz odanın sessizliğinde birlikte dalgalanıyoruz. Dünyada yalnız olmadığımızı biliyorum ama şu anda ben de öyle hissediyorum. Her ne kadar büyüdüğüm evde, uğruna canımı verebileceğim ailemle çevrili olsam da, Bex'e kadar, kendi yerimde olma hissi bana hiç bu kadar gerçek ve mükemmel gelmemiştir.

Tüm zamanımı birlikte geçireceğim bir kişi seçmem gerekseydi, hayatımın geri kalanında sadece bir kişiyi tanımam ve sevmem gerekseydi, seçeceğim kişi o olurdu.

Nefes alışının yavaşlamaya başladığını fark ettiğimde hâlâ birbirimize bastırıyoruz. Vücudundan ayrılırken alına bir öpücük konduruyorum. Göğsüme doğru dönüyor, esniyor ve bana doğru sokuluyor.

Hayır, dünyada yalnız değiliz ama burada, yorganın altında, kendimize ait bir evrendeymişiz gibi hissediyoruz.

— Bir g n bunu  ocuklarımıza anlatacağım," diye fısıldıyorum ona. (Bu d ş nceyle kalbim k t k t atıyor.)   nk  ben sonsuza dek seninim.



## Bex

Noel sabahı, insanlarla dolu bir evde olduğunuzda ve sizi sevdiğini ve... sizin olduğunu söyleyen bir çocuğun yanında uyandığınızda çok daha eğlenceli oluyor. Sanırım James dün gece bana bunu söylediğinde uyuduğumu sanıyordu ama yarı uykulu halimle bile bunu çok net duydum. Sabahı, arka planda Noel müziği çalarken kanepede onun yanına kıvrılmış, ailesinin hediyeleri açmasını izleyerek geçirdim ve alaylar ve kahkahalar arasında gülümsememi durduramadım. James'in kardeşleri bana mini bir tripod ve bir Annie Leibovitz fotoğraf kitabı hediye ederek sürpriz yaptılar. James ona verdiğim monogramlı deri çantaya bayıldı ve Laura'ya hemen mesaj atarak seçimime yardımcı olduğu için teşekkür ettim.

James elime küçük mavi bir kutu tutuşturdu.

— Bu senin için, prensesim.

Ona bakıyorum ve kızarıyorum, bu lakabı başkalarının önünde her kullandığında yaptığım gibi. Gözlerinde, bu hediye için çok fazla para harcamış olması gerektiğini söyleyen bir parıltı görebiliyorum. Mavinin o özel tonunu tanıyorum; Amerika'daki her kadın için aynı olduğunu hayal ediyorum. Kutuyu açtığımda kucağıma futbol topu şeklinde bir çift küpe düşüyor. Çok şirin ama özellikle kadife kutunun içinde bulduğum muhteşem bir çift pırlanta yüzük beni çok şaşırtıyor.

— James, bu... bu çok fazla.

— Beğendin mi?

Parmağımın ucuyla yüzüklerden birine dokunarak başımı sallıyorum. Çok narin, çok güzel, çok mükemmeller; bizim görebileceğimiz kadar büyükler.

Dikkat çekici ama çok da gösterişli değil. K  peler i  in ne kadar harcadı  ını bilmek bile istemiyorum,   zellikle de kamerayı bana vermi  ken.

— E  er onları seviyorsanız,   nemli olan tek   ey bu.

—   ok ho   g  r  n  yorsun. (K  pelerden birini alıp kula  ıma takıyorum.)

Bunları se  mesine yardım ettin mi Izzy?

— Hayır, o kendi ba  ının   aresine bakardı. New York'a gitti  imizde Do  um g  n  m i  in. Tiffany's'e gitmek i  in sıvı  tı, sanırım orada en az bir saat kaldı.

James'i yana  ından   p  yorum ve di  er tokayı takıyorum.

— Te  ekk  r ederim canım. Sanırım b  yle bir hediyeden sonra bana bir   ey teklif etmene gerek yok.

Telefonum kucac  ımda titriyor. Dalgın bir   ekilde cevap veriyorum; daha   nce annemi mutlu Noeller dilemek i  in aramı  tım ama cevap vermedi.

— Merhaba anne, Mutlu Noeller.

— Bexy, a  aca  ını biliyordum.

Darryl'in sesi kanımı dondurdu. Aya  a kalkıp James ve ailesinden   z  r diliyorum, ne yapaca  ımı tam olarak bilemiyorum. Bo  azımda bir d    m var ve g    l  kle yutkunabiliyorum.

— Evet, ev   ok g  zel," dedim y  ksek sesle, b  ylece James beni takip etmeyecekti. James bana   ok g  zel k  peler verdi ve sana bir foto  rafını g  nderece  im.

Elimden geldi  ince tuvalete s    nmayı ba  ardım. Kapıyı arkamdan kapattım ve sırtımı kapıya dayayarak yere yı  ıldım.

— Darryl, ne istiyorsun?

— Yani   imdi onun evinde misin?" diye h  n  rca alay etti. Ben de   yle d    nm    t  m. Yine o adamla yatıyorsun.

— Sonunda ne istiyorsun?

— Seni ba  tan   ıkarmak i  in bir malikane ve pahalı k  peler mi gerekiyor? Bundan daha iyi oldu  unu sanıyordum.

—   imdi kapatıyorum.

— Bekle, ısrar ediyor.

Sesinde gerçek duyguları duyabiliyorum, bu y zden yapmıyorum. Neden beni Noel g n  arıyor ki?

— Bilmem gerek.

— Neyi bilmek için?

— Neden o? (Duraklıyor, zor nefes aldığını duyabiliyorum.) Neden o pii seçtin?

— Saçma sapan konuşuyorsun. (Ona yanıldığını s yleme d rt s ne direniyorum.

Sara hakkında; ama bu bilgiyi bilmesine gerek yok, ayrıca bunu bulup James'e s ylediğimi bilmesini istemiyorum). Ve o bir pislik değil, o benim erkek arkadaşım ve senin takım arkadaşın ve şimdi bizi yalnız bırakman gerekiyor.

— Ailemle tanışmayı ya da ailemin evine gelmeyi hiç istemedin. Bir akşam onlarla yemek yemeyi kabul etmen için seni s r klemek zorunda kaldım. Bir keresinde sana aptal fotoğraflarından birini alarak iyi bir şey yapmaya çalıştım, reddettin.

 fkeyle g zlerimi kapatıyorum.

— Artık  nemi yok Darryl, o bir yıl  nceydi.

— Seni aldattığımda her şeyi berbat ettiğimi biliyorum" diyor. Ama senden vazgeçmeyeceğim.

—  yle olmalı.

— Hayır.

— Hayır demenin bir anlamı yok.

— Hayır," diye şiddetle cevap veriyor. (Sesi g k g r lt s  gibi geliyor.) Sakın bana hayır deme.

Derin bir nefes alıyorum. Yanımda olmadığını bilmeme rağmen titriyorum. O Boston'da ailesiyle birlikte, ben ise Long Island'dayım. Aramızda y zlerce kilometre ve lanet olası Long Island Sound olmasına rağmen sesi o kadar agresif ki yarım saniyeliğine neredeyse arkama d n p orada, arkamda olmadığından emin olmak istiyorum.

— Bexy, diyor. (Sesi kırılır, şimdi daha yumuşaktır.) Seni  zledim. Ben sadece...

Birkaç dakika sessiz kaldım.

— Darryl, artık birlikte değiliz.

— Hayatımda bir tek sen...

— Beni aramayı kes.

Söyleyeceği şeyden korkarak sözünü kesiyorum. Bu kelimeleri onun ağzından duymak istemiyorum. Ne şimdi, ne de başka zaman. Özellikle de James söyledikten hemen sonra.

— Söyleyeceklerimi dinlemeyecek misin?

Telefonu kapattım. Hemen geri aradı. Numarasını engellemeye karar veriyorum ama o kadar titriyorum ki ilk iki denememde anahtarı kaçırıyorum. Koridorda bekleyen biri olabilir diye sifonu çekiyorum ve yüzüme biraz su çarpmak için lavabonun musluğunu açıyorum.

Aynada şık olup olmadığımı ve salondaki herkese katılabileceğimi kontrol ediyorum. Küpelerimden birini düzeltiyorum. James muhtemelen nereye gittiğimi merak ediyordur.

Kapıyı açtığımda Richard'la yüz yüze geldim.

— Ee Bex, annen nasıl?

— Oh, güzel.

Dik oturuyorum. Daha önce Richard'la hiç yalnız kalmamıştım ve Darryl'le yaptığım bu konuşmadan sonra gerginim. Beni sevmediğini düşünmüyorum, ama sevdiğini düşünüyorsa, bu beni daha da rahatsız ediyor.

— Sorduğun için teşekkürler. Belki de...

— Oğlumu seviyorsun," diyor Richard.

Hiç şüphesiz. Sadece başımı sallıyorum.

— Gerçekleştirmesi gereken büyük bir kaderi olduğuna katılıyor musunuz?

Daha önce kimsenin bu ifadeyi ciddi bir şekilde kullandığını duymamıştım. Ama o haklı, bu yüzden yine başımı salladım.

— Son derece yetenekli.

Richard cevabımı duyunca biraz rahatlamış görünüyor. Ellerini ceplerine sokuyor ve duvara yaslanıyor. Bu sabah üzerinde Noel ağacı olan bir Noel kazağı giymiş ve yüzündeki ciddi ifadeyle o kadar tezat oluşturuyor ki gülesim geliyor.

— Senden hoşlandım Beckett. Omuzlarının üzerinde iyi bir kafa var.

İnsanlara hayranım.

— Teşekkür ederim.

— Aklınız başınızda olduğu için sizinle pratik bir konu hakkında konuşmak istiyorum.

James'in gözlerine benzeyen gözleri beni tanıyor. İrkildim. James ve kardeşlerinin büyüdüklerinde bu bakışlara nasıl katlandıklarını merak ediyorum.

— Onunla çıkmada yanlış bir şey görmüyorum. Aslında, onun için iyi olduğunu düşünüyorum. İdeal olarak, umarım uzun süre birlikte kalırsınız. Ama hepimiz en önemli şeyin onun kaderini gerçekleştirmesi olduğu konusunda hemfikiriz, değil mi? O bir futbol efsanesi olacak yetenek ve potansiyele sahip ve hiçbir şey onun önünde durmamalı.

Başımı sallıyorum. Bu çok açık.

— Evet, ben de onun için bunu istiyorum.

— Güzel, o zaman anlaştık. (Başını hafifçe yana yatırır.) Tek istediğim onun kariyerini tehlikeye atmaman. Oğlum için önemli olduğunuzdan, sizin çıkarlarınızı kendi çıkarlarının önüne koyacaktır çünkü asla kendisinin öncelikli olduğunu düşünmeyecektir. Ama şu anda yapması gereken bu. Bu tür aramaları içeren sorunlarınız ne olursa olsun, onu bu işe karıştırmayın. Sizin sorunlarınızın onun sorunları haline gelmesini istemezsiniz. Şu anda olmaz. Beni anlıyor musun?

O haklı. Restoranda yangın çıktığında James benimle gelmek için ısrar etti. Darryl'i bilseydi, sonradan pişman olacağı bir şey yapardı.

— Bunu anlayabiliyorum.

— Güzel. Ya Bex? Sana bir tavsiye.

Ona bakıyorum. Yüzü hem sert hem de yardımsever. Bir babanın bakışı. Yıllardır kimse bana böyle bakmamıştı.

Beni bu kadar etkilemesinden nefret ediyorum.

— Söylediklerim restoran için de geçerli. Önce dikkatlice düşünün

onu geri almaya söz ver. Çünkü hangi takımın onu alacağını seçemeyeceğini biliyorsunuz.

— Biliyorum, biliyorum, biliyorum.

— Uzakta yaşasa bile size sadık kalacaktır, ama bu ikiniz için de en iyisi olur mu? Bunu bir düşünün.

Gülümseyip oturma odasına dönmeden önce omzumu tekrar sıkıyor ve beni koridorda yalnız bırakıyor.

Gözlerimi siliyorum, derin bir nefes alıyorum ve aileye katılıyorum.

Ama onun yerine telefonumun ekranına bakıyorum. Darryl'i engellediğimden beri tekrar arayıp aramadığını bilmiyorum. Kontrol etmeye cesaret ediyorum, numarasını açıyorum, sonra kalp atışlarımı ya da omuzlarımdaki gerginliği yavaşlatmayan bir mesaj gönderiyorum.

Maçtan önce konuşabiliriz.

## Bex

Akademik yılın başında biri bana 2 Ocak'ta erkek arkadaşımın üniversite futbolu ulusal şampiyona finalini izlemek için Atlanta'da olacağını söyleseydi, ona Darryl ile bir daha nasıl bir ilişki yaşayabileceğimi sorardım.

Buradayım ama James'le birlikte.

O partide onu öptüğümde, birlikte olacağımız bir geleceği asla hayal etmemiştim. Aşık olacağımızı. Ne de hayatının en önemli anlarından birinde, elinde fotoğraf makinesi, maçın fotoğraflarını çekmek için öğrenci basın ofisi tarafından akredite edilmiş bir şekilde ona tezahürat yapmak için orada olacağımı.

Bunun aynı zamanda hayatımın en önemli anlarından biri olduğunu düşünüyorum.

Darryl ile olan bu konuşmayı sistemimden atmam gerekiyor.

Onu ikna etmeye çalışmanın bir anlamı olmayabilir ama elimde değil. Birlikteyken her şeyi berbat etmiş olsa da bir geçmişimiz var. Belki de artık bana mesaj atmasını, beni aramasını ya da kampüste beni aramasını istemediğimi kesin olarak anlamasını sağlamak için ona söyleyebileceğim bir şey vardır. Onunla tekrar bir araya gelmeye kesinlikle niyetim olmadığını kafasına sokması gerekiyor.

Onu soyunma odalarına giden koridorda buldum. Maçın başlamasına daha zaman olduğu için üniformasını giymemiş ve *gözlerine* henüz *siyah* sürmemişti.<sup>17</sup> yanaklarında. Elini, onu son gördüğümünden daha kısa olan saçlarında gezdiriyor ve bana gülümsüyor, ama gülümsemesi samimi görünmüyor. Gülümsemeleri

biz çıkarken farklı mıydı yoksa ben mi farklı yorumluyordum?

— Bexy.

İç çekiyorum. Onu düzeltmeye gerek yok.

— Darryl. Maça hazır mısın?

Bana yaklaştı ve giriş kartımı aldı.

— Oh, kahretsin,

lanetleneyeğim. Biraz geri çekiliyorum.

— Bunu durdurmalısın.

— Neyi durdurayım?" diyor. Kız arkadaşımı geri kazanmaya çalışmayı mı?

— Evet. (Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. James'in tişörtünü giyiyorum ve bunun hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini bilsem de umarım onu kızdırıyordur). Artık senin kız arkadaşın değilim, bu kimin suçu? Beni aldattın mı?

— Ve sana bunun bir hata olduğunu söylemişim. Şimdiye kadar yaptığım en kötü hata.

— Bu doğru, bu cümleyi bir sonraki çıktığınız kıza söyleyebilirsiniz.

Gitmek üzereydim çünkü ne kadar uzun kalırsam o kadar kötü hissediyordum ama tıpkı Penn State'te olduğu gibi beni duvara sıkıştırdı. Orada kimse var mı diye etrafa bakındım. Onunla James'in de olduğu bir yerde buluşarak risk aldığımı biliyordum ama bunun halka açık bir yerde olmasını istiyordum.

Ondan korkmuyorum; restoranlar dışında bana hiç fiziksel saldırıda bulunmadı. Sadece her zaman istediğini elde etmeye alışkın ve bu durumda istediği şey benim. Sakince gülümsüyorum ve elimi koluna koyuyorum.

— Darryl. Artık birlikte değiliz. Ben ayrılmadan önce bile ayrıldık. James'le tanışır.

— Saçmalamayayı kes," diye cevap veriyor, sesinde öfkeyle. Beni terk eder etmez onunla çıkmaya başladın. Seni seviyorum, Bex. İkinizi birlikte görmenin beni ne kadar incittiğini bilemezsin.

— Eğer beni gerçekten sevseydin, beni aldatmazdın! Ben hayatıma devam ettim, sen de etmelisin. Kes şunu.



kampüste beni aramak için. İşime gelmeyi bırak. Beni aramayı bırak. Gerçekten, kes şunu!

— Onunla gerçekten çıkmadığını biliyorum. Yalan söylediğini biliyorum.

Az önce söylediği sözler beni soğuk terler döktürse de tepki vermemeye çalışıyorum. James'le yaptığımız anlaşma şimdi çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor ama her şey böyle başladı.

— Pardon?

— Belki şimdi yalan söylemiyorsun ama başlangıçta yalan söyledin ve beni aptal yerine koydun.

Yutkundum.

— Sana karşı hislerim vardı, biliyorsun. Ve mutlu olmanı istiyorum, ama bu benimle olmayacak.

Başını sallıyor.

— Hayır, bana hayır demeyi kes.

— Darryl.

— Bırak onu.

İnanamayarak kahkahayı patlattım.

— Ciddi misin sen?

— Ondan ayrıl yoksa LSU'dan neden ayrıldığını herkese anlatırım.

Bana biraz daha yaklaşıyor ve ben de sıcıyorum. Neyse ki, biz

Yalnız değiliz, her an yanımızdan biri geçebilir ve sırf bana hâlâ aşık olduğunu düşünüyor diye onun saçma taleplerine boyun eğmek zorunda değilim - ya da benim bir versiyonuma, futbol oynayan erkek arkadaşını desteklemek için her zaman orada olan mükemmel kız arkadaşına aşık. Onun için böyle biri olamam ama James için tüm sezon boyunca böyle biri olduğumu anlıyorum.

— Beni özlediğini biliyorum, sevgilim.

Eğildi ve beni öptü. Başımı yeterince hızlı çeviremiyorum ve sözleri zihnimde yankılanırken donup kalıyorum. Israr ediyor, parmakları saçlarımı kavırıyor ve ağzımı açmam için beni zorlamaya çalışıyor. Artık çok geç, iki elimle onu itmeye çalışıyorum ama o hala orada.

Benden çok daha güçlü ve ben bunu yapamam. Ben de tüm gücümle ayağına tekme attım ve sonunda küfrederek geri çekildi.

— Lanet olsun, Bex!

— Sen bir pisliksin! Biri gelirse diye ona olabildiğince alçak sesle söylüyorum. Ondan ayrılmayacağım. Beni rahat bırak!

Bana bakıyor, çenesi sabit. Bir şey yapmak üzereyken

Bana vurup vurmayacağını ya da beni tekrar öpüp öpmeyeceğini bilmek istemiyorum, bu yüzden kaçma fırsatını değerlendiriyorum. Koridorun ilerisinde açık bir kapı buluyorum ve kendimi erzak dolabına benzeyen bir yere kilitliyorum. Duvara yaslanıyorum, kanım damarlarımda dolaşüyor ve ağzımı siliyorum.

— Hey, Darryl.

Bu sesi nerede görsem tanırım.

— Callahan. Dediğini duydum. Maça hazır mısınız?

Nefes almayı bıraktım. Hiçbir sorun yokmuş gibi davranıyor. En azından James'le kavga edecekmiş gibi görünmüyor. Ama az önce ne olduğunu bilseydi... Hayır, bunu hayal etmek bile istemiyorum. Orada oturmuş, kıvrılmış, kapıyı açıp kollarına koşmamaya çalışıyorum. Bu tam da onu uzak tutmam gereken bir durum; Richard'a söz verdim. Beni şimdi görebilseydi, bir şeylerin ters gittiğini hemen anlardı.

Gözyaşlarına boğuldum. Elimle ağzımı kapatıyorum. Titriyorum ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor.

— Evet," diye yanıtlıyor James. Koç soyunma odasında brifing veriyor. Neredeyse forma giyme vakti geldi.

— Hadi gidelim.

Hâlâ gergin, ayak seslerini dinliyorum.

Sonra gözlerimi dikkatlice siliyorum ve maskaramın akıp akmadığını kontrol ediyorum. Maç başlamak üzere. Şimdi çökmeyi göze alamam ve Darryl'e bu zevki tattırmamın imkanı yok. Daha da önemlisi, James'in oyununu bozamam.

---

17. *Göz karası:* Göz kamaşmasını azaltmak için gözlerin altına sürülen siyah yağ.

## James

Herhangi bir futbolcuya kariyerindeki en önemli maçların hangileri olduğunu sorarsanız, size hepsinin önemli olduğunu söyleyecektir. Elbette bu doğru; belli bir noktaya kadar - ve bana kalırsa ben her zaman elimden geleni yaparım - ama bazı maçlar diğerlerinden daha önemlidir.

Bazı günler, heyecanla beklenen bir sezon başı maçı veya eski bir rekabete sahip iki takım arasındaki bir konferans maçıdır. Başka bir gün, şampiyonluk finali.

Bugün de o günlerden biri.

Noel'den hemen sonra, takımın geri kalanıyla birlikte hazırlanmak üzere Atlanta'ya geldim. Koç Gomez gergin ve onu suçlamıyorum; baş antrenörlüğe başladığından beri McKee ilk kez yarışmada bu kadar ileri gidiyor. Son birkaç gündür takımdaki diğer son sınıf öğrencileri de benim gibi odaklanmış durumda ve son üniversite maçımızın sonucunu düşünüyorlar. Kazanacak mıyız yoksa kaybedecek miyiz? Sanders ve benim gibi bu çocuklardan bazıları NFL'e gidecek ama birçoğu gidemeyecek. Diğerleri içinse bu, rekabetçi bir şekilde oynayacakları son futbol maçı olacak. Nokta.

Onları zafere götürmem için bana güveniyorlar.

Bacaklarımı açıyorum ve ellerimi silerek ayağa kalkıyorum. Spor salonu zemini meditasyon yapmak için pek de hoş bir yer değil ama gürültüyü azaltan kulaklıklarım bana ekstra mahremiyet sağladığından işimi görüyor. Şu anda kafamda milyonlarca düşünce yarışıyor, dikkatimi istiyor ama tek endişem oyun planlarımız olmalı. İşin gerçeği bu.

Saatime baktım. Maç bir saat içinde başlıyor.

Pazartesi gecesi Atlanta'da gerekleŖecek ve prime time'da yayınlanacak. Alabama'yla oynasak bile korkmuyorum.

Gitmeye hazırım. İyi bir takımları var ve birlikte iyi anlaŖıyoruz, özellikle de Son iki ma için. *Oyun kitaplarını* ezbere okuyabilirim. Sezon boyunca o kadar çok video izledim ki savunma hareketlerini bir saniyede tespit edebilirim. Kazanmak için tam olarak bunu yapmam gerekecek.

Bo, kolumun altında rulo haline getirilmiŖ yoga matımla geçip gitmemi izliyor.

— Sen kaskını takarken ko geldi. Birkaç dakika içinde brifingimiz var.

BaŖımı salladım ve omzuna dokundum.

— Zaman ayırdığınız için teŖekkrler.

Birbirimize uzun uzun bakıyoruz.

— Aferin dostum," diyorum. Bütün sezon inanılmazdın.

— Sen de fena değildin," diye sırtarak cevap veriyor. O lanet kupayı eve götüreceğiz.

— İŖte bu! (Bu sözler tüylerimi diken diken ediyor. Derin bir nefes alıyorum.) 60 dakika kaldı.

— Evet, 60 dakika daha.

Koridorda telefonumu kontrol ediyorum. Ailem bana Ŗans dilemek için mesaj atmıŖ; elbette hepsi burada. Birkaç gün önce *ESPN*, Ŗampiyonluk maçı öncesi yayınlarının bir parçası olarak benimle ve babamla özel bir röportaj yaptı ve sesinden duyduğum gurur beni derinden etkiledi. Yedi, on, on iki yaŖlarımda top fırlatırken ekilmiŖ videolarımı almıŖlar ve annem de kurgularında kullanmaları için yıllar içinde farklı formalarla ekilmiŖ fotoğraflarımı vermiŖ. Bazıları biraz utanç vericiydi ama sonuçta oldukça komik olduğunu dŖndm. Gerçekten utanç verici tek an, gazetecinin bana özel hayatımı sorduğu ve Sara'dan bahsettiği andı. Ona Bex'ten bahsettim ve maçın fotoğraflarını çekmek için saha kenarında olacağını söyledim. Sonuç olarak harikaydı.

Ama Sara'nın bu akŖamki maçı izleyip izlemeyeceğini bilmek istiyorum. Ben izlemeyeceğim.

Onunla iletişime geçemedim; ailesi gemememi istedi ve ben de onların isteklerine saygı duydum. Yine de, iyi olduğundan emin olmak için ona bir mesaj gönderebilmek isterdim.

Darryl ıslık alarak geliyor.

— Hey, Darryl.

— Callahan," diye beni selamlıyor. Maça hazır mısınız?

— Evet, ko soyunma odasında brifing veriyor. Neredeyse forma giyme vakti geldi.

— Hadi gidelim. (O nden gidiyor ve ben de onu koridorda takip ediyorum.) Bex burada mı?

— Evet," diye cevap veriyorum, biraz temkinli. Maçı fotoğraflayacak öğrencilerden biri ve sahanın yanında duracak.

— Gerçekten mi? (Sağ kapıyı açar.) Onun adına sevindim.

Gözlerimi kısıyorum. Sanırım kstahlaşıyor. Umarım bu sadece maça konsantre olduğu ve sonunda Bex'in artık müsait olmadığını ve kararından dönmeyeceğini anladığı anlamına geliyor.

— Evet, bu onun için harika," diyorum soyunma odasının ortasında toplanan takımın geri kalanına katılırken. Daha sonra onunla zaferi kutlamak için sabırsızlanıyorum.

Sahaya çıkıp bu lanet maçı oynamak için sabırsızlanıyorum ama en güzel an maçtan sonra Bex'le buluştuğum an olacak, inanılmaz olacak. Kazandığımız anda ona katılacağım ve nefesini kesecek bir öpücük vereceğim. Çok heyecanlıyım, keşke ma çoktan başlamış olsaydı.

Koç hepimizin orada olup olmadığını kontrol ettikten sonra dikkatimizi çekmek için ellerini çırpıyor.

— Beyler. Buraya kadar gelmek için yapmanız gereken her şeyi yaptınız. Başardıklarınızı takdir etmek için bir dakikanızı ayırın.

Erkeklerin çoğu düşünmek ya da dua etmek için başlarını ne eğiyor, bazıları da düşünmek ya da dua etmek için başlarını ne eğiyor.

Diğerleri gözlerini kapatıyor. Bana gelince, hakemin maçı bitirmek için düdüğünü çaldığı anı gözümde canlandırıyorum. Stadyum sevinçten havaya uçacak ve takım arkadaşlarım yanıma koşacak ama ben maçın bitişini gerçekten kutlamayacağım.

Kazanacağım tek şey, her ne kadar biraz inatçı olsa da mükemmel bir insan olan kız arkadaşımın buluşacağım an olacak. Resmi fotoğrafçı olarak sahada olacağını bilmek onun için harika ama aynı zamanda benim için de iyi çünkü takım arkadaşlarım kız arkadaşlarıyla buluşmadan çok önce onunla buluşabileceğim.

Sahneyi hayal edebiliyorum: konfetiler, bana doğru koşan gazeteciler, *ESPN* röportajına katılmak için gelen Bex. Takım arkadaşlarımın bana sarılması. Alabama'dan gelen çocuklar beni tebrik ediyor ve ben de onlara iyi mücadele ettiklerini söyleyerek onları teselli ediyorum. Sonra ailemin beni tebrik etmek için sahaya geldiği an geliyor; babam bana sarılmadan önce elimi sıkıyor. Hatta şampiyon şapkasını taktığımı ve kupayı kaldırırken ellerimde ağırlığını hissettiğimi hayal ediyorum. Bu görselleştirme tekniğini sık sık kullanırım ama bugüne kadar hiç bu kadar ileri gitmemiştim.

Hiçbir şeyi şansa bırakmak istemiyorum. Bu maçı kazanacağım, bedeli ne olursa olsun.

Bir ya da iki dakika sonra koç boğazını temizliyor ve ben de gözlerimi açıyorum.

— Hepinizle gurur duyuyorum" dedi ve teker teker bize baktı.

Bakışları üzerimde kaldı ve dudakları küçük bir gülümsemeye kıvrıldı. Bu sezon onun beklentilerini aştığımı biliyorum. LSU'da olanlardan sonra beni almayı kabul ederek bir risk aldı ve bu risk onun için de benim için de karşılığını verdi.

— Bu gece, kazanın ya da kaybedin, sizinle gurur duyacağım. Harika bir sezon geçirdiniz. Tek bir maç bile kaybetmediniz. Kimse bunu sizden alamaz. Bu maçın sonucu ne olursa olsun, gelecekte ne yaparsanız yapın, bunun zaten bir başarı olduğunu unutmayın. Derinlere indiriniz, yürekten oynayınız. İşimi çok kolaylaştırdınız beyler.

Hepimiz biraz gülüyoruz. Odadaki enerjiyi, gergin bekleyişi ve heyecanı hissedebiliyorum. Tüm sezon boyunca büyük sahnede oynadık ve sezon sonrası oynayacağımız diğer maçlar bunun yanına bile yaklaşamayacak.

— Gidelim ve bu son zaferi kazanalım" diyor. Biliyoruz ki

Oyunumuzu biliyoruz, rakibimizi tanıyoruz; bir planımız var ve ona sadık kalacağız. Callahan?

İleriye doğru bir adım atıyorum.

— O lanet olası Heisman galibi!" diye bağıyor Demarius, Fletch ıslık çalarken.

— O bizim şampiyonumuz" diye bağıyor arka plandan biri.

Takım sevinçten havaya uçuyor. Koç omzumu sıkıyor ve kısa süre sonra herkesin tekrar söylemeye başlayacağı bir şarkı başlatıyor. O kadar gürültülü ki çoktan kazandığımızı düşünebilirsiniz; ekipmanlarımızı giyme zamanının geldiğini söylediğinde koçu zar zor duyabiliyorum.

Parmaklarımı ağızma götürdüm ve herkesi susturmak için ıslık çaldım.

— Koç bize üniformalarımızı giymemizi söyledi! Ve çıktık!

— Sanki Lady Gaga'nın sesini açmak istiyormuşsunuz gibi," diyor Bo ve arkadaşlarının içten bir kahkaha atmasını sağlıyor.

Ona parmağımı gösterdim ve dolabıma yöneldim.

Biri müziği açıyor ve ekibin pop, rap ve hip-hop karışımı çalma listesi geliyor; kıyafetlerimizi giyerken gülüyor ve avazımız çıktığı kadar şarkı söylüyoruz.

Saatimi çıkarıp dolabıma koyuyorum, kaskımı alıyorum ve kapıya iki kez vuruyorum; on dört yaşımdan beri bunu yapıyorum.

Gitmeye hazırım.

Geriye kalan tek şey iyi bir oyun oynamak.



## James

Pozisyonumuzu alırken takım arkadaşlarıma talimatlarımı bağırarak söylüyorum ve saate bakıyorum. Devre arasına bir dakikadan az var. Oyunun başından beri, durdurulmadan her atakta ilerlemeyi başardık, *ilk sayıları* bir araya *getirdik* ve birkaç *gol* ve bir saha *golü* ile ödüllendirildik. Alabama çok geride değil ama yine gol atarsak ikinci yarıya sadece iki sayı geride gireceğiz. Üçüncü çeyrek başladığında top ilk olarak Alabama'da olacak, bu yüzden şimdi gol atmamız hayati önem taşıyor.

Üçüncü haktayız ve oyunun bu aşamasında *gol* atma umudumuz olması için *ilk* sayıyı almamız gerekiyor.

Sahayı tarıyorum, iki takım arkadaşımı hızlıca uyarıyorum ve ardından başlama vuruşu için pozisyon alıyorum. Orta sahayı zorlayacakmışız gibi bir izlenim veriyorum ama bu bana sağ tarafta açık bir koridor bırakıyor. Pas verir gibi yapıyorum, sonra topu kolumun altına sıkıştırıyorum ve *ilk* vuruşu yapıyorum.

Koçun bir sonraki hamle için bana işaret vermesini izlerken dilimi dudağımın üzerinde gezdiriyorum. Yeni bir dizi denemeyle başarılı olma şansımız daha yüksek.

Sonra orta sahaya koştuk. Sonra kısa bir pas birkaç metre ilerlememizi sağladı.

*Bitiş çizgisine* ulaşmaya çalışıyoruz ama başarısız oluyoruz. Saate tekrar bakıyorum ve koçun bana devam etmemi söylediğini görüyorum. *Saha golü* atmak zorunda kalmadan önce son bir pas denemek için hâlâ vaktimiz var.

Darryl'in *son bölgeye* doğru koştüğünü görüyorum. savunmacılar ve ben topu ona atıyoruz. Gerçi biraz fazla yüksek.

Zıplar ve yere düşmeden önce tek eliyle yakalayıp göğsüne götürmeyi başarır.

— İşte bu!" diye bağıyorum ve yumruğumu sıkarak ona doğru koşuyorum.

Şimdi devre arasına kadar biraz nefes alabilirim. Etrafında iki adamla gülümseyerek içeri girdi ve küçük *bitiş çizgisi dansına* başladı. Omzundan tutup sırtını sıvazladım.

Oyunun ilk bölümünün bitmesine sadece birkaç saniye kaldı, Alabama zamanın azalmasına izin vermeyi tercih etti ve eminim ki ikinci yarıda geri döndüğümüzde topa sahip olmaya çalışacaklar ama ben endişeli değilim ve savunmacılarıma güveniyorum.

Sahanın kenarında Bex'i görmeye çalışmadım. ama şimdi onun bana el salladığını görüyorum. Ben de gülümsüyorum. Eminim oyunun başından bu yana olağanüstü fotoğraflar çekmiştir ama her şeyden önce bunu yaparken keyif aldığını umuyorum. Eğer bu onun bu işte kariyer yapabileceğini, bu işi ciddiye almayı hak ettiğini fark etmesine yardımcı olabilirse çok mutlu olurum.

Soyunma odalarına giden tünele girdiğimizde Darryl bana doğru eğiliyor.

— Biraz yüksekte attın, Callahan.

— Bunu telafi ettin" dedim, tamamen içten bir şekilde. Harikaydın.

— Evet," diye yanıtıyor, "Eminim Bex bayılmıştır.

Neredeyse düşüyordum. Yine kız arkadaşım hakkında konuşarak ne halt ediyor? Daha önce giriş rozetinden bahsetmişti, şimdi de bu. Bex uzun zamandır ondan bahsetmiyordu, ben de bahsettim, kötü anıları canlandırmak istemedim. Darryl ile aramız oldukça iyiydi; ya da ben öyle sanıyordum, ta ki iki saniye öncesine kadar. Terden sıırılsıklam olmama rağmen, sanki üşüyormuşum gibi ensemden aşağı ürperdim.

— Ona sesleniyorum, soyunma odasına girmeden önce onu diğerlerinden uzaklaştırıyorum. Bana söyleyeceğin bir şey mi var?

— Duruma göre değişir. Sana ne söyleyeyim?

— Hiçbir şey," diye cevap verdim. Her halükarda Bex hakkında hiçbir şey. O artık

seninle, pislik. Ve aylar oldu.

Omuz silkiyor, dudaklarında kışkırtıcı küçük bir gülümseme.

— Tamam, dostum. Madem öyle diyorsun.

Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim ama koç beni çağırıyor ve gitmem gerekiyor; uzaklaşmadan önce Darryl'e ters ters bakıyorum. Kendini beğenmiş gülümsemesinden hoşlanmıyorum. Eğer ona göz ucuyla bile bakarsa, işler çirkinleşecek.

Koçu dinlerken damlayan alnımı bir havluyla siliyorum; maçın ilk yarısını özetliyor, ardından ikinci yarı planının üzerinden geçiyor. Bu çok önemli bir an ve %100 odaklanmam gerekiyor. Ama zaman zaman Darryl'e bakmaktan kendimi alamıyorum.

Beni dengesizleştirmeye çalışması için bir neden yok, ne de olsa aynı takımdayız. Yoksa benden bu kadar nefret mi ediyor? Ama Bex'i ondan ben çalmadım. Onu kendi başına kaybetti.

Onun adını söylediğini duyduğumda irkiliyorum ama arkamı dönmüyorum. *Öpücük* kelimesini duyduğumda bile.

— Evet," diye devam ediyor. Hatırladığım kadar iyiydi. Ben de bir kez öptü ve durmamı istemedi.

Yumruklarımı sıkıyorum. Kan şakaklarımda zonkluyor. Ama ardından gelen kelimeleri hâlâ kristal berraklığında duyabiliyorum.

— Bunu hep sevmiştir. Callahan ile küçük fahişesini ama onu geri alacağım.

Dünyam yıkılıyor, o korkunç sözler kafamda yankılanıyor. Onu öptü. Onu öptü, buna inanamıyorum. Onu ne zaman öptü? Bunu nasıl yaptı? Ve eğer bu doğruysa, nasıl oluyor da bunu ondan duyuyorum?

— James? diye soruyor koç. (Omzuma hafifçe vuruyor, genelde beni diken üstünde tutan bir harekettir, ama şu anda sadece elini tekmelemek istiyorum). İyi misin evlat?

— Affedersiniz," dedim sertçe. Bir dakika lütfen.

Darryl'i dolaplara fırlatmak ve burnunu kafatasına sokmak istiyorum. Mucizevi bir şekilde, onu görmezden gelerek yanından geçmeyi başarıyorum ve gidiyorum.

Soyunma odasından çıktım. Bex kapının yanında, ben içeri girdiğimde olduğu yerde duruyordu. Buruşuk bir yüzle beni gördüğünde gülümsemesi kayboldu.

— James," dedi. Bir sorun mu var?

— Seni öptüğü doğru mu?

Sessizliği yeterli ama dudakları anlaşılma bir şeyler mırıldanıyor ve ağlamak üzere olduğunu fark ettiğimde kanımın damarlarımda donduğunu hissediyorum. Hızla çarpan kalbimi sakinleştirmek için uzun bir süre gözlerimi kapatıyorum. Onu öldürecekim.

— Bekle," diyor elimi tutarak. Sakin ol.

— Peki, bu doğru mu?

— Evet, ama...

— Sözüne kestim. (Bunu gerçekten yaptığını anladığımda içimde biriken öfke artık doruk noktasına ulaşmıştı). Ama ne? Senin rızan olmadan sana dokundu, çünkü onu soyunma odasına geri götürse bile onu cesaretlendirenin sen olmadığını biliyorum. Seni incitti mi?

Başını çeviriyor.

— Şimdi bunu konuşmayalım. İkinci yarıya odaklanmalısınız.

— Siktir et maçı.

Yüzünü ellerimin arasına alıp gözlerimin içine bakmasını sağlıyorum. Bana yalan söylemediğinden ve iyi olduğundan emin olmalıyım. Onu öpmekten fazlasını yapmadığından emin olmak istiyorum. Gözlerini kırıştırıyor ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye başlıyor. Ona sarılıyorum ve elimi başının arkasına doluyorum.

— Bana ne olduğunu anlat.

Omzuma yaslanmış ağlıyor ve her hıçkırığı bir bıçak darbesi gibi geliyor.

— Özür dilerim. Benimle konuşmak istedi. Benimle konuşmak istedi, ben de onu bulmayı kabul ettim.

Maç başlamadan önce ona beni yalnız bırakmasını söylediğimde beni öptü.

Biraz geri çekiliyor ve kollarını başının üzerinde kavuşturarak başını bana doğru kaldırıyor.

Mide. Gözleri kocaman ve bir hıçkırık daha yutuyor, sadece endişelenmediğini, korktuğunu da anlıyorum. O piç onu korkutmuş.

— Hepsi bu kadar. Şimdi iyiyim.

— Tabii ki hayır, iyi değilsin.

Çok öfkeliyim. Onu tekrar kollarıma aldım ve daha sıkı sarıldım. Bu sefer yüzümü saçlarına dayadım. Tekrar ağlamaya başlıyor, bana karşı titriyor.

— İyiymişsin gibi davranmanın bir anlamı yok.

Darryl'i yalnız yakaladığımda, kız arkadaşşıma dokunduğu için onu pişman edeceğim.

— Bu maçı bitirmek zorundasın," diye mırıldanıyor.

Haklı olduğunu biliyorum ama onu bu halde bırakmamın imkanı yok.

— Yaprak gibi titriyorsun, sevgilim.

Yanağını omzuma sürüyor. Nefesini kontrol etmeye çalıştığını hissedebiliyorum ama bunu tam olarak başaramıyor, bir nefes alıyor ve bu bir başka hıçkırığa dönüşüyor. Yanımızdan iki kişi geçiyor ve ben onlara el sallıyorum, yüzüm kapalı. Bir ya da iki dakika boyunca birbirimize sokularak öylece kalıyoruz. İnsanların onun ağladığını görmesini engellemek için bedenimi kullanıyorum ve çıkardığı her küçük ses beni derinden yaralıyor.

— Seni seviyorum," diye mırıldandım.

— Özür dilerim," diyor sonunda, o kadar yumuşak bir sesle ki onu zar zor duyabiliyorum. Çok özür dilerim.

— Bu senin hatan değil.

Başını sallıyor.

— Gitmek zorundasın. Vakit neredeyse geldi, değil mi?

— Sanırım öyle. (Geri çekilip yüzünü okşuyorum.) Tekrar saha kenarına dönebilecek misin?

Başını sallayarak gözlerini dikkatlice siler.

— Evet," diyor, sesi kalbimi kavrayan duygularla dolu.

— James mi?

— Evet, prensesim?

Sanki ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi bir an tereddüt etti.

— Ben de seni seviyorum.

## Bex

İki oyuncu bana doğru koşarken, fotoğraf çekmeye devam ederken geri çekiliyorum. Bu alıştırmanın en zor kısmı, bazen saha dışına çıkan oyuncularından kaçınmak. İlk çeyrekte Alabama oyun kurucusu öyle bir top attı ki neredeyse suratıma çarpıyordu. İşte o zaman ne olup bittiğine her zaman dikkat etmem gerektiğini ve gerçekten hızlı tepki vermem gerektiğini anladım. *ESPN* kameramanlarından Harold ilk yarı boyunca ne yapmam gerektiği konusunda tavsiyelerde bulunarak bana yardımcı oldu. Belli bir yaşta ve bir deri bir kemik olmasına rağmen hızlı koşuyor ve kamerası her zaman mükemmel çekimi yakalayacak pozisyonda. O gerçek bir profesyonel.

Maçları izlemeyi seviyorum ama sahada olmak inanılmaz. Maç başladığından beri kalbim hızla çarpıyor ve damarlarımda adrenalin pompalandığını hissedebiliyorum. James için hem heyecanlıyım hem de endişeliyim, bu kesin ama işime o kadar odaklanmış durumdayım ki bazen özellikle iyi bir pas attığında ona tezahürat yapmayı unutuyorum.

Elbette, James Darryl'in beni öptüğünü öğrenmeden önce oyundan çok daha fazla keyif alıyordum. Takımlar maça geri dönüyor. Skor tabelasına bakıyorum. *Üç sayı gerideyiz*, yani James'in hücumu devam ettirmek için mucizeler yaratması gerekecek.

Taç atışı sırasında topu geri kazanır, bir pas çalımından sonra onu sıkı tutuyor ve 10 yard çizgisine kadar kendisi getiriyor. *İlk sayı!* Hızını alamayıp saha dışına koşuyor. Beni fark ediyor ve topu hakeme atarken bana göz kırpmıyor. Yüzüm kızarıyor ve dudağımı ısırıyorum, taktiksel toplanma sırasında James'in birkaç fotoğrafını çekme fırsatını değerlendiriyorum.

Devre arasında konuştuktan sonra soyunma odasına gitti ve ben de kendimi toparlamak için en yakın tuvalete sığındım. Dışarı çıktığımda ağladığımı göremezdiniz. Her zaman olduğu gibi, göğsümdeki ağırlığı almasa bile nasıl maske takacağımı biliyorum. O zamandan beri diken üstündeyim, James ve Darryl'in etkileşimlerini her gördüğümde nefesimi tutuyorum. Onu üzmeyeceğime söz vermişim ama yine de devre arasında yanına gittim ve ona hayatımdaki en üzücü şeyi söyledim.

Umarım maçın sonuna kadar bunu geride bırakabilir.

O şekilde yıkıldığıma inanamıyorum. Geriye dönüp düşündüğümde tüylerim diken diken oluyor ve boğazım düğümleniyor. Maçın ilk yarısını Darryl'in az önce yaptıklarını unutmaya çalışarak geçirmek yeterince zordu. Şimdi James'in öğrenmesi daha da kötü, korkarım bu bir drama dönüşecek.

Skor tabelasını tekrar kontrol ediyorum. McKee'nin hâlâ 33-30 önde olduğunu görünce biraz sakinleşiyorum. Dördüncü çeyrek başladı ve eğer James bir hücum başarısı daha gösterirse kazanma şansları yüksek.

Ancak bir pas daha atmaya çalıştığında top alıcının elinden kaydı ve Alabama oyuncularından birinin eline düştü.

— Kahretsin, diye mırıldandım.

Yine de birkaç fotoğraf çektim ama midem düğümlendi. Bir atak daha yapmak için mutlaka bir şansları daha olacak ama belki o zamana kadar oyun daha da gerginleşecek. Ya da daha kötüsü: Alabama onları geçebilir, özellikle de bir *gol* atarlarsa. Savunma forvetlerin yerini alırken McKee'nin kenar çizgisine bakıyorum. James kaskını çıkarıyor ve kenara geliyor. Genelde attığı toplar tutulmaz ve bu sefer gerçekten onun hatası olmasa da eminim kendini çok kötü hissediyordur.

Belki de konsantre olamıyor çünkü odaklanmak yerine



Darryl'in beni öptüğünü düşünüyor. Ya babası haklıysa, ya benim sorunlarım yüzünden takım maçı kaybederse?

Bunu düşünmek bile midemi bulandırıyor.

Alabama topu ele geçirip bir de gol atınca durum daha da kötüleşti.

*Dokun.*

37-33 ve bir dakikadan az bir süre kaldı. James'in zamanı var ama bir *saha golü* yeterli olmayacak, bir *touchdown*'a ihtiyaçları var. Tek seçeneklerinin bu olduğunu biliyorum. Takımın duraklama sırasında hangi stratejiyi benimseyeceklerine karar vermek için bir araya geldiğini görebiliyorum. James'in koçu elleriyle olduğu kadar sesiyle de kendini ifade ediyor. Zamanları var. James yoğun baskı altında *gol atmak* için koşabilir; son maçta da benzer bir durum yaşanmış ve geri dönüp *gol* atarak kazanmışlardı.

Sahada iyi pozisyon alarak bir atak başlattılar, ancak üçüncü hakta iki kez atakları engellenince başarısız oldular. James bir pas atıyor, ardından momentumu devam ettirmek için bir *ilk sayı* yakalamayı başarıyorlar. Taç çizgisi boyunca onları takip ediyorum, oyuncuların, personelin ve gazetecilerin yanından geçerken eğiliyorum. Kalabalıktan gelen yaygara muazzamdı. Demarius'un pası yakalayışını ve Alabama defans oyuncularından birinin James'i yakalamak için dalışını harika bir şekilde çekiyorum ama neyse ki kaçmayı başarıyor.

Topu *son bölgeye* sokmak için iyi bir pozisyondaydılar ama aptalca bir penaltı onları on beş metre geriye düşürüyor. Kameramın boynumda asılı kalmasına izin veriyorum, James'in adamlarına pozisyon almaları için bağırdığını gördüğümde tırnaklarımı ön kollarıma geçiriyorum. Bu sadece ikinci deneme, yani iki şansları var ama çok az zamanları var. Futbolda, birkaç saniye içinde bazen iki ya da üç harekete öncülük etmek mümkündür.

Bu maç boyunca her denediklerinde başarılı olamadıkları hücumla çıkmak yerine pası tercih ediyorlar ancak adam adama savunma nedeniyle top *son bölgede* kesiliyor.

*Üçüncü.*

Tekrar denerler. Sonuç aynı.

Maç boyunca düğüm düğüm olan karnım o kadar gergindi ki neredeyse acı veriyordu. Her yerim terliyor, kollarımın altı, alnım ve sırtım ter içinde. Ellerimi koltuk altlarımın altına sokuyorum ve sahaya olabildiğince yaklaşıyorum. Kalabalık her zamankinden daha yüksek sesle bağırıyor; Alabama taraftarları zaferi kutlamak için can attıkları için, McKee taraftarları da benim kadar endişeli oldukları için. James'in ailesinin nerede oturduğunu merak ediyorum, muhtemelen localardan birinde. Hepsi bu maç için gelmişti (dün gece şehirdeki lüks bir restoranda yemek yedik) ve tek düşünebildiğim Richard Callahan'ın yüzü, her zamanki gibi gergin, bu son aksiyonu izlemek için koltuğunda arkasına yaslanmış.

*Dördüncü sayı.*

Oyuna iki saniye kaldı.

Ya *gol atıp* maçı kazanırlar ya da kaybederler.

— Devam et James!" diye bağırdım.

Sesim gürültüden duyulmuyor ama bir mucize eseri beni duyuyor. Bana bakıyor; kaskının ve koruyucu ızgarasının arasından yüzünü zar zor seçebiliyorum ama beni görebildiğini biliyorum.

*Beni görüyor.*

Ondan önce aşka gerçekten inandım mı bilmiyorum. Var olduğunu sanıyordum, bazen nasıl acı verebileceğini görmüştüm ama gerçekten hissedebileceğime ya da bunu hak ettiğime inanmıyordum. James bana her adımda sevmeye hakkım olduğunu, onun gibi birini hak ettiğimi, onu her gördüğümde kalbimi yerinden hoplatan iyi ve sadık birini hak ettiğimi gösterdi. Bana gençliğimden beri kendimi teslim ettiğim hayattan daha iyisini hak ettiğimi gösteren biri. Beni başarılı olmaya iten, beni koruyan ve ağladığımda beni kollarına alan biri.

O partide göz göze geldiğimiz anda zırhımdaki çatlakları fark etti ve o zamandan beri onları onarmam için elinden geleni yapıyor.

James sahayı incelemek için geri çekiliyor. Alıcılar dağıldı ama

Bu pası yakalayabilecek tek kişi Darryl. *Son bölgeye* giden yol James'in tek yapması gereken topu ona atmak.

O anı fotoğraflamak için kameramı bile kaldırmıyorum. James'in zaferi garantilediğini, tüm sezon boyunca kovaladığı hedefe ulaştığını fark ettiğı o saniyeyi görmek istiyorum.

Pası atıyor ama topu Darryl'in kafasının üzerinden gönderiyor. Sayaç zamanın dolduğunu gösteriyor.

Kameramanlar o anı yakalamak için sahaya koştu. Sersemlemiş McKee oyuncularını hareketsiz dururken, taç çizgisinde oturan Alabama oyuncularını sevinçten havalara uçuyor. Kırmızı renk artık stadyuma hakim; Alabama taraftarları zaferin kazanıldığını anlayınca sevinçten havalara uçuyor. Kalabalığın içinde James'i arıyorum ama hiçbir yerde göremiyorum.

— Kaybettiğı için üzgünüm. Kaçırmanın sırası değildi," dedi Harold koşarak uzaklaşmadan önce sempatik bir bakışla.

Gitmem gerektiğini biliyorum, bunu izlemek istemiyorum. James'in diğeri takımını tebrik ettiğini ve onlara iyi bir iş çıkardıklarını söylediğini görmek istemiyorum. Bu tür pasları atabileceğini biliyorum; tüm sezon boyunca benzer düzenlerde bunu yaptığını gördüm. Darryl topu almaya hazırды. Baskı altında atıyor gibi değildi, hücum hattı Alabama defansının ona yaklaşmasını engelliyordu.

Hayır, bu bir hata değildi.

Topu bilerek çok yükseğe gönderdi.

O pası çok yükseğe attı çünkü Darryl'in yakalamasını istemiyordu; bu maçı kaybetmek anlamına gelse bile.

Ve bunu benim için yaptığını biliyorum.

## James

Top Darryl'in kafasının üzerinden geçtiği anda pişmanlık duymayı bekledim ama tek hissettiğim vahşi, ısırmacı bir memnuniyetti. İkinci yarı boyunca sakın kalmaya, kendimi uzak tutmaya ve içgüdülerimin kontrolü ele almasına izin vermeye çalıştım. Oldukça işe yaradı. Ama Darryl'in yüzünü her gördüğümde ya da sahanın kenarında elinde kamerasıyla Bex'i her gördüğümde, içimde derinlerde kaynayan öfke yükseldi ve patlamakla tehdit etti. Gözyaşları içindeki yüzünü tekrar gördüm, sesindeki korkuyu duydum ve Darryl'in suratını dağıtmamak ve okuldan atılma riskini göze almamak için kendimi kontrol etmek zorunda kaldım.

Etrafımdaki tüm takım arkadaşlarım afallamış görünüyordu. Hepsi benden o pası vermemi bekliyordu ve ben onları hayal kırıklığına uğrattım. Suçlu hissetmeliyim, özellikle de diğer kıdemli oyuncular için. Ama umurumda değil. Şu anda hâlâ çok kızgıyım ve Darryl'e haddini bildirdim.

Alabama oyun kurucusu koşarak bana doğru geliyor. Elimi sıktı ve sezon için beni tebrik etti. Ben de onu galibiyet için kutluyorum ve iyi mücadele ettiğini söylüyorum. Bunu içtenlikle söylüyorum. Alabama harika bir oyun oynadı. Sonlara doğru skor bu kadar yakınsa ve kazanmak için agresif bir oyun oynamak zorunda kaldıysak bu benim hatam. Maçın başından itibaren daha fazla *gol* atmamızı sağlamalıydım. O zaman bu duruma düşmezdik.

Beni tebrik etmeye gelen ve teselli edici sözler söyleyen tüm insanlar karşısında şaşkına dönüyorum. Sıkıttığım ellerin sayısını sayamıyorum, yüzler kafamda karmakarışık, kimin benimle konuştuğunu bilmiyorum. Bex'i bulup kollarıma almak ve ona kocaman sarılmak istiyorum ama henüz sahayı terk edemiyorum. Bu an, diğer her şey gibi, tıpkı

Bilerek kaçırdığım pas, liseden beri üzerinde çalıştığım bu işe alım için sayılır. Yenilgide zarif olabilir miyim? Rakiplerimin niteliklerini övebilir miyim? Bu benim ilk büyük mağlubiyetim değil ve sonuncusu da olmayacak. Yeni oyun kurucular NFL'e başladıklarında çok iyi olmama eğilimindedirler; profesyonel seviyeye uyum sağlamaları bir ya da iki yıl alır. Gelecekteki işverenlerim şu anda çatlamak üzere olmadığımın emin olmak için bana bakıyorlar.

Tabii ki o pası sabote ettiğimi bilmiyorlar çünkü Darryl'in iki saat önce kız arkadaşımı rızası dışında öpmüşken maçı kazanması fikrine dayanamadım.

Sonunda sahadan çıktık ve tünelden geçerek soyunma odalarına doğru yürüdük. Kimse tek kelime etmiyor. Bex'in koridorun ilerisinde beklediğini görüyorum ama yanına gitmiyorum, henüz değil. Az önce yaptığım şeye verdiği tepkiyle yüzleşmeden önce bir duş alıp temiz kıyafetler giymem gerekiyor.

Çok kızacak ama umurumda değil. Eğer her şeyi baştan yapmak zorunda kalsaydım, gözümü kırpmadan yine yapardım. O güvende olduğu sürece gerekirse tüm bu lanet stadyumu yerle bir ederim.

Koç bizi soyunma odasında bir araya topladı ve hepimize baktı. Çocukların çoğu hâlâ nefes nefese görünüyor, bazıları gözyaşları içinde. Dudağımı ısırıyorum ve bir an için gözlerimi kapatıyorum.

— Harika bir maç çıkardınız," diye söze başladı.

— Bu saçmalık," diyor alçak sesle biri.

Koç az önce konuşan adama doğru döner.

— Elinden geleni yaptın. Kendim gördüm. Finale kadar gelebilmek büyük cesaret isterdi ve siz de tam o anda erkek gibi davranarak rakibinizin zaferini kabul ettiniz. Her şey son vuruşa bağlı değildi. Rakiplerimiz...

— Siktir git," diye homurdanıyor Darryl.

Koçun yanından geçip tam önümde duruyor. Yüzü kir ve ter içinde; gözleri şişkin, siyah ve nefret dolu.

— Lanet olsun, Callahan! Beni aptal yerine koydun.

Üzerime atlıyor ve beni dolaplara doğru itiyor. Yumruğu ağzıma çarptı; acı tüm yüzüme yayıldı ve kanın metalik tadını hemen alabildim. Kasıklarına vurarak iki büklüm olmasına neden oldum ve onu omuzlarından tutup yere düşürdüm. Çırpınıyordu ama dizimi karnına saplayarak nefes nefese kalmasına neden oldum ve bu fırsatı değerlendirerek ona bir sağ yumruk attım. Yumruğum kendini beğenmiş piçin ağzıyla çarpıştığında acı elimde patlıyor ve koluma yayılıyor. Yüzümü tutup beni itmeye çalışıyor ama elini itip bana atmaya çalıştığı darbeyi savuşturuyorum.

— "Seni uyarmıştım," diyorum ona, nefesi kesilene kadar dizimle bastırıyorum. Sana o kelimeleri kullanmamamı söylemiştim, pislik. Sana onu rahat bırakmanı söylemiştim.

— James! Bex'in bağırdığını duyabiliyorum. Kesin şunu!

Biri omuzlarımdan tutuyor ama onlar beni geri çekemedi. Darryl biraz ayağa kalkmayı başarıyor ve bu kez yanağıma isabet eden bir yumruk atıyor. Acıya bakılırsa, epey bir çürüğüm olacak. Sallanıyorum. Etrafımdaki her şey bulanıklaşıyor ve tek görebildiğim Darryl'in ayağa kalktığı. Kulaklarımdaki çınlama dışında neredeyse hiçbir şey duyamıyorum. Beni tutup kendine doğru çekiyor, o kadar yakın ki terinin ekşi kokusunu alabiliyorum.

— Beni uyardın mı? Sen kim olduğunu sanıyorsun? Onu öptüğümde zevkle inliyordu. Onu ilk ben becerdim ve o hala benim küçük fahişem.

Karnına bir yumruk attım ve geriye doğru savruldu. Sendeliyor. Kan kusuyor. Buna rağmen hala bana bakıp alay etme cüretini gösteriyor. Ona doğru hamle yapıyorum ama kafasını yere çarpamadan iki güçlü kol beni belimden tutup biraz daha sürüklüyor.

— Callahan!" diye bağılıyor Bo ve beni odanın diğer ucuna götürüyor. Kesin şunu!

Mücadele ediyorum, Darryl'e doğru koşmaya çalışıyorum ama onu gördüğümde

Biri onu yakalamış ve geri çekiyor ve artık savaşmak istemiyorum. Dilimi dudaklarımda gezdiriyorum ve ağzımda kan tadı alıyorum. Başım o kadar çok ağrıyor ki bir yerimde açık bir yara olup olmadığını merak ediyorum. Bex hangi cehennemde?

— Sana beni bırakmanı emrediyorum. Bex nerede? Bex!

Onu görüyorum, odanın diğer tarafında, elini ağzına bastırıyor. Ona doğru gitmek istiyorum ama Bo beni durduruyor, mücadele etmeye çalışıyorum ama o beni geri tutuyor.

— Bu da ne böyle?" diye bağıyor koç, ikimize de bakarak.

Onu hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Olabildiğince dik duruyorum, Bo hala beni tutuyor ve ben Darryl'e bakıyorum. Çenesi ve ağzı kan içindeydi, ki bu da onu haklı çıkarıyor. Umarım dişlerinden birini bile yutmuştur.

— Ofisime," diye emrediyor koç. (Kapıyı öyle bir şiddetle açıyor ki duvara çarpıyor). Hemen geliyorum.

İkimiz de içeri girdik ve kapıyı arkamızdan kapattı.

— Az önce ne olduğunu bana açıklayacak mısın? İki kıdemli oyuncum bir yenilgiden hemen sonra kavga mı etti? Erkeklerle koçluk yaptığımı sanıyordum, çocuklara değil!

Son sözleri söylerken sesini yine yükseltti. Kir dolu çivilerime bakıyorum, bakışlarıyla buluşmak için başımı kaldırmadan önce biraz kan yutuyorum. Haklıydı. Ben bir erkeğim. Eylemlerimin sonuçlarını bir erkek gibi kabul edebilirim. Ama bunu neden yaptığımı bilmeyi hak ediyor. Darryl tek kelime etmiyor. Bana başparmaklarını göz çukurlarıma sokmak ister gibi bakıyor ama ben sadece bakıyorum. Taşaklarına tekme atmayı hayal ediyorum. Evet, kabul ediyorum, bir futbol topuyla özellikle vahşi olabilirim.

— Kız arkadaşımı öptü ve bununla övündü. Ona hakaret etti. Koç Darryl'in etrafında dönüyor.

— Bu doğru mu?

— Onu benden çaldı," diye karşılık veriyor Darryl.

— Onu ben çalmadım" diye cevap verdim. O bir nesne değil. Senden ayrıldı, seni ezik, ve sonra daha iyi biriyle tanıştı.

— Lanet olsun!" dedi koç burnunu sıkarak.

— Bana o pası vermeliydi," diyor Darryl. Kasıtlı olarak kaybetmemize neden oldu.

Ona dönüyorum.

— Ve eğer her şeyi baştan yapmak zorunda kalsaydım, yine aynı şeyi yapardım. Seni uyarmıştım, onu rahat bırakmazsan neler olacağını söylemiştim, seni aptal piç.

Koç kollarını kavuşturdu. Bu onun için bir şok, bunu görebiliyorum ama benden sonsuza kadar nefret etmek zorunda kalsa bile, yaptığım şeyden pişman değilim. O kavga yüzünden üniversiteden beni uzaklaştırmasını isterse, umurumda değil. Sorumluluğu alacağım.

— Darryl, git ve dışarıda bekle," dedi.

— Efendim," diye itiraz ediyor. Bize maçı kaybettirdi, lanet olsun!

— Çık dışarı. Hemen geliyorum.

O gittikten sonra koç bana sessizce baktı. Hareket etmemeye çalışıyorum. Özür dilememi beklediğinden eminim ama bunu yapmaya hiç niyetim yok. Kendimi ve kız arkadaşımı savunduğum için beni cezalandırmak istiyorsa, bırakın cezalandırsın.

Sonunda iç çekti.

— Bilerek çok yükseğe attın, değil mi?

— Evet.

— Tanrı aşkına, James! (Sallanmaya başlayan masaya vurur.) Kızgın olsan bile böyle bir şey yapamazsın. Özel hayatında sorunların olsa bile. Oynamak için para aldığınızda, bildiğiniz gibi milyonlarca dolar ödendiğinde, kendinizi bırakma lüksüne sahip olmayacaksınız! Sorunlarınızın sahada yeri yoktur. Bunu zaten konuşmuştuk. Tüm takım arkadaşlarınızdan nefret etseniz bile onlar sizin takım arkadaşlarınız ve onların yanında durmalısınız.

— Bunu biliyorum, efendim.

— Peki neden böyle bir şey yaptın? Kanlı ağzımı sildim.

— Çünkü kız arkadaşımı korkuttu. Ona saldırdı. Ve onu sevmeme rağmen



Onu daha da çok seviyorum.

Bu sözleri söyledikten sonra kendimi hafiflemiş hissettim. Gerçek bu ve babama söylemem gereken andan korkuyor olsam da, koça her şeyi açıklamak beni biraz sakinleştirdi. Bex'in hayatımda olması ve onu güvende tutmak futbol kariyerimden vazgeçmek anlamına geliyorsa, bu bedeli ödemeye hazırım. Hayatımda her zaman başka bir şey yapabilirim. Nihayetinde önemli olan onunla olan geleceğim.

— Yaraladığın sadece Darryl değil," diyor daha yumuşak bir sesle. Bütün takım, sezon boyunca seninle birlikte çok çalışan çocuklar. Sana güvendiler ve sen onları hayal kırıklığına uğrattın.

— Bunu biliyorum, efendim.

Çenesi elinde, koltuğuna geri yerleşiyor.

— Yaptığın şeyi onaylamıyorum ama neden yaptığına saygı duyuyorum. (Elini ağzına kapatır, düşünür.) Kavgayı o başlatmış olsa bile bu yüzden uzaklaştırma alabilirsin. Bu tür durumlarda üniversite her iki tarafı da cezalandırma eğilimindedir. Üniformanız vardı, üniversiteyi temsil ediyordunuz ve McKee bu konuda bir şey yapmazsa NCAA yapabilir.

Sadece başımı salladım. Daha azını beklemiyordum.

— Yine de kendinizi savunduğunuzu açıklayacağım" diyor. İkinizin de dışlandığını düşünmüyorum, ancak Bex şikayette bulunmaya karar verirse, o zaman ona karşı harekete geçilmesi olasıdır. Cinsel taciz ciddi bir suçtur.

— Umarım öyledir, bunu hak ediyor.

— Katılıyorum, ama bu sana bağlı değil. Nasıl hissedersen hisset, böyle davranamazsın. LSU'da olanlardan ders aldığını sanıyordum. Görünüşe göre almamışım. Yakalaması gereken adamı sevmediğin için bilerek pas kaçıramazsın.

— Kusura bakmayın ama bunun LSU'da olanlarla hiçbir alakası yok.

— Ne demek istiyorsun?

— Bir gün Bex'le evleneceğim. Bu maçta olanlar benim

Ama Bex benim geleceğim. Belki yanıliyorum ama bedeli ne olursa olsun onu savunacağım. Topu o adama göndermemin imkanı yoktu.

İç çekiyor.

— Ve sonuç? Kaybettik.

— Topu ona doğru şekilde atmış olsaydım bile yakalayacağının garantisi yoktu.

— Hayır, ama kendini kanıtlamak için bir şansı hak etti. Her ne kadar bu fikirden nefret etseniz de, bunu hak etti.

— Size katılmıyorum efendim," dedim gözlerinin içine bakarak.

Yüzünü buruşturuyor, dudaklarını büzüyor.

— Umarım bunu yan tarafta bekleyen erkeklere açıklamaya hazırsındır.

Şakaklarına masaj yapıyor, sonra ayağa kalkıyor, ofiste dolaşıyor ve yanıma geliyor.

omzuna dokundu. Gözleri benimkilere kilitlendi. Onu hayal kırıklığına uğrattığımı görebiliyorum ve bu canımı acıtıyor ama pes etmeyeceğim. Az önce söylediğim tek bir kelimeyi bile değiştirmeyeceğim.

— Ve kız arkadaşın da.

## Bex

Soyunma odasının dışında bekledikçe kendimi daha da kötü hissediyorum. İnsanlar artık beni tanıyor. *James Callahan'ın kız arkadaşı, fotoğrafçı.* Sempatik bakışları beni incitiyor.

Muhtemelen saklamaya çalıştığım gözyaşlarımın takımın yenilgisinden kaynaklandığını ve erkek arkadaşım için üzüldüğümü düşünüyorlar, ki bu kısmen doğru, ama onun davranışlarının gerçek nedenini bilen tek kişi benim.

İnkâr etmeye çalışsa da benim için maçı kaybetti. Kazanmaya çok yakındı ve son dakikada her şeyi sabote etti. Richard beni uyarmıştı ve tam da korktuğu gibi oldu: Bazı şeyleri kendime saklayamadım. James maç bitene kadar öğrenmemiş olsaydı, öpücük için çok öfkelenenecekti ama en azından o kazanmış olacaktı. Kazandıktan sonra onun öfkesiyle başa çıkabilirdim ama bu duruma katlanamam.

Ya Ulusal Lig kariyerini daha başlamadan mahvederse? Ya o kavga yüzünden takımdan uzaklaştırılırsa ya da daha kötüsü oyundan atılırsa? Çıglıkları duyduğumda soyunma odasına koştum ve James'i yerde, yüzü kanlar içinde, Darryl ile kavga ederken bulduğumda kalbim duracak gibi oldu. Eğer beni öpmekten fazlasını yapmış olsaydı, sanırım James cinayet işlemeye devam edebilirdi.

Midem sıkışıyor. Bir hıçkırığı bastırarak hafifçe öne eğildim.

Birinin bana sarıldığını hissedebiliyorum.

— James mi?

— Bana dedi ki.

Sesine yorgunluk karışıyor. Arkamı döndüm. Keskin bir acı hissediyorum

göğsünde. Duş almış ve sokak kıyafetlerini giymiş. Dudağındaki kesik ve yanağındaki morluk canını yakıyor olmalı.

— Ailem geldi mi?

— Onları görmedim.

Elini ıslak saçlarında gezdirerek başını sallıyor.

— Nasıl hissediyorsun?

— Nasıl hissediyorum? Sana sormam gerekirdi.

— Sabahtan beri Darryl'i görmedim. Seninle konuşmaya çalıştı mı?

— Hayır.

— Çok daha iyi.

— Konuşmamız gerek" dedim. Anlamıyorum... Neden sen...

— Buraya gel.

Beni koridorda bir ağırlık odasına götürüyor. Oda boş ama yine de oyuncuların maçtan önce burada ısındıklarını hissedebiliyorsunuz. Beni bırakmıyor, onun yerine bana kocaman sarılıyor. Yüzü acıyor olmalı ama saçlarıma gömüyor.

Ben de ona sarılıyorum, ama biraz tereddütle. Tekrar bir araya geldiğimizde, içimde yükselen öfkeyi görünce şaşıyorum. Onu sarsmak istiyorum. Bağırarak ve bunu neden yaptığını sormak istiyorum. Bir anlık zayıflığım bu felakete yol açtı ve keşke bunu geri alabilseydim.

— James," diyorum sonunda, geri adım atarak. (Bir adım geri atıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.) "Ne düşünüyordun? Bu tür numaraları gözlerin kapalıyken de yapabilirsin.

— Biliyorum, biliyorum, biliyorum.

— Peki neden?

— Çünkü sözümü tuttum.

Kolunu bana doğru uzatıyor ama ben biraz geri çekiliyorum. Belki aptalca ama şu anda onun yüzüne bakmak istiyorum. Ben istemiyorum

fiziksel temas dikkatimi dağıtıyor. Bir an için yüzündeki acıyı görebiliyorum.

— Çok iyi biliyorsun ki ona, sana bir daha hakaret ederse artık topu atamayacak. Bunu ona sezon başında söyledim ve onun artık top atmayacağını öğrendiğimde tehdidimi gerçekleştirmeye karar verdim...

Durur ve başını sallar.

— O pis bir piç ve haddinin bildirilmesi gerekiyordu. Hiç pişman değilim.

— Ama sana sormadım.

— Bunu yapmak zorunda değildin. Savunulmayı hak ediyorsun.

— Böyle değil. (Sesimi biraz yükseltiyorum.) Maçı kazanabilirdin! Şu anda zaferi kutluyor olmalıydın! Ama neden kendini böyle cezalandırıyorsun?

— Çünkü onu her gördüğümde, seni gördüm! diyor. Seni gözyaşları içinde gördüm. Sesindeki korkuyu duyabiliyordum. Ondan sonra, ödüllendirilmesine imkan yoktu. Öyle olsaydı bile aynada kendime bakamazdım.

Yanaklarımdan süzülen gözyaşlarımı engellemek için dudağımı ısırıyorum. tekrar batmakla tehdit ediyor. Bu noktaya benim yüzümden geldik; bunu bir daha yapmayacağım.

— Topu ona atmış olmanızın bir önemi olmamalıydı. Oyunu kendiniz için kazandığınızdan emin olmalıydınız. Takım arkadaşların için.

— Hâlâ anlamıyorsun," diyor yüzünü buruşturarak. Sen benim için bir futbol maçından daha önemlisin. Güvenliğin daha önemli. Mutluluğun daha önemli. Eğer iyi değilsen, maç umurumda bile değil. Tek umursadığım sensin.

Gözlerimi kırıştıyorum ve bir damla yaş hızla siliyorum.

— Her şeyi berbat ettiğim için özür dilerim.

— Hiçbir şey için özür dilemene gerek yok. (Ben hıçkırıklarımı bastırırken elimi tutup sıkıyor.) Bunu bana sen yaptırmadın.

— (Kalbim göğsümde çarpıyor.) Çok üzgünüm.

için teŖekkr ederim. Maçtan önce olanları sana anlatmamalıydım. Seni zdm.  
Başını sallıyor.

— Tam tersine, olay olur olmaz bana sylemeliydin. Elimi ekiyorum.

— Hayır, senin için her Ŗeyi mahvettim. Seni zdm.

— Ve sana tekrar söylüyorum, umurumda değil. (Aslında bağırmıyor, ama sözleri bu büyük odada yankılanıyor ve neredeyse beni zıplatıyor). Benden bir Ŗeyler saklamanı istemiyorum. Bazı Ŗeyleri kendine saklamak zorunda hissetmeni istemiyorum. nemli olan tek kişi sensin.

— Ve ben senden böyle tepki vermeni istemedim!

Tüm abalarımaya rağmen gözyaşlarına boğuldum. Parmaklarımı göz kapaklarımaya bastırarak gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum.

— ok özür dilerim.

— Neden bunu söyleyip duruyorsun? Özür dilemene gerek yok. Bana bildiğini söyle, sevgilim. Yaptığı Ŗeyin senin hatan olmadığını bildiğini söyle.

Başımı sallıyorum.

— Sadece... baban...

— Ne var, baba?

Dudaklarımı bzdm. Konuşmanın sırası değil. Her Ŗey bir yana, James ile babasının arasını bozarsam kendimi asla affetmem.

— Ŗimdi gitmem gerek.

Kapıya doğru gidiyorum ama o yolumaya çıkıyor.

— Sakın gitme.

Ona bakmaya çalışıyorum. Dokunmuş ve korkmuş görünüyor. Kollarına sarılmak için can atıyor olsam da, şu anda yapabileceğim en iyi Ŗey gitmek. Aslında ma biter bitmez yapmam gereken de buydu. Tek yaptığım ona sorun çıkarmak, her ne kadar bunun doğru olmadığını söyleyip dursa da ve o bunu hak etmiyor. Onu gerçekten destekleyebilecek, onu kaçmaya zorlamayacak birini hak ediyor.

O kişi nasıl olabileceğimi bulana kadar, varlığım ona sadece zarar verecek.

— Boşluğa ihtiyaçım var. (Dudaklarım titriyor ama parmak uçlarımda duruyorum.

pozisyonlar.) McKee'ye döndüğünde görüşürüz, tamam mı?

— Hayır," diye fısıldıyor.

Başımı sallıyorum. Başımı sallıyorum.

— Düşünmemiz gerek. Bu konuşmadan kaçındığımızı biliyorum ama farklı yönlele gidiyoruz. Yakında başka bir yere taşınacaksın ve profesyonel olduğunda hiçbir şey yapamayacaksın. Restoranım var ve yapamam... Benim için kendini bu şekilde feda etmeni istemiyorum. Ya bir dahaki sefere maçın iyi geçmezse? O zaman ne olacak? Ya acil bir durumum olursa ve playofflar varsa ve sen gidemezsen?

— Hallederiz," diyor. Bex, güven bana, lütfen.

Umutsuzca istiyorum ama yapamam, şimdi olmaz. Düzgün düşünemeyecek kadar üzgünüm, James söz konusu olduğunda hep öyleyimdir. Başımı sallıyorum ve koşmaya başlıyorum. Bana seslendiğini duyuyorum ama fikrimi değiştirmeden gitmiş oluyorum. Kalmam için yalvarırsa pes edeceğimi biliyorum. Bu ne onun ne de benim için iyi olur.

Ancak bunu yaparken, benim için en önemli kişiyi terk ettiğimin de farkındayım.

## James

— Son soru James," diyor muhabir. (Bana doğru biraz eğiliyor, üzgün görünüyor.) Tekrar, kaybettiğin için üzgünüm. Merak ediyordum da, babanla konuşma fırsatın oldu mu? Eminim bu gece buradaydı.

Önceden geleceğimi hayal ettiğimde tek düşündüğüm futboldu. Günlük hayatımı hayal ederdim. Uzun antrenman seansları. Pazar maçlarını. Her gün Super Bowl'u kazanmaya çalışmak. On iki yaşına geldiğimde, babamla aynı kariyere sahip olabileceğimi fark etmeye başladım. Bir gün, iki (yakında üç olacak) Super Bowl yüzüğünü raftaki bir kutuda sakladığı ofisine gizlice girdim, onları çıkardım ve hayranlıkla bakmak ve ağırlıklarını hissetmek için her iki eline birer tane taktım.

Futbolu her zaman sevmiştim ama tam da o anda oynamam gerektiğini anladım.

Bu işi yaşamak için yapmak istediğimi, tek hedefimin NFL'e girmek olduğunu söyledim. Babamın ayak izlerini takip etmek istiyordum. Evde futbol her zaman bir aile meselesi olmuştur. Beni yüzüklerini denerken yakaladığında anladı.

Odanın arka tarafına, babamın durduğu yere bakıyorum. Basın toplantısı sırasında geldi ve onu gördüğümünden beri konsantre olamadım. Gazetecilere Darryl'den bahsetmedim; koçun resmi açıklaması sadece son dakikada buna hazır olmadığımız yönündeydi ama babamın bu hikayeyi yutmayacağını biliyorum. Beni tanıyor ve o pası atabileceğimi çok iyi biliyor. Bazı cevaplar isteyecektir.

Ama ben de cevap istiyorum. Ne söyledi?



Bex, ne oluyor lan? Kaçmadan önce babamdan bahsetti. Gitmesinin sebebi o ve ona tam olarak ne dediğini bilmem gerek.

— Evet," dedim, gazeteci yerine babama bakarak. Tabii ki, o maça katıldı.

— Peki, bu yenilgi hakkında onunla konuştun mu?

— Henüz değil.

Rahatlamaya ve gülümsemeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Basın toplantısından önce uyguladığım buz torbasına rağmen dudağım çok acıyor. Basın toplantısından önce uyguladığım buz torbasına rağmen dudağım çok acıyor. Birlikte analiz edeceğimizden eminim. Bana tüm maçlarımı, kazandıklarımı ve kaybettiklerimi anlatıyor. Kendimi geliştirmeme yardımcı oluyor.

— Eminim sizinle gurur duyuyordur," diyor gazeteci bana içtenlikle.

Basın toplantısının sonu geldi ve nihayet otele dönebilirim. Bir taksi çağırıp kendi yoluma gidebilirim ama babamın gelip beni karşılamasını bekliyorum. Bir noktada konuşacağız, o yüzden bunu şimdi yapsam iyi olur.

Önüme geldiğinde sadece b a ş ı n ı s a l l ı y o r . O

Her maça geldiğinde olduğu gibi takım elbise giyiyor, kravatını ve ceketini her zaman takıyor; kıyafeti maçtan önce bana şans dilemeye geldiği zamanki kadar kusursuz.

— Bir araba bizi bekliyor.

Onu takip ediyorum, çantamı omzuma asıyorum.

— Hepsi nereye gitti?

— Çoktan gittiler. Oyalanmak için bir sebep yoktu.

— Bunu anlayabiliyorum.

Sokakta siyah bir SUV bekliyor. Önce ben biniyorum, çantamı arkaya atıyorum ve babam yanıma kaydığında kaskatı kesiliyorum. Öfkelendiğinde nasıl görüldüğünü biliyorum ve arabanın içi karanlık ve saat gece yarısını geçmiş olsa da kasılmış çenesi pek hayra alamet değil.

Araba çalışır ve o sessiz kalır.

— Baba?

Bana anlatacak çok şeyi olduğunu sanıyordum, bu yüzden bu sessizlik beni endişelendiriyor.

Bana doğru dönüyor. Sokak lambaları yüzünü ısıltıyor.

Sarı ışık.

— Bana ne olduğunu açıkla.

Dilimi şişmiş dudağımın üzerinde gezdiriyorum ve yakıcı bir acı beni irkiliyor.

— Çok yükseğe attım.

— Neden böyle oldu?

— Alıcı Bex'i incitti. Bu onun eski sevgilisi, sana söyledim.

Ağır nefes alıyor, burun delikleri genişlemiş.

— Ne demek istiyorsun?

— O... Siktir! Onu zorla öptü. Sonra da bununla övündü ve ona fahişe dedi. (Yere bakıp ellerime bakıyorum.) Devre arasında öğrendim.

— Yani bu maçı bilerek mi kaybettin?

— Onu gerçekten korkuttu.

— Peki bunun maçla ne alakası var?

— Ondan her şeyi aldım. O acı çekerken maçı umursamadım.

Pencereden dışarı bakıyor.

— Profesyonel kariyerimdeki ilk sezonumun çok zor geçtiğini biliyorsunuz.

— Evet.

— Ertesi yıl daha iyisini yapmaya kararlıydım. Kazanmak istiyordum, çaylak bir oyun kurucu olarak yerimi hak ettiğimi kanıtlamak istiyordum. Ama sezona üç hafta kala annen bir araba kazası geçirdi. Birisi ona kavşakta çarptı.

Bana söylediklerine o kadar şaşıyorum ki cevap vermem bir anımı alıyor.

— Ben nasıl bilemedim? Bana yine sakince bakıyor.

— Çok uzun zaman önce, sen doğmadan çok önce oldu. Artık bunun hakkında konuşmuyoruz. Ama ciddi bir kazaydı ve çok yardıma ihtiyacı vardı.

Ondan sonra. Hastanede iki hafta geçirdi. Tek istediğim onun yanında olmak ve ona elimden geldiğince yardım etmekti.

— Tabii ki öyle.

— Ve yapmadım.

— Baba," dedim. Bu da ne...

— O sırada yapmam gereken en iyi şey işimdi," diyerek cümlemi yarıda kesti. İşime odaklanarak, o iyileştiğinde ikimizi de bekleyen geleceğe hazırlanıyordum. Bizim için çok rahat ve refah içinde bir yaşamı garanti altına alıyordum. Takım bana bir servet ödüyordu ve ona olduğu kadar işverenime karşı da sorumluluğum vardı. Oyun her şey değildi ama geleceğimizin anahtarıydı. (Ne yapman gerektiğini anladığını sanıyordum. Onu incittiği için üzgünüm ve umarım iyidir ama James, Tanrı aşkına kendine bir bak. Yine bir kız yüzünden aklını kaçırdın. Sertçe yutkunuyorum.

— O sıradan bir kız değil. Onun hakkında ne hissettiğimi biliyorsun.

— Evet ve bunu daha sonra, saha dışında çözmeliydiniz; bunun maçla bir ilgisi yoktu. Oynamak için milyonlarca dolar ödediğinizde, özel hayatınızda neler olup bittiğine dikkat etmeniz gerekir. Bu ne anlama geliyor? Bu adamın hayatı boyunca sizden nefret edeceği ve takım arkadaşlarınıza maçı kaybettirdiğiniz gerçeği dışında mı?

Sözleri suratıma inen bir yumruk gibi, Darryl'in bana gerçekten vurduğu ya da koça kendimi açıklamak zorunda kaldığım zamandan daha acı verici.

— Ona bir şey söyledin.

— Pardon?

— Maçtan sonra sohbet ettik ve senden bahsetti. Ona ne söylediniz?

İç çekiyor.

— Kendini kaptırma eğilimin olduğunu ve seni onu kendi çıkarlarına tercih edeceğin bir duruma sokmaması gerektiğini hatırlattım.

— Senin yüzünden benden bir şeyler saklaması gerektiğini düşündü.

— Belli ki öyle olmamış.

— Sırf adamın soyunma odasında böbürlendiğini duydum ve onu görmeye gittim! (Yumruğumu sıkıp kalçama vuruyorum.) Tanrım, baba. Arkamdan böyle konuşamazsın!

— Ve açıkçası, ne olduğunu daha sonra öğrenmiş olsaydınız daha iyi olurdu.

Otelin önüne geldiğimizde şoför yavaşladı. Aceleyle arabadan çıktım. Çantamı aldım ve hışımla okula girdim. Kardeşlerim koridordaydı ve beni beklediklerini söyleyebilirim çünkü kapı açılır açılmaz başlarını kaldırdılar.

— Onlara soruyorum.

— Evet, kısa bir süre önce," diye yanıtlıyor

Seb. Yüzündeki endişeli ifade midemi bulandırıyor.

— İkinizin arasında ne oldu?" diye soruyor Cooper. Dişlerimin arasından mırıldanıyorum:

— Lanet olsun.

Babam da salona girdi. Daha önce bu kadar yorgun olduğunu fark etmemiştim. Ayrıca normalden daha yaşlı görüldüğünü düşünüyorum. Üçümüzü görünce bize doğru geliyor. Elini omzuma koyuyor ve gözlerim yanıyor, bu yüzden yere bakıyorum.

— Mesele şu ki, annen onunla birlikte olmamı istemedi" diye açıklıyor. Onunla kalmak için bir maç kaçıracağımı söyleseydim, bana defolup gitmemi ve işimi yapmamı söylerdi. Ben evde yokken ona kız kardeşi bakıyordu. Annen sorumluluklarını görmezden gelemeyeceğini anladı, karına karşı bile. Oynadığım sürece hayatımızı spor etrafında düzenlememiz gerektiğini ve herkesin bunu yapamayacağını biliyordu. Bu yüzden onu o zaman da seviyordum, şimdi de seviyorum.

— Cooper diyor ki. Orada neler oluyor?

Kardeşimi görmezden geliyorum ve babamın elini itiyorum.

— Bex'te de böyle mi demiştin?

— Bu kadar detaylı değil.

— Ama sen ona, bu tür şeyleri kendine saklaması gerektiğini söyledin.

Beni korumak mı?

— Hayır, ona bazı şeyleri kendine saklamasını söylemedim. Sadece ona gerçekleri hatırlattım. İşlerin yürümesi için bir sürü taviz vermen gerekir evlat. Bunun farkında olduğundan emin olmak istedim.

Başımı kaldırıp gözlerinin içine bakıyorum.

— Bunu yapmaya hakkın yoktu.

— Biriniz bunun farkında olmalıydı, çünkü belli ki unutmuşsunuz.

— Hayır, umurumda değil. (Kederimi kontrol etmeye çalışıyorum.) Onun hakkında ne hissettiğimi biliyordun ve ilişkimizi riske attın. Bunu yapmaya hiç hakkın yoktu. Söylediklerin yüzünden onu kaybedersem, seni asla affetmeyeceğim.

— Eğer bu yüzden kaybederseniz, o sizin için yapılmamış demektir.

— Tanrım, baba," diyor Coop.

— Richard," diye ekliyor Seb.

Babamın ve kardeşlerimin önünde ağlamaya başlamayacağım. Topuklarımın üzerinde döndüm ve asansöre doğru yürüdüm. Cebimden telefonumu çıkardım ve Bex'in numarasını çevirdim ama doğrudan sesli mesaja düştü. Tekrar denedim, aynı şey.

Üçüncü denemeden sonra öfkeyle cep telefonumu asansörün kapısına fırlattım.

## Bex

—Suç duyurusunda bulunmayacak mısın? Ciddi misin sen? Sana tam bir pislik gibi davrandı," diyor Laura, şezlonguna yerleşirken.

Hâlâ Florida'da tatilde. Restoranın önündeki karı temizledikten sonra şu anda yüzme kıyafetimin içinde olabileceğim için onu çok kıskanıyorum ama belli etmiyorum çünkü onu tanıyorsam Palm Beach'te ona katılmam için bana bir uçak bileti almayı teklif edecektir. Maçtan önce Noel tatilinin geri kalanında James'lerde kalacağımı sanıyordum ama sonunda Nicole Teyze'nin kanepesinde uyudum. Tek iyi şey ne mi? Dairedeki çalışmalar neredeyse bitti. Annem ve ben yakında tekrar taşınabileceğiz. İkinci el mobilyalar aldık çünkü her şey dumandan zarar gördü ve hepsini atmak zorunda kaldık.

Kazak giymek zorunda kaldığım için hayal kırıklığına uğradım. Restoran açık ama kar nedeniyle fazla müşteri olduğunu sanmıyorum, bu yüzden şimdilik arka taraftaki bir masada bilgisayarımı oturuyorum. James'in Darryl'e düzgün bir şekilde pas vermemesinin gerçek nedeni henüz kamuoyuna açıklanmadı ve açıklanacağını da sanmıyorum. Ancak James ve ben geçici olarak ayrılmış olsak da Darryl ile aramızdaki sorun hala devam ediyor. En azından ikisi de uzaklaştırma cezası alabilir ve eğer cinsel saldırıyı rapor edersem Darryl için durum daha da kötüleşebilir.

Maçtan bu yana bir buçuk hafta geçti ve burada, restoranda gerçeklerle yüzleşmek tam da ihtiyacım olan şeydi. Üst düzey futbol maçlarına katılmak ve kamerayla oyalanmak benim hayatım değil. Hayır, benim hayatım daha çok tedarikçilerle buluşmak için erken kalkmak ve akşam geç saatlere kadar, restoran kapandıktan sonra hesapları yapmaktan ibaret.

Ama Şimdi James'in eksikliğini de hissediyor. Eğer her saniye meŐul değilsem, tek yapmak istediğim onunla birlikte olmak. Onu saatte en az on kez aramak istiyorum. Onu bu Şekilde g rmezden gelmenin haksızlık olduğunu biliyorum ama telefonumu her elime aldığımda benim i in oyunu feda ettiği zamanı d Ő n yorum ve ağlamak istiyorum.

Birlikte kalsak bile, bir noktada benim bu fedakarlıklara değmediğimi anlayacaktır. Ve eğer bunu kendi başına anlamazsa, kariyerini mahvedecek bir Şey yapacaktır.

Onu seviyorum ve onsuz nasıl yaşayabileceğimi bilmiyorum. Ama onun geleceğini korumakla bencil olmak arasında bir Őe im yapmam gerekirse, mesafemi korumayı ve onun hayatını mahvetmemeyi tercih ederim.

— Biliyorum," dedim Laura'ya, aklımdan ge en t m d Ő nceleri kovmaya  alıŐarak. Ama okuldan atılabilirdi.

— Bu iyi bir Şey olurdu.

— Ger ekten mi? Laura'ya baktım. Laura'ya bakıyorum. (Her ne kadar onun sonsuz desteğini takdir etsem de, Şu anda bunu duymak istediğimden emin değilim) Onun hayatını mahvetmek istemiyorum.

— Ama hayatını mahvetmeye  alıŐtı. Seni  opt  ve erkek arkadaŐından ayrılmanı sağlamaya  alıŐtı! O bir pislik.

— Evet, haklısın. Titremesini engellemek i in dudağımı ısırıyorum.

— Birlikte bir ge miŐimiz var ve ben bunu biliyorum. O kadar da k t  biri değil.

— Eğer su  duyurusunda bulunursan, belki James uzaklaştırma almaz. (Elini viz r ne koyuyor ve biraz  ne eğiliyor.) Ona ilk vuran o değildi, bu y zden uzaklaştırma bile almamalı, ama kolej her Şeyi bilirse, bu olmayacak. Resmi kurallarda o pası ka ırdığı i in onu sorumlu tutacak hi bir Şey yok. Sana zarar veren Darryl'di ve sonra James'le kavga etti. Yani kuralları  iğneyen tek kişi Darryl'di.

— Haklısın.

— Ara falan verseniz bile, ki bunun aptalca olduğunu d Ő n yorum.

İç çekiyorum.

— Evet.

— Olanları rapor etmelisin, bu hem senin hem de James'in yararına. Darryl'in bu davranışının yanına kâr kalmasına izin veremezsiniz. Sadece geçici bir uzaklaştırma ve yaz boyunca bunu telafi etme şansı almamalı, bu çılgınlık olur.

— Haklı olduğumu biliyorum, kabul ediyorum.

— Peki sorun nedir?

— Bilmiyorum, patlamak üzereyim. James'in onu cezalandırmayı kendine görev edindiği izlenimine kapıldım.

— Gerçek bir yaptırımla aynı şey değil. Başka biriyle tekrar yapmayacağını kim söyleyebilir? Ya da daha kötüsüyle? Belki üniversiteden atılırsa, bu ihtiyacı olan uyandırma çağrısı olur.

— Haklısın.

Kazağımın kollarını kıvırıyorum. Restoranın içi soğuk; gidip nedenini öğrenmem gerekecek. Belki de ısıtmada bir sorun vardır. Umarım tamir edilmesi gereken başka bir şey yoktur, çünkü bu sahip olmadığımız parayı harcamak anlamına gelir.

— Kovulup kovulmayacağını bilmiyoruz" diye ekliyor. Şikayette bulunmalısınız ve konseyin disiplin komitesi ya da bilmiyorum başka hangi departman karar verecek.

Laura'nın haklı olduğunu biliyorum. Darryl o sırada beni sadece öpmüş olsa da, daha ileri gitmesinden korktum. Belki yalnız olsaydık denerdi. Ama sanırım her şeyi anlatmak zorunda olma fikrinden utanıyorum.

— Zayıftım ve kendimi onun bana saldırmasına izin verecek bir duruma soktum.

Laura başını sallıyor.

— Umarım bunun senin hatan olduğunu söylemiyorsundur.

— Onunla konuşmayı kabul etmemeliydim.

— Onun hareketlerinden sen sorumlu değilsin. Seni sormadan öpmeyi seçen o. James'e vurmayı o seçti. O seçti



Bütün bunları o seçti Bex! Sonuçlarına katlanması çok doğal.

— Eğer onu maçtan önce bulmasaydım, James'in hiç şansı olmazdı. kaçırmak için sebepler.

Burnumu çekiyorum. Bugünlerde gözyaşları çok kolay akıyor.

— Onun isteği üzerine bana tekrar yaklaşmasına izin verdim ve sonra bir maç boyunca ağzımı kapalı tutamadım. (Elimle gözlerimi siliyorum.) Ama ne kadar aptalmışım...

— Sana sarılabilmeyi çok isterdim," diyor Laura. Kocaman bir sarılma. Gülümsüyorum ve hıçkırıyorum.

— Bana iyi gelir.

— Gelip birkaç günlüğüne Florida'da bana katılmalısın. Belki işleri yoluna koymana yardımcı olur.

Başımı salladım.

— Teşekkürler, ama gelemem. Burada yapacak bir sürü işim var.

— Tamam," diye cevap veriyor, sesi hayal kırıklığına uğramış gibi. Gitmek zorundayım ama bana ne karar verdiğini söyleyebilirsin, tamam mı? Şikayette bulunurken yanında olmamı istersen, seninle gelirim.

Telefonu kapattığında, dizlerimi göğsüme çekerek öylece oturuyorum. Giriş zilinın çaldığını duyuyorum ama sadece Christina geliyor, botları karla dolu.

— Hey, Bex!

Ona el sallıyorum.

— Geldiğiniz için teşekkürler.

— Dışarıda seni bekleyen bir çocuk var" dedi. Bana burada olup olmadığını sordu.

Nabzım hızlı atıyor.

— Neye benziyor?

— O sarışın," diye yanıtlıyor muzip bir gülümsemeyle. Ve çok sevimli. Yani James değil... ya da Darryl.

— Teşekkürler, gidip onunla konuşacağım.

\*

Sebastian'a bir parça turta ve kahve için içeri gelmesini öneriyorum. Restorana girmeden önce ayaklarını paspasa dikkatlice siliyor ve sonra etrafına bakıyor.

— Burası çok güzel.

— (Paltonu şuraya asabilirsin. (Ona gülümsüyorum.) Paltonu şuraya asabilirsin. Sana kahve getireyim mi?

— Eğer benimle bir tane alırsan.

Etrafımdaki boş odaya bakıyorum. Sanırım biraz mola verebilirim. Sebastian kupasını elinde tutarak karşıma oturuyor. Bir an onu izliyorum, onunla yalnız konuşma fikri beni biraz geriyor. Son birkaç aydır onunla çok zaman geçirdim; birkaç kez birlikte yemek yaptık, güldük, Cooper ve James'i yemek yaparken bir şeyler çalmaya çalıştıkları için azarlamak zorunda kaldık ama onunla hiç yalnız kalmadım. Uzun parmağıyla seramik kupaya vuruyor.

— James bize neler olduğunu anlattı," diyor sonunda.

Sadece başımı sallıyorum.

— O nasıl?

— Çok kötü. (Sebastian kahvesinden bir yudum alırken yüzünü buruşturur.) Richard'la bu kadar uzun süre konuşmadığını hiç görmemiştim.

Kalbim acıyor.

— Onunla konuşmuyor mu?

— Richard'ın seninle yer değiştirdiğini biliyor. (Sebastian iç çeker.) Üvey babamı seviyorum ama çok talepkâr olabiliyor. Onun ve bu ailenin yabancısı gibi hissetmenin nasıl bir şey olduğunu anlıyorum. Bu yüzden seninle konuşmak istedim.

Sebastian'ın bu yönünü bilmiyordum ve bu birçok şeyi açıklıyor. Evlatlık olduğunu biliyordum elbette - James bana hikâyeyi anlatmıştı - ama birbirine sıkı sıkıya bağlı bir aileye geldiği ve yerini bulmak zorunda olduğu gerçeğini hiç düşünmemiştim. Noel'de ben de böyle hissettim ve sadece kız arkadaş olduğum için dışarıdan biri olmak zorundaydım. James babasıyla konuşmadığı için üzgün olsam da Sebastian'ın yaşadıklarını anladığını bilmek beni biraz daha iyi hissettiriyor.

— Ama ben ona katılıyorum. James futbol için yaratılmış. Ona engel olmak istemiyorum.

— Yine de seninle gizlice konuşması yanlış. Ve James korkmuş durumda. Seni ona kaptırma fikri.

— Onun yüzünden değil. (Dudağımı ısırıyorum.) Kariyerini tehlikeye atacak yeni bir şey yaparsa kendimi affedebilir miyim bilmiyorum. Benim yüzümden, benim *için* her şeyi berbat ettiyse... bu sadece... Sebastian elimi tutuyor ve sertçe sıkıyor. Ona baktım, şaşırmıştım.

— Bunu hak etmediğini  
düşünüyorsun. Yüzümün kızardığını  
hissede biliyorum.

— Belki de öyledir.

— Babamın Reds'te oynadığını biliyorsun.

— Evet.

— Varlıklı bir ailede büyüdüm. Hiçbir yerden gelmedim. Ama Callahan'ların evine geldiğimde... Bunların hiçbirini hak etmediğimi hissettim. Ailem yeni ölmüştü, dünya başıma yıkılmış gibi hissediyordum. Ve birdenbire erkek kardeşlerim, bir kız kardeşim ve yeni ebeveynlerimle yeni bir hayatım oldu. (Elini çeker, bankta geriye doğru hareket eder ve iç çeker, yüzünde hafif bir gülümseme vardır). Tüm dünyayı suçladım. Richard'ın babamın en iyi arkadaşı olması umurumda değildi. Olduğum yerde olmak istemiyordum. Yeni okulumdaki ilk hafta, küçük bir altıncı sınıf öğrencisi olmama rağmen sekizinci sınıftan biriyle kavga etmeye çalıştım, düşünebiliyor musunuz? Benim iki katımdı. Kısa sürede beni alt etti.

On bir yaşındaki Sebastian'ı devlet okulu üniformasıyla kavga ederken düşündüğümde gülümsüyorum.

— Ne oldu?

— James bizi gördü ve dahil oldu. Cooper da öyle. Ailelerinin tüm dikkatini çeken yeni çocuk olmam önemli değildi. Richard ve Sandra onlara beni kardeşleri gibi görmelerini söylemişlerdi, bu yüzden ne pahasına olursa olsun beni savunmaya hazırdılar. Cenazeden beri onlara iğrenç davranıyordum ama umurlarında değildi. Özellikle de böyle bir zamanda, onların yardımına ihtiyacım varken.

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlanıyor.

— James'i iyi tanırım.

— Sandra kavgadan sonra bizi almaya geldi. Üçümüz geçici olarak dışlandık. İşte o zaman yıkıldım. Cenazede hiç ağlamamıştım ve aniden burnuma kağıt havlu tıkayarak gözyaşlarına boğuldum çünkü hala kanıyordu. (Başını sallayarak tekrar gülüyor.) James kolunu omuzlarıma doladı ve bir şey söylediğini sanmıyorum ama bunun ne anlama geldiğini anlamıştım. Ondan sonra çok iyi arkadaş olduk. Onları gerçekten kardeşlerim olarak görmem uzun zaman aldı ama o andan itibaren birbirimizden ayrılamaz olduk. James ve Cooper'dan bana yardım etmelerini istemedim. İki saniye önce onlardan nefret ettiğimi söylemiş olsam bile yine de yardım ederlerdi. Hoşuna gitse de gitmese de James sevdiği insanları her zaman her şeyin önüne koyar, Bex. Elbette bir denge olmamalı demiyorum ama onun yaptıklarından kendini sorumlu tutmamalısın. Bunu seni sevdiği için yaptı ve bence bunu gözünü kırpmadan tekrar yapardı. Kim olduğu yüzünden onu kendinden uzaklaştırma. Richard bazen farklı olmasını dilesse bile o hep böyleydi.

— Uğruna savaşmaya değer olduğunuzu nasıl anladınız?

Bu sorunun ağızından kaçmasına izin verdim. Bu sözleri söylerken, ben Hemen pişman olurum. Acınacak haldeyim. Ama maçtan beri aklımdaydı. Belki James beni seviyor, belki benim için her şeyi yapar, ama ben buna değer miyim? Benim için bir maç kaybetmeye değer mi? Kırmızı kart riskine?

Sebastian düşünceli görünüyor ama bu kez gülmüyor.

— Gerçekten buna değmeyeceğini mi düşünüyorsun?

— Bilmiyorum.

Masaya bakıyorum. Kahvem soğumuştı ve oturduğumuzdan beri ona dokunmamıştım.

— Belki de öyledir.

— Neyi hak ettiğinizi anlamanız için size ne söyleyeceğimi bilmiyorum,

yavaşça söylüyor. Bildiğim tek şey senin zeki olduğun, inanılmaz yetenekli olduğun ve bir gün baldızım olmandan mutluluk duyacağım. Eğer sen de istediğinin bu olduğuna karar verirsen, umarım aranızdaki sorunları çözmenin bir yolunu bulursun.

Gözlerimi siliyorum.

— Teşekkürler, Seb.

— Ona inanmak zorundasınız" diyor. Ona inanmadığınızı düşünseydi böyle davranmazdı.

## James

Cooper kapıyı çalmadan odama giriyor ve yatağıma yığılıyor. Ona gözlerimi devirmek istiyorum.

— Merhaba," diyor ve kalçama hafifçe vuruyor.

— Bex'le beni yakaladığın gün, sana girmeden önce kapıyı çalmanı söylediğimi sanıyordum.

— Orada değil.

Başımı kaldırıyorum.

— Şaka mı yapıyorsun?

— Bir haftadır somurtuyorsun. Neden onu görmeye gitmedin?

— Çünkü beni dinlemiyor.

Elimi yüzümde gezdiriyorum. Atlanta'dan beri bu konuşmayı kafamda milyonlarca kez yaptım, bu yüzden Cooper'la yeniden başlamak şu anda öncelikler listemde çok üst sıralarda değil.

— Biraz yalnız kalmak istediğini söyledi, ben de ona biraz zaman vermeye çalışıyorum. Bilgisayar ekranıma bakıyor.

— Bu da ne böyle?

Omzuna vurdum.

— Karışmayı bırak.

— Yüksek lisans mı? Öğretmen olmak için mi? (Mavi gözleri duyguyla parlayarak bana bakar.) Sakın bana düşündüğüm şeyi yapmak üzere olduğunu söyleme.

— Eğer bir seçim yapmam gerekirse, onu seçerdim. Futbolcu olmak yerine bölgede bir yerde öğretmenlik ve antrenörlük yapabilirim. Eğer gerçekten restoranı işletmeye devam etmek istiyorsa, kalmayı tercih ederim.

Onsuz başka bir yerde olmaktansa burada onunla olmayı tercih ederim. Profesyonel olmak için onu kaybetmem gerekiyorsa, buna değmez. Söz konusu bile olamaz.

Konuşmamı bitirmediğimde Cooper başını sallamaya başladı.

— Hayır. Hadi ama.

Bilgisayarımı kapattı ve gardırobumu açmaya gitti. Paltomu aldı ve bana fırlattı.

— Gidiyoruz.

— Nereye gidiyoruz?

— Eve. (Ayağa fırlarım.) Şu anda babamla konuşmuyorum.

— Tamam, ama annemle konuşmalısın.

— Ne demek istiyorsun?

— Hadi, gidip annemle konuşalım. (Telefonuna bakar.) Şimdi çıkarsak öğle yemeğine yetişebiliriz. Hadi gidelim. Tanrı aşkına, öğretmen olmayacaksın ya da bir restoranda falan çalışmayacaksın.

Bir yanım, büyük bir yanım hayır demek istiyor ama annemin Bex'i sevdiğini biliyorum. Belki onu geri kazanmama yardım edebilir. Ve dürüst olmak gerekirse, annemi özledim, Atlanta'dan beri görmedim.

— Ben de varım. Ama seni takip ediyorum çünkü annem onu daha sık görmemizi istiyor.

— Evet, evet, evet. Madem öyle diyorsun.

Cooper'ın planladığı gibi öğle yemeği için tam zamanında eve vardık. Aslında babam burada değil. Pislik Cooper bunu biliyordu ama tabii ki Arizona'da bir golf turnuvasında olduğunu söylemeyi ihmal etti. Yani sadece annem var. Kapıyı açtığında bir çığlık attı. İkimizi de kollarına aldı ve mutfığa götürdü.

— Çorba ister misin? Bugün canım çorba çekti. Shelley de çok lezzetli börekler yapmış. (Annem Cooper'ın sakalını biraz da onaylamaz bir tavırla okşar.) Kesmelisin hayatım.

— Ben bir hokey oyuncusuyum," diye itiraz ediyor Cooper. Bu da görünüşün bir parçası.

— En azından kırp.

Kaşlarımı kaldırıyorum, o da bana dönüyor.

destek.

— Ne düşünüyorum biliyor musun?

— Bu konuda bana yardım ettiğin için teşekkürler" diye yakınıyor. Bu nasıl bir çorba böyle? İki dakika sonra bir kase pırasa ve patates çorbası ile ekşi mayalı ekmeklerin başına oturuyoruz. Annem eğilip ön kolumu sempatik bir şekilde sıkıyor.

— Nasılsın hayatım? Bex nasıl?

— Bilmiyorum, itiraf ediyorum, hiç konuşmadık. İç geçiriyor ve çorbasını karıştırarak geri çekiliyor.

— Ben de bundan korkuyordum. Bu -tabirimi mazur görün- piç hakkında şikayette bulunmaya niyetli olup olmadığını biliyor musunuz?

Bir kaşık çorba alırken gülümsememi bastırıyorum.

— Bilmiyorum. Umarım öyledir. Umarım öyledir. Biraz zaman istedi, ben de ona zaman veriyorum.

— Ona sadece alan bırakmıyor," diyor Cooper. Düşüncelere dalıyor ve nasıl matematik öğretmeni olunacağını öğrenir.

— Neden? (Gözlerini genişletir.) Oh, sevgilim, hayır.

Kaşığımı yere bırakıp gözlerinin içine bakıyorum.

Üç çocuktan hiçbirinin gözleri kahverengi değil. Bana Bex'inkileri hatırlatıyorlar ve onlar kadar sıcak ve rahatlatıcılar. Ondan uzakta geçen bir buçuk hafta işkence gibiydi.

— Eğer onu tutmak için planlarımı değiştirmem gerekirse, değiştiririm.

— Senden futbol oynamayı bırakmanı mı istedi?

— Hayır, ama...

— Yani çözüm bu değil.

— Teşekkürler," diye mırıldanıyor Coop, burnu kâsesinde.

— Ama ikisine birden sahip olmanın mümkün olup olmadığını bilmiyorum. Kabul etmesi zor ama bunu kabul etmeye hazırım. Babamın her zaman futbola konsantre olmamı istediğini biliyorum ama onu seviyorum ve onu seçiyorum. Eğer işim yüzünden onun yanında olamıyorsa, ikisini aynı anda yapamıyorsa ya da oynamam gerekirken dikkatim dağılıyorsa...

— James," diye araya girdi. Çocukluğunuzu düşündüğünüzde, ne hakkında?



hatırlıyor musun?

— Ne demek istiyorsun?

— Ne gibi anılarınız var? Aklına hemen ne geliyor?

Düşünerek başımı hafifçe sallıyorum.

— Tatilde Outer Banks'e gittiğimizi hatırlıyorum. Bir keresinde balık tutmaya gitmiştik ve tuttuğumuz balıkları sahilde pişirmiştik, sonra da kamp ateşi yakmıştık.

Cooper gülüyor.

— Izzy balıktan iğrenmişti, çok komikti.

Muhtemelen Izzy'nin balığa bakıp akşam yemeğinde dondurma yiyeceğini söylediğini hatırlayarak gülümsüyor.

— Başka ne bilmek istiyorsunuz?

— Babamla futbol oynardık. Noel'de elektriklerin kesildiği yıl, hepimiz oturma odasında uyuduk. Bir keresinde doğum günümde go-karta gitmiştik.

— Harikaydı," diyor Cooper.

— Neden ilk aklınıza gelenlerin bu anılar olduğunu düşünüyorsunuz?

Düşünmeden cevap veriyorum, çünkü hiç şüphe yok ki bunlar mutlu anılar.

— Evet," diyor yumuşak bir sesle. Hepsi güzel anılar, sevgilim. Neden babamın uzakta oynadığı zamanları değil de bunları hatırlıyorsun? Ya da Ağustos ayında eğitim kampına gitmek zorunda kaldığında onu iki hafta boyunca göremediğimizde? Sen beşinci sınıftayken Wild Card maçına hazırlanmak için erken ayrılması gerektiğinden senin için o önemli maçı kaçırdığını hatırlıyor musun?

— Zar zor hatırlıyorum, itiraf ediyorum.

— Evliliğimi düşündüğümde aklıma ilk olarak tüm güzel anılar geliyor" diyor. Babanla geçirdiğimiz tüm o harika zamanları düşünüyorum. Yalnız olduğum ya da onsuz sana bakmak zorunda kaldığım zamanları düşünmüyorum. Uzakta olduğu zamanları düşünmüyorum, çünkü gerçekte öyle değildi, sevgilim, gerçekten değil. Biz

hayatımızı birlikte kurmak için ödünler verdik. Kolay olduğunu söylemiyorum ama geriye dönüp baktığımda hiçbir şeyi değıştirmezdım.

Gözlerimi kapatıyorum ve duygularımın üstesinden geliyorum.

— Ama bunu nasıl yapıyorsunuz? Onun soğukkanlılığını koruyabildiği izlenimini edindim ama ben bunu yapamıyorum.

— Bu çok fazla güven gerektirir. (Parmağını alyansının üzerinde gezdiriyor.) Onun yanında olduğumu biliyordu ve gerekirse kariyerini ön planda tutmasını beklerdim. Çalışırken %100'ünü verirdi ve evdeyken de %100 bizimle olurdu. Her şeyi yapamayacaksınız ve bunu ne kadar çabuk kabul ederseniz, neyin önemli olduğuna o kadar çabuk karar verebilirsiniz. Aynı anda iki şeye konsantre olabilirsiniz. Biri ya da diğeri arasında seçim yapmak zorunda değilsiniz ama bu bir öncelikler meselesi.

— Ya bana ihtiyacı olursa?

— Yalnız olmayacak. Biz onun yanında olacağız. Etrafında ona yardım edecek başka insanlar da olacak. Ama ihtiyacın olduğunda oyuna konsantre olana kadar işe yaramayacak.

Söylediklerini dikkatle dinliyorum. Ve o haklı. Ama ben Babamın asla benim yaptığım gibi aptalca bir şey yapmadığına ikna oldum.

— Benden bir şeyler saklamak zorunda olduğunu ya da zorluklar yaşadığını bana söylememesi gerektiğini hissetmesini istemiyorum. Her zaman ikinci planda kalması gerektiğini hissetmesini istemiyorum.

— Bunu düşünmüş olmanız güzel, bu zaten iyi bir başlangıç" diyor. Ancak bazen işinizi ilk sıraya koymak zorunda kalsanız bile, bu daha az önemli olduğu anlamına gelmez. Profesyonel olarak çalmak size ne kazandıracak? Futbol oynamayı seviyor olman dışında, çünkü seni hayatın boyunca oynarken gördüm ve sevdiğini biliyorum.

Aklıma tek bir şey geliyor.

— Para," diye cevap veriyorum.

— İstikrar," diyor başını sallayarak. Baban ve ben ne zaman zorlansak, onun bizim için, ailemiz için bir gelecek inşa etmek için elinden gelen her şeyi yaptığını hatırladım. Böylece o spordan emekli olduktan sonra da bu yaşam standardının tadını çıkarabilecektik. (Babamın elindeki

bir hareketle). Onunla ilgilenebilmek istemez misiniz? Sevdığınız bir işi yaparken ona bunu sunabildiğiniz için ne kadar şanslı olduğunuzu düşünün. Bu kadar şanslı olmayan pek çok insan var.

— Haklı olduğunu biliyorum," diye ekliyorum. Evet, haklı. Bex'e bakmanın en iyi yolu, en azından maddi olarak, futbol oynamak. Ama restorana takılıp kaldı. Eğer o burada kalmak zorundaysa ve ben ülkenin diğer ucundaysam...

— Bunu onunla konuşmalısın. Bir çözüm bulacaksın. Uzlaş, sevgilim.

— Bunu söylemek yapmaktan daha kolay.

Ayağa kalktı, masanın etrafından dolaştı ve yanağını okşadı.

— Kolay olduğunu hiç söylemedim. Sadece yapabileceğinizi söylüyorum.

## Bex

— Kızarmış yumurta ve tostı önüne koyarken Sam'e "Al bakalım," diyorum. Biraz ev yapımı elma reçeli ekledim, nasıl beğendiğini bana bildir.

Biraz ötede bir masayı silmekte olan annem bize bakıyor.

— Başardım, Sam. Rosa gurur duyardı.

— (Bana gülümsüyor ve ben de tezgâhın arkasına geçiyorum.) Teşekkürler, Bex.

— Benim için bir zevk olur.

Saçımdaki tokayı pensemle düzeltiyorum ve sonra gidip başka bir sipariş almak için not defterimi ve kalemimi alıyorum. Oldukça sessiz bir sabah oldu, bu utanç verici çünkü meşgul olduğumda oldukça mutluyum, bu beni Darryl ile olan sorunumu ve Sebastian ile olan konuşmamı tekrarlamaktan alıkoyuyor. Bazen kendimi James'in çocukken kardeşini savunurkenki halini düşünürken buluyorum ve gülümsüyorum. Ama çoğu zaman sadece yarattığım karmaşayı düşünüyorum.

— Hala kara kara düşünüyorsun, sevgilim," dedi annem belime dokunarak. yanımdan geçip gidiyor. Bu siparişi sen mi alacaksın yoksa ben mi yapayım?

— Üzgünüm, ben bakarım.

Gülümsüyorum ve masada oturan çiftin yanına gidiyorum, belli bir yaşta iki kadın. Eşleşen kanvas çantaları ve sade gümüş alyansları dikkatimi çekiyor.

— Çok güzel bir fotoğraf" diyor kadınlardan biri, masalarının yanındaki duvarda asılı duran çerçeveyi göstererek. Kimin çektiğini biliyor musunuz?

Çektiğim fotoğrafa bakıyorum. Şehirdeki bir pazardaydı.

Meyve ve sebze satan bir tezgah ve sahibinin kızı tarafından yapılan küçük pişmiş toprak kaplar. İlkbahar ve yaz aylarında çiçek demetleri, sonbaharda balkabakları ve kışın da Noel ağaçları satıyor. Çiçeklerin metal kovalardaki görüntüsüne bayıldım ve onlara odaklandım. Geçen ilkbaharda Laura ile oraya gittiğimizde, üniversitedeki odamız için bir buket ve paylaştığımız kirazlardan almıştık.

— Onu ben aldım. Kasabanın hemen dışındaki Handerson's Farm'daydı. Ocak ayında kapalılar ama iyi ürünleri var.

— Satılık mı? Bu soru beni şaşırttı.

— Çeneni kapatacak mısın? Hiç sanmıyorum.

Kadın bana bakıyor. Karısı gülüyor ve elini onun elinin üzerine koyuyor.

— Hayır, fotoğraftan bahsediyorum. Satılık mı? Mutfağımız için mükemmel olurdu. Bana New York'tan neden ayrılıp buraya taşındığımızı hatırlatıyor.

— Gerçekten almak istiyor musun?

— Elbette. İsterseniz nakit param var. Çerçevelemiş bir resim için ne kadar istiyorsunuz?

Buna inanmadığımı göstermemek için konsantre olmalıyım.

— Hm? Elli dolar mı? Karısı onaylamıyor.

— Kendini bu kadar ucuza satma. İki yüz dolar.

Arkadaşının bir grup yirmiliği saydığını ve bana doğru kaydırıldığını gördüğümde çenemin düştüğünü düşünüyorum.

— Tabii sizin için gerçekten özel bir şey değilse," diye ekliyor.

o.

— Hayır, öyle değil. (Yutkunuyorum, parayı alıp önlüğüme koyuyorum.) Al ve tadını çıkar, bu yüzden restorana astım. Ben sadece... şaşırdım. Fotoğraflarımı pek sık satmam.

Aslında fotoğraflarımı hiç satmıyorum ama bunu onlara söylemeyeceğim.

— "Yapmalısınız," diye ısrar ediyor ikinci kadın. İnsanlar her zaman kaliteli iş için para ödemeye hazırdır.

— Teşekkürler, ben bakarım. Um, bir şey sipariş etmek ister misin? Yemek mi?

İkisi de gülüyor, sonra siparişlerini yazıyorum, iki yumurtalı sandviç ve hesabı mutfağa iletiyorum. Sonra depoya saklanıyorum ve Laura'ya mesaj atmak için önlüğümden telefonumu çıkarıyorum.

Üniversite adresime bir e-posta geldiğini görüyorum. Laura'ya hızlıca bir mesaj gönderip bu iki kadınla az önce neler olduğunu anlatıyorum ve ardından uygulamayı açıyorum.

Bu, Görsel Sanatlar Bölümü'nden bir mesajdır.

İmlecimi üzerine getirdim ama açmaya cesaret edemedim. Bulutların üzerindeyim, yarışmaya seçilmediğimi okuduğumda geri düşmek istemiyorum. Ama iyi ya da kötü bir haberle yüzleşmek istemeyen biri değilim, o yüzden tıklıyorum. Çapraz olarak okuyorum, :

"Bunu size bildirmekten üzüntü duyuyoruz" ya da her neyse.

Doğru anladığımdan emin olmak için üç kez tekrar okumam gerekiyor.

Sevgili Bayan Wood,

Çalışmanızı Doris yarışmasına gönderdiğiniz için teşekkür ederiz.

McKinney Görsel Sanatlar Bölümü tarafından düzenlenmiştir. Fotoğraf seriniz More than a Game'in Fotoğraf kategorisinde kısa listeye kaldığını ve 10-13 Şubat tarihleri arasında Galerie Close, New York'ta sergileneceğini duyurmaktan mutluluk duyuyoruz. Ayrıca 1,000\$ alacaksınız ve eserinizi 5,000\$'lık büyük ödül için yarışacak. Jüri, bu orijinal konudaki çalışmanızın seviyesi ve kalitesinden çok etkilendi. Sizinle tanışmak için sabırsızlanıyoruz. Siz ve konuklarınızın 10 Şubat'taki ödül törenine katılmanız beklenmektedir.

Daha fazlasını aşağıda bulabilirsiniz. Tebrikler

Profesör Donald Marks  
McKee Üniversitesi Görsel Sanatlar  
Bölümü Direktörü

Şaşkınlıkla telefonuma baktım. Sanırım mesajı bir düzine kez tekrar okudum. Yarışma için James'in bir dizi fotoğrafını göndermişim; bazıları futbol sahasında, bazıları da Pennsylvania'da olduğumuz sabah çektiklerim de dahil olmak üzere saha dışında. McKee'deki görsel sanatlar öğrencilerinin önünde kazanmayı beklemiyordum.

Ama işimi beğendiler. Hayır, bayıldılar. Fotoğraflarımın çeşitliliğini ve becerilerimi sevdiler.

*Vay anasını.*

Çılgık atmamak için elimi ağzıma kapatıyorum ve küçük bir mutluluk dansı yapıyorum. Sanırım paranın kurslara harcanmasını bekliyorlar ama siktir et, yeni mobilya almak için kullanacağım.

Tek yapmak istediğim James'i aramak. Çok sevinirdi. Eğer aramız açık olmasaydı, dışarı çıkıp bir yerlerde kutlama yapmamız için ısrar ederdi, muhtemelen atari salonunda ya da bir kafede milkshake falan içerdik. Onu aramak üzereydim, telefon rehberimden numarasını arıyordum. Bana yeni fotoğraf makinemi veren oydu, ne de olsa bu fotoğrafları onun sayesinde çekebildim.

Ben düğmeye basamadan biri deponun kapısını çalıyor.

— Bex, hayatım?

Kapıyı açtım. Annem bana şaşkınlıkla bakıyor.

— Ne yapıyorsun burada?

— Bir yarışma kazandım.

— Ne rekabeti?

— Bir fotoğraf yarışmasına katıldım ve kazandım. (Sesim titriyor; gözyaşlarımın eşiğindeyim ama en azından bu seferkiler sevinç gözyaşları). Yeteneklerimden etkilendiklerini söylediler.

Annem bana sarıldı.

— Oh, sevgilim. Ne kadar harika!

— Bir ödöl kazandım, ama daha büyük bir ödöl daha kazanabilirim. Doğrudum ve önlüğümü düzelttim. Parayı eve daha fazla mobilya almak için kullanabileceğimizi düşündüm.

— Annem başını sallıyor.

— Ben de seninle bunu konuşmak istiyordum. Nicole ve Brian bize yardım edecekler. Ellerinden çıkarmak istedikleri bazı şeyler var ve Nicole mobilya yenileyen birini tanıyor. Bu kişi bize birkaç eşyayı ucuza satabilir. Para sende kalsın ve okul masrafların için kullan.

— Emin misin?

Yanağımı şefkatle okşuyor.

— En azından bunu yapabilirim. Çok bir şey olmadığını biliyorum, olanları telafi etmek için ama...

— Hayır, bu mükemmel.

— Bex? (Christina kafasını kapıdan içeri sokar.) Seni görmek isteyen başka bir genç adam var. Geçen seferki değil. (Bana göz kırpmıyor.) Sanırım bu futbolcu.

Kalbim hızla çarpıyor. Bu konuşmaya hazır olup olmadığım konusunda hiçbir fikrim yok ama sonsuza kadar görmezden gelemem. Beni nerede bulacağını biliyor, eninde sonunda geleceğini biliyordum. Annemin yanından geçip odaya giriyorum, tezgahın etrafından dolaşıyorum. James kapının yanında bekliyor, şapkasını çıkarıyor; kulakları ve yanakları soğuktan kızarmış. Odaya bakıyor ve beni gördüğünde yüzü değişiyor, gülümsemesi rahatlama ve sevinç karışımı bir hal alıyor.

— Bex, konuşabilir miyiz?



## James

Bu konuşmayı soğukta yapacağımızı hayal etmemiştim ama Bex paltosuna sarındı ve beni restoranın arkasından takip etmem için çağırdı, ben de itiraz etmedim. En azından beni dışarı atmadı. Bunu yapmasından korkuyordum, çünkü biraz yalnız kalmak istediğini söylediğinde onu görmeye gelen bendim.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, biraz titriyor. Şapkamı alıp başına geçiriyorum. Küçük pullar düşüyor, bir aydır düşenlere ekleniyor.

— James, kulakların donmuş görünüyor.

— Hayatta kalacağım.

Ellerimi ceplere sokmadan önce ceketimin iç cebine dokunuyorum. Fotoğraf hala orada, kalbimin karşısında.

— Nasılsın?

— Çok kötü," diye itiraf ediyor.

— Aynısından.

Bana yarım bir gülümseme veriyor.

— Ama iyi haberlerim var: Bir fotoğraf yarışmasını kazandım.

Çalışmalarım West Village'da bir galeride sergilenecek.

Ağzım kocaman açıldı.

— Bu inanılmaz!

Muhtemelen daha geniş gülümsemesini engellemek için dudağını ısırıyor.

— Evet, gerçekten harika. Ben de yeni öğrendim.

Onu kollarıma alıp deliler gibi öpmek için can atıyorum ama kendimi tutuyorum. Zor olsa da konuşmamız gerek.

Benim için doğru kiři olmadıđını dūřındūđūnū biliyorum ama onu aksi yōnde ikna etmek için elimden geleni yapacađım.

— Senin adına çok sevindim.

Elimde olmadan bařını o k ř u y o r u m ve bunun onu biraz gūldūrdūđūnū gōrmek beni rahatlatıyor.

— James.

— Ne kadar kūuk olduđunu unutmuřum.

— Cep boy," diyor.

Yutkunmaya alışıyorum.

— Evet, doğru tatlım.

Yūzū aniden daha ciddi bir hal alır.

— Darryl hakkında şikayette bulunacağım.

— Ben de varım.

Derin bir nefes alıyor, kollarını hālâ ona sarıyor.

— Ŭniversiteden bir haber aldınız mı? Uzaklaştırma aldın mı?

— Ne olduğunu bilmiyorum. Koç benim adıma ifade verdi. Kavgayı benim başlatmadığımı sōyledi.

Cevap verme sırası onda:

— Ben de varım.

Bir an konuşmadan birbirimize baktık. Birbirimizi çok az tanıdığımız zamanlarda bile aramızda hiç garip anlar olmamıştı, ama şimdi havadaki gerginlik beni şaşırttı.

Ona sōylemeden edemiyorum:

— Seni seviyorum.

— Ben de seni seviyorum," diye mırıldanıyor.

— Babam yūzünden olanları bana anlatamayacađını dūřındūđūn için gerçekten űzgūnūm. Derin bir nefes alıyorum. Annemle konuřtuđumdan beri her řey hakkında biraz daha sakın hissediyorum ama henūz babamla konuřmayı denemedim ve ne zaman konuřacađımdan da emin deđilim. En űnemli řey Bex'i geri almak.

— Her zaman űnce senin geleceđini bilmeni istiyorum.

Yūzū kapanıyor.

— James.

— Zor olacağını biliyorum. (Devam ediyorum.) Önceliklerim olması gerektiğini biliyorum. Saha içinde %100 odaklanmam gerekiyor. Ama saha dışında? Seninleyken? Ne olursa olsun sen önce gelirsin.

Bana bakıyor, yanakları kızarmış ve gözleri yaşlarla parlıyor.

— Seni seviyorum, Bex. Konsantre olurken burnunu kıvrırma şeklini seviyorum. Gülüşünü, fotoğrafçılık yeteneğini seviyorum. Tutkulu, sadık ve çok akıllısın. Benim için her şeysin. Futbol oynamayı bırakmamı istersen, bunu gözümü kırpmadan yaparım.

Kokluyor ve başını sallıyor.

— Yapma bunu.

— Tamam o zaman. Çünkü matematik öğretmeni olmayı düşünüyordum ve buna uygun olup olmadığını bilmiyorum.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken güldü.

— Ben de öyle, sevgilim.

— Burada kalıp restoranı işletmen gerekse ve birbirimizden uzakta yaşamak zorunda kalsak bile, bu işi yürütmek için her gün çok çalışacağım. Sana söz veriyorum. Artık korkmuyorum çünkü bize bir şans vermeye hazırsan tüm çabalarımın degeceğini biliyorum.

Başını çeviriyor, biraz titriyor ve olduğu yerde sallanıyor. Uzun süre sessiz kalıyor ve ben endişelenmeye başlıyorum.

— Ya yeterli değilsem?

— Ne oldu?

Gözlerimin içine bakıyor. Dudağı titriyor.

— Peki ya iki yıl sonra, ben burada, sen bilmem nerede, buna değmeyeceğini anlarsan? Ben buna değmez miyim?

Yanına gittim ve ona sarıldım. Onu rahat bırakmak için mesafemi korumam gerekiyordu ama umurumda değil, üşüyor, endişeleniyor ve ben buna dayanamıyorum.

— Söylediklerinde ciddi misin? Sen benim prensesimsin. Benim için dünyalar kadar değerlisin.

Ben.

Komik bir surat yapıyor.

— Ben istisnai değilim.

— Ve ben sadece top atmakta iyi olan bir adamım. (Hafifçe gülüyorum ve ses buz gibi rüzgârla boğuluyor.) Belki ikimiz de olağanüstü değiliz, ama mesele bu değil. Mesele şu ki sen tanıdığım en harika insansın ve bunu senin de fark etmeni her şeyden çok isterim.

Fotoğrafi ceketimden çıkardım.

— Birkaç hafta önce çektim. Fotoğrafın berbat olduğunu biliyorum ama çok seviyorum çünkü çok mutlu görünüyorsun.

Bakmak için eline aldı. Telefonumla çektiğim basit bir fotoğraf ve o kadar hoşuma gitti ki cüzdanımda saklamak için çıktısını aldım. Bex'i Red'in içinde fotoğraf çekerken gösteriyor. Pembe bir yün kazak giymiş ve turta küpelerini takmış, fotoğraf makinesini ayarlıyor ve parlıyor.

— O anı hatırlıyorum," dedi yumuşak bir sesle.

— Ben seni böyle görüyorum. Uyumadan önce gözlerimi kapattığımda, hayal kurduğumda, seni böyle güzel fotoğraflar çekerken hayal ediyorum. Sadece kendin oluyorsun (taktığı küpelere dokunmak için uzanıyorum; bunlar ona Noel için verdiğim yüzükler). Dünyadaki tüm altınlara değersin ve istediğin her şeyi yapabilecek kapasitedesin, ama kendini küçümsemeyi bırak. Tutkuyla bağlı olduğunuz şeyi yapmayı hak ediyorsunuz.

Eğildi ve beni öptü.

O kadar mutluyum ki, dudakları dudaklarıma değdiğinde ve elleri ceketime yapıştığında gerginliğin bir kısmı vücudumdan buharlaşıyor. Kendimi yeniden ait hissetmek, kız arkadaşımı kollarımın arasına almak için tam da ihtiyacım olan şey bu.

Geri adım attığında, yüzümü buz gibi ellerinin arasına alıyor. Ona yaklaşıyorum.

— Düşünmem gerek" diyor. Bizim hakkımızda değil, benim hakkımda, restoran hakkında.

Anneme ona bakacağıma söz verdim, öylece yapamam... bilirsin?

Başımı salladım.

— Sen hazır olana kadar bekleyeceğim.

Alnını benimkine bastırıyor.

— Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

Onu tekrar öpüyorum. Bunun devam etmesini istiyorum; son iki haftadır onun öpücüklerini çok özledim.

— Ne yapmaya karar vererseniz verin, üstesinden geleceğiz. Birlikte.

## Bex

Son fotoğrafı duvara asıyorum, sonra birkaç adım geri çekilip her şeye bakıyorum. Çok heyecanlıyım. Geldiğimde galeri sahibi, tanıdığım en göz alıcı kadın olan Janet, çalışmalarımı sergileyebileceğim koca bir duvarı işaret etti.

Laura kurmama yardım etmek için erken geldi. Bana baktı ve sordu:

— Peki, siz ne düşünüyorsunuz?

— Bence oldukça iyi.

Terli ellerimi elbiseme siliyorum. Dondurucu Şubat havasına rağmen küçük siyah bir elbise ve ten rengi tayt giyiyorum ama sabahtan beri o kadar endişeliyim ki üşümüyorum bile.

— En azından ben öyle düşünüyorum.

— Kendini küçümseme," diyor beni omzumdan tutarak. Bu harika bir şey.

— Fotoğraflarınızı vurgulamak için beyaz alanı mükemmel bir şekilde kullanmışsınız," diyor Janet yanımdan geçerken, şalı omuzlarının üzerinde hafifçe dalgalanıyor.

Laura kıkırdamamak için kendini zor tutuyor.

— Gördünüz mü? *Beyaz alanın mükemmel kullanımı*. Muhteşem.

Rahat bir nefes alıyorum.

— Evet, benim de aklımdan geçen buydu.

— Harika. (Bir adım geri çekilir ve telefonunu çıkarır.) Gülümse, bir fotoğrafını istiyorum.

Galeriye bakarken yüzüm kızardı. Yarışmadaki diğer finalistler ve birçoğunun bu süreçte olduğu açıktır.

Onları zaten tanıyorum çünkü birbirleriyle konuştuklarını görüyorum; fikir alışverişinde bulunmak ve birbirlerine iltifat etmek için birbirlerinin alanlarına gidiyorlar. Beni görmezden geliyorlar, bu beni gerçekten rahatsız etmiyor ama yine de biraz rahatsız hissediyorum.

Dönem tüm hızıyla devam ediyor, bu da derslerime konsantre olmam gerektiği anlamına geliyor. Ama aynı zamanda Laura ile yaşadığım bu son birkaç ayı en iyi şekilde değerlendirmek istiyorum; Darryl hakkındaki şikayetimi duyduklarında neyse ki üniversite tarafından uzaklaştırılmayan James ile vakit geçirmek ve hokey maçlarının fotoğraflarını çekebilmek için Purple Kettle'da daha az saat çalışmak istiyorum.

Son zamanlarda her şeyi aynı anda idare etmek zor oldu: sergiyi hazırlamak, fotoğraf çekmek için maçlara gitmek ve restoranla ilgilenmek. James'e bunu düşündüğümü söylesem de, hala ne yapacağımdan emin değilim. Bu yıldan önce, annemi restoranı tek başına idare etmesi için bırakmak aklıma bile gelmemişti. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağıma dair ona söz vermiştim ve bu sözü tutmaya niyetliydim. Ama şimdi? Her gün biraz daha ayrılmak istiyorum ama kendi başına idare edebileceğine güvenebilir miyim bilmiyorum. Son zamanlarda işleri biraz daha kontrol altına alıyor ama ben yine de felaketleri önlemek ve her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için neredeyse her gün buraya geliyorum. Bunu San Francisco'dan yapamayacağım, çünkü son NFL söylentilerine inanılacak olursa James'in gideceği yer muhtemelen orası.

— Çok güzelsin," diye heyecanlandı Laura.

Bana yeni çektiği fotoğrafı gösteriyor. Dürüst olmak gerekirse, gerçekten stresli göründüğümü düşünüyorum, ama belki de öyle olduğum içindir. Bir saatten kısa bir süre içinde, bir sürü insan ben onların hemen yanında dururken fotoğraflarıma bakacak. Yorumlarını duyacağım. Ve biraz da şansım yaver giderse beş bin dolar kazanabilirim, her ne kadar odanın diğer tarafında sergi açan ressamın son derece yetenekli olduğunu düşünsem ve jüride olsaydım ödülü ona verirdim.

— Eğer öyle diyorsanız, cevap vereceğim.

— James geliyor, değil mi?

— Evet, sanırım kardeşleri de öyle.

Laura iç çekiyor.

— Cooper çok seksi!

Yüzümü

buruşturuyorum.

— Sakalını beğendin mi?

— Bayıldım. James her zaman temiz traşlı oyun kurucu stiliyle çatlamıyor değil, ama Coop benim dişlerimi geçireceğim kişi.

— Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedim kuru bir sesle, "çünkü James benim erkek arkadaşım.

— Gerçekten çok tatlı," diye cevap verdiğini duyuyorum.

Arkamı döndüğümde, kucagında bir buket, beni öpmek için yaklaşan annemle yüz yüze geldiğimi görünce şaşırıyorum.

— "Erken geldiğimi biliyorum," diyor, "ama seninle şu konuda konuşmak istiyorum

bir şey.

Fotoğraflarıma bakıyorum ve bazı detayları düzeltmesem mi diye düşünüyorum ama sonuçta hayır, içgüdülerim bana bu haliyle mükemmel olduğunu söylüyor.

— Bitirdim, galeri halka açılmadan önce birkaç dakikamız var.

Buketi kolunun kıvrımına sıkıştırıyor ve elini bana uzatıyor.

— Hadi, yan tarafta küçük bir kafe var, Nicole bize bir masa ayırdı.

— Fazla zamanım yok.

— Uzun sürmeyecek" diye söz veriyor. Birkaç dakika içinde döneceğiz, Laura.

Ceketimi alıp ön kapıya doğru onu takip ediyorum. New York'ta olmak yeterince garip, ama annemin burada olması? Küçük kasabamızdan en son ne zaman ayrıldığını hatırlamıyorum, bu yüzden buraya kadar gelmesi... Neyse ki kafe hemen köşede; Nicole Teyze'nin bir fincan çaya oturduğunu görüyorum.

Masaya geldiğimizde bana sarılmak için ayağa kalktı.

— Bex, fotoğraflarını görmek için sabırsızlanıyorum!



— Teşekkür ederim," dedim ve ceketimi kucağıma alıp karşısına oturdum. Annem benim yerime Nicole teyzemin yanında oturuyor, bu da onu görmemi kolaylaştırıyor.

tuhaf görünüyor. Nedenini bilmiyorum ama ortada hiçbir neden olmamasına rağmen beni suçlayacaklarına dair bir his var içimde. Topuğumla yeri tekmeliyorum.

— Peki tüm bunlar ne hakkında?

Uzun uzun bakışıyorlar. Ben tırnaklarımı avucumun içine geçirirken annem derin bir nefes alıyor.

— Bir sorun mu var?

— Hayır," diye yanıtlıyor. Hiç de değil sevgilim, tam tersine iyi haberlerim var. Restoranı satmaya karar verdim.

Şaşkın şaşkın ona bakıyorum.

— Pardon?

— Nicole'le bu konuyu konuştuk ve bana yapılacak doğru şeyin bu olduğunu anlamamda yardımcı oldu. Onu uzun zaman önce satmalıydım, ama bunu yapmaya bir türlü cesaret edemedim. (Gözlerini kırıştırıyor ve konuşmaya devam ediyor, sesi duygu dolu.) Seni çok uzun süre oyaladım. Senden bununla ilgilenmeni istemem adil değildi. Her zaman babanın geri döneceğini düşündüm ama dönmedi. Zamanı geldi. Artık zamanı geldi.

Konuşmasını duyduğumda kalbim hızla çarpıyor ve bitirdiğinde patlamaya hazırmış gibi hissediyorum. Titrediğimi fark ediyorum.

— Gerçekten mi anne?" dedim kısık sesle.

— James'in seni görmeye geldiği gün seni duydum," diye ekliyor, yanakları biraz kızarmış. O haklı, sen daha iyisini hak ediyorsun. Tutkunu yaşamayı hak ediyorsun. Nereye gönderilirse gönderilsin onunla gitmeyi hak ediyorsun. (Başını sallayarak biraz gülüyor.) Kullandığımız terim bu mu?

— Sanırım öyle," dedi Nicole Teyze, küçük bir gülümsemeye koltuğunda arkasına yaslanarak.

Başını sallayarak. Bu doğru mu, Bex?

— Evet," diye küçük bir sesle cevap veriyorum.

Düşünceler aklımdan o kadar hızlı geçiyor ki

Annemin konuşmamızı dinlemesine bile kızmamıştım.

— Baban ve ben restoranı satın aldığımızda, bunun birlikte işleteceğimiz bir şey olduğunu ve hayatlarımızı bunun etrafında kuracağımızı düşündük. O öldükten sonra bile bu hayalden vazgeçmek istemedim. Şimdi hayatıma devam etmeli ve senin uçmana izin vermeliyim.

— Anne," dedim tekrar, sesim neredeyse hıçkırıklara boğulmuştu. Şimdi ne yapacaksın?

— Satacağız," diyor kararlı bir şekilde. Bütün binayı. Sen paranın bir kısmını öğrenci kredini ödemek için kullanırsın, ben de kalacak bir yer ararım. Nicole'un yakınında kiralık bir daire var. Ve düşündüm ki.

Tereddüt ediyor, gözlerinden yaşlar süzülüyor. Nicole Teyze onun elini okşar.

— Yardım alacak.

Annem başını sallar.

— Terapiye gidiyorum. Kendimi toparlamam lazım. Babanın gidişini ve sonrasında olanları asla atlatamadım. Hayatına devam edebilmen için iyi bir anne olmak istiyorsam, iyileşmeliyim.

— İnanmıyorum, diye mırıldandım.

— Biliyorum, ama bunu yapabileceğimi sana kanıtlayacağım, sevgilim. Senin yanında olmak istiyorum ve seni mutlu eden şeyi yapabilmeni istiyorum. Gerçekten mutlu.

Ona sarılmak için neredeyse kendimi masanın öbür ucuna atacaktım. Gülüyor, başını omzuma koyuyor ve sırtımı okşayarak bana sıkıca sarılıyor.

— Seni seviyorum," diye fısıldar, "ve özür dilerim.

— Ben de seni seviyorum.

Onun parfümünü içime çekiyorum. Aklıma milyonlarca anı geliyor; çocukluğumdan sadece iyi anların olduğu bir film. Saf değilim, gerçekten kararlıysa yapacak çok işi olacağını biliyorum, ama kendini buna adanmış olması benim için zaten çok büyük bir şey.

— Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

\*

Galeri daha yeni açılmıştı ki James'in kapıdan girdiğini gördüm... tüm ailesiyle, hatta Izzy ile birlikte. Sandra, bunu bekliyordum, ama Richard? Kollarında bir demet çiçekle mi? Bana başını salladı, ben de ona başımı salladım. *Aman Tanrım.*

Sonra tekrar görsel sanatlar bölüm başkanı Donald Marks'a dönüyorum, kendisi beni tebrik etmeye gelmiş, ben ise James'e koşup haberi vermek için can atıyorum. Onu duvara çarpıp öpmek istiyorum ama böyle bir yerde bunun uygun olacağından emin değilim.

— Sizi onunla daha sonra tanıştıracam, böylece ona soru sorabilirsiniz. Spor fotoğrafçılığı konusunda uzmanlaşmayı düşünüyor musunuz?

— Belki," diye cevap veriyorum.

Ve bunu söylerken yalan söylemiyorum. Bunu ya da başka herhangi bir şeyi yapabilirim. Çocukluğumdan bu yana ilk kez dünya bana açık; verdiğim sözleri tutamamaktan endişe etmeme gerek yok. Ben özgürüm.

— Spor karşılaşmalarının atmosferini seviyorum.

— Bu önemli," diyor gülümseyerek. (Sonra fotoğraflarıma tekrar bakıyor.) Gerçekten mükemmel bir çalışma. Bölümümüzde öğrenci olmanızı çok isterdim.

— Gerçekten ne yapmak istediğimi yeni yeni öğreniyorum.

Başını sallıyor.

— Çok memnun oldum, Bayan Wood. İrtibatta olacağım.

O uzaklaşırken Izzy bana doğru koşuyor, James de peşinden. Elinde bir kadeh şarap var ve kardeşi kadehi boşaltmaya vakit bulamadan hemen elinden alıyor.

— Eh," diye itiraz ediyor, kollarını leylak rengi kadife elbisesinin üzerinde kavuşturarak. Bu hiç adil değil.

Bardağı bana uzattı.

— Geçen hafta sonu partide yaptığın alemden sonra mı? Annemle babam evden çıkmana izin verdiği için şanslısın.

Bir yudum alıyorum ama tadını alamıyorum. Artık nerede olduğumu bilmiyorum.

Çok heyecanlıyım.

— Eh.

Bana küçük bir öpücük verdi.

— Nasıl çalışıyor?

— İnanılmaz bir şey. (Seninle konuşmam gerek. Izzy kaşlarını kaldırarak ikimize de bakıyor.

— Kulağa ciddi geliyor.

— Gidip Coop'u rahatsız etmek istemiyor musun?" dedi James biraz sertçe. Sanırım şuradaki zavallı kızla sohbet ediyor.

Izzy arkasını döner. Cooper duvara yaslanmış, güzel bir suluboya tablonun yanında, elindeki kadehle genç bir kadınla konuşmaktadır. Kadın zaten pek ilgili görünmüyor ama Izzy Kasırgası yaklaşırken Coop'un şansı azalacak.

— Bahse girerim o kızın cinsel yolla bulaşan bir hastalığı olduğunu düşünmesini sağlayabilirim," diyor.

— Bekle," diyor James, "ama neredeyse odanın öbür ucunda. (İç çekiyor, bana dönüyor.) Bu arada çok güzel görünüyorsun. O çiçekleri nereden aldın?

— Annemden.

— Çok tatlısın. Ailemde de senin için bir buket var.

— Şurada... annenle konuşuyor," diyorum. Gördüklerime inanamıyorum. Aman Tanrım, hiç vakit kaybetmiyor.

James onlara doğru baktı.

— Sanırım onu görmeye giden annemdi, onunla tanışmak için ölüyordu. Ama bana ne söylemek istiyordun?

— Annem açılıştan önce benimle konuştu. Restoranı satmaya karar vermiş.

Beni kollarının arasına öyle sıkı çekiyor ki neredeyse şarabımı dökecektim.

— Bu doğru değil!

— Evet, öyle!

Ben de ona sarılıyorum ve gülmeden duramıyorum.

Gülünç olmalıyız ama umurumda değil. Galerideki herkes bize bakmaya başlasa bile umurumda olmaz. Şu anda tek umursadığım o.

— Evet, satacak.

Tutuşunu

sıkılaştırıyor.

— Prenses, lütfen bana bunun düşündüğüm anlama geldiğini söyleyin.

Onu öpmek üzereyim. Topuklu ayakkabılarımla bile boynunu tutabilmek için parmak uçlarımda durmam gerekiyor. Mavi gözlerine bakıyorum ve olasılıkların ufkunu görüyorum. İkimiz için de bir gelecek. Ve o uçsuz bucaksız mavilikte aşkı, arzuyu ve asla sahip olamayacağımı düşündüğüm her şeyi görüyorum.

— Evet, ağzına karşı fısıldıyorum.

Gülümsüyorum ve onun dudaklarıma gülümsediğini hissedebiliyorum. Nereye gidersen git seni takip edeceğim.

## James | Sonsöz

*Nisan, iki ay sonra*

Bex beni tekrar öpüyor, inliyor, ağzı ağzıma değiyor.

— Bekle, sevgilim, bekle. Bu arada, gösteri ne zaman başlıyor?

Onu okşamaya devam ediyorum, başparmağımla klitorisini gıdıklarken iki parmağımla içinde kaydırıyorum. Nefes nefese kalıyor ve kendini bırakıyor. Ama o haklı, odaya geri dönmeliyiz; biz dışarı çıkmadan önce gelen yapımcı bizi taslak için neredeyse zamanın geldiğı konusunda uyardı, ama elimde değil, onu boşaltmak istiyorum. Kalabalık içinde az önce ne yaptığımızı bilen tek kişi olacağımızı bilmek beni heyecanlandırıyor. Ailem muhtemelen nerede olduğumuzu merak ediyordur ama önemli değil. Bekleyebilirler.

Şu anda önemli olan kız arkadaşımın iyi vakit geçirdiğinden emin olmak. zevk.

Beni itmeye çalışmadan kolumu sıkıyor. Boynunu öpüyorum, ona morluk yapma dürtüsüne direniyorum ve üçüncü parmağımla içeri kaydırıyorum. Çığlık atmasını istediğimde inlemelerini bastırmak için ağzımı onunkine bastırıyorum; boşalırken titreyerek parmaklarımın etrafında kasıldığını hissetmek yeterince iyi. Sonra parmaklarımı çekiyorum. Parmak uçlarında, sırtı duvara dayalı, ben de diğer elimle onu tutuyorum.

— Lanet olsun," diye mırıldanıyor, biraz sersemlemiş bir halde. Onu tekrar öpüyorum.

— Siktir, çok güzelsin.

Elbisesini düzenlerken başını sallıyor.

— Bunu yaptığına inanamıyorum. Birazdan

Televizyonda!

Parmaklarımı yalıyorum ve tadının keyfini çıkarıyorum.

— Deli gibi ereksiyon oldum ve bununla başa çıkmak zorundayım. Başını sallıyor.

— Olmaz, kendini bu belaya sen bulaştırdın ve ben sana acımayacağım.

Az çok prezentabl olduğumuzdan emin olduktan sonra, her ne kadar benim Gömlek biraz kırıışmış ve Bex saçının dağınık olduğunu düşünüyor, bu yüzden orada kimse olup olmadığını görmek için tedarik odasının kapısını dikkatlice açıyoruz. Ortalık temiz ve doğal görünmeye çalışarak dışarı çıkıyoruz.

— Ben şu tarafa gideceğim, sen de şu tarafa git," dedim. Eğer biri Sana sorsam, eski bir LSU takım arkadaşıyla konuşmak için durduğumu söylersin.

Hayranlıkla gözlerini gökyüzüne kaldırıyor.

— Ve sadece tuvalette olduğumu söyleyeceğim.

İronik bir şekilde, mekâna döndüğümde tanıdığım insanlarla karşılaşıyorum ve ailemi bulduğumda Bex çoktan orada, Sebastian'la derin bir sohbeta dalmış.

Yanakları hâlâ biraz kırmızı. Otururken ona göz kırpmıyorum.

Gözlerini gökyüzüne kaldırıyor ve bana el sallıyor.

— Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor babam.

İlişkimiz eski haline dönmedi ama her şey Ocak ayına göre çok daha iyi. Futbola ve kariyerime aynı gözle bakmasak bile, şu andan itibaren o benim babam ve böyle zamanlarda bana yakın olmasını istiyorum. Kendimi neye bulaştırdığımı herkesten daha iyi anlıyor.

Bir saatten kısa bir süre içinde, Bex ve ben üniversiteden sonra nereye taşınacağımızı öğreneceğiz.

Bir süre için, San Francisco'nun onun için

Ancak söylentilere göre Philly, sıralamadaki en iyi üç oyun kurucudan birini alma şansı için takas yapabilir; ben, Alabama'da beni yenen adam

Ocak ve Duke oyun kurucusu. Heisman Kupasını kazandığımda, ilk draft edilen kişi olacağımdan hiç şüphem yoktu ama şampiyonluk maçını kaybettikten sonra sanırım bu şansın kaçmasına izin verdim. Ama umurumda değil; her halükarda kariyerimin büyük bölümünü başladığım takımda geçireceğimin bir garantisi yok. Her şeyden önce beni transfer edecek takımın, kim olursa olsun, etrafımda kazanabilecek bir takım kurmaya hazır olmasını umuyorum. Detaylar hakkında çok fazla düşünmemeye çalışıyorum, çünkü seçme şansım yok; ve aslında ailede ülkenin diğer ucunda yaşayan tek kişi olmamak harika olurdu.

— Başlamak üzereyiz" diye anons eden bir yapımcı tüm salona sesleniyor. Lütfen oditoryum ve sahne arasında dönüşümlü çekimler yapılacağını unutmayın, bu nedenle filme alındığınızı unutmayın. Eğer çağrılırsanız, şimdiden tebrikler. Çağrıyı yanıtlayın ve ardından yeşil okları takip ederek sunumun yapılacağı sahneye gidin. Sonuçlar ekranlarda canlı olarak yayınlanacaktır.

Babama bakıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

— Gitmeye hazırım.

Enerjik bir şekilde sırtımı sıvazlıyor. Dürüst olmak gerekirse, sanırım o benden daha gergin.

Canlı gösteri başladığında, Bex elimi tuttu.

İlk seçimi yapmak San Francisco 49ers'a kaldı. Alabama'lı oyun kurucuyu seçtiler.

Sonra sıra New York Jets'e geldi ve onlar da tahtadaki en iyi *stoperi* seçti.

Üçüncü sıradaki takımlar söz konusu olduğunda işler daha da zorlaştı. Philly sıralamada altıncı takım, ancak Houston'a önümüzdeki birkaç turda bir dizi seçim hakkı verdikten sonra üçüncü sıraya tırmandılar.

Kalbimde biliyorum ki, seçimlerini açıkladıkları anda Aslında, beni seçtiler.

Önümüzdeki masanın üzerinde duran telefonum çalmaya başlıyor. Yarım saniyeliğine dehşete kapılıyorum, sonra Bex'in tuşlarına bastığını hissediyorum.



Telefonu açıyorum, boğazımı temizliyorum ve merhaba diyorum. Telefonu açıyorum, boğazımı temizliyorum ve merhaba diyorum.

— James, yeni koçumun şöyle dediğini duydum: "Takıma hoş geldin! Philadelphia Eagles.

— Çok teşekkür ederim, efendim.

— İşe koyulmaya hazır mısınız?

Bex'in gözleriyle karşılaştım. Muhtemelen ben telefonda konuşurken çılgılık atmamak için iki eliyle ağzını kapatıyor. Tanrım, onu seviyorum.

Philadelphia, sanırım bu işe yarayabilir.

Ona göz kırpıyorum.

— Evet, efendim.

## Teşekkür

Sevgili okurlar,

James ve Bex'in hikâyesini okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Umarım siz de onların maceralarını okurken en az benim kadar keyif almışsınızdır. Her biri bir romana konu olacak Cooper, Sebastian ve Izzy ile tanışacaksınız. Hepsinin anlatacak kendi hikâyeleri var, bu yüzden Callahanlar ve McKee Üniversitesi dünyasından henüz ayrılmayacağız. En son haberler, bonus içerikler ve daha fazlası için beni sosyal medyada takip edin.

Eğer bu kitabı beğendiyseniz, yorum bırakmak için biraz zaman ayırırsanız çok minnettar olurum. Okurlarımdan haber almayı seviyorum, bu yüzden lütfen benimle doğrudan iletişime geçmekten çekinmeyin.

# İçindekiler

1. [İçerik uyarısı](#)
2. [1](#)
3. [2](#)
4. [3](#)
5. [4](#)
6. [5](#)
7. [6](#)
8. [7](#)
9. [8](#)
10. [9](#)
11. [10](#)
12. [11](#)
13. [12](#)
14. [13](#)
15. [14](#)
16. [15](#)
17. [16](#)
18. [17](#)
19. [18](#)
20. [19](#)
21. [20](#)
22. [21](#)
23. [22](#)
24. [23](#)
25. [24](#)
26. [25](#)
27. [26](#)
28. [27](#)
29. [28](#)
30. [29](#)
31. [30](#)
32. [31](#)
33. [32](#)

- 34. [33](#)
- 35. [34](#)
- 36. [35](#)
- 37. [36](#)
- 38. [37](#)
- 39. [38](#)
- 40. [39](#)
- 41. [40](#)
- 42. [41](#)
- 43. [42](#)
- 44. [43](#)
- 45. [44](#)
- 46. [45](#)
- 47. [46](#)
- 48. [47](#)
- 49. [48](#)
- 50. [Teşekkür](#)

# Simgesel Yapılar

1. [Kapak](#)



*Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.*



[z-library.se](http://z-library.se)

[singlelogin.re](http://singlelogin.re)

[go-to-zlibrary.se](http://go-to-zlibrary.se)

[single-login.ru](http://single-login.ru)



[Resmi Telegram kanalı](#)



[Z-Erişim](#)



<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>



İletişim Botu:  
@cevirigiller\_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız  
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz  
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz  
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız  
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.